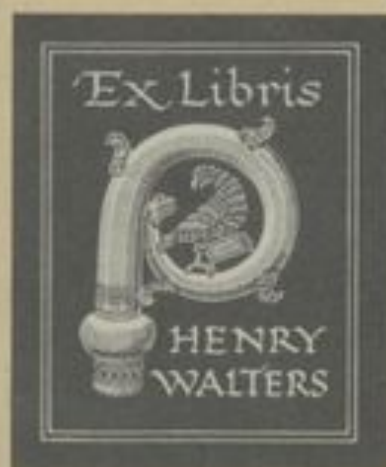
χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶ
σθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑ
μῶν πολὺς ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· τέλος οὕτως
γὰρ ἐδίωξαν τοὺς
προφήτας τοὺς
πρὸ ὑμῶν.
λϛ Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς
γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
μωρανθῇ ἐν τίνι ἁ
λισθήσεται· εἰς οὐ
δὲν ἰσχύει ἔτι· εἰ μὴ
βληθῆναι ἔξω καὶ
καταπατεῖσθαι ὑ
πὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀρχ
λζ Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς
τοῦ κόσμου· οὐ δύ
ναται πόλις κρυ
βῆναι ἐπάνω ὄρους
κειμένη· οὐδὲ
καίουσι λύχνον καὶ
τιθέασιν αὐτὸν
ὑπὸ τὸν μόδιον·
ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν·

καὶ λάμπει πᾶ
σι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ·
οὕτως λαμψά
τω τὸ φῶς ὑμῶν
ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων· ὅπως ἴδω
σιν ὑμῶν τὰ κα
λὰ ἔργα καὶ δο
ξάσωσι τὸν πατέρα
ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· Μὴ νομί λη Γ
σητε ὅτι ἦλθον κα
ταλῦσαι τὸν νόμον
ἢ τοὺς προφήτας·
οὐκ ἦλθον καταλῦ
σαι ἀλλὰ πληρῶ
σαι· ἀμὴν γὰρ λέ λθ Ε
γω ὑμῖν· ἕως ἂν
παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ· ἰῶτα ἓν
ἢ μία κεραία οὐ
μὴ παρέλθῃ ἀπὸ
τοῦ νόμου ἕως
ἂν πάντα γένηται·

ἀρχ εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·

Ex Libris
HENRY
WALTERS

refoliated after rebinding
and rearrangement of
leaves, 1972. Old Walters
foliation remains in brackets.
New foliation adjacent with
final — dash: upper right
corner.

χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶ
σθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑ
μῶν πολὺς ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· τέλ(ος) οὕτως
γὰρ ἐδίωξαν τοὺς
προφήτας τοὺς
πρὸ ὑμῶν·
λϛ Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς
γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁ
λισθήσεται; εἰς οὐ
δὲν ἰσχύει ἔτι· εἰ μὴ
βληθῆναι ἔξω καὶ
καταπατεῖσθαι ὑ
πὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀρχ(ή)
λζ Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς
τοῦ κόσμου· οὐ δύ
ναται πόλις κρυ
βῆναι ἐπάνω ὄρους
κειμένη· οὐδὲ
καίουσι λύχνον καὶ
τιθέασιν αὐτὸν
ὑπὸ τὸν μόδιον·
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνί

αν, καὶ λάμπει πᾶ
σι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ·
οὕτως λαμψά
τω τὸ φῶς ὑμῶν
ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων· ὅπως ἴδω
σιν ὑμῶν τὰ καλὰ
ἔργα, καὶ δο
ξάσωσι τὸν πατέρα
ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· μὴ νομί λη γ
σητε ὅτι ἦλθον κα
ταλῦσαι τὸν νόμον
ἢ τοὺς προφήτας·
οὐκ ἦλθον καταλῦ
σαι ἀλλὰ πληρῶ
σαι· ἀμὴν γὰρ λέ λθ ε
γω ὑμῖν· ἕως ἂν
παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ· ἰῶτα ἓν
ἢ μία κεραία οὐ
μὴ παρέλθῃ ἀπὸ
τοῦ νόμου, ἕως
ἂν πάντα γένηται.

[illegible] ἀρχ(ή) εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·

Τῷ κ(αιρῷ) ἐκείνῳ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἀρχ(ή)

ὡς οὖν ἐὰν λύσῃ μί(αν)
τῶν ἐντολῶν τούτων
τῶν ἐλαχίστων
καὶ διδάξῃ οὕτως
τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχι-
στος κληθήσεται ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποι-
ήσει καὶ διδάξῃ, οὗ-
τος μέγας κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλεί(ᾳ)
τῶν οὐρανῶν·
Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
ἂν μὴ περισσεύσῃ
ὑμῶν ἡ δικαιοσύ-
νη πλεῖον τῶν γραμ-
ματέων καὶ φαρι-
σαίων, οὐ μὴ εἰ-
σέλθητε εἰς τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν.
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις, οὐ
φονεύσεις· ὃς δ' ἂν
φονεύσῃ, ἔνοχος

ἔσται τῇ κρίσει. ἐγὼ
δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς
ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀ-
δελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ ἔ-
νοχος ἔσται τῇ
κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ
μωρέ, ἔνοχος ἔσται
εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός· ὃς δ' ἂν εἴπῃ
τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ ῥακά, ἔνοχος
ἔσται τῷ συνεδρίῳ.
Ἐὰν οὖν προσφέρῃς
τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον, κἀ-
κεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ
ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ
σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ
δῶρόν σου ἔμπροσθεν
τοῦ θυσιαστηρίου.
Καὶ ὕπαγε πρῶτον
διαλλάγηθι τῷ ἀδελ-
φῷ σου, καὶ τότε
ἐλθὼν πρόσφερε

ε λϛ τὸ δῶρόν σου· ἴσθι εὐ-
νοῶν τῷ ἀντιδίκῳ
σου ταχύ· ἕως ὅτου
εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐ-
τοῦ· μήποτέ σε
παραδῷ ὁ ἀντίδι-
κος τῷ κριτῇ· καὶ ὁ
κριτής σε παρα-
δῷ τῷ ὑπηρέτῃ·
καὶ εἰς φυλακὴν βλη-
θήσῃ· ἀμὴν λέγω
σοι· οὐ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀ-
ποδῷς τὸν ἔσχα-
τον κοδράντην·
λζ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέ-
θη· οὐ μοιχεύσεις·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν·
ὅτι πᾶς ὁ ἐμβλέ-
ψας γυναῖκα
πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι
αὐτήν, ἤδη ἐμοί-
χευσεν αὐτὴν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· εἰ
δὲ ὁ ὀφθαλμός σου
ὁ δεξιὸς σκανδαλί-
ζει σε, ἔξελε αὐτὸν
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
συμφέρει γάρ σοι ἵνα
ἀπόληται ἓν τῶν
μελῶν σου· καὶ μὴ
ὅλον τὸ σῶμά σου
βληθῇ εἰς γέενναν·
Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ
σκανδαλίζει σε, ἔκ-
κοψον αὐτήν· καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ· συμ-
φέρει γάρ σοι ἵνα ἀ-
πόληται ἓν τῶν με-
λῶν σου, καὶ μὴ ὅ-
λον τὸ σῶμά σου βλη-
θῇ εἰς γέενναν· τέλ
Ἐρρέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν
ἀπολύσῃ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ, δότω
αὐτῇ ἀποστάσιον·

ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι
ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ· παρ-
εκτὸς λόγου πορνείας,
ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶ-
σθαι· καὶ ὃς ἐὰν ἀπο-
λελυμένην γαμή-
σῃ μοιχᾶται. πάλιν
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις, οὐκ ἐ-
πιορκήσεις· ἀπο-
δώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς
ὅρκους σου· ἐγὼ δὲ λέ-
γω ὑμῖν· μὴ ὀμόσαι
ὅλως· μήτε ἐν τῷ
οὐρανῷ ὅτι θρόνος ἐστὶ
τοῦ θεοῦ, μήτε ἐν τῇ
γῇ· ὅτι ὑποπόδιόν
ἐστι τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσό-
λυμα· ὅτι πόλις ἐστὶ
τοῦ μεγάλου βα-
σιλέως· μήτε ἐν

τῇ κεφαλῇ σου ὀμό-
σῃς· ὅτι οὐ δύνασαι
μίαν τρίχα λευκὴν
ἢ μέλαιναν ποιῆσαι.
ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν,
ναὶ ναί· οὒ οὔ· τὸ
δὲ περισσὸν τούτων,
ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν.
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη·
ὀφθαλμὸν ἀντὶ
ὀφθαλμοῦ. καὶ ὀ-
δόντα ἀντὶ ὀδόντος.
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
μὴ ἀντιστῆναι τῷ
πονηρῷ· ἀλλ᾽ ὅστις
σε ῥαπίσει ἐπὶ
τὴν δεξιάν σου σια-
γόνα, στρέψον αὐ-
τῷ καὶ τὴν ἄλλην.
Καὶ τῷ θέλοντί σοι
κριθῆναι καὶ τὸν
χιτῶνά σου λαβεῖν,
ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ

ἱμάτιον· καὶ ὅσ
τις σε ἀγγαρεύσει
μίλιον ἕν, ὕπα
γε μετ' αὐτοῦ δύο· τέλος
ΙΛ Καὶ τῷ αἰτοῦντί σε
δίδου· καὶ τὸν θέλον
τα ἀπὸ σοῦ δανεί
σασθαι, μὴ ἀποστρα
φῇς· ἠκούσατε
ὅτι ἐρρέθη· ἀγαπή
σεις τὸν πλησίον
σου καὶ μισήσεις τὸν
Ε ΜΓ ἐχθρόν σου· ἐγὼ δὲ λέ
γω ὑμῖν· ἀγαπᾶ
τε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν· εὐλογεῖτε
τοὺς καταρωμένους
ὑμᾶς· καλῶς
ποιεῖτε τοῖς μι
σοῦσιν ὑμᾶς· καὶ
προσεύχεσθε ὑ
πὲρ τῶν ἐπηρεα
ζόντων ὑμᾶς. καὶ

διωκόντων ὑμᾶς·
ὅπως γένησθε υἱοὶ
τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅτι τὸν
ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλ
λει ἐπὶ πονηροὺς καὶ
ἀγαθούς· καὶ βρέχει
ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.
Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε ΜΔ Ε
τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, τίνα μισθὸν
ἔχετε· οὐχὶ καὶ οἱ τε
λῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦ
σι; καὶ ἐὰν ἀσπά
σησθε τοὺς φίλους
ὑμῶν μόνον, τί πε
ρισσὸν ποιεῖτε· οὐ
χὶ καὶ οἱ τελῶναι
οὕτως ποιοῦσιν· ἔ
σεσθε οὖν ὑμεῖς τέ
λειοι· ὡς ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
τέλειός ἐστιν· τέλος

τῷ ε' τῆς τυροφά(γου)· εἶπ(εν) ὁ κ(ύριο)ς· ἀρχ(ή)

ι μβ Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου. ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου· καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρό-

σευξαι τῷ πατρί σου τῷ
ἐν τῷ κρυπτῷ· ὁ δὲ
πατήρ σου ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀ
ποδώσει σοι ἐν τῷ
ε μγ φανερῷ· προσευ
χόμενοι δὲ μὴ βατ
τολογήσητε ὥσπερ
οἱ ἐθνικοί· δοκοῦ
σι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυ
λογίᾳ αὐτῶν εἰσα
κουσθήσονται· μὴ οὖν
ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς.
οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὧν χρείαν ἔχετε
πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆ
σαι αὐτόν· οὕτως
οὖν προσεύχεσθε
ὑμεῖς. πάτερ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
ἁγιασθήτω τὸ ὄνο
μά σου· ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου· γενη

θήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς· τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον·
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀ
φειλήματα ἡμῶν·
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίε
μεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέ
γκῃς ἡμᾶς εἰς πει
ρασμόν, ἀλλὰ ῥῦ
σαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ· ὅτι σοῦ ἐ
στιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις. καὶ ἡ δό
ξα, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.
ε μδ Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώ
ματα αὐτῶν, ἀφή
σει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν
δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς

ἀν(θρώπ)οις τὰ παραπτώ-
ματα αὐτῶν, οὐδ'
ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει
τὰ παραπτώματα
ὑμῶν. ὅταν δὲ
νηστεύητε, μὴ γίνεσθε
ὡς οἱ ὑποκριταὶ
σκυθρωποί· ἀφα-
νίζουσι γὰρ τὰ πρό-
σωπα αὐτῶν, ὅπως
φανῶσι τοῖς ἀν(θρώπ)οις
νηστεύοντες. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέ-
χουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν. σὺ δὲ νη-
στεύων, ἄλειψαί σου
τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ
πρόσωπόν σου
νίψαι. ὅπως μὴ
φανῇς τοῖς ἀν(θρώπ)οις
νηστεύων, ἀλλὰ τῷ
πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυ-
πτῷ. καὶ ὁ πατήρ σου

ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ, ἀποδώ-
σει σοι. μὴ θησαυ-
ρίζετε ὑμῖν θησαυ-
ροὺς ἐπὶ τῆς γῆς. ὅ-
που σὴς καὶ βρῶ-
σις ἀφανίζει· καὶ ὅ-
που κλέπται διο-
ρύσσουσι καὶ κλέ-
πτουσι. θησαυρί-
ζετε δὲ ὑμῖν θησαυ-
ροὺς ἐν οὐρανῷ. ὅ-
που οὔτε σὴς οὔτε
βρῶσις ἀφανί-
ζει. καὶ ὅπου κλέ-
πται οὐ διορύσ-
σουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν.
ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θη-
σαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ
ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.
Ὁ λύχνος τοῦ σώμα-
τός ἐστιν ὁ ὀφθαλ-
μός. ἐὰν οὖν ὁ ὀ(φθαλμός)

φθαλμός σου ἁ-
πλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ
σῶμά σου φωτει-
νὸν ἔσται· ἐὰν δὲ
ὁ ὀφθαλμός σου
πονηρὸς ᾖ, ὅλον
τὸ σῶμά σου σκο-
τεινὸν ἔσται· εἰ οὖν
τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
σκότος ἐστί, τὸ σκό-
τος πόσον. οὐδεὶς
ε Δύναται δυσὶ κυρίοις
δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν
ἕνα μισήσει καὶ
τὸν ἕτερον ἀγαπή-
σει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξε-
ται καὶ τοῦ ἑτέρου
καταφρονήσει· οὐ
δύνασθε θεῷ δου-
λεύειν καὶ μαμωνᾷ.
ε Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν,
μὴ μεριμνᾶτε
τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί
φάγητε καὶ τί πίητε·
μηδὲ τῷ σώματι
ὑμῶν τί ἐνδύσησθε·
οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖών
ἐστι τῆς τροφῆς καὶ
τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύ-
ματος. ἐμβλέψα-
τε εἰς τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι οὐ
σπείρουσιν οὐδὲ θε-
ρίζουσιν οὐδὲ συ-
νάγουσιν εἰς ἀπο-
θήκας· καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος τρέφει αὐ-
τά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλ-
λον διαφέρετε αὐ-
τῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
μεριμνῶν δύνα-
ται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν
ἡλικίαν αὐτοῦ πῆ-
χυν ἕνα· καὶ περὶ ἐν-
δύματος τί μεριμ-
νᾶτε· καταμά-

θεῖτε τὰ κρίνα τοῦ ἀ-
γροῦ πῶς αὐξάνει·
οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει·
λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ
σολομὼν ἐν πάσῃ
τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιε-
βάλετο ὡς ἓν τού-
των· εἰ δὲ τὸν χόρ-
τον τοῦ ἀγροῦ σήμε-
ρον ὄντα καὶ αὔριον
εἰς κλίβανον βαλλό-
μενον, ὁ θ(εὸ)ς οὕτως
ἀμφιέννυσιν· οὐ
πολλῷ μᾶλλον ὑ-
μᾶς ὀλιγόπιστοι;
μὴ οὖν μεριμνήση-
τε λέγοντες· τί φά-
γωμεν· ἢ τί πίωμεν· ἢ τί περιβα-
λώμεθα· πάντα
γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη
ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος,
ὅτι χρῄζετε τούτ(ων)

ἁπάντων· ζητεῖτε
δὲ πρῶτον τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ
καὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάν-
τα προστεθήσεται ὑμῖν·
Μὴ οὖν μεριμνήσητε
εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ
αὔριον, μεριμνήσει
τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν
τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία
ἀρχ(ή) αὐτῆς· τέλ(ος)
β̄ να Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ
κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ
κρίματι κρίνετε κρι-
θήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ
μέτρῳ μετρεῖτε,
μετρηθήσεται ὑμῖν·
ε̄ να τί δὲ βλέπεις τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου·
τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀ-
φθαλμῷ δοκὸν οὐ

κατανοεῖς· ἢ πῶς
ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ
σου· ἄφες ἐκβάλω
τὸ κάρφος ἀπὸ
τοῦ ὀφθαλμοῦ σου·
καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου· ὑπο
κριτά· ἔκβαλε
πρῶτον τὴν δοκὸν
ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
σου· καὶ τότε διαβλέ
ψεις ἐκβαλεῖν τὸ
κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλ
μοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
Ι ΝΒ Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσί· μηδὲ βάλητε
τοὺς μαργαρίτας
ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν χοίρων· μή
ποτε καταπατήσω
σιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
ποσὶν αὐτῶν καὶ στρα
φέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.

Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ΝΓ Ε
ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑ
ρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοι
γήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει·
καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοι
γήσεται· ἢ τίς ἐστιν
ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος· ὃν ἐὰν
αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρ
τον· μὴ λίθον ἐπιδώ
σει αὐτῷ· εἰ οὖν ὑμεῖς
πονηροὶ ὄντες· οἴδα
τε δόματα ἀγαθὰ δι
δόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν·
πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰ
τοῦσιν αὐτόν· τέλος
ἀρχή Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέ
Ε ΝΔ λητε ἵνα ποιῶσιν ὑ
μῖν οἱ ἄνθρωποι· οὕτω καὶ ὑ
μεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς·

καὶ ἐὰν ἰχθὺν
αἰτήσῃ, μὴ
ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νό-
μος καὶ οἱ προφῆται.
ε ΜΕ Εἰσέλθετε διὰ τῆς στε-
νῆς πύλης· ὅτι πλα-
ἠ πυλ' τεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς
ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν
ἀπώλειαν· καὶ πολ-
λοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι
δι' αὐτῆς· τί στενὴ
ἡ πύλη καὶ τεθλιμ-
μένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά-
γουσα εἰς τὴν ζωήν·
καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑ-
ρίσκοντες αὐτήν.
ζ ΝϚ Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν
οἵτινες ἔρχονται πρὸς
ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι
προβάτων· ἔσωθεν
δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες.
ἀπὸ τῶν καρπῶν
αὐτῶν ἐπιγνώσεσ-
ε ΝΖ θε αὐτούς. μήτι

συλλέγουσιν ἀπὸ
ἀκανθῶν σταφυλὰς·
ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα·
ε ΜΗ Καὶ οὕτως πᾶν δέν-
δρον ἀγαθὸν, καρποὺς
καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ
σαπρὸν δένδρον,
καρποὺς πονηροὺς
ποιεῖ· οὐ δύναται
δένδρον ἀγαθὸν καρ-
ποὺς πονηροὺς
ποιεῖν· οὐδὲ δένδρον
σαπρὸν καρποὺς
καλοὺς ποιεῖν· τέλ'
Πᾶν οὖν δένδρον μὴ
ποιοῦν καρπὸν κα-
λὸν, ἐκκόπτεται καὶ
εἰς πῦρ βάλλεται.
ἄραγε ἀπὸ τῶν καρ-
πῶν αὐτῶν ἐπι-
γνώσεσθε αὐτούς.
Γ ΝΘ Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι
κύριε κύριε, εἰσελεύσεται

εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ
ποιῶν τὸ θέλημα
τοῦ πατρός μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς· πολλοὶ
ε ξ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ· κύριε κύριε· οὐ
τῷ σῷ ὀνόματι
προεφητεύσαμεν;
καὶ τῷ σῷ ὀνόματι
δαιμόνια ἐξεβά-
λομεν; καὶ τῷ σῷ
ὀνόματι δυνάμεις
πολλὰς ἐποιήσαμεν;
Καὶ τότε ὁμολογή-
σω αὐτοῖς, ὅτι οὐ-
δέποτε ἔγνων ὑμᾶς·
ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐ-
μοῦ οἱ ἐργαζόμενοι
κυ Γ εἰπ ὁ κς τὴν ἀνομίαν· τέλ
ε ξα Πᾶς οὖν ὅστις ἀκού-
ει μου τοὺς λόγους τού-
τους· καὶ ποιεῖ αὐ-

τούς· ὁμοιώσω αὐτὸν
ἀνδρὶ φρονίμῳ· ὅσ-
τις ᾠκοδόμησε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
πέτραν· καὶ κατέβη ἡ
βροχή· καὶ ἦλθον οἱ πο-
ταμοί· καὶ ἔπνευσαν
οἱ ἄνεμοι· καὶ προσ-
έπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐ-
κείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε·
τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν
πέτραν· Καὶ πᾶς ὁ
ἀκούων μου τοὺς λό-
γους τούτους· καὶ μὴ
ποιῶν αὐτούς· ὁ-
μοιωθήσεται ἀνδρὶ
μωρῷ· ὅστις ᾠκοδό-
μησε τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον·
καὶ κατέβη ἡ βροχή· καὶ
ἦλθον οἱ ποταμοί· καὶ
ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι·
καὶ προσέκοψαν τῇ

οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔ
πεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶ
σις αὐτῆς μεγάλη.
β̄ ξβ̄ Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέ
λεσεν ὁ ἰς̄ τοὺς λόγους
τούτους, ἐξεπλήσ
σοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ
διδάσκων αὐτοὺς ὡς
ἐξουσίαν ἔχων· καὶ οὐ
ς̄ χ ὡς οἱ γραμματεῖς. τέλος
β̄ ξγ̄ Καταβάντι δὲ ἀπὸ τοῦ
ὄρους, ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλ
θὼν, προσεκύνει αὐ
τῷ λέγων· κε̄ ἐὰν
θέλῃς δύνασαί με
καθαρίσαι· καὶ ἐκ
τείνας τὴν χεῖρα,
ἥψατο αὐτοῦ ὁ ἰς̄ λέ
γων· θέλω· καθαρί
σθητι· καὶ εὐθέως

ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ
ἡ λέπρα. καὶ λέγει
αὐτῷ ὁ ἰς̄· ὅρα μη
δενὶ εἴπῃς· ἀλλ᾽ ὕ
παγε σεαυτὸν δεῖ
ξον τῷ ἱερεῖ· καὶ προ
σένεγκε τὸ δῶρον
ὃ προσέταξε μω
σῆς εἰς μαρτύριον
[illegible] αὐτοῖς. Εἰσελ ζ̄
ξδ̄ θόντι δὲ αὐτῷ εἰς
καπερναοὺμ, προ
σῆλθεν αὐτῷ ἑκα
τόνταρχος· παρα
καλῶν αὐτὸν καὶ
λέγων· κε̄ ὁ παῖς μου
βέβληται ἐν τῇ οἰ
κίᾳ παραλυτικὸς
δεινῶς βασανιζό
μενος. καὶ λέγει αὐ
τῷ ὁ ἰς̄· ἐγὼ ἐλθὼν
θεραπεύσω αὐτόν.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑ

κατόνταρχος ἔ
φη· κε· οὐκ εἰμὶ ἱκα
νὸς ἵνα μου ὑπὸ
τὴν στέγην εἰσέλ
θῃς· ἀλλὰ μόνον
εἰπὲ λόγῳ καὶ ἰα
θήσεται ὁ παῖς μου·
Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰ
μι ὑπὸ ἐξουσίαν·
ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν
στρατιώτας· καὶ
λέγω τούτῳ πορεύ
θητι, καὶ πορεύεται·
Καὶ ἄλλῳ ἔρχου
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ
δούλῳ μου ποίη
σον τοῦτο, καὶ ποιεῖ·
ε ξε ἀκούσας δὲ ὁ ἰς ἐ
θαύμασε· καὶ εἶ
πε τοῖς ἀκολουθοῦ
σιν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ
ἰηλ τοσαύτην πί
στιν εὗρον·

Λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι πολ ξϛ ε
λοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνα
κλιθήσονται μετὰ
ἀβραὰμ καὶ ἰσαάκ·
Καὶ ἰακὼβ ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλεί
ας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ
δόντων· Καὶ εἶπεν
ὁ ἰς τῷ ἑκατοντάρχῃ· ξζ ι
ὕπαγε καὶ ὡς ἐπίστευ
σας γενηθήτω σοι·
Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ
ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ·
Καὶ ὑποστρέψας ὁ
ἑκατόνταρχος εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ εὗρε
τὸν παῖδα αὐτοῦ

[illegible] ὑγιαίνοντα.
η ξη Καὶ ἐλθὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς
τὴν οἰκίαν πέτρου.
εἶδε τὴν πενθερὰν
αὐτοῦ βεβλημένην
καὶ πυρέσσουσαν.
καὶ ἥψατο τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς, καὶ ἀ-
φῆκεν αὐτὴν ὁ πυ-
ρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ
θ διηκόνει αὐτοῖς. ὀψί-
ας δὲ γενομένης, προ-
σήνεγκαν αὐτῷ δαι-
μονιζομένους πολ-
λούς. καὶ ἐξέβαλε
τὰ πνεύματα λόγῳ.
Καὶ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας ἐ-
θεράπευσεν· ὅπως
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ ἠσαΐου τοῦ προ-
φήτου λέγοντος.
αὐτὸς τὰς ἀσθενείας

ἡμῶν ἔλαβε.
Καὶ τὰς νόσους ἐ-
βάστασεν. ἰδὼν δὲ
ὁ ἰ(ησοῦ)ς πολλοὺς ὄχλους
περὶ αὐτὸν, ἐκέ-
λευσεν ἀπελθεῖν
εἰς τὸ πέραν. καὶ προ-
ι σελθὼν εἷς γραμμα-
τεὺς, εἶπεν αὐτῷ·
διδάσκαλε, ἀκο-
λουθήσω σοι ὅπου
ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ
λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· αἱ
ἀλώπεκες φωλεοὺς
ἔχουσι· καὶ τὰ πετει-
νὰ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
σκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει
ποῦ τὴν κεφαλὴν
κλίνῃ. ἕτερος δὲ
τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ, εἶπεν αὐτῷ·
κ(ύρι)ε, ἐπίτρεψόν μοι

πρῶτον ἀπελθεῖν
καὶ θάψαι τὸν πατέρα
μου· ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν
αὐτῷ· ἀκολούθει
μοι· ἄφες τοὺς νε
κροὺς θάψαι τοὺς
ἑαυτῶν νεκρούς. [illegible] π̅/λ̅
ια̅ Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ
εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολού
θησαν αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ
σεισμὸς μέγας ἐ
γένετο ἐν τῇ θαλάσ
σῃ ὥστε τὸ πλοῖον
καλύπτεσθαι ὑ
πὸ τῶν κυμάτων·
αὐτὸς δὲ ἐκάθευ
δε· καὶ προσελθόν
τες οἱ μαθηταὶ ἤ
γειραν αὐτὸν λέ
γοντες· κε̅ σῶσον ἡ
μᾶς ἀπολλύμεθα·
καὶ λέγει αὐτοῖς.

τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπι
στοι· τότε ἐγερθεὶς ἐπε
τίμησε τοῖς ἀνέμοις
καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐ
γένετο γαλήνη με
γάλη· οἱ δὲ ἄνοι ἐθαύ
μασαν λέγοντες·
Ποταπός ἐστιν οὗτος·
ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ
ἡ θάλασσα ὑπακού
ουσιν αὐτῷ· Καὶ ἐλ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντι τῷ ἰῦ
θόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέ
ραν εἰς τὴν χώραν ΙΒ
τῶν γεργεσηνῶν, ὑ
πήντησαν αὐτῷ
δύο δαιμονιζόμενοι·
ἐκ τῶν μνημείων
ἐξερχόμενοι χα
λεποὶ λίαν· ὥστε
μὴ ἰσχύειν τινὰ πα
ρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ ἔ
κραξαν λέγοντες·

τί ἡμῖν καὶ σοί υἱὲ τοῦ
θεοῦ· ἦλθες ὧδε πρὸ και-
ροῦ βασανίσαι ἡμᾶς·
ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐ-
τῶν ἀγέλη χοίρων πολ-
λῶν βοσκομένη· οἱ
δὲ δαίμονες παρε-
κάλουν αὐτὸν λέ-
γοντες· εἰ ἐκβάλλεις
ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡ-
μῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν
ἀγέλην τῶν χοίρων·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὑπάγετε· οἱ δὲ ἐξελ-
θόντες, ἀπῆλθον
εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρ-
μησε πᾶσα ἡ ἀγέ-
λη τῶν χοίρων κατὰ
τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἀ-
πέθανον ἐν τοῖς
ὕδασιν· οἱ δὲ βόσκον-
τες, ἔφυγον· καὶ ἀπελ-
θόντες εἰς τὴν πό-
λιν, ἀπήγγειλαν
πάντα καὶ τὰ τῶν
δαιμονιζομένων·
καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πό-
λις ἐξῆλθεν εἰς συν-
άντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰ-
δόντες αὐτὸν παρε-
κάλεσαν ὅπως με-
ταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν·
ἀρχ(ή) Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον
διεπέρασε καὶ ἦλθεν
εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν·
ἀρχ(ή) καὶ ἰδοὺ προσέφε-
ρον αὐτῷ παραλυ-
τικὸν ἐπὶ κλίνης
βεβλημένον· καὶ ἰ-
δὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν
αὐτῶν, εἶπε τῷ πα-
ραλυτικῷ· θάρσει
τέκνον· ἀφέωνταί

σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.
Καὶ ἰδού τινες τῶν
γραμματέων, εἶ
πον ἐν ἑαυτοῖς.
οὗτος βλασφημεῖ.
καὶ ἰδὼν ὁ ἰησοῦς τὰς ἐν
θυμήσεις αὐτῶν, εἶ
πεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐν
θυμεῖσθε πονηρὰ β ογ
ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τί γάρ ἐστιν
εὐκοπώτερον εἰπεῖν·
ἀφέωνταί σου αἱ ἁ
μαρτίαι. ἢ εἰπεῖν ἔ
γειραι καὶ περιπά
τει· ἵνα δὲ εἰδῆτε
ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
τῆς γῆς ἀφιέναι ἁ
μαρτίας. τότε λέ
γει τῷ παραλυτι
κῷ· ἐγερθεὶς, ἆρόν
σου τὴν κλίνην καὶ

ὕπαγε εἰς τὸν οἶκον
σου. καὶ ἐγερθεὶς ἀ
πῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ
ὄχλοι ἐθαύμασαν
καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν
τὸν δόντα ἐξουσίαν
τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις:
Καὶ παράγων ὁ ἰησοῦς ἐ
κεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον
καθήμενον ἐπὶ τὸ τε
λώνιον· ματθαῖον
λεγόμενον. καὶ λέ
γει αὐτῷ· ἀκολούθει
μοι. καὶ ἀναστὰς
ἠκολούθησεν αὐτῷ.
καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀ ογ β
νακειμένου ἐν τῇ
οἰκίᾳ. καὶ ἰδοὺ πολ
λοὶ τελῶναι καὶ ἁ
μαρτωλοὶ ἐλθόντες,
συνανέκειντο τῷ
ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς

αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες
οἱ φαρισαῖοι, εἶπον
τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ· διατί μετὰ
τῶν τελωνῶν καὶ ἁ
μαρτωλῶν ἐσθίει ὁ
διδάσκαλος ὑμῶν·
β οϛ· Ὁ δὲ ἰς ἀκούσας, εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔ
χουσιν οἱ ἰσχύοντες
ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς
ἔχοντες· πορευθέν
τες δὲ μάθετε τί ἐ
στιν· ἔλεον θέλω καὶ
οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλ
θον καλέσαι δικαίους·
ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν· τέλ
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ιω χ' αρ Τότε προσέρχονται
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
ἰωάννου λέγοντες· διατί
ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι
νηστεύομεν πολλά, οἱ

δὲ μαθηταί σου οὐ νη
στεύουσι· καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς ὁ ἰς· μὴ δύναν
ται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμ
φῶνος πενθεῖν, ἐ
φ' ὅσον μετ' αὐτῶν
ἐστὶν ὁ νυμφίος, ἐλεύ
σονται δὲ ἡμέραι ὅ
ταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐ
τῶν ὁ νυμφίος, καὶ τό
τε νηστεύσουσιν· οὐ
δεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐ
πίβλημα ῥάκους
ἀγνάφου ἐπὶ ἱματί
ῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ
τὸ πλήρωμα αὐ
τοῦ ἀπὸ τοῦ ἱμα
τίου, καὶ χεῖρον σχί
σμα γίνεται· οὐδὲ
βάλλουσιν οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μή γε, ῥήγνυνται
οἱ ἀσκοί· καὶ ὁ οἶνος

ιε περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου
ις περὶ τῆς αἱμορροούσης

ἐκχεῖται· καὶ οἱ ἀ
σκοὶ ἀπολοῦνται·
Ταῦτα αὐτοῦ λα
λοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ
ἄρχων τις ἐλθὼν
προσεκύνει αὐτῷ·
λέγων ὅτι ἡ θυγά
τηρ μου ἄρτι ἐτελεύ
τησεν· ἀλλὰ ἐλ
θὼν ἐπίθες τὴν χεῖ
ρά σου ἐπ' αὐτὴν
καὶ ζήσεται· καὶ
ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκο
λούθησεν αὐτῷ·
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱ
μορροοῦσα δώδε
κα ἔτη· προσελθοῦ
σα ὄπισθεν, ἥψα
το τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυ
τῇ· ἐὰν μόνον ἅ
ψωμαι τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ, σωθήσομαι·
Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ
ἰδὼν αὐτὴν εἶπε·
θάρσει θύγατερ· ἡ πί
στις σου σέσωκέ σε·
καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀ
πὸ τῆς ὥρας ἐκείνης·
Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος·
καὶ ἰδὼν τοὺς αὐ
λητὰς καὶ τὸν ὄ
χλον θορυβούμενον,
λέγει αὐτοῖς· ἀνα
χωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀ
πέθανε τὸ κορά
σιον, ἀλλὰ καθεύ
δει· καὶ κατεγέλων
αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἐξε
βλήθη ὁ ὄχλος, εἰ
σελθὼν ἐκράτη
σε τῆς χειρὸς αὐτῆς·
καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον

σίον· καὶ ὁ ἐξῆλθεν ἡ
φήμη αὕτη, εἰς ὅλην
κυ ζ τ κυ ε ἐκ περι σοι ωιῦ τὴν γῆν ἐκείνην· τέλος
Ι οε ἀρχ Καὶ παράγοντι τῷ
ἰυ ἠκολούθησαν αὐ
τῷ δύο τυφλοὶ κρά
ζοντες καὶ λέγοντες·
ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ
δαδ· ἐλθόντι δὲ αὐ
τῷ εἰς τὴν οἰκίαν, προ
σῆλθον αὐτῷ οἱ τυ
φλοί· καὶ λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰς· πιστεύετε ὅτι
δύναμαι τοῦτο ποιῆ
σαι; λέγουσιν αὐτῷ·
ναὶ κε· τότε ἥψατο
τῶν ὀφθαλμῶν αὐ
τῶν λέγων· κατὰ
τὴν πίστιν ὑμῶν γε
νηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀ
νεῴχθησαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί· ἐνε
βριμήσατο αὐτοῖς

ὁ ἰς λέγων· ὁρᾶτε
μηδεὶς γινωσκέτω·
οἱ δὲ, ἐξελθόντες,
διεφήμισαν αὐτὸν τέλος
ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ·
Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων·
ἰδοὺ προσήνεγκαν
αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν
δαιμονιζόμενον·
καὶ ἐκβληθέντος
τοῦ δαιμονίου, ἐ
λάλησεν ὁ κωφός·
καὶ ἐθαύμασαν
οἱ ὄχλοι λέγοντες·
οὐδέποτε ἐφάνη
οὕτως ἐν τῷ ἰηλ· οἱ
δὲ φαρισαῖοι ἔλε
γον· ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκ
β οϛ βάλλει τὰ δαιμόνια·
Καὶ περιῆγεν ὁ ἰς
τὰς πόλεις πάσας
καὶ τὰς κώμας·

διδάσκων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν
καὶ κηρύσσων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας· καὶ θερα-
πεύων πᾶσαν νό-
σον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ·
καὶ πολλοὶ ἠκολού-
οζ θησαν αὐτῷ· οη
ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους
ἐσπλαγχνίσθη περὶ
αὐτῶν· ὅτι ἦσαν
ἐσκυλμένοι καὶ ἐρ-
ριμμένοι ὡσεὶ πρό-
βατα μὴ ἔχοντα
οη ποιμένα· τότε
λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ὁ μὲν θερι-
σμὸς πολύς· οἱ δὲ
ἐργάται ὀλίγοι·
δεήθητε οὖν τοῦ κυ-
ρίου τοῦ θερισμοῦ,

ὅπως ἐκβάλῃ ἐργά-
τας εἰς τὸν θερισμὸν
ἀρχ αὐτοῦ· καὶ προσκα- οθ
λεσάμενος τοὺς δώδεκα
μαθητὰς αὐτοῦ,
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξου-
σίαν πνευμάτων ἀκαθάρ-
των· ὥστε ἐκβάλλειν
αὐτά· καὶ θεραπεύ-
ειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶ-
σαν μαλακίαν·
τῶν δὲ δώδεκα ἀπο- π
στόλων τὰ ὀνόματα
ἐστὶ ταῦτα· πρῶτος
Σίμων ὁ λεγόμενος
Πέτρος· καὶ Ἀνδρέας
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰά-
κωβος ὁ τοῦ Ζεβε-
δαίου· καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ· Φίλιπ-
πος καὶ Βαρθολομαῖος·
Θωμᾶς, καὶ Ματ-
θαῖος ὁ τελώνης.

ἰάκωβος ὁ τοῦ ἀλ-
φαίου, καὶ λεββαῖος
ὁ ἐπικληθεὶς θαδ-
δαῖος· σίμων ὁ κα-
ναρίτης· καὶ ἰούδας
ἰσκαριώτης· ὁ καὶ
παραδοὺς αὐτόν·
ι πα · Τούτους τοὺς δώδε-
κα ἀπέστειλεν ὁ
ἰς παραγγείλας
αὐτοῖς· λέγων· εἰς
ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀ-
πέλθητε· καὶ εἰς
πόλιν σαμαρειτῶν
μὴ εἰσέλθητε· πορεύ-
εσθε δὲ μᾶλλον πρὸς
τὰ πρόβατα τὰ ἀπ-
ολωλότα οἴκου ἰσλ·
· Πορευόμενοι δὲ κηρύσ-
σετε λέγοντες· ὅτι
ἤγγικεν ἡ βασιλεία
β πβ τῶν οὐνῶν· ἀσθε-
νοῦντας θεραπεύε-

τε· λεπροὺς καθα-
ρίζετε· δαιμόνια
ἐκβάλλετε· δωρεὰν
ἐλάβετε· δωρεὰν
δότε· Μὴ κτή-
σησθε χρυσὸν μη-
δὲ ἄργυρον· μηδὲ
χαλκὸν εἰς τὰς ζώ-
νας ὑμῶν· μὴ πή-
ραν εἰς ὁδόν· μηδὲ
δύο χιτῶνας· μη-
δὲ ὑποδήματα μη-
δὲ ῥάβδον· ἄξιος
γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς
τροφῆς αὐτοῦ ἐστι·
γ πγ εἰς ἣν δ᾽ ἂν πόλιν
ἢ κώμην εἰσέλθητε·
ἐξετάσατε τίς ἐν
αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κά-
κεῖ μείνατε, ἕως
ε πδ ἂν ἐξέλθητε· εἰσερ-
χόμενοι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν, ἀσπάσα-

[illegible] εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·

σθε αὐτήν· λέγον
τες· εἰρήνη τῷ οἴκῳ
τούτῳ. καὶ ἐὰν μὲν
ᾖ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλ
θέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν
ἐπ' αὐτήν. ἐὰν δὲ
μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη
ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπι
στραφήτω. καὶ
ὃς ἐὰν μὴ δέξηται
ὑμᾶς. μηδὲ ἀκού
σῃ τοὺς λόγους ὑμῶν.
ἐξερχόμενοι τῆς
οἰκίας ἢ τῆς πόλεως
ἐκείνης ἐκτινάξατε
τὸν κονιορτὸν τῶν
ποδῶν ὑμῶν. ἀ
μὴν λέγω ὑμῖν. ἀ
νεκτότερον ἔσται γῇ
Σοδόμων καὶ Γο
μόρρων ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως ἢ τῇ πόλει
ἐκείνῃ. τέλος

Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
ὑμᾶς ὡς πρόβατα
ἐν μέσῳ λύκων. γί
νεσθε οὖν φρόνιμοι
ὡς οἱ ὄφεις. καὶ ἀκέ
ραιοι ὡς αἱ περιστεραί.
προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων. παραδώσου
σι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέ
δρια. καὶ ἐν ταῖς συ
ναγωγαῖς αὐτῶν μα
στιγώσουσιν ὑμᾶς.
καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ
καὶ βασιλεῖς ἀχθή
σεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ.
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς
καὶ τοῖς ἔθνεσιν.
Ὅταν δὲ παραδιδῶ
σιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνή
σητε πῶς ἢ τί λαλή
σητε. δοθήσεται γὰρ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ,
τί λαλήσητε. οὐ γὰρ

ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦν
τες· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα Γ
τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λα
λοῦν ἐν ὑμῖν· παρα
δώσει δὲ ἀδελφὸς ἀ
δελφὸν εἰς θάνατον·
καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ
ἐπαναστήσονται τέ
κνα ἐπὶ γονεῖς· καὶ θανα
τώσουσιν αὐτούς· καὶ
ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ
τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ
ὑπομείνας εἰς τέ
λος, οὗτος σωθή
ι · πθ σεται· Ὅταν δὲ
διώκωσιν ὑμᾶς ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ
φεύγετε εἰς τὴν ἄλ
λην· ἀμὴν γὰρ λέ
γω ὑμῖν, οὐ μὴ τε
λέσητε τὰς πόλεις
τοῦ Ἰσραήλ· ἕως ἂν ἔλθῃ

ϛ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·
Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑ
πὲρ τὸν διδάσκα
λον· οὐδὲ δοῦλος
ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ·
ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ
ἵνα γένηται ὡς ὁ
διδάσκαλος αὐτοῦ·
καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ
ι ϟβ κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν
οἰκοδεσπότην βεελζε
βοὺλ ἐκάλεσαν, πό
σῳ μᾶλλον τοὺς οἰ
κιακοὺς αὐτοῦ· μὴ ἀρχ
β ϟγ οὖν φοβηθῆτε αὐ
τούς· οὐδὲν γάρ ἐστι
κεκαλυμμένον, ὃ
οὐκ ἀποκαλυφθή
σεται· καὶ κρυπτὸν
ὃ οὐ γνωσθήσεται·
ϛ ϟε Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκο
τίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ
φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς

ἀκούετε, κηρύξατε
ἐπὶ τῶν δωμάτων.
καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεννόντων
τὸ σῶμα· τὴν δὲ
ψυχὴν μὴ δυναμένων
ἀποκτεῖναι· φο
βήθητε δὲ μᾶλλον
τὸν δυνάμενον καὶ
ψυχὴν καὶ σῶμα
ἀπολέσαι ἐν γεέν
νῃ· οὐχὶ δύο στρουθία
ἀσσαρίου πωλεῖται;
Καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ
πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν
ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν
τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὑμῶν
δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς
κεφαλῆς πᾶσαι
ἠριθμημέναι εἰσί·
μὴ οὖν φοβηθῆτε·
πολλῶν στρουθίων
διαφέρετε ὑμεῖς.

ἀρχ(ή)
κυ(ριακῇ) α' τῶν ἁγίων πάντων· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·

Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολο
γήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπρο
σθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμο
λογήσω κἀγὼ ἐν αὐ
τῷ, ἔμπροσθεν τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
ὅστις δ᾽ ἂν ἀρνήσηταί ϥ̅α̅ β
με ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐ
τὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς· μὴ νομίσητε ϥ̅β̅ ϛ
ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰ
ρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐ
κ ἦλθον βαλεῖν εἰρή
νην, ἀλλὰ μάχαιραν.
Ἦλθον γὰρ διχάσαι
ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ· καὶ θυγατέρα
κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς·
καὶ νύμφην κατὰ τῆς
πενθερᾶς αὐτῆς·
καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου

οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ·
ε ϙϛ Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα
ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι
μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν
υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ
ἐμὲ· οὐκ ἔστι μου ἄξιος.
Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀ-
κολουθεῖ ὀπίσω μου,
οὐκ ἔστι μου ἄξιος.
ι ϙζ ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, ἀπολέσει
αὐτήν· καὶ ὁ ἀπο-
λέσας τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρή-
α ϙη σει αὐτήν. ὁ δεχόμενος
ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται·
καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος,
δέχεται τὸν ἀποστεί-
λαντά με. ὁ δεχό-
ι ϙθ μενος προφήτην
εἰς ὄνομα προφήτου,
μισθὸν προφήτου

λήψεται· καὶ ὁ δε-
χόμενος δίκαιον
εἰς ὄνομα δικαίου,
μισθὸν δικαίου λή-
ϛ ρ ψεται· καὶ ὃς ἐὰν
ποτίσῃ ἕνα τῶν
μικρῶν τούτων
ποτήριον ψυχροῦ·
μόνον εἰς ὄνομα
μαθητοῦ, ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπο-
ι ρα λέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλε-
σεν ὁ ἰς διατάσσων τοῖς
δώδεκα μαθηταῖς
αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖ-
θεν· τοῦ διδάσκειν
καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς
πόλεσιν αὐτῶν. τέλος
ε ρβ Ὁ δὲ ἰωάννης ἀκούσας ἐν
τῷ δεσμωτηρίῳ
τὰ ἔργα τοῦ χυ·
πέμψας δύο τῶν μαθητῶν

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀκούσας ὁ ἰω.
[illegible]

θη τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπ(εν)
αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχό-
μενος, ἢ ἕτερον προσ-
δοκῶμεν· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, εἶπεν
αὐτοῖς· πορευθέν-
τες ἀπαγγείλα-
τε Ἰω(άννῃ), ἃ ἀκούετε
καὶ βλέπετε· τυ-
φλοὶ ἀναβλέπου-
σιν, καὶ χωλοὶ περι-
πατοῦσιν· λεπροὶ
καθαρίζονται, καὶ
κωφοὶ ἀκούουσιν·
νεκροὶ ἐγείρονται.
καὶ πτωχοὶ εὐαγ-
γελίζονται· καὶ μα-
κάριός ἐστιν ὃς ἐὰν
μὴ σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί. τούτων
δὲ πορευομένων,
ἤρξατο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς λέγειν
τοῖς ὄχλοις περὶ

Ἰω(άννου)· τί ἐξήλθετε εἰς
τὴν ἔρημον θεάσα-
σθαι, κάλαμον ὑπὸ
ἀνέμου σαλευόμενον;
ἀλλὰ τί ἐξήλθετε
ἰδεῖν· ἄνθρωπον ἐν μαλα-
κοῖς ἱματίοις ἠμ-
φιεσμένον; ἰδοὺ
οἱ τὰ μαλακὰ φο-
ροῦντες, ἐν τοῖς οἴ-
κοις τῶν βασιλέ(ων) εἰ-
σίν. ἀλλὰ τί ἐξῆλ-
θετε ἰδεῖν· προφήτην;
ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ
περισσότερον προ-
φήτου. οὗτος γάρ ρϒ β
ἐστι περὶ οὗ γέγραπται·
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου.
ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδόν σου ἔμπρο-
σθέν σου. ἀμὴν λέγ(ω) ρδ ϛ

ὑμῖν· οὐκ ἐγήγερται
ἐν γεννητοῖς γυναι
κῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μι
κρότερος ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν
μείζων αὐτοῦ ἐστιν·
ε ρϛ Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν
Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ
ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν βιάζε
ται· καὶ βιασταὶ ἁρ
πάζουσιν αὐτήν·
ι ρζ πάντες γὰρ οἱ προ
φῆται καὶ ὁ νόμος,
ἕως Ἰωάννου προεφή
τευσαν· καὶ εἰ θέλετε
δέξασθαι, αὐτός ἐστιν
Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρ
χεσθαι· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω· τέ(λος)
ε ρξ Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς
γενεὰν ταύτην· ὁ

μοία ἐστὶ παιδίοις
ἐν ἀγοραῖς καθημένοις
καὶ προσφωνοῦσι
τοῖς ἑταίροις αὐτῶν.
καὶ λέγουσιν· ηὐλή
σαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ
ὠρχήσασθε· ἐθρη
νήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ
ἐκόψασθε· ἦλθε
γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων
μήτε πίνων, καὶ
λέγουσι· δαιμόνιον
ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πί
νων, καὶ λέγουσιν·
ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ
οἰνοπότης· τελω
νῶν φίλος καὶ ἁμαρτω
λῶν· καὶ ἐδικαιώ
θη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν
τέκνων αὐτῆς.
ε ρη Τότε ἤρξατο ὀνειδί
ζειν τὰς πόλεις ἐν

αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖ-
σται δυνάμεις αὐτοῦ·
ὅτι οὐ μετενόησαν·
οὐαί σοι χοραζίν·
οὐαί σοι βηθσαϊδάν·
ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶ-
νι ἐγένοντο αἱ δυνά-
μεις αἱ γενόμεναι
ἐν ὑμῖν· πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σπο-
δῷ μετενόησαν·
Πλὴν λέγω ὑμῖν· τύ-
ρῳ καὶ σιδῶνι ἀνε-
κτότερον ἔσται ἐν ἡ-
μέρᾳ κρίσεως ἢ ὑ-
μῖν· Καὶ σὺ καπερ-
ναοὺμ ἡ ἕως τοῦ
οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα ἕως
ᾅδου καταβιβα- ρια
θ σθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν σο-
δόμοις ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γενό-
μεναι ἐν σοί, ἔμει-

ναν ἂν μέχρι τῆς σή-
μερον· πλὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι γῇ σοδόμων
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡ-
μέρᾳ κρίσεως ἢ σοί·
Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀ- ρι ε
ποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν·
ἐξομολογοῦμαί σοι
πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἀπέ-
κρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν καὶ συνετῶν·
καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπίοις· ναὶ
ὁ πατὴρ ὅτι οὕτως ἐ-
γένετο εὐδοκία ἔμπρο-
σθέν σου· [illegible]
ἀρχ(ή) Πάντα μοι παρεδό-
θη ὑπὸ τοῦ πατρός μου·
Καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει
τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ·
οὐδὲ τὸν πατέρα τίς ἐπι-
γινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός·

καὶ ᾧ ἐὰν βούληται
ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι·
ι ριβ Δεῦτε πρός με πάντες
ι ριγ οἱ κοπιῶντες
καὶ πεφορτισμένοι
κἀγὼ ἀναπαύσω
ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυ-
γόν μου ἐφ' ὑμᾶς. καὶ
μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅ-
τι πρᾶός εἰμι καὶ τα-
πεινὸς τῇ καρδίᾳ,
καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυ-
σιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·
ὁ γὰρ ζυγός μου χρη-
στὸς. καὶ τὸ φορτίον
μου ἐλαφρόν ἐστιν· τέλος
μη(νὶ) ἰουνίῳ κγ [illegible] ἐκ τοῦ κατὰ μα(τθαῖον) τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀρχ(ή) Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
β ριδ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς
[illegible] σάββασι διὰ τῶν σπο-
ρίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ
ἤρξαντο τίλλειν στά-
χυας καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ
Φαρισαῖοι ἰδόντες
εἶπον αὐτῷ. ἰδοὺ
οἱ μαθηταί σου ποιοῦ-
σιν ὃ οὐκ ἔξεστι
ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐ-
ποίησε Δαβὶδ ὅτε ἐ-
πείνασεν αὐτὸς
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ·
πῶς εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ· καὶ
τοὺς ἄρτους τῆς πρo-
θέσεως ἔφαγεν·
οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐ-
τῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς
μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς
ι ριε ἱερεῦσι μόνοις· ἢ οὐκ
ἀνέγνωτε ἐν τῷ νό-
μῳ ὅτι τοῖς σάββα-
σιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱε-
ρῷ τὸ σάββατον βε-
βηλοῦσι. καὶ ἀναίτιοι

ἐστι· λέγω δὲ ὑμῖν
ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν
ἐστιν ὧδε· εἰ δὲ ἐγνώ
κειτε τί ἐστιν ἔλεον
θέλω καὶ οὐ θυσίαν.
οὐκ ἂν κατεδικάσα
τε τοὺς ἀναιτίους.
κύριος γάρ ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ τοῦ σαββάτου.
Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν.
ἦλθεν εἰς τὴν συνα
γωγὴν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ
ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα
ἔχων ξηράν· καὶ ἐπη
ρώτησαν αὐτὸν λέ
γοντες εἰ ἔξεστι τοῖς
σάββασι θεραπεύειν.
ἵνα κατηγορήσωσιν ς ριη
αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶπεν αὐ
τοῖς· τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν
ἄνθρωπος· ὃς ἕξει πρόβα
τον ἕν· καὶ ἐὰν ἐμπέ
σῃ τοῦτο τοῖς
σάββασιν εἰς βόθυ
νον, οὐχὶ κρατήσει αὐ
τὸ καὶ ἐγερεῖ· πόσῳ
οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προ
βάτου· ὥστε ἔξεστι
τοῖς σάββασι καλῶς
ποιεῖν· τότε λέγει τῷ
ἀνθρώπῳ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖ
ρα σου· καὶ ἐξέτεινε·
καὶ ἀποκατεστάθη ὑ
γιὴς ὡς ἡ ἄλλη· τέλ(ος)
Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβού ριζ β
λιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ
ἐξελθόντες, ὅπως
αὐτὸν ἀπολέσωσιν·
ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρη Σα(ββάτῳ) τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθησαν τῷ Ἰ(ησο)ῦ·—
σεν ἐκεῖθεν· ἀρχ(ή) καὶ ἠκολού
θησαν αὐτῷ ὄχλοι πολ
λοί· καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτοὺς πάντας· καὶ ἐ
πετίμησεν αὐτοῖς,
ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν
ποιήσωσιν· ὅπως

πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου·
λέγοντος· ἰδοὺ ὁ παῖς
μου ὃν ᾑρέτισα· ὁ ἀγα
πητός μου· εἰς ὃν εὐδό
κησεν ἡ ψυχή μου· θή
σω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐ
τόν· καὶ κρίσιν τοῖς
ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ·
οὐκ ἐρίσει· οὐδὲ κραυ
γάσει· οὐδὲ ἀκούσει τις
ἐν ταῖς πλατείαις τὴν
φωνὴν αὐτοῦ· κάλα
μον συντετριμμένον
οὐ κατεάξει· καὶ λί
νον τυφόμενον οὐ σβέ
σει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ
εἰς νῖκος τὴν κρίσιν αὐ
τοῦ· καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ἔθνη ἐλπιοῦσι·
ἀρχ
ε ριθ Τότε προσηνέχθη αὐ
τῷ δαιμονιζόμενος
τυφλὸς καὶ κωφός.

Καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτόν· ὥστε τὸν τυ
φλὸν καὶ κωφὸν
λαλεῖν καὶ βλέπειν· καὶ
ε ρκ ἐξίσταντο πάντες
οἱ ὄχλοι· καὶ ἔλεγον
μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
β ρκα Δαυΐδ· οἱ δὲ Φαρισαῖοι
ἀκούσαντες εἶπον·
οὗτος οὐκ ἐκβάλλει
τὰ δαιμόνια εἰ μὴ
ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ
ἄρχοντι τῶν δαιμο
β ρκβ νίων· εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τὰς ἐνθυμήσεις αὐ
τῶν εἶπεν αὐτοῖς·
Πᾶσα βασιλεία με
ρισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς
ἐρημοῦται· καὶ πᾶ
σα πόλις ἢ οἰκία
μερισθεῖσα καθ' ἑαυ
τῆς οὐ σταθήσεται·
καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν

ἀρχ(ή) τέλ(ος) εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς

σατανᾶν ἐκβάλλει,
ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη·
πῶς οὖν σταθήσεται
ἡ βασιλεία αὐ-
τοῦ· καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βε-
ελζεβοὺλ ἐκβάλλω
τὰ δαιμόνια· οἱ υἱοὶ
ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλ-
λουσι· διὰ τοῦτο αὐ-
τοὶ ὑμῶν ἔσονται κρι-
ταί· εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ
ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαι-
μόνια, ἄρα ἔφθα-
σεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασι-
λεία τοῦ θεοῦ· ἢ πῶς
δύναταί τις εἰσελθεῖν
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰ-
σχυροῦ· καὶ τὰ σκεύη
αὐτοῦ διαρπάσαι·
ἐὰν μὴ πρῶτον δή-
σῃ τὸν ἰσχυρόν· καὶ τό-
τε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσει· τέ(λος)

Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κα-
τ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ
συνάγων μετ' ἐμοῦ
σκορπίζει· διὰ τοῦτο ρκγ Β
λέγω ὑμῖν· πᾶσα
ἁμαρτία καὶ βλα-
σφημία, ἀφεθήσε-
ται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ
πνεύματος βλασφημία,
οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς
ἀνθρώποις· καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ
λόγον κατὰ τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθή-
σεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ
κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ
ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται
αὐτῷ· οὔτε ἐν τούτῳ τῷ
αἰῶνι· οὔτε ἐν τῷ μέλ-
λοντι· ἢ ποιήσατε τὸ ρκδ Γ
δένδρον καλόν· καὶ τὸν
καρπὸν αὐτοῦ καλόν·
ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον
σαπρόν· καὶ τὸν καρ-

πὸν αὐτοῦ σαπρόν·
ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ
δένδρον γινώσκεται·
γεννήματα ἐχιδνῶν·
πῶς δύνασθε ἀγα
θὰ λαλεῖν· πονηροὶ
ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ πε
ρισσεύματος τῆς
καρδίας τὸ στόμα λα
ε ρκδ λεῖ· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ
τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ
ἐκβάλλει ἀγαθά· καὶ
ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
πονηροῦ θησαυροῦ
ἐκβάλλει πονηρά·
Λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι πᾶν
ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λα
λήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀπο
δώσουσι περὶ αὐτοῦ
λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
ι ρκϛ ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου
δικαιωθήσῃ· καὶ ἐκ τῶν
λόγων σου καταδικασθήσῃ·

Τότε ἀπεκρίθησάν τι
ε ρκζ νες τῶν γραμματέων
καὶ φαρισαίων λέ
γοντες· διδάσκαλε·
θέλομεν ἀπὸ σοῦ
σημεῖον ἰδεῖν· ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς εἶπεν αὐ
τοῖς· γενεὰ πονηρὰ
καὶ μοιχαλὶς σημεῖον
αἰτεῖ· καὶ σημεῖον οὐ
δοθήσεται αὐτῇ· εἰ μὴ
τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ
προφήτου· ὥσπερ
γὰρ ἦν ἰωνᾶς ἐν τῇ
κοιλίᾳ τοῦ κήτους
τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
νύκτας, οὕτως ἔσται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ
καρδίᾳ τῆς γῆς· τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας·
ἄνδρες νινευῖται
ἀναστήσονται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῆς γε

μεᾶς ταύτης, καὶ κα-
τακρινοῦσιν αὐτήν·
ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ
κήρυγμα ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ
πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε·
Βασίλισσα νότου ἐ-
γερθήσεται ἐν τῇ κρί-
σει μετὰ τῆς γενεᾶς
ταύτης, καὶ κατακρι-
νεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν
ἐκ τῶν περάτων τῆς
γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν
σολομῶνος· καὶ ἰδοὺ
πλεῖον σολομῶνος
κθ ὧδε. ὅταν τὸ ἀκά-
θαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρ-
χεται δι᾽ ἀνύδρων τό-
πων· ζητοῦν ἀνά-
παυσιν, καὶ οὐχ εὑ-
ρίσκει· τότε λέγει· ὑ-
ποστρέψω εἰς τὸν οἶ-
κον μου ὅθεν ἐξῆλθον·

καὶ ἐλθὸν, εὑρίσκει
σχολάζοντα· σεσα-
ρωμένον καὶ κεκο-
σμημένον· τότε
πορεύεται καὶ λαμ-
βάνει μεθ᾽ ἑαυτοῦ ἕ-
πτα ἕτερα πνεύματα
πονηρότερα ἑαυτοῦ·
καὶ εἰσελθόντα κα-
τοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνε-
ται τὰ ἔσχατα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκείνου, χείρο-
να τῶν πρώτων· οὕ-
τως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ
ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.
Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦν- ρλ β
τος τοῖς ὄχλοις· ἰ-
δοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω
ζητοῦντες αὐτῷ
λαλῆσαι· εἶπε δέ τις
αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου
καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω

ἑστήκασι ζητοῦντές σοι
λαλῆσαι. ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπε τῷ λέγοντι
αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου·
καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελ
φοί μου· καὶ ἐκτείνας
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
εἶπεν· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου
καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὅσ
τις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ
θέλημα τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός
μου ἀδελφὸς καὶ ἀ
δελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.
β ρλϛ ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐξελθὼν ὁ Ἰς ἀπὸ τῆς
οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ
τὴν θάλασσαν· καὶ
συνήχθησαν πρὸς αὐ
τὸν ὄχλοι πολλοί· ὥσ
τε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον
ἐμβάντα καθῆσθαι.

καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν
αἰγιαλὸν εἱστήκει. καὶ ἐλά
λησεν αὐτοῖς πολλὰ
ἐν παραβολαῖς λέγων·
ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
τοῦ σπείρειν· καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁ
δόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ
καὶ κατέφαγεν αὐτά·
ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ
τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ
εἶχε γῆν πολλήν· καὶ
εὐθέως ἐξανέτειλε
διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος
γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαν
τος ἐκαυματίσθη· καὶ
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν,
ἐξηράνθη. ἄλλα δὲ
ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάν
θας· καὶ ἀνέβησαν
αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέ
πνιξαν αὐτά. ἄλλα

δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν
τὴν καλήν· καὶ ἐδί
δου καρπόν· ὃ μὲν
ἑκατόν· ὃ δὲ ἑξήκοντα·
ὃ δὲ τριάκοντα· ὁ ἔ
χων ὦτα ἀκούειν ἀ
κουέτω· καὶ προσελ
θόντες οἱ μαθηταὶ
εἶπον αὐτῷ· διατί
ἐν παραβολαῖς λα
λεῖς αὐτοῖς· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶ
ναι τὰ μυστήρια τῆς
βασιλείας τῶν οὐρανῶν·
ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται·
ιβ Ὅστις γὰρ ἔχει δοθήσε
ται αὐτῷ καὶ περισσευ
θήσεται· ὅστις δὲ οὐκ
ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθή
σεται ἀπ' αὐτοῦ·
Διὰ τοῦτο ἐν παραβο
λαῖς λαλῶ αὐτοῖς·

ὅτι βλέποντες οὐ βλέ
πουσι· καὶ ἀκούοντες
οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ
συνιοῦσι· καὶ ἀναπλη
ροῦται αὐτοῖς ἡ προ
φητεία Ἡσαΐου λέγου
σα· ἀκοῇ ἀκούσετε
καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ
βλέποντες βλέψετε·
καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύν
θη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ
τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶ
βαρέως ἤκουσαν· καὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ
τῶν ἐκάμμυσαν· μή
ποτε ἴδωσι τοῖς ὀ
φθαλμοῖς· καὶ τοῖς ὠ
σὶν ἀκούσωσι· καὶ τῇ
καρδίᾳ συνῶσι· καὶ ἐπι
στρέψωσι· καὶ ἰάσομαι αὐτούς·
Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀ ρλα ϛ
φθαλμοὶ ὅτι βλέπου
σι· καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν

ὅτι ἀκούουσιν· ἀμὴν
γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι
πολλοὶ προφῆται
καὶ δίκαιοι ἐπεθύ
μησαν ἰδεῖν ἃ βλέ
πετε, καὶ οὐκ εἶδον·
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούε
τε, καὶ οὐκ ἤκουσαν·
β ρλε Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν τοῦ
σπείροντος· παντὸς
ἀκούοντος τὸν λόγον
τῆς βασιλείας καὶ μὴ
συνιέντος, ἔρχεται
ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπά
ζει τὸ ἐσπαρμένον
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ
τὴν ὁδὸν σπαρείς· ὁ
δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ
τὸν λόγον ἀκούων καὶ
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς

λαμβάνων αὐτόν· οὐκ
ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυ
τῷ· ἀλλὰ πρόσκαι
ρός ἐστι· γενομένης
δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ
διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς
σκανδαλίζεται· ὁ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπα
ρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν
λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέ
ριμνα τοῦ αἰῶνος
τούτου· καὶ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλούτου, συμ
πνίγει τὸν λόγον καὶ ἄ
καρπος γίνεται· ὁ
δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν κα
λὴν σπαρείς, οὗτός
ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων
καὶ συνιών· ὃς δὴ καρ
ποφορεῖ καὶ ποιεῖ·
ὁ μὲν ἑκατόν· ὁ δὲ ἑξή
κοντα· ὁ δὲ τριάκον
τα· ὁ ἔχων ὦτα ἀ

κούειν ἀκουέτω. τέλος

Ἄλλην παραβολὴν
παρέθηκεν αὐτοῖς.
λέγων· ὡμοιώθη
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν
σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ
αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ κα-
θεύδειν τοὺς ἀνθρώπους,
ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς
καὶ ἐπέσπειρε ζιζάνια
ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου.
Καὶ ἀπῆλθεν· ὅτε
δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρ-
τος καὶ καρπὸν ἐ-
ποίησε, τότε ἐφά-
νη καὶ τὰ ζιζάνια·
προσελθόντες δὲ
οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδε-
σπότου, εἶπον αὐ-
τῷ· κύριε οὐχὶ καλὸν
σπέρμα ἔσπειρας
ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πό-
θεν οὖν ἔχει τὰ ζιζά-
νια· ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς·
ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐ-
ποίησεν· οἱ δὲ δοῦ-
λοι εἶπον αὐτῷ· θέλεις
οὖν ἀπελθόντες
συλλέξωμεν αὐτά;
ὁ δὲ ἔφη· οὔ· μήποτε
συλλέγοντες τὰ ζιζά-
νια, ἐκριζώσητε ἅμα
αὐτοῖς τὸν σῖτον. ἄφετε
συναυξάνεσθαι ἀμ-
φότερα μέχρι τοῦ θε-
ρισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ
τοῦ θερισμοῦ, ἐρῶ τοῖς
θερισταῖς· συλλέξατε
πρῶτον τὰ ζιζάνια
καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς
δέσμας, πρὸς τὸ κατα-
καῦσαι αὐτά· τὸν δὲ
σῖτον συναγάγετε εἰς
τὴν ἀποθήκην μου.

Ἄλλην παραβολὴν ρλβ Β
παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων.

ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν κόκκῳ
σινάπεως· ὃν λα-
βὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν
ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ
μικρότερον μέν ἐστι
πάντων τῶν σπερμάτων·
ὅταν δὲ αὐξηθῇ,
μεῖζον πάντων τῶν
λαχάνων ἐστί· καὶ γίνε-
ται δένδρον· ὥστε ἐλ-
θεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ· καὶ κατασκη-
νοῦν ἐν τοῖς κλάδοις
ε ρλη αὐτοῦ. Ἄλλην παρα-
βολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς.
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ζύμῃ·
ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐ-
νέκρυψεν εἰς ἀλεύρου
σάτα τρία ἕως οὗ
ἐζυμώθη ὅλον. Ταῦ-
ς ρλθ τα πάντα ἐλάλησεν

ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβο-
λαῖς τοῖς ὄχλοις· καὶ
χωρὶς παραβολῆς
οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς·
ι ρμ ὅπως πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου
λέγοντος· ἀνοίξω ἐν
παραβολαῖς τὸ στό-
μα μου· ἐρεύξομαι κε-
κρυμμένα ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου.
Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους
ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ
Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· φράσον ἡμῖν
τὴν παραβολὴν
τῶν ζιζανίων τοῦ ἀ-
γροῦ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· ὁ σπεί-
ρων τὸ καλὸν σπέρμα
ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·
ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος·

τοῦ δὲ καλοῦ σπέρμα-
τος οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς
βασιλείας· τὰ δὲ
ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ
τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ
ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐ-
τά, ἐστὶν ὁ διάβολος·
ὁ δὲ θερισμός, συντέ-
λεια τοῦ αἰῶνός ἐ-
στιν· οἱ δὲ θερισταὶ
ἄγγελοί εἰσιν· ὥσπερ
οὖν συλλέγεται τὰ
ζιζάνια καὶ πυρὶ
καίεται, οὕτως ἔσται
ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
αἰῶνος τούτου· ἀ-
ποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ· καὶ συλλέξου-
σιν ἐκ τῆς βασιλεί-
ας αὐτοῦ πάντα τὰ
σκάνδαλα· καὶ τοὺς
ποιοῦντας τὴν
ἀνομίαν· καὶ βαλοῦ-
σιν αὐτοὺς εἰς τὴν κά-
μινον τοῦ πυρός· ἐ-
κεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ-
δόντων· τότε οἱ δίκαιοι
ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥ-
λιος ἐν τῇ βασιλεί-
ᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν· ὁ
ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀ-
κουέτω. Πάλιν ὁ-
μοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν, θησαυρῷ
κεκρυμμένῳ ἐν ἀ-
γρῷ· ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος
ἔκρυψε· καὶ ἀπὸ τῆς
χαρᾶς αὐτοῦ, ὑπά-
γει καὶ ὅσα ἔχει πω-
λεῖ· καὶ ἀγοράζει τὸν
ἀγρὸν ἐκεῖνον·
Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν,
ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζη-

τοῦ ζητοῦντι καλοὺς μαρ-
γαρίτας· ὃς εὑρὼν
ἕνα πολύτιμον μαρ-
γαρίτην, ἀπελθὼν
πέπρακε πάντα
ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν
αὐτόν. Πάλιν ὁ-
μοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ
βληθείσῃ εἰς τὴν θά-
λασσαν· καὶ ἐκ παν-
τὸς γένους συναγα-
γούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώ-
θη, ἀναβιβάσαντες
ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ
καθίσαντες, συνέ-
λεξαν τὰ καλὰ εἰς
ἀγγεῖα· τὰ δὲ σαπρὰ
ἔξω ἔβαλον. οὕτως
ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ
τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύ-
σονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀ-
φοριοῦσι τοὺς πονη-

ροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαί-
ων· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς
εἰς τὴν κάμινον τοῦ
πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὀδόντων.
Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· συνή-
κατε ταῦτα πάντα;
λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ κύριε.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθη-
τέ τευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν
ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ
ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ
θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ
ρπα καὶ παλαιά.
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν
ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς
ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖ-
θεν· καὶ ἐλθὼν εἰς
τὴν πατρίδα αὐτοῦ,
ἐδίδασκεν αὐτοὺς

ἐν τῇ συναγωγῇ αὐ-
τῶν· ὥστε ἐκπλήσ-
σεσθαι αὐτούς, καὶ
λέγειν· πόθεν τού-
τῳ ἡ σοφία αὕτη
καὶ αἱ δυνάμεις· οὐ β ρμα
χ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ
τέκτονος υἱός; οὐ-
χὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται
μαριάμ· καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ ἰάκω-
βος καὶ ἰωσῆς· καὶ
σίμων· καὶ ἰούδας·
καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐ-
τοῦ· οὐχὶ πᾶσαι
πρὸς ἡμᾶς εἰσί; πό-
θεν οὖν τούτῳ ταῦ-
τα πάντα; καὶ ἐσκαν-
δαλίζοντο ἐν αὐτῷ·
μβ ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
οὐκ ἔστι προφήτης
ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ
πατρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν

τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυ-
νάμεις πολλάς, διὰ
τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν·
Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἤκουσεν ἡρῴδης ὁ τε-
τράρχης τὴν ἀκοὴν
ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παι-
σὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν
ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνά-
μεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐ-
τῷ· ὁ γὰρ ἡρῴδης κρα- ρμα β
τήσας τὸν ἰωάννην, ἔδησεν
αὐτόν· καὶ ἔθετο ἐν
φυλακῇ, διὰ ἡρῳ-
διάδα τὴν γυναῖκα
φιλίππου τοῦ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ
αὐτῷ ὁ ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν αὐτήν· καὶ
θέλων αὐτὸν ἀπο-

κτεῖναι, ἐφοβήθη τ(ὸν)
ὄχλον· ὅτι ὡς προφήτην
ς ρμδ αὐτὸν εἶχον. Γενε
σίων δὲ ἀγομένων
τοῦ Ἡρῴδου, ὠρχή
σατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡ
ρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ·
καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρῴδῃ·
ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμο
λόγησεν αὐτῇ δοῦναι,
ὃ ἐὰν αἰτήσηται· ἡ δὲ
προβιβασθεῖσα ὑ
πὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς·
δός μοι φησὶν ὧδε ἐ
πὶ πίνακι τὴν κεφα
λὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασι
λεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους
καὶ τοὺς συνανακει
μένους, ἐκέλευσε δο
θῆναι· καὶ πέμψας
ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰω(άννην)
ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἠνέ
χθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ
ἐπὶ πίνακι· καὶ ἐδό
θη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγ
κε τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ
προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν
τὸ σῶμα καὶ ἔθα
ψαν αὐτό· καὶ ἐλ
θόντες ἀπήγγειλαν
τῷ Ἰ(ησο)ῦ. Καὶ ἀκούσας
ρμε ῑ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἀνεχώρησεν ἐκεῖ
θεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔ
ρημον τόπον κατ' ἰδίαν.
Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄ
χλοι ἠκολούθησαν
αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν
ἀρχ(ή) πόλεων. τῷ κ(αιρ)ῷ ἐκ(είνῳ)
Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶδε ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πολὺν ὄχλ(ον)
πολὺν ὄχλον· καὶ ἐ
σπλαγχνίσθη ἐπ' αὐ
τοῖς· καὶ ἐθεράπευ
σε τοὺς ἀρρώστους
αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γε
α ρμζ

νομένης· προσελ-
θόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λέγοντες· ἔρη-
μός ἐστιν ὁ τόπος καὶ
ἡ ὥρα ἤδη πολλή·
ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους,
ἵνα ἀπελθόντες εἰς
τὰς κώμας ἀγορά-
σωσιν ἑαυτοῖς βρώ-
ματα· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔ-
χουσιν ἀπελθεῖν· δό-
τε αὐτοῖς ὑμεῖς φα-
γεῖν· οἱ δὲ λέγουσιν αὐ-
τῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε,
εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ
δύο ἰχθύας· ὁ δὲ εἶπε·
φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧ-
δε· καὶ κελεύσας τοὺς
ὄχλους ἀνακλιθῆναι
ἐπὶ τοῦ χόρτου· λα-
βὼν τοὺς πέντε ἄρτους
καὶ τοὺς δύο ἰχθύας·
ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν, εὐλόγησε· καὶ
κλάσας ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς τοὺς ἄρτους·
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄ-
χλοις· καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορτά-
σθησαν· καὶ ἦραν τὸ
περισσεῦον τῶν κλα-
σμάτων δώδεκα κο-
φίνους πλήρεις· οἱ
δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄν-
δρες ὡσεὶ πεντακισχί-
λιοι χωρὶς γυναικῶν [illegible]
καὶ παιδίων· τέλος. [illegible]
Ἠνάγκασεν ὁ Ἰς τοὺς ρμη ς
μαθητὰς αὐτοῦ ἐμ-
βῆναι εἰς τὸ πλοῖον·
καὶ προάγειν αὐτὸν
εἰς τὸ πέραν· ἕως αὐ-
τὸς ἀπολύσει τοὺς ὄχλους.
Καὶ ἀπολύσας τοὺς ρμθ β
ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ

δ ρμ ὄρος κατ᾽ ἰδίαν προσ-
σεύξασθαι. ὀψίας
δὲ γενομένης, μόνος
ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον
μέσον τῆς θαλάσσης
ἦν βασανιζόμενον
ὑπὸ τῶν κυμάτων·
ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνε-
μος. τετάρτῃ δὲ φυ-
λακῇ τῆς νυκτὸς ἀ-
πῆλθε πρὸς αὐτοὺς
ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ
τῆς θαλάσσης. καὶ
ἰδόντες αὐτὸν οἱ μα-
θηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασ-
σαν περιπατοῦντα,
ἐταράχθησαν λέγον-
τες ὅτι φάντασμά
ἐστι. καὶ ἀπὸ τοῦ φό-
βου ἔκραξαν. εὐθέως
δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς λέγων· θαρσεῖτε·
ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

ι ρμα
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
εἶπε· κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν
με πρός σε ἐλθεῖν ἐπὶ
τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν·
ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀ-
πὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέ-
τρος, περιεπάτησεν ἐπὶ
τὰ ὕδατα ἐλθεῖν
πρὸς τὸν Ἰησοῦν. βλέπων
δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν
ἐφοβήθη· καὶ ἀρξά-
μενος καταποντίζεσθαι,
ἔκραξε λέγων· κύριε σῶ-
σόν με. εὐθέως δὲ
ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἐπελάβετο αὐ-
τοῦ· καὶ λέγει αὐτῷ·
ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐ-
ς ρμβ δίστασας; καὶ ἐμβάν-
των αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον,
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
ἐλθόντες προσεκύνη-

σαν αὐτῷ λέγοντες·
ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ·
Καὶ διαπεράσαντες,
ἦλθον εἰς τὴν γῆν γεν
νησαρέτ· τέλ(ος) τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν
οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου
ἐκείνου, ἀπέστειλαν
εἰς ὅλην τὴν περί
χωρον ἐκείνην· καὶ
προσήνεγκαν αὐ
τῷ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας· καὶ
παρεκάλουν αὐ
τὸν, ἵνα μόνον ἅψων
ται τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
Καὶ ὅσοι ἥψαντο, διε
σώθησαν· τότε
προσέρχονται αὐτῷ οἱ ἀ
πὸ ἱεροσολύμων γραμ
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι
λέγοντες· διατί οἱ μα
θηταί σου παραβαίνου
σι τὴν παράδοσιν
τῶν πρεσβυτέρων·
οὐ γὰρ νίπτονται τὰς
χεῖρας αὐτῶν ὅταν
ἄρτον ἐσθίωσιν· ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· διατί ὑμεῖς ρνλ ς̅
παραβαίνετε
τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ
τὴν παράδοσιν ὑ
μῶν· ὁ γὰρ θεὸς ἐνε
τείλατο λέγων· τίμα
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα·
Καὶ ὁ κακολογῶν
πατέρα ἢ μητέρα, θανά
τῳ τελευτάτω· ὑμεῖς
δὲ λέγετε· ὃς ἂν εἴπῃ
τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, δῶ
ρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠ
φεληθῇς· καὶ οὐ
μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα
ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ·

ι ρμε

Καὶ ἠκυρώσατε τὴν
ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν
παράδοσιν ὑμῶν·
ὑποκριταί· καλῶς
προεφήτευσε περὶ
ὑμῶν Ἡσαΐας λέγων·
ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος
τῷ στόματι αὐτῶν·
ἡ δὲ καρδία αὐτῶν,
πόρρω ἀπέχει ἀπ'
ἐμοῦ· μάτην δὲ
σέβονταί με· διδά-
σκοντες διδασκαλί-
ας ἐντάλματα ἀνθρώπων·
Καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν ὄχλον εἶπεν αὐ-
τοῖς· ἀκούετε καὶ συ-
νίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμε-
νον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ
τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκ-
πορευόμενον ἐκ τοῦ
στόματος, τοῦτο κοι-
νοῖ τὸν ἄνθρωπον·

Τότε προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶ-
πον αὐτῷ· οἶδας ὅτι
οἱ Φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες τὸν λόγον ἐσκαν-
δαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀ-
ποκριθεὶς εἶπε· πᾶ-
σα φυτεία ἣν οὐκ ἐ-
φύτευσεν ὁ πατήρ μου
ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθή-
σεται· ἄφετε αὐτούς·
ε ρμς
ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ
τυφλῶν· τυφλὸς
δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδη-
γῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυ-
νον πεσοῦνται· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος·
εἶπεν αὐτῷ· φράσον
ἡμῖν τὴν παραβολὴν
ταύτην· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· ἀκμὴν καὶ ὑ-
μεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
οὔπω νοεῖτε ὅτι πᾶν

τὸ εἰσπορευόμενον
εἰς τὸ στόμα, εἰς τὴν
κοιλίαν χωρεῖ· καὶ
εἰς τὸν ἀφεδρῶνα
ἐκβάλλεται· τὰ δὲ ἐκ-
πορευόμενα ἐκ τοῦ
στόματος· ἐκ τῆς καρ-
δίας ἐξέρχεται· κἀ-
κεῖνα κοινοῖ τὸν ἄν-
θρωπον· ἐκ γὰρ τῆς
καρδίας ἐξέρχονται
διαλογισμοὶ πονη-
ροί· φόνοι· μοιχεῖαι·
πορνεῖαι· κλοπαί·
ψευδομαρτυρίαι·
βλασφημίαι· ταῦ-
τά ἐστι τὰ κοινοῦντα
τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνί-
πτοις χερσὶ φαγεῖν·
ριζ οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον·
ρμζ Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν
ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς
τὰ μέρη Τύρου καὶ

Σιδῶνος·
Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία
ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐ-
κείνων ἐξελθοῦσα,
ἐκραύγασεν αὐτῷ·
λέγουσα· ἐλέησόν με
κύριε υἱὲ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ
μου κακῶς δαιμο-
νίζεται· ὁ δὲ οὐκ ἀ-
πεκρίθη αὐτῇ λόγον·
Καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠ-
ρώτων αὐτὸν λέγον-
τες· ἀπόλυσον αὐτήν·
ὅτι κράζει ὄπισθεν
ἡμῶν· ὁ δὲ ἀποκρι- ρμη ϛ
θεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπε-
στάλην εἰ μὴ εἰς τὰ
πρόβατα τὰ ἀπολω-
λότα οἴκου Ἰσραήλ· ἡ δὲ ρμθ ϛ
ἐλθοῦσα προσεκύνη-
σεν αὐτῷ λέγουσα·
κύριε βοήθει μοι· ὁ δὲ ἀ- ρξ ϛ

ποκριθεὶς εἶπεν·
οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν
τὸν ἄρτον τῶν τέ-
κνων, καὶ βαλεῖν τοῖς
κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπεν·
ναὶ κύριε· καὶ γὰρ
τὰ κυνάρια ἐσθίει
ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ τῆς
τραπέζης τῶν κυ-
ρίων αὐτῶν· τότε
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν
αὐτῇ· ὦ γύναι·
μεγάλη σου ἡ πίστις·
γενηθήτω σοι ὡς θέ-
λεις· καὶ ἰάθη ἡ θυγά-
τηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς
ὥρας ἐκείνης· τέλ(ος)
Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἦλθε παρὰ τὴν
θάλασσαν τῆς Γα-
λιλαίας· καὶ ἀνα-
βὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκά-
θητο ἐκεῖ· καὶ προσῆλ-
θον αὐτῷ ὄχλοι πολ-
λοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυ-
τῶν, χωλούς, τυφλούς,
κωφούς, κυλλούς, καὶ
ἑτέρους πολλούς· καὶ
ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ Ἰ(ησο)ῦ·
καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτούς· ὥστε τοὺς
ὄχλους θαυμάσαι·
βλέποντας κωφοὺς
λαλοῦντας· κυλλοὺς
ὑγιεῖς· χωλοὺς περι-
πατοῦντας· καὶ τυ-
φλοὺς βλέποντας·
καὶ ἐδόξασαν τὸν
θ(εὸ)ν Ἰσραήλ· τέλ(ος)
Ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς προσκαλεσά-
μενος τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ, εἶπεν·
σπλαγχνίζομαι ἐπὶ
τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη

ἡμέραι τρεῖς· προσ-
μένουσί μοι, καὶ
οὐκ ἔχουσι τί φάγω-
σι· καὶ ἀπολῦσαι
αὐτοὺς νήστεις οὐ θέ-
λω· μήποτε ἐκλυ-
θῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ·
Καὶ λέγουσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
πόθεν ἡμῖν ἐν ἐ-
ρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦ-
τοι· ὥστε χορτάσαι
ὄχλον τοσοῦτον· καὶ
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πό-
σους ἄρτους ἔχετε·
οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά·
Καὶ ὀλίγα ἰχθύδια·
Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ρξζ
ὄχλοις ἀναπεσεῖν
ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λαβὼν
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους
καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐ-
χαριστήσας, ἔκλα-
σε· καὶ ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ
δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ·
Καὶ ἔφαγον πάντες
καὶ ἐχορτάσθησαν·
Καὶ ἦραν τὸ περισ-
σεῦον τῶν κλασμά-
των, ἑπτὰ σπυρίδας
πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίον-
τες ἦσαν τετρακι-
σχίλιοι ἄνδρες χω-
ρὶς γυναικῶν καὶ παι-
δίων· Καὶ ἀπολύ- ρξα Ϛ
σας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη
εἰς τὸ πλοῖον· καὶ
ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια
Μαγδαλά· (πέ ἀρχ) Καὶ προ- τῇ β τῆς ζ ἑβδομάδος τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
σελθόντες οἱ Σαδδου-
καῖοι καὶ οἱ Φαρισαῖοι·
πειράζοντες ἐπη-
ρώτησαν αὐτὸν ση-
μεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς· ὁ δὲ

ϛ ρξγ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· ὀψίας γενο
μένης λέγετε εὐδία·
πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός.
Καὶ πρωῒ σήμερον
χειμών· πυρράζει
γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός.
ὑποκριταί· τὸ μὲν
πρόσωπον τοῦ οὐ
ρανοῦ γινώσκετε δια
κρίνειν· τὰ δὲ ση
μεῖα τῶν καιρῶν οὐ
δύνασθε; γενεὰ πο
νηρὰ καὶ μοιχαλὶς
σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ
σημεῖον οὐ δοθήσεται
αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον
ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
Καὶ καταλιπὼν αὐ
τούς, ἀπῆλθε. καὶ ἐλ
θόντες οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπε
λάθοντο ἄρτους λα

β ρξδ
βεῖν. Ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· ὁρᾶτε καὶ προ
σέχετε ἀπὸ τῆς ζύ
μης τῶν φαρισαίων
καὶ σαδδουκαίων.
οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν
ἑαυτοῖς, λέγοντες·
ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλά
βομεν. Γνοὺς δὲ ὁ
ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
τί διαλογίζεσθε ἐν
ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι
ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλά
βετε. οὔπω νοεῖτε·
οὐδὲ μνημονεύετε
τοὺς πέντε ἄρτους
τῶν πεντακισχιλίων·
Καὶ πόσους κοφίνους
ἐλάβετε; οὐδὲ τοὺς
ἑπτὰ ἄρτους τῶν τε
τρακισχιλίων, καὶ
πόσας σπυρίδας
ἐλάβετε; πῶς οὐ

νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρ-
του εἶπον ὑμῖν προ-
σέχειν· προσέχετε δὲ
ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
φαρισαίων καὶ σαδ-
ρξε δουκαίων. τότε συνῆ-
καν ὅτι οὐκ εἶπε προ-
σέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης
τοῦ ἄρτου· ἀλλ' ἀπὸ
τῆς διδαχῆς τῶν φα-
ρισαίων καὶ σαδδου-
ρξς καίων. τέλ. ἀρχ. Ἐλθὼν δὲ ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη καισα-
ρείας τῆς Φιλίππου,
ἠρώτα τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγων· τίνα με
λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ
δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάννην
τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι
δὲ Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ
Ἱερεμίαν ἢ ἕνα τῶν
προφητῶν. λέγει αὐ-
τοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς
δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· ρξζ
σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ
ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μα-
κάριος εἶ Σίμων βαρ
Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ
αἷμα οὐκ ἀπεκάλυ-
ψέ σοι· ἀλλ' ὁ πατήρ μου
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κἀγὼ
δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ
Πέτρος· καὶ ἐπὶ ταύτῃ
τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω
μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ
πύλαι ᾅδου οὐ κατι-
σχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώ- τέλος τ(ῷ) καιρ(ῷ)
σω σοι τὰς κλεῖς τῆς οὐ-
ρανῶν βασιλείας· καὶ
ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς,
ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς
ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμέν-

β ρξη μόνον τοῖς ὁμοίοις.
Τότε διεστείλατο τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα
μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι
αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἀ-
β ρξθ πὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς
δεικνύειν τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐ-
τὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα· καὶ πολ-
λὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ ἀρ-
χιερέων καὶ γραμμα-
τέων καὶ ἀποκτανθῆ-
ναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἐγερθῆναι. καὶ προσ-
λαβόμενος αὐτὸν
ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπι-
τιμᾶν αὐτῷ λέγων·
ἵλεώς σοι κύριε· οὐ μὴ ἔ-
σται σοι τοῦτο. ὁ δὲ
στραφεὶς εἶπε τῷ Πέ-
τρῳ· ὕπαγε ὀπίσω

μου σατανᾶ· σκάν-
δαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ
φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ·
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μα-
β ρο θηταῖς αὐτοῦ· εἴ τις
θέλει ὀπίσω μου ἐλ-
θεῖν, ἀπαρνησά-
σθω ἑαυτόν· καὶ ἀ-
ράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθείτω
μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶ-
σαι, ἀπολέσει αὐτήν.
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.
τί γὰρ ὠφελεῖται
ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον
ὅλον κερδήσῃ· τὴν
δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζη-
μιωθῇ· ἢ τί δώσει
ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα

τῆς ψυχῆς αὐ-
ροα τοῦ. μέλλει γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχε-
σθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ·
Καὶ τότε ἀποδώ-
σει ἑκάστῳ κατὰ τὴν
πρᾶξιν αὐτοῦ. ἀ-
ροβ μὴν λέγω ὑμῖν. εἰ-
σί τινες τῶν ὧδε
ἑστηκότων. οἵτινες
οὐ μὴ γεύσονται θα-
νάτου. ἕως ἂν ἴδω-
σι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐρχόμενον ἐν τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ·
Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ
παραλαμβάνει
ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ
Ἰάκωβον. καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ
ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς

ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν·
Καὶ μετεμορφώθη
ἔμπροσθεν αὐτῶν·
Καὶ ἔλαμψε τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥ-
λιος. Τὰ δὲ ἱμάτια
αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ
ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ
ὤφθησαν αὐτοῖς
Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας
μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦν-
τες. ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ·
κύριε καλόν ἐστιν ἡμᾶς
ὧδε εἶναι. εἰ θέλεις.
ποιήσωμεν τρεῖς ὧδε
σκηνάς. σοὶ μίαν. καὶ
Μωσῇ μίαν. καὶ μίαν
Ἠλίᾳ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ λα-
λοῦντος. ἰδοὺ νεφέλη
φωτεινὴ ἐπεσκίασεν
αὐτούς. καὶ ἰδοὺ φω-
νὴ ἐκ τῆς νεφέλης

λέγουσα· οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός,
ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ
ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαν-
τες οἱ μαθηταὶ, ἔπεσον
ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.
Καὶ ἐφοβήθησαν σφό-
δρα. Καὶ προσελθὼν
ὁ Ἰησοῦς ἥψατο αὐτῶν· καὶ
εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ
φοβεῖσθε. Ἐπάραντες
δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν, οὐδένα εἶδον,
εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ
καταβαινόντων αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετεί-
λατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων·
μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅρα-
μα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.
Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ-
γοντες· τί οὖν οἱ γραμ-
ματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἠλί-
αν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἔρ-
χεται πρῶτον καὶ ἀ-
ποκαταστήσει πάν-
τα. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
Ἠλίας ἤδη ἦλθε. Καὶ
οὐκ ἐπέγνωσαν αὐ-
τόν· ἀλλ' ἐποίησαν
ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλη-
σαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πά-
σχειν ὑπ' αὐτῶν. Τό-
τε συνῆκαν οἱ μαθη-
ταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βα-
πτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.
Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν
πρὸς τὸν ὄχλον, προ-
σῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος
γονυπετῶν αὐτὸν καὶ
λέγων· Κύριε ἐλέησόν
μου τὸν υἱόν, ὅτι σε-

κη' τῆς ι' ἑβδομάδος ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν·

νιάζεται καὶ κακῶς
πάσχει· πολλάκις
γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ
καὶ πολλάκις εἰς
τὸ ὕδωρ· καὶ προσή-
νεγκα αὐτὸν τοῖς μα-
θηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠ-
δυνήθησαν αὐτὸν θε-
ραπεῦσαι. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
ὦ γενεὰ ἄπιστος
καὶ διεστραμμένη·
ἕως πότε ἔσομαι με-
θ' ὑμῶν· ἕως πότε
ἀνέξομαι ὑμῶν·
φέρετέ μοι αὐτὸν ὧ-
δε. καὶ ἐπετίμησεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐξῆλ-
θεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαι-
μόνιον· καὶ ἐθερα-
πεύθη ὁ παῖς ἀ-
πὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
ροε Τότε προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰ-
δίαν εἶπον· διατί ἡμεῖς
οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβα-
λεῖν αὐτό· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· διὰ τὴν ἀπι-
στίαν ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν· ἐὰν ἔχητε
πίστιν ὡς κόκκον σι-
νάπεως, ἐρεῖτε τῷ
ὄρει τούτῳ μετάβηθι
ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μετα-
βήσεται· καὶ οὐδὲν ἀ-
δυνατήσει ὑμῖν. τοῦ-
το δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκ-
πορεύεται εἰ μὴ ἐν
προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.
Ἀναστρεφομένων δὲ ροϛ β
αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μέλ-
λει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δίδοσθαι εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦ-
σιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ

ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται·
καὶ ἐλυπήθησαν
ι ροζ σφόδρα· ἐλθόντων
τέλ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ: δὲ αὐτῶν εἰς καπερ-
ναούμ, προσῆλθον
οἱ τὰ δίδραχμα λαμ-
βάνοντες τῷ πέτρῳ
καὶ εἶπον· ὁ διδάσκα-
λος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ
δίδραχμα· λέγει ναί·
καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς
τὴν οἰκίαν, προέφθα-
σεν αὐτὸν ὁ ἰησοῦς λέγων·
τί σοι δοκεῖ σίμων·
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
ἀπὸ τίνων λαμβά-
νουσι τέλη ἢ κῆνσον·
ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν
ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων·
λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος·
ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων·
ἔφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἄρα-
γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ

υἱοί· ἵνα δὲ μὴ σκαν-
δαλίσωμεν αὐτούς,
πορευθεὶς εἰς τὴν θά-
λασσαν βάλε ἄγκι-
στρον· καὶ τὸν ἀνα-
βάντα πρῶτον ἰ-
χθὺν ἆρον· καὶ ἀνοί-
ξας τὸ στόμα αὐτοῦ
εὑρήσεις στατῆρα· ἐ-
κεῖνον λαβὼν δὸς
αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ·
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προ- τέλος
ροη β σῆλθον οἱ μαθηταὶ
τῷ ἰησοῦ λέγοντες· τίς
ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· καὶ προσ-
καλεσάμενος ὁ ἰησοῦς
παιδίον, ἔστησεν
αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν·
καὶ εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ
στραφῆτε καὶ γένησθε

ὃς ἐὰν οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς
τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ
μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν:-

ὡς τὰ παιδία, οὐ
μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐ
ρανῶν. Καὶ ὃς
ἐὰν δέξηται παι
δίον τοιοῦτον ἓν ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, ἐ
ροθ β ἐμὲ δέχεται. ὃς δ' ἂν
σκανδαλίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων
τῶν πιστευόντων
εἰς ἐμέ, συμφέρει
αὐτῷ ἵνα κρε
μασθῇ μύλος ὀνι
κὸς εἰς τὸν τράχη
λον αὐτοῦ καὶ κα
ταποντισθῇ ἐν τῷ
πελάγει τῆς θαλάσσης·
οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀ
πὸ τῶν σκανδάλων·
ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλ
θεῖν τὰ σκάνδα
λα· πλὴν οὐαὶ τῷ

ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τὰ
σκάνδαλα ἔρχεται:·
Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς ρπ α
σου σκανδαλίζει σε,
ἔκκοψον αὐτὰ καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ· κα
λόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν
εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ
κυλλόν· ἢ δύο χεῖρας ἢ
δύο πόδας ἔχοντα
βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ
ὁ ὀφθαλμός σου σκαν
δαλίζει σε, ἔξελε αὐ
τὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ.
Καλόν σοι ἐστὶ μονό
φθαλμον εἰς τὴν ζωὴν
εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλ
μοὺς ἔχοντα βληθῆ
ναι εἰς τὴν γέενναν
τοῦ πυρός. Ὁρᾶτε ρπα ι
μὴ καταφρονήσητε
ἑνὸς τῶν μικρῶν

τούτων· λέγω γὰρ ὑ-
μῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐ-
τῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παν-
τὸς βλέπουσι τὸ πρό-
σωπον τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἦλθε
γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶ-
σαι τὸ ἀπολωλός.
ϛ ρπγ Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένη-
ταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρό-
βατα καὶ πλανη-
θῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ
ἀφεὶς τὰ ἐνενήκον-
τα ἐννέα ἐπὶ τὰ
ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ
τὸ πλανώμενον;
Καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν
αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐ-
τῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς
ἐνενήκοντα ἐννέα
τοῖς μὴ πεπλανη-
μένοις. οὕτως οὐκ ἔ-

στι θέλημα ἔμπροσθεν
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς ἵνα ἀπόλη-
ται εἷς τῶν μικρῶν τού-
των. ἐὰν δὲ ἁμαρτή-
ρπδ ϛ σῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου,
ὕπαγε ἔλεγξον αὐ-
τὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐ-
τοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκού-
σῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀ-
δελφόν σου. ἐὰν δὲ
ρπε ι μὴ ἀκούσῃ, παράλα-
βε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ
δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος
δύο μαρτύρων ἢ τρι-
ῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα.
ἐὰν δὲ παρακούσῃ
αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ·
ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας
παρακούσῃ, ἔστω σοι
ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ
τελώνης. Ἀμὴν
ρπϛ ζ λέγω ὑμῖν ὅσα ἐὰν

δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔ-
σται δεδεμένα ἐν τῷ
οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν
λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς
ἔσται λελυμένα ἐν
πϛ ι τῷ οὐρανῷ· πάλιν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνή-
σωσιν ἐπὶ τῆς γῆς
περὶ παντὸς πράγ-
ματος οὗ ἐὰν αἰτή-
σωνται, γενήσεται αὐ-
τοῖς παρὰ τοῦ πρς μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς. οὗ γάρ
εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγ-
μένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνο-
μα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ
πζ ϛ αὐτῶν· Τότε προ-
σελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος
εἶπε· κε· ποσάκις
ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀ-
δελφός μου, καὶ ἀφήσω
αὐτῷ ἕως ἑπτάκις;

λέγει αὐτῷ ὁ ις· οὐ λέγω
σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕ-
ως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά·
πη α Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βα- ρπη ι κυ ιγ εἶπεν ὁ κς
σιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ
βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συν-
ᾶραι λόγον μετὰ τῶν
δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμέ-
νου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προ-
σηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφει-
λέτης μυρίων ταλάν-
των. μὴ ἔχοντος δὲ αὐ-
τοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέ-
λευσεν αὐτὸν ὁ κς αὐτοῦ
πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα·
καὶ πάντα ὅσα εἶχε,
καὶ ἀποδοθῆναι. πε-
σὼν οὖν ὁ δοῦλος προ-
σεκύνει αὐτῷ λέγων·
κε· μακροθύμησον
ἐπ' ἐμοί· καὶ πάντα
σοι ἀποδώσω. σπλαγ-

χνισθεὶς δὲ ὁ κύριος
τοῦ δούλου ἐκείνου ἀ-
πέλυσεν αὐτόν· καὶ τὸ
δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.
ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν
συνδούλων αὐτοῦ·
ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑ-
κατὸν δηνάρια· καὶ κρα-
τήσας αὐτὸν ἔπνιγε
λέγων· ἀπόδος μοι εἴ
τι ὀφείλεις. πεσὼν οὖν
ὁ σύνδουλος αὐτοῦ
εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ
παρεκάλει αὐτὸν·
λέγων· μακροθύμη-
σον ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀπο-
δώσω σοι. ὁ δὲ οὐκ ἤ-
θελεν· ἀλλὰ ἀπελ-
θὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς
φυλακήν· ἕως οὗ ἀ-
ποδῷ τὸ ὀφειλόμενον.
ἰδόντες δὲ οἱ σύνδου-

λοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα
ἐλυπήθησαν σφό-
δρα· καὶ ἐλθόντες διε-
σάφησαν τῷ κυρίῳ αὐ-
τῶν πάντα τὰ γενό-
μενα. τότε προσ-
καλεσάμενος αὐτὸν ὁ
κύριος αὐτοῦ λέγει αὐ-
τῷ· δοῦλε πονηρὲ· πᾶ-
σαν τὴν ὀφειλὴν ἐ-
κείνην ἀφῆκά σοι,
ἐπεὶ παρεκάλεσάς
με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐ-
λεῆσαι τὸν σύνδου-
λόν σου ὡς καὶ ἐγώ
σε ἠλέησα; καὶ ὀρ-
γισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ πα-
ρέδωκεν αὐτὸν τοῖς
βασανισταῖς. ἕως
οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀ-
φειλόμενον αὐτῷ.
οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου
ὁ ἐπουράνιος ποιή-

σου ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀ-
φῆτε ἕκαστος τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ
τῶν καρδιῶν ὑμῶν
τὰ παραπτώμα-
τα αὐτῶν. (τέλος) Καὶ ἐγέ-
νετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ
ἰησοῦς τοὺς λόγους τού-
τους, μετῆρεν ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας· καὶ
ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια
τῆς ἰουδαίας πέ-
ραν τοῦ ἰορδάνου·
Καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
Καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτοὺς ἐκεῖ· (ἀρχή) Καὶ
προσῆλθον αὐτῷ
οἱ φαρισαῖοι πειρά-
ζοντες αὐτὸν καὶ λέ-
γοντες αὐτῷ· εἰ ἔξε-
στιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

κατὰ πᾶσαν αἰτίαν·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε
ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρ-
χῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐτούς· καὶ
εἶπεν· ἕνεκεν τούτου
καταλείψει ἄνθρωπος τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καὶ
κολληθήσεται τῇ γυναι-
κὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο,
ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ
οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄν-
θρωπος μὴ χωριζέ-
τω· λέγουσιν αὐτῷ· τί
οὖν μωσῆς ἐνετείλα-
το δοῦναι βιβλίον ἀ-
ποστασίου καὶ ἀπο-
λῦσαι αὐτήν· λέγει αὐ-
τοῖς· ὅτι μωσῆς πρὸς
τὴν σκληροκαρδίαν

ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν
ἀπολῦσαι τὰς γυναῖ-
κας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς
δὲ οὐ γέγονεν οὕτως·
Β ρϛ λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι ὃς
ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορ-
νείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην,
μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπο-
λελυμένην γαμήσας,
Γ ρϛα μοιχᾶται· λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ
αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ
τῆς γυναικός, οὐ συμ-
φέρει γαμῆσαι· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάν-
τες χωροῦσι τὸν λόγον
τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδο-
ται· εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι
οἵτινες εὐνουχίσθησαν
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ
εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες

ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννή-
θησαν οὕτως· καὶ
εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες
εὐνούχισαν ἑαυτοὺς
διὰ τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν· ὁ δυνά-
Β ρϛβ μενος χωρεῖν χωρείτω·
Τότε προσηνέχθη
αὐτῷ παιδία ἵνα
τὰς χεῖρας ἐπιθῇ
αὐτοῖς καὶ προσεύ-
ξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ
ἐπετίμησαν αὐτοῖς·
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφε-
τε τὰ παιδία καὶ
μὴ κωλύετε αὐτὰ
ἐλθεῖν πρός με· τῶν
γὰρ τοιούτων ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν· καὶ ἐπιθεὶς
αὐτοῖς τὰς χεῖρας,
ἐπορεύθη ἐκεῖθεν·
Καὶ ἰδοὺ εἷς προσελ-
ρϛγ / Β [illegible]

θὼν εἶπεν αὐτῷ· δι-
δάσκαλε ἀγαθέ· τί ἀ-
γαθὸν ποιήσω ἵνα ἔ-
χω ζωὴν αἰώνιον·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με
λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς
ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός.
εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς
τὴν ζωήν, τήρησον τὰς
ἐντολάς· λέγει αὐτῷ·
ποίας· ὁ δὲ ἰς̅ εἶπε·
τὸ, οὐ φονεύσεις· οὐ μοι-
χεύσεις· οὐ κλέψεις·
οὐ ψευδομαρτυρήσεις·
τίμα τὸν πατέρα σου
καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ
ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτόν·
Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος·
πάντα ταῦτα ἐ-
φυλαξάμην ἐκ νεό-
τητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ·
ϙδ β ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς̅· εἰ θέλεις

τέλειος εἶναι, ὕπαγε
πώλησόν σου τὰ ὑπάρ-
χοντα καὶ δὸς πτωχοῖς·
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν
οὐρανοῖς· καὶ δεῦρο ἀ-
κολούθει μοι· ἀκούσας ρϙε β
δὲ ὁ νεανίσκος τὸν
λόγον, ἀπῆλθε λυπού-
μενος· ἦν γὰρ ἔχων κτή-
ματα πολλά· ὁ δὲ ἰς̅
εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ὅτι δυσκόλως
πλούσιος εἰσελεύσεται
εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν· πάλιν
δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκοπώ-
τερόν ἐστι κάμηλον
διὰ τρυπήματος
ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ
πλούσιον εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θῦ εἰσελθεῖν·
ἀκούσαντες δὲ οἱ μα-

θηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσ-
σοντο σφόδρα· λέ-
γοντες· τίς ἄρα δύνα-
ται σωθῆναι· ἐμβλέψας
δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς·
παρὰ ἀν(θρώπ)οις τοῦτο
ἀδύνατόν ἐστι· παρὰ
δὲ τῷ θ(ε)ῷ πάντα δυ-
τέλ(ος) ἀρχ(ή)
νατά· τότε ἀποκρι-
θεὶς ὁ πέτρος εἶπεν
αὐτῷ· κ(ύρι)ε· ἰδοὺ ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάντα
καὶ ἠκολουθήσαμέν
σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν·
ι ρϙϛ ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ὑμεῖς οἱ ἀκολουθή-
σαντές μοι· ἐν τῇ πα-
λιγγενεσίᾳ· ὅταν κα-
θίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
ἐπὶ θρόνου δόξης αὐ-
ε ρϙζ τοῦ, καθήσεσθε καὶ
ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρό-

νους· κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τοῦ
ρϙη β ἰ(σρα)ήλ· καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν
οἰκίαν· ἢ ἀδελφοὺς
ἢ ἀδελφάς· ἢ πατέρα ἢ
μητέρα· ἢ γυναῖκα ἢ τέ-
κνα· ἢ ἀγρούς· ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός μου, ἑ-
κατονταπλασίονα
λήψεται· καὶ ζωὴν αἰώ-
νιον κληρονομήσει· πολ-
ρϙθ β λοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι·
ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι πρῶ-
ἀρχ(ή)
ι σ τοι· Ὁμοία γάρ ἐστιν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,
ἀν(θρώπ)ῳ οἰκοδεσπότῃ· ὅς-
τις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ
μισθώσασθαι ἐργά-
τας εἰς τὸν ἀμπελῶ-
να αὐτοῦ· καὶ συμφω-
νήσας μετὰ τῶν ἐρ-
γατῶν ἐκ δηναρίου
τὴν ἡμέραν, ἀπέστει-

τῇ π(αρασκευῇ) τῆς ιζ' ἑβδομάδος [illegible] εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν
π(αραβο)λὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία [illegible]:-

λεν αὐτοὺς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα αὐτοῦ·
Καὶ ἐξελθὼν περὶ
τρίτην ὥραν, εἶδεν
ἄλλους ἑστῶτας ἐν
τῇ ἀγορᾷ ἀργούς. κἀ
κείνοις εἶπεν· ὑπά
γετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα· Καὶ ὃ
ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω
ὑμῖν· οἱ δὲ ἀπῆλθον·
πάλιν ἐξελθὼν περὶ
ἕκτην ὥραν καὶ ἐνάτην
ἐποίησεν ὡσαύτως·
περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν
ἄλλους ἑστῶτας ἀρ
γούς· καὶ λέγει αὐτοῖς·
τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην
τὴν ἡμέραν ἀργοί· λέ
γουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς
ἡμᾶς ἐμισθώσατο·
λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε

Καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμ
πελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν
ᾖ δίκαιον λήψεσθε·
ὀψίας δὲ γενομένης,
λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμ
πελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ
αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐρ
γάτας· Καὶ ἀπόδος
αὐτοῖς τὸν μισθόν·
ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν
ἐσχάτων ἕως τῶν πρώ
των· καὶ ἐλθόντες οἱ
περὶ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ἔλαβον ἀνὰ
δηνάριον· ἐλθόντες
δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν
ὅτι πλείονα λήψονται·
καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ
ἀνὰ δηνάριον· λαβόν
τες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ
τοῦ οἰκοδεσπότου λέ
γοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔ
σχατοι μίαν ὥραν ἐ

ποίησαν· καὶ ἴσους
ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας
τοῖς βαστάσασι τὸ
βάρος τῆς ἡμέρας
καὶ τὸν καύσωνα· ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
ἑνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε οὐκ
ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρί-
ου συνεφώνησάς
μοι; ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπα-
γε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ
ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ
σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποι-
ῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς·
εἰ ὁ ὀφθαλμός σου πο-
νηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀ-
γαθός εἰμι· οὕτως ἔ-
σονται οἱ ἔσχατοι πρῶ-
τοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔ-
σχατοι· πολλοὶ γάρ εἰ-
σι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκ-
β̅ σα̅ λεκτοί· τέλ. (ἀρχ.) Καὶ ἀνα-
τῇ π̅ τῆς ι̅ ἑβδ. βαίνων ὁ ἰς̅ εἰς ἱερο-
σόλυμα παρέλαβε
τοὺς δώδεκα μαθη-
τὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁ-
δῷ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δοθήσεται τοῖς ἀρχιε-
ρεῦσι καὶ γραμματεῦ-
σι· καὶ κατακρινοῦ-
σιν αὐτὸν θανάτῳ·
καὶ παραδώσου-
σιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν
εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μα-
στιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀ-
σβ̅ ναστήσεται· τότε προσ-
ς̅ ῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν
υἱῶν ζεβεδαίου μετὰ
τῶν υἱῶν αὐτῆς προσ-
κυνοῦσα καὶ αἰτοῦ-
σά τι παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις·

λέγει αὐτῷ· εἰπὲ ἵνα
καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο
υἱοί μου· εἷς ἐκ δεξιῶν
σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων
σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς εἶπεν·
οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε.
δύνασθε πιεῖν τὸ πο
τήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πί
νειν· ἢ τὸ βάπτισμα ὃ
ἐγὼ βαπτίζομαι βα
πτισθῆναι· λέγουσιν
αὐτῷ· δυνάμεθα. καὶ
λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν
ποτήριόν μου πίεσθε·
καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐ
γὼ βαπτίζομαι βα
πτισθήσεσθε· τὸ δὲ κα
θίσαι ἐκ δεξιῶν μου
καὶ ἐξ εὐωνύμων μου,
οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι·
ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται
ὑπὸ τοῦ πρς μου.

Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ϹΓ Β
ἠγανάκτησαν περὶ τῶν
δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ
ἰς προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς εἶπεν· οἴδατε
ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν αὐ
τῶν· καὶ οἱ μεγάλοι
κατεξουσιάζουσιν αὐ
τῶν· οὐχ οὕτως δὲ ἔσται
ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέ
λῃ ἐν ὑμῖν μέγας γε
νέσθαι, ἔσται ὑμῶν διά
κονος· καὶ ὃς ἐὰν θέ
λῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος,
ἔσται ὑμῶν δοῦλος· ὥσ
περ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου οὐκ ϹΔ Δ
ἦλθε διακονηθῆναι,
ἀλλὰ διακονῆσαι· καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐ
τοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
ἀρχ Καὶ ἐκπορευομένων ϹΕ ΙΒ τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ) ἐκπορευομένου τοῦ ἰησοῦ
ϹΕ Β αὐτῶν ἀπὸ ἰεριχὼ ἠ

μγ περὶ τῶν δύο τυφλῶν·

κολούθησεν αὐτῷ ὄ-
χλος πολύς. καὶ ἰδοὺ
δύο τυφλοὶ καθήμενοι
παρὰ τὴν ὁδόν· ἀ-
κούσαντες ὅτι ις παρ-
άγει, ἔκραξαν λέγον-
τες· ἐλέησον ἡμᾶς
κε υἱὸς δαδ· ὁ δὲ ὄ-
χλος ἐπετίμησεν
αὐτοῖς ἵνα σιωπήσω-
σιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκρα-
ζον λέγοντες· ἐλέησον
ἡμᾶς κε υἱὸς δαδ.
Καὶ στὰς ὁ ις ἐφώνη-
σεν αὐτούς. καὶ εἶπε·
τί θέλετε ποιήσω ὑ-
μῖν· λέγουσιν αὐτῷ·
κε ἵνα ἀνοιχθῶσιν
ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.
σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ις
ἥψατο τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν· καὶ εὐ-
θέως ἠνοίχθησαν

αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί·
χ αρ Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ·
Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς ἱερο-
σς β σόλυμα. καὶ ἦλθον
εἰς βηθσφαγὴ πρὸς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
τότε ὁ ις ἀπέστειλε δύο
μαθητάς. λέγων αὐ-
τοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν
κώμην τὴν ἀπέναντι
ὑμῶν· καὶ εὐθέως εὑ-
ρήσετε ὄνον δεδεμέ-
νην καὶ πῶλον μετ'
αὐτῆς. λύσαντες ἀ-
γάγετέ μοι· καὶ ἐάν τις
ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅ-
τι ὁ κς αὐτῶν χρείαν ἔχει·
εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ
σζ ζ αὐτούς. τοῦτο δὲ ὅλον
γέγονεν, ἵνα πληρω-
θῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ
προφήτου λέγοντος·
ς εἴπατε τῇ θυγατρὶ

σιών· ἰδοὺ ὁ β(ασι)λ(εὺ)ς
σου ἔρχεταί σοι πραῢς
καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον
καὶ πῶλον υἱὸν ὑπο-
ζυγίου· πορευθέντες
ση ζ δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιή-
σαντες καθὼς προσέ-
ταξεν αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς, ἤγα-
γον τὴν ὄνον καὶ τὸν
πῶλον· καὶ ἐπέθηκαν
ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμά-
τια αὐτῶν· καὶ ἐπεκά-
θισεν ἐπάνω αὐτῶν·
ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος
ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ
ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλ-
λοι δὲ ἔκοπτον κλάδους
ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ
ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ·
σθ οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγον-
τες καὶ οἱ ἀκολουθοῦν-
τες, ἔκραζον λέγοντες·
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δα(υὶ)δ·

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμε(νος)
ἐν ὀνόματι κ(υρίο)υ· ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις· καὶ εἰσελ- σι ι
θόντος αὐτοῦ εἰς ἱερο-
σόλυμα, ἐσείσθη πᾶ-
σα ἡ πόλις λέγουσα·
τίς ἐστιν οὗτος· οἱ δὲ
ὄχλοι ἔλεγον· οὗτος
ἐστὶν ἰ(ησοῦ)ς ὁ προφήτης·
ὁ ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς
γαλιλαίας· Καὶ εἰσῆλ- σια α
θεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ
θ(εο)ῦ· καὶ ἐξέβαλε πάν-
τας τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγοράζοντας ἐν
τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέ-
ζας τῶν κολλυ-
βιστῶν κατέστρεψε· καὶ
τὰς καθέδρας τῶν
πωλούντων τὰς
περιστεράς· καὶ λέγει
αὐτοῖς· γέγραπται· ὁ
οἶκός μου, οἶκος προ-

σευχῆς κληθήσεται· ὑ
μεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιή
σατε σπήλαιον λῃστῶν.
Β CIB Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ἐν
τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευ
Ε CIΓ σεν αὐτούς· ἰδόν
τες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς τὰ θαυ
μάσια ἃ ἐποίησεν· καὶ
τοὺς παῖδας κράζον
τας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέ
γοντας· ὡσαννὰ τῷ
υἱῷ Δαυίδ, ἠγανάκτησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀ
κούεις τί οὗτοι λέγουσιν;
ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναί·
οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ
στόματος νηπίων καὶ θη
λαζόντων κατηρτί
S CIΔ σω αἶνον; Καὶ καταλι
πὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν
ἔξω τῆς πόλεως εἰς

Βηθανίαν· καὶ ηὐλί
σθη ἐκεῖ. Πρωΐας δὲ
ἐπανάγων εἰς τὴν
πόλιν, ἐπείνασε. Καὶ
ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐ
τήν· καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν
αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα
μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ·
μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς
γένηται εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ ἐξηράνθη παρα
χρῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ἰδόν
τες οἱ μαθηταὶ ἐθαύ
μασαν λέγοντες· πῶς
παραχρῆμα ἐξηράν
CIE S θη ἡ συκῆ; Ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν
ἔχητε πίστιν καὶ μὴ δια
κριθῆτε, οὐ μόνον τὸ
τῆς συκῆς ποιήσετε·
ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τού

τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· ἄρθητι καὶ
βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν·
ις γενήσεται· καὶ πάν
τα ὅσα ἂν αἰτήσητε
ἐν τῇ προσευχῇ πι
στεύοντες, λήψεσθε.
ιζ Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ
ἱερὸν· προσῆλθον αὐ
τῷ διδάσκοντι οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ
τεροι τοῦ λαοῦ· λέγοντες·
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦ
τα ποιεῖς· καὶ τίς
σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσί
αν ταύτην· ἀποκρι
θεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· ἐρωτήσω ὑ
μᾶς κἀγὼ λόγον ἕ
να· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι·
κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποί
ᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·
τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πό
θεν ἦν· ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ

ἀνθρώπων· οἱ δὲ διελογί
ζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέ
γοντες· ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· διὰ
τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσα
τε αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴπω
μεν ἐξ ἀνθρώπων, φοβού
μεθα τὸν ὄχλον· πάν
τες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς
προφήτην· καὶ ἀπο
κριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον·
οὐκ οἴδαμεν· ἔφη αὐ
τοῖς καὶ αὐτός· οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποί
ᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ· ἄνθρω
πος εἶχε τέκνα δύο· καὶ
προσελθὼν τῷ πρώ
τῳ εἶπε· τέκνον ὕπα
γε σήμερον ἐργάζου
ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
οὐ θέλω· ὕστερον δὲ

μθ π(ερὶ) τοῦ ἀμπελῶνος:

ἀρ(χὴ) ... εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τ(ὴν) π(αραβολὴν) ταύτην:

μεταμεληθεὶς ἀπῆλ
θε· καὶ προσελθὼν τῷ
ἑτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
ἐγὼ κύριε· καὶ οὐκ ἀ
πῆλθε· τίς ἐκ τῶν δύο
ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ
π(ατ)ρ(ό)ς· λέγουσιν αὐτῷ·
ὁ πρῶτος· λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι οἱ τελῶναι καὶ
αἱ πόρναι προάγουσιν
ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλεί(αν)
τοῦ θ(εο)ῦ· ἦλθε γὰρ
πρὸς ὑμᾶς Ἰω(άννης) ἐν ὁ
δῷ δικαιοσύνης. καὶ
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ·
οἱ δὲ τελῶναι καὶ
αἱ πόρναι ἐπίστευ
σαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ
ἰδόντες οὐ μετεμε
λήθητε ὕστερον τοῦ πι
στεῦσαι αὐτῷ· τέλ(ος)

Ἄλλην παραβολὴν ἀ
σιθ / β κούσατε· ἄνθρωπός τις ἦν
οἰκοδεσπότης· ὅστις
ἐφύτευσεν ἀμπελῶ
να· καὶ φραγμὸν αὐ
τῷ περιέθηκε· καὶ
ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν
καὶ ᾠκοδόμησε πύρ
γον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
γεωργοῖς. καὶ ἀπεδή
μησεν· ὅτε δὲ ἤγγισεν
ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν.
ἀπέστειλε τοὺς δού
λους αὐτοῦ πρὸς
τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν
τοὺς καρποὺς αὐ
τοῦ· καὶ λαβόντες
οἱ γεωργοὶ τοὺς δού
λους αὐτοῦ· ὃν μὲν
ἔδηραν· ὃν δὲ ἀπέ
κτειναν· ὃν δὲ ἐλιθο
βόλησαν· πάλιν
ἀπέστειλεν ἄλλους

δούλους πλείονας
τῶν πρώτων· καὶ ἐ-
ποίησαν αὐτοῖς ὡσαύ-
τως. ὕστερον δὲ ἀπέ-
στειλε πρὸς αὐτοὺς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων·
ἐντραπήσονται τὸν
υἱόν μου. οἱ δὲ γεωρ-
γοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν
εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗ-
τός ἐστιν ὁ κληρονό-
μος· δεῦτε ἀποκτεί-
νωμεν αὐτὸν καὶ κα-
τάσχωμεν τὴν κλη-
ρονομίαν αὐτοῦ. καὶ
λαβόντες αὐτὸν ἐξέ-
βαλον ἔξω τοῦ ἀμ-
πελῶνος καὶ ἀπέ-
κτειναν. ὅταν οὖν ἔλ-
θῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμ-
πελῶνος, τί ποιή-
σει τοῖς γεωργοῖς ἐ-
κείνοις; λέγουσιν αὐ-

τῷ· κακοὺς κακῶς
ἀπολέσει αὐτούς· καὶ
τὸν ἀμπελῶνα
ἐκδώσεται ἄλλοις
γεωργοῖς, οἵτινες
ἀποδώσουσιν αὐτῷ
τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς
καιροῖς αὐτῶν. λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐδέ-
ποτε ἀνέγνωτε
ἐν ταῖς γραφαῖς· λί-
θον ὃν ἀπεδοκίμα-
σαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες, οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας·
παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕ-
τη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. λ / πε
ἀρ Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν
ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
καὶ δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρ-

ποιοῦσι αὐτῆς. Καὶ ὁ πε
σὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦ
τον συνθλασθήσεται·
ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικ
ι΄ σκ μήσει αὐτόν. Καὶ ἀκού
σαντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς
παραβολὰς αὐτοῦ,
ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐ
τῶν λέγει· καὶ ζητοῦν
τες αὐτὸν κρατῆσαι ἐ
φοβήθησαν τοὺς ὄχλους·
ἐπειδὴ ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον. Καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ Ἰς πάλιν
εἶπεν αὐτοῖς ἐν παρα
βολαῖς λέγων· τέλ
ε΄ σκα ἀρχ. Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
κῦ ιδ΄ εἶπεν ὁ κς τὴν παραβολὴν ταύτην. τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βα
σιλεῖ· ὅστις ἐποίησε
γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
καὶ ἀπέστειλε τοὺς
δούλους αὐτοῦ καλέ
σαι τοὺς κεκλημένους
εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ
ἤθελον ἐλθεῖν. Πάλιν
ἀπέστειλεν ἄλλους δού
λους λέγων· εἴπατε
τοῖς κεκλημένοις· ἰ
δοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοί
μασα· οἱ ταῦροί μου
καὶ τὰ σιτιστὰ, τεθυ
μένα· καὶ πάντα
ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς
γάμους. οἱ δὲ ἀμελή
σαντες, ἀπῆλθον· ὁ
μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀ
γρόν· ὁ δὲ εἰς ἐμπορίαν
αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρα
τήσαντες τοὺς δούλους
αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀ
πέκτειναν. καὶ ἀκού
σας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος
ὠργίσθη· καὶ πέμψας
τὰ στρατεύματα αὐ
τοῦ ἀπώλεσε τοὺς

φονεῖς ἐκείνους· καὶ
τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέ-
πρησε· τότε λέγει τοῖς
δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν
γάμος ἕτοιμός ἐστιν·
οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ
ἦσαν ἄξιοι· πορεύε-
σθε οὖν ἐπὶ τὰς διε-
ξόδους τῶν ὁδῶν· καὶ
ὅσους ἂν εὕρητε, καλέ-
σατε εἰς τοὺς γάμους.
καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦ-
λοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁ-
δούς, συνήγαγον πάν-
τας ὅσους εὗρον πονη-
ρούς τε καὶ ἀγαθούς.
καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος
ἀνακειμένων· εἰσελ-
θὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεά-
σασθαι τοὺς ἀνακει-
μένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄν-
θρωπον οὐκ ἐνδεδυ-
μένον ἔνδυμα γάμου.

καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε·
πῶς εἰσῆλθες ὧδε,
μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου.
ὁ δὲ ἐφιμώθη· τότε εἶ-
πεν ὁ βασιλεὺς τοῖς
διακόνοις· δήσαντες αὐ-
τοῦ χεῖρας καὶ πόδας,
ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβά-
λετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώ-
τερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-
μὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων· πολλοὶ γάρ
εἰσι κλητοί· ὀλίγοι δὲ ἐκλε-
κτοί· (ἀρχ) τότε πορευθέν-
τες οἱ φαρισαῖοι συμβού-
λιον ἔλαβον ὅπως
αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν
λόγῳ· καὶ ἀποστέλλου-
σιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς
αὐτῶν μετὰ τῶν ἡρω-
διανῶν λέγοντες· δι-
δάσκαλε· οἴδαμεν ὅτι
ἀληθὴς εἶ· καὶ τὴν ὁδὸν

σκγ β
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβού-
λιον ἔλαβον οἱ φαρισαῖοι
ἐπὶ τὸν ἰν.

[illegible]

τοῦ θῦ ἐν ἀληθείᾳ
διδάσκεις. καὶ οὐ μέ
λει σοι περὶ οὐδενός.
οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρό
σωπον ἀνθρώπων. εἰπὲ
οὖν ἡμῖν. τί σοι δοκεῖ.
ἔξεστι δοῦναι κῆνσον
Καίσαρι ἢ οὔ. γνοὺς
δὲ ὁ Ἰς τὴν πονηρί
αν αὐτῶν εἶπε. τί με πει
ράζετε ὑποκριταί.
ἐπιδείξατέ μοι τὸ
νόμισμα τοῦ κήνσου.
οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐ
τῷ δηνάριον. καὶ λέγει
αὐτοῖς. τίνος ἡ εἰκὼν
αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή.
λέγουσιν αὐτῷ. Καί
σαρος. τότε λέγει αὐτοῖς.
ἀπόδοτε οὖν τὰ Καί
σαρος Καίσαρι. καὶ τὰ
τοῦ θῦ τῷ θῷ. καὶ ἀ
κούσαντες ἐθαύμα

σαν. καὶ ἀφέντες αὐ
τὸν ἀπῆλθον. ἐν ἐ (τέλ / ἀρχ)
κείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλ
θον αὐτῷ σαδδουκαῖοι
οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀ
νάστασιν. καὶ ἐπηρώ
τησαν αὐτὸν λέγοντες.
διδάσκαλε μωσῆς
εἶπεν. ἐάν τις ἀποθά
νῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπι
γαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ. καὶ ἀναστήσει
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ. ἦσαν δὲ παρ' ἡ
μῖν ἑπτὰ ἀδελφοί. καὶ
ὁ πρῶτος γαμήσας
ἐτελεύτησε. καὶ μὴ
ἔχων σπέρμα, ἀφῆ
κε τὴν γυναῖκα αὐ
τοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
ὁμοίως καὶ ὁ δεύτε
ρος καὶ ὁ τρίτος, ἕως

τῶν ἑπτά· ὕστερον δὲ
πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος
τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή·
πάντες γὰρ ἔσχον αὐ
τήν. ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
πλανᾶσθε μὴ εἰδό
τες τὰς γραφὰς μη
δὲ τὴν δύναμιν τοῦ
θῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀναστά
σει οὔτε γαμοῦσιν οὔ
τε ἐκγαμίζονται· ἀλ
λ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θῦ
ἐν οὐρανοῖς· περὶ δὲ
τῆς ἀναστάσεως τῶν
νεκρῶν· οὐκ ἀνέγνω
τε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑ
πὸ τοῦ θῦ λέγοντος·
ἐγώ εἰμι ὁ θσ ἀβραάμ·
καὶ ὁ θσ ἰσαάκ· καὶ ὁ
θσ ἰακώβ· οὐκ ἔστιν
ὁ θσ θσ νεκρῶν· ἀλ
λὰ ζώντων· καὶ ἀκού
σαντες οἱ ὄχλοι ἐξε
πλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ.
Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαν σκϛ
τες ὅτι ἐφίμωσε
τοὺς σαδδουκαίους,
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτό· καὶ ἐπηρώτη
σεν εἷς ἐξ αὐτῶν νο
μικὸς πειράζων
αὐτὸν καὶ λέγων· δι
δάσκαλε ποία ἐντο
λὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ.
ὁ δὲ ἰς ἔφη αὐτῷ· ἀ
γαπήσεις κν τὸν θν σου
ἐξ ὅλης καρδίας σου·
καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰ
σχύος σου· αὕτη ἐστὶ πρώ
τη καὶ μεγάλη ἐντο
λή· δευτέρα δὲ ὁμοία

αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυ-
τόν· ἐν ταύταις ταῖς
δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος
ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆ-
ται κρέμανται. Συ-
ς̄ σκε νηγμένων δὲ τῶν Φα-
ρισαίων, ἐπηρώτη-
σεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων·
τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ
τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐ-
στι; λέγουσιν αὐτῷ·
τοῦ Δαβίδ. λέγει αὐτοῖς·
πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι
κύριον αὐτὸν καλεῖ λέγων·
εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου·
κάθου ἐκ δεξιῶν μου
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐ-
χθρούς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου.
εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐ-
τὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐ-
β̄ σκς τοῦ ἐστι; Καὶ οὐδεὶς ἐ-
δύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι
αὐτῷ λόγον· οὐδὲ ἐ-
τόλμησέ τις ἀπ' ἐκεί-
νης τῆς ἡμέρας ἐπερω-
ι̅ σκζ τῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.
Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς
ὄχλοις καὶ τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ λέγων·
ἐπὶ τῆς Μωσέως κα-
θέδρας ἐκάθισαν οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι· πάντα οὖν
ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑ-
μῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ
ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ
ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖ-
σκη ε τε· λέγουσι γὰρ καὶ οὐ
ποιοῦσι· δεσμεύουσι
γὰρ φορτία βαρέα
καὶ δυσβάστακτα καὶ
ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς
ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ
δὲ δακτύλῳ αὐτῶν

οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐ-
ΣΚΘ τά· πάντα δὲ τὰ ἔρ-
β̄ γα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς
τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀν-
θρώποις· πλατύνου-
σι δὲ τὰ φυλακτήρια
αὐτῶν· καὶ μεγαλύ-
νουσι τὰ κράσπεδα
τῶν ἱματίων αὐτῶν·
φιλοῦσι δὲ τὴν πρω-
τοκλισίαν ἐν τοῖς
δείπνοις· καὶ τὰς
πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς·
καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ
καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων ῥαββὶ ῥαββί·
ΣΛ ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε
ι̅ ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑ-
μῶν ὁ διδάσκαλος·
ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑ-
μεῖς ἀδελφοί ἐστε·
καὶ πατέρα μὴ καλέσητε

ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς
γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· μηδὲ
κληθῆτε καθηγηταί·
εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ κα-
θηγητής· ὁ Χριστός· ὁ δὲ μεί-
ζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν
διάκονος· ὅστις δὲ ὑ- ΣΛϚ ε̅
ψώσει ἑαυτὸν ταπει-
νωθήσεται· καὶ ὅστις
ταπεινώσει ἑαυ-
τὸν ὑψωθήσεται·
Οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμμα- ΣΛΒ γ̅
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκριταί· ὅτι κα-
τεσθίετε τὰς οἰκίας
τῶν χηρῶν· καὶ προ-
φάσει μακρὰ προ-
σευχόμενοι· διὰ τοῦ-
το λήψεσθε περισ-
σότερον κρίμα· οὐαὶ ΣΛΓ ε̅
ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταί· ὅτι κλείετε τὴν

βασιλείαν τῶν οὐ
ρανῶν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ
οὐκ εἰσέρχεσθε· οὐ
δὲ τοὺς εἰσερχο
μένους ἀφίετε εἰσελ
θεῖν· οὐαὶ ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί· ὅτι
περιάγετε τὴν θά
λασσαν καὶ τὴν ξη
ρὰν ποιῆσαι ἕνα
προσήλυτον· καὶ
ὅταν γένηται, ποιεῖ
τε αὐτὸν υἱὸν γεέννης
διπλότερον ὑμῶν·
οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ
τυφλοί· οἱ λέγοντες
ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
ναῷ οὐδέν ἐστιν·
ὃς δ᾽ ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀ
φείλει· μωροὶ καὶ
τυφλοί· τίς γὰρ μεί

ζων ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς
ὁ ἁγιάζων τὸν
χρυσόν· καὶ ὃς ἂν
ὀμόσῃ ἐν τῷ θυ
σιαστηρίῳ οὐδέν
ἐστιν· ὃς δ᾽ ἂν ὀμό
σῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ
ἐπάνω τοῦ θυσια
στηρίου; ὀφείλει·
μωροὶ καὶ τυφλοί·
τί γὰρ μεῖζον· τὸ
δῶρον ἢ τὸ θυσια
στήριον τὸ ἁγιάζον
τὸ δῶρον· ὁ οὖν
ὀμόσας ἐν τῷ θυ
σιαστηρίῳ, ὀμνύει
ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶ
σι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ·
καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐ
τῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι
αὐτόν· καὶ ὁ ὀμό
σας ἐν τῷ οὐρανῷ,
ὀμνύει ἐν τῷ θρό

μω τοῦ θῦ καὶ ἐν τῷ κα
θημένῳ ἐπάνω αὐ
σλγ/ε τοῦ. οὐαὶ ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι
οἱ ὑποκριταί. ὅτι
ἀποδεκατοῦτε τὸ
ἡδύοσμον. καὶ τὸ ἄνη
θον. καὶ τὸ κύμινον.
καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα
τοῦ νόμου. τὴν κρίσιν
καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν
πίστιν. ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι κἀκεῖνα
σλδ/ι μὴ ἀφιέναι. ὁδηγοὶ τυ
φλοί. οἱ διυλίζοντες
τὸν κώνωπα. τὴν
δὲ κάμηλον καταπί
νοντες. οὐαὶ ὑμῖν γραμ
σλε/ε ματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί. ὅτι κα
θαρίζετε τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς
παροψίδος. ἔσωθεν
δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπα

γῆς καὶ ἀδικίας. φαρι
σαῖε τυφλέ. καθάρι
σον πρῶτον τὸ ἐν
τὸς τοῦ ποτηρίου καὶ
τῆς παροψίδος,
ἵνα γένηται καὶ τὸ
ἐκτὸς αὐτῶν καθα
ρόν. οὐαὶ ὑμῖν γραμ σλϛ/ε
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί. ὅτι πα
ρομοιάζετε τάφοις
κεκονιαμένοις. οἵ
τινες ἔξωθεν μὲν
φαίνονται ὡραῖοι.
ἔσωθεν δὲ γέμουσιν
ὀστέων νεκρῶν καὶ
πάσης ἀκαθαρσίας.
οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξω
θεν μὲν φαίνεσθε
τοῖς ἀνοις δίκαιοι.
ἔσωθεν δέ ἐστε μεστοὶ
τῆς ὑποκρίσεως
καὶ ἀνομίας.
σλζ/ε Οὐαὶ ὑμῖν γραμματ

καὶ φαρισαῖοι ὑπο
κριταί· ὅτι οἰκοδομεῖ
τε τοὺς τάφους τῶν
προφητῶν· καὶ κο
σμεῖτε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων· καὶ λέ
γετε· εἰ ἤμεθα ἐν ταῖς
ἡμέραις τῶν πατέρων
ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεθα
κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν
τῷ αἵματι τῶν προ
φητῶν· ὥστε μαρ
τυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι
υἱοί ἐστε τῶν φονευ
ι σλθ σάντων τοὺς προφή
τας. καὶ ὑμεῖς πλη
ρώσατε τὸ μέτρον
τῶν πατέρων ὑμῶν.
ὄφεις γεννήματα ἐ
χιδνῶν· πῶς φύ
γητε ἀπὸ τῆς μελ
λούσης κρίσεως τῆς
ε σμ γεέννης· διὰ τοῦτο
δ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω

πρὸς ὑμᾶς προφή
τας· καὶ σοφοὺς· καὶ
γραμματεῖς. καὶ ἐξ
αὐτῶν ἀποκτενεῖ
τε καὶ σταυρώσετε· καὶ
ἐξ αὐτῶν μαστιγώσε
τε ἐν ταῖς συναγω
γαῖς ὑμῶν· καὶ διώ
ξετε ἀπὸ πόλεως εἰς
πόλιν· ὅπως ἔλθῃ
ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα
δίκαιον ἐκχυνόμε
νον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ
τοῦ αἵματος ἄβελ τοῦ
δικαίου ἕως τοῦ αἵμα
τος ζαχαρίου υἱοῦ βα
ραχίου· ὃν ἐφονεύσα
τε μεταξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἥξει πάντα ταῦτα
ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύ
σμα ε την· ἱερουσαλὴμ ἱερουσαλὴμ ἡ
ἀποκτένουσα τοὺς

προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας· καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. τέλος

Ε μβ / Β Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται.

ἀρχ Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ἐγώ εἰμι ὁ χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς

σαβ β
σα(ββάτῳ) ιε τῶν ...
καθημένου τοῦ ἰ(ησο)ῦ
...β

ἀρχ(ὴ) τῇ γ' τῆς ϛ' ἑβδομάδος ...

πολέμων· ὁρᾶτε
μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ
πάντα γενέσθαι· ἀλ-
λ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος·
ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος· καὶ βασιλεία
ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔ-
σονται λιμοὶ καὶ λοι-
μοὶ· καὶ σεισμοὶ κα-
τὰ τόπους· πάντα
δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδί-
ᾱ σμα νων· τότε παραδώ-
σουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν·
καὶ ἀποκτενοῦσιν
ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μι-
σούμενοι ὑπὸ πάντων
διὰ τὸ ὄνομά μου·
ῑ σμβ καὶ τότε σκανδαλι-
σθήσονται πολλοί·
καὶ μισήσουσιν ἀλλή-
λους· καὶ πολλοὶ ψευ-
δοπροφῆται ἐγερ-
θήσονται· καὶ πλα-
νήσουσι πολλούς· καὶ

διὰ τὸ πληθυνθῆναι
τὴν ἀνομίαν, ψυγή-
σεται ἡ ἀγάπη τῶν
πολλῶν· ὁ δὲ ὑπο-
μείνας εἰς τέλος, οὗ-
τος σωθήσεται· καὶ
σμς/ς κηρυχθήσεται τοῦτο
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰ-
κουμένῃ εἰς μαρτύ-
ριον πᾶσι τοῖς ἔθνε-
σι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέ-
λος· ὅταν οὖν ἴδη-
σμζ/ς τε τὸ βδέλυγμα τῆς
ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν
διὰ Δανιὴλ τοῦ προ-
φήτου ἑστὼς ἐν τόπῳ
ἁγίῳ· ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω· τότε οἱ ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ φευγέτω-
σμη/β σαν ἐπὶ τὰ ὄρη· καὶ
ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος,
μὴ καταβαινέτω ἆ-
ραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας

αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ
ἀγρῷ. μὴ ἐπιστρεψά-
τω ὀπίσω ἆραι τὰ
σμθ β ἱμάτια αὐτοῦ· οὐαὶ
δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
σν ς μέραις. προσεύχεσ-
θε δὲ ἵνα μὴ γένηται
ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶ-
νος μηδὲ σαββάτῳ.
σνα β ἔσται γὰρ τότε θλῖψις
μεγάλη· οἵα οὐ γέγο-
νεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου
ἕως τοῦ νῦν. οὐδὲ μὴ
γένηται· καὶ εἰ μὴ ἐ-
σνβ ς κολοβώθησαν αἱ ἡμέραι
ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη
πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ
τοὺς ἐκλεκτούς, κο-
λοβωθήσονται αἱ ἡμέ-
σνγ β ραι ἐκεῖναι· τότε ἐάν
τις ὑμῖν εἴπῃ ἰδοὺ ὧ-
δε ὁ χριστός· ἢ ὧδε, μὴ πι-

στεύσηται· ἐγερθήσον- σνδ ς
ται γὰρ ψευδόχριστοι
καὶ ψευδοπροφῆται·
καὶ δώσουσιν σημεῖα
μεγάλα καὶ τέρα-
τα, ὥστε πλανῆσαι
εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς
ἐκλεκτούς. ἰδοὺ προ-
είρηκα ὑμῖν· ἐὰν οὖν εἴ- σνε ς
πωσιν ὑμῖν ἰδοὺ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐστί, μὴ ἐξέλ-
θητε· ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμεί-
οις, μὴ πιστεύσητε.
ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ σνς ς
ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνα-
τολῶν καὶ φαίνεται
ἕως δυσμῶν, οὕτως
ἔσται ἡ παρουσία τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὅπου σνζ ς
γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα,
ἐκεῖ συναχθήσονται σνη ς
οἱ ἀετοί· εὐθέως δὲ
μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος

σκοτισθήσεται· καὶ
ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ
φέγγος αὐτῆς· καὶ οἱ ἀ-
στέρες πεσοῦνται ἀ-
πὸ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ αἱ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
σαλευθήσονται· καὶ
τότε φανήσεται τὸ ση-
μεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ·
καὶ τότε κόψονται
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
β σνθ γῆς· καὶ ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχό-
μενον ἐπὶ τῶν νε-
φελῶν τοῦ οὐρανοῦ·
μετὰ δυνάμεως
καὶ δόξης πολλῆς·
καὶ ἀποστελεῖ τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ με-
τὰ σάλπιγγος φω-
νῆς μεγάλης· καὶ ἐπι-
συνάξουσι τοὺς ἐκ-
λεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν

τεσσάρων ἀνέμων
ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν
ἕως ἄκρων αὐτῶν·
ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παρα-
βολήν· ὅταν ἤδη ὁ
κλάδος αὐτῆς ἀπα-
λὸς· καὶ τὰ φύλλα
ἐκφύῃ, γινώσκετε
ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· οὕτω
καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε
ταῦτα πάντα, γι-
νώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν
ἐπὶ θύραις. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ παρ-
σνϛ έλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως
ἂν πάντα ταῦτα
γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ
γῆ παρελεύσονται·
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
παρέλθωσι· περὶ
σνζ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
καὶ ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν·
οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν

ϲζα ϛ οὐρανῶν· εἰ μὴ ὁ πατήρ μου
μόνος. ὥσπερ δὲ αἱ
ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὡς
περ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς
ἡμέραις ταῖς πρὸ
τοῦ κατακλυσμοῦ·
τρώγοντες καὶ πί
νοντες· γαμοῦντες
καὶ ἐκγαμίζοντες·
ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλ
θεν Νῶε εἰς τὴν κιβω
τόν· καὶ οὐκ ἔγνωσαν
ἕως ἦλθεν ὁ κατα
κλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅ
παντας, οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
ϲζβ ϛ τοῦ ἀνθρώπου· τότε ἔσον
ται δύο ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ
εἷς παραλαμβάνεται.
καὶ ὁ εἷς ἀφίεται· δύο
ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύ
λωνι· μία παραλαμ
βάνεται. καὶ μία ἀ
φίεται· γρηγορεῖτε
οὖν. ὅτι οὐκ οἴδατε ϲζγ ϛ
ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν
ἔρχεται· ἐκεῖνο δὲ
γινώσκετε ὅτι εἰ ᾔδει ϲζδ β
ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ
φυλακῇ ὁ κλέπτης
ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν
ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε
διορυγῆναι τὴν οἰκί
αν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καὶ
ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι.
ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε,
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται·
τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς ϲζε ϛ
δοῦλος καὶ φρόνιμος.
ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐ
τοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας
αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι αὐ
τοῖς τὴν τροφὴν ἐν και
ρῷ· μακάριος ὁ δοῦ ϲζϛ ϛ
λος ἐκεῖνος. ὃν ἐλθὼν
ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρή

σει· ποιοῦντα οὕτως·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ
τι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρ
χουσιν αὐτοῦ καταστή
σει αὐτόν. ἐὰν
ε σξζ δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦ
λος ἐκεῖνος ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· χρο
νίζει ὁ κύριός μου
ἐλθεῖν· καὶ ἄρξη
ται τύπτειν τοὺς συν
δούλους· ἐσθίῃ δὲ
καὶ πίνῃ μετὰ τῶν
μεθυόντων· ἥξει ὁ
κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
οὐ προσδοκᾷ· καὶ ἐν
ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·
καὶ διχοτομήσει αὐ
τόν· καὶ τὸ μέρος
αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑ
ποκριτῶν θήσει·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν

σξη ὀδόντων· τότε ὁμοι
θ ωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν δέκα παρθέ
νοις· αἵτινες λαβοῦ
σαι τὰς λαμπάδας
αὐτῶν. ἐξῆλθον εἰς
ἀπάντησιν τοῦ νυμ
φίου· πέντε δὲ ἦσαν
ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι.
καὶ αἱ πέντε μωραί.
αἵτινες μωραὶ λα
βοῦσαι τὰς λαμπά
δας αὐτῶν· οὐκ ἔλα
βον μεθ' ἑαυτῶν ἔ
λαιον· αἱ δὲ φρόνι
μοι ἔλαβον ἔλαιον
ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐ
τῶν μετὰ τῶν λαμ
πάδων αὐτῶν· χρο
νίζοντος δὲ τοῦ νυμ
φίου. ἐνύσταξαν πᾶ
σαι καὶ ἐκάθευδον.
μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ
γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμ

φίος ἔρχεται· ἐξέρ
χεσθε εἰς ἀπάντ
ησιν αὐτοῦ· τότε
ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθένοι ἐκεῖ
ναι· καὶ ἐκόσμησ
αν τὰς λαμπάδας
αὐτῶν· αἱ δὲ μωραὶ
ταῖς φρονίμοις
εἶπον· δότε ἡμῖν
ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν·
ὅτι αἱ λαμπάδες
ἡμῶν σβέννυνται·
ἀπεκρίθησαν δὲ
αἱ φρόνιμοι λέγου
σαι· μήποτε οὐκ ἀρ
κέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν·
πορεύεσθε δὲ μᾶλ
λον πρὸς τοὺς πω
λοῦντας καὶ ἀγορά
σατε ἑαυταῖς· ἀπερ
χομένων δὲ αὐτῶν
ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ
νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοι

μοι εἰσῆλθον με
τ' αὐτοῦ εἰς τοὺς
γάμους· καὶ ἐκλεί
σθη ἡ θύρα· ὕστε
ρον δὲ ἔρχονται καὶ
αἱ λοιπαὶ παρ
θένοι λέγουσαι·
κύριε κύριε· ἄνοιξον ἡ
μῖν· ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐκ οἶ
δα ὑμᾶς· γρηγορεῖ
τε οὖν ὅτι οὐκ οἴ
δατε τὴν ἡμέραν
οὐδὲ τὴν ὥραν
ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται· ὥσπερ
ἄνθρωπος ἀποδημῶν σξθ β
ἐκάλεσε τοὺς ἰδί
ους δούλους· καὶ πα
ρέδωκεν αὐτοῖς
τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· καὶ ᾧ μὲν σο ς
ἔδωκε πέντε

τάλαντα· ὧ δὲ
δύο· ὧ δὲ ἕν· ἑκάστω
κατὰ τὴν ἰδίαν δύνα-
μιν· καὶ ἀπεδήμη-
σεν εὐθέως· πορευ-
θεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε
τάλαντα λαβὼν·
ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς·
Καὶ ἐποίησεν ἄλλα
πέντε τάλαντα· ὡ-
σαύτως καὶ ὁ τὰ δύο·
ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς·
ἄλλα δύο· ὁ δὲ τὸ ἓν
λαβὼν· ἀπελθὼν
ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀ-
πέκρυψε τὸ ἀργύριον Θ+
τοῦ κυρίου αὐτοῦ· με-
β̅ σοα τὰ δὲ χρόνον πολύν·
ἔρχεται ὁ κύριος τῶν
δούλων ἐκείνων καὶ
συναίρει μετ' αὐτῶν
λόγον· καὶ προσελθὼν
ὁ τὰ πέντε τάλαν-
τα λαβὼν προσήνεγ-

κεν ἄλλα πέντε τάλαν-
τα λέγων· κε πέντε
τάλαντά μοι παρέ-
δωκας· ἴδε ἄλλα πέν-
τε τάλαντα ἐκέρδησα
ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη δὲ
αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ·
εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ
πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς
πιστός· ἐπὶ πολλῶν
σε καταστήσω· εἴσελ-
θε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίου σου· προσελθὼν
δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τά-
λαντα λαβὼν εἶπε·
κε· δύο τάλαντά μοι
παρέδωκας· ἴδε ἄλλα
δύο τάλαντα ἐκέρ-
δησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη
αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ·
εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πι-
στέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός·
ἐπὶ πολλῶν σε κατα-
στήσω· εἴσελθε εἰς τὴν

χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
προσελθὼν δὲ καὶ
ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰ-
ληφὼς, εἶπε· ἔγνων
ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος
θερίζων ὅπου οὐ-
κ ἔσπειρας. καὶ συνά-
γων ὅθεν οὐ διεσκόρ-
πισας. καὶ φοβηθεὶς
ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ
τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ.
ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ κύριος
αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ·
πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀ-
κνηρέ· ᾔδεις ὅτι θερί-
ζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα
καὶ συνάγω ὅθεν
οὐ διεσκόρπισα, ἔ-
δει οὖν σε βαλεῖν τὸ
ἀργύριόν μου τοῖς τρα-
πεζίταις. καὶ ἐλθὼν
ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν
τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ἄ-
ρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ
τὸ τάλαντον. καὶ δότε
τῷ ἔχοντι τὰ δέκα
τάλαντα. τῷ γὰρ ἔχο-
ντι παντὶ δοθήσεται καὶ
περισσευθήσεται. ἀπὸ
δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος. καὶ
ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐ-
τοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦ- ΣΟΒ
λον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκό-
τος τὸ ἐξώτερον. ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ΣΟΓ
ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι
μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει
ἐπὶ θρόνου δόξης αὐ-
τοῦ. καὶ συναχθήσον-
ται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πά-
ντα τὰ ἔθνη. καὶ ἀφο-
ριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων.
ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφο-
ρίζει τὰ πρόβατα

αὐτοῦ τῶν ἐρίφων·
καὶ στήσει τὰ μὲν πρό
βατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·
τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐω
νύμων· τότε ἐρεῖ ὁ βα
σιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογη
μένοι τοῦ πατρός μου·
κληρονομήσατε τὴν
ἡτοιμασμένην ὑμῖν
βασιλείαν ἀπὸ καταβο
λῆς κόσμου· ἐπεί
νασα γὰρ καὶ ἐδώκα
τέ μοι φαγεῖν· ἐδίψη
σα καὶ ἐποτίσατέ
με· ξένος ἤμην καὶ
συνηγάγετέ με· γυ
μνὸς καὶ περιεβά
λετέ με· ἠσθένησα
καὶ ἐπεσκέψασθέ με·
ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ
ἤλθετε πρός με·
Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγον

τες· κε· πότε σε εἴδο
μεν πεινῶντα καὶ ἐ
θρέψαμεν· ἢ διψῶν
τα καὶ ἐποτίσαμεν· πότε
δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ
συνηγάγομεν· ἢ γυμνὸν
καὶ περιεβάλομεν·
πότε δέ σε εἴδομεν ἀ
σθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ·
καὶ ἤλθομεν πρός σε·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βα
σιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀ
μὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ᾽ ὅ
σον ἐποιήσατε ἑνὶ τού
των τῶν ἀδελφῶν
μου τῶν ἐλαχίστων·
ἐμοὶ ἐποιήσατε· Τό
τε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐω
νύμων· πορεύεσθε ἀπ᾽
ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον·
τὸ ἡτοιμασμένον τῷ
διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγ
γέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα

σοι γάρ. καὶ οὐκ ἔδωκά-
τέ μοι φαγεῖν· ἐδίψη-
σα, καὶ οὐκ ἐποτίσα-
τέ με. ξένος ἤμην, καὶ
οὐ συνηγάγετέ με. γυ-
μνός, καὶ οὐ περιεβά-
λετέ με. ἀσθενὴς
καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ
ἐπεσκέψασθέ με.
Τότε ἀποκριθήσονται
καὶ αὐτοὶ λέγοντες·
κύριε, πότε σε εἴδομεν
πεινῶντα, ἢ διψῶν-
τα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν,
ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ,
καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι.
τότε ἀποκριθήσεται
αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον οὐκ
ἐποιήσατε ἑνὶ τού-
των τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ
ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀ-
πελεύσονται οὗτοι εἰς
κόλασιν αἰώνιον· οἱ

δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον. Καὶ ἐγέ-
νετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ
Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους
τούτους, εἶπε τοῖς μα- ΣΟΔ α
θηταῖς αὐτοῦ· οἴδατε
ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας
τὸ πάσχα γίνεται·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοται εἰς τὸ σταυρω-
θῆναι. Τότε συνήχθη- ΣΟΕ ϛ
σαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ ἀρχιερέως τοῦ
λεγομένου Καϊάφα.
Καὶ συνεβουλεύσαν-
το ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρα-
τήσωσι καὶ ἀποκτεί-
νωσιν. ἔλεγον δὲ· μὴ
ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ
θόρυβος γένηται ἐν
τῷ λαῷ. τοῦ δὲ Ἰησοῦ ΣΟϚ α

Γενομένου ἐν Βηθανίᾳ
ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ
λεπροῦ· προσῆλθεν
αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον
μύρου ἔχουσα· καὶ
κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου·
ἰδόντες δὲ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτη
σαν λέγοντες· εἰς τί ἡ
ἀπώλεια αὕτη· ἠδύ
νατο γὰρ τοῦτο τὸ μύ
ρον πραθῆναι πολ
λοῦ καὶ δοθῆναι πτω
λ· σοζ χοῖς· γνοὺς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶ
πεν αὐτοῖς· τί κόπους
παρέχετε τῇ γυναι
κί· ἔργον γὰρ καλὸν
εἰργάσατο εἰς ἐμέ· τοὺς
πτωχοὺς γὰρ πάντο
τε ἔχετε μεθ᾿ ἑαυτῶν·
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε· βαλοῦσα γὰρ
αὕτη τὸ μύρον τοῦτο
ἐπὶ τοῦ σώματός μου
πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με
ἐποίησεν· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν
κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέ
λιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ λαληθήσεται
καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη
εἰς μνημόσυνον αὐ
τῆς· τότε πορευ
σοκ β θεὶς εἷς τῶν δώδεκα
ὁ λεγόμενος Ἰούδας
Ἰσκαριώτης· πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε
τί θέλετέ μοι δοῦναι·
κἀγὼ ὑμῖν παρα
δώσω αὐτόν· οἱ δὲ ἔ
στησαν αὐτῷ τριάκον
τα ἀργύρια· καὶ ἀπὸ
τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν
ἵνα αὐτὸν παραδῷ·
Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύ
μων· προσῆλθον οἱ
μαθηταὶ τῷ Ἰ(ησο)ῦ λέγον

ξβ περὶ τοῦ πάσχα:

τῷ αὐτοῦ· ποῦ θέλεις
ἑτοιμάσωμέν σοι φα-
γεῖν τὸ πάσχα· ὁ δὲ
εἶπεν· ὑπάγετε εἰς τὴν
πόλιν πρὸς τὸν δεῖ-
να· καὶ εἴπατε αὐτῷ·
ὁ διδάσκαλος λέγει·
καιρός μου ἐγγύς ἐστι·
πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πά-
σχα μετὰ τῶν μαθη-
τῶν μου· καὶ ἐποίη-
σαν οἱ μαθηταὶ ὡς
συνέταξεν αὐτοῖς ὁ
ἰ(ησοῦ)ς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ
πάσχα· ὀψίας δὲ γε-
σοθ δ νομένης· ἀνέκειτο
μετὰ τῶν δώδεκα·
καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν
εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με. τέλος
σπ α λυπούμενοι σφό-
δρα ἤρξαντο λέγειν

αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν·
μήτι ἐγώ εἰμι κ(ύρι)ε; ὁ δὲ σπγ β
ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ
ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ
ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν
χεῖρα, οὗτός με παρα-
δώσει. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου ὑπάγει καθὼς
γέγραπται περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ τῷ ἀν(θρώπ)ῳ ἐκεί-
νῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
παραδίδοται· καλὸν σπδ ϛ
ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη
ὁ ἄν(θρωπ)ος ἐκεῖνος. ἀπο- σπε ι
κριθεὶς δὲ ἰούδας ὁ πα-
ραδιδοὺς αὐτὸν εἶπεν·
μήτι ἐγώ εἰμι ῥαββί;
λέγει αὐτῷ· σὺ εἶπας. σπϛ ϛ
Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν.
λαβὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς τὸν ἄρ-
τον καὶ εὐχαριστήσας,
ἔκλασε καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς. τέλος

Ϛ δ ὑπόσχεσις … ὁ πέτρος μὴ ἀρνήσασθαι

εἶπε· λάβετε φά-
γετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶ-
μά μου. καὶ λαβὼν
τὸ ποτήριον καὶ εὐ-
χαριστήσας, ἔδωκεν
αὐτοῖς λέγων· πίε-
τε ἐξ αὐτοῦ πάντες.
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷ-
μά μου τὸ τῆς και-
νῆς διαθήκης· τὸ πε-
ρὶ πολλῶν ἐκχυνό-
μενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· λέγω δὲ
ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ πίω
ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου
τοῦ γεννήματος τῆς
ἀμπέλου ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης· ὅ-
ταν αὐτὸ πίνω με-
θ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ πατρός
Ϛ ΣΠϚ μου. Καὶ ὑμνήσαν-
τες, ἐξῆλθον εἰς τὸ

δ ΣΠϚ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς·
πάντες ὑμεῖς σκαν-
δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ
ΣΠΗ Ϛ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέ-
γραπται γάρ· πατά-
ξω τὸν ποιμένα·
καὶ διασκορπισθήσον-
ται τὰ πρόβατα τῆς
ποίμνης. μετὰ δὲ
τὸ ἐγερθῆναί με
προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
γαλιλαίαν. ἀποκρι-
ΣΠΘ α θεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶ-
πεν αὐτῷ· εἰ πάντες
σκανδαλισθήσονται
ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐδέποτε
σκανδαλισθήσομαι.
ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰς· ἀμὴν
λέγω σοι· ὅτι ἐν ταύ-
τῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέ-
κτορα φωνῆσαι, τρὶς
ἀπαρνήσῃ με. λέγει

σϥϛ αὐτῷ ὁ πέτρος· κἂν
δέῃ με σὺν σοὶ ἀπο
θανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρ
σϥα νήσομαι. ὁμοίως
α δὲ καὶ πάντες οἱ μα
σϥα θηταὶ εἶπον. τέλ.
Μετὰ ταῦτα ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς χω
ρίον λεγόμενον γεθ
σημανῆ· καὶ λέγει
τοῖς μαθηταῖς· καὶ
θίσατε αὐτοῦ ἕως
οὗ ἀπελθὼν προσεύ
ξωμαι ἐκεῖ. καὶ πα
ραλαβὼν τὸν πέτρον
καὶ τοὺς δύο υἱοὺς
ζεβεδαίου ἤρξατο
λυπεῖσθαι καὶ ἀδη
σϥϛ μονεῖν. τότε λέγει
α αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· περίλυ
πός ἐστιν ἡ ψυχή μου
ἕως θανάτου· μεί
νατε ὧδε καὶ γρηγο
ρεῖτε μετ' ἐμοῦ. καὶ

προσελθὼν μικρόν. σϥζ α
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσω
πον αὐτοῦ· προσευ
χόμενος λέγων· πάτερ
μου, εἰ δυνατόν ἐστι, σϥθ α
παρελθέτω ἀπ' ἐ
μοῦ τὸ ποτήριον τοῦ
το· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ
θέλω ἀλλ' ὡς σύ.
ἔρχεται πρὸς τοὺς σϥς β
μαθητὰς καὶ εὑρίσκει
αὐτοὺς καθεύδοντας·
καὶ λέγει τῷ πέτρῳ·
οὕτως οὐκ ἰσχύσατε
μίαν ὥραν γρηγο
ρῆσαι μετ' ἐμοῦ;
γρηγορεῖτε καὶ προσεύ
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλ
θητε εἰς πειρασμόν·
τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυ σϥζ α
μον· ἡ δὲ σὰρξ ἀσθε
νής. πάλιν ἐκ δευ σϥη ε
τέρου ἀπελθών.

προσηύξατο λέγων·
π(άτε)ρ μου· εἰ δυνατὸν
τοῦτο τὸ ποτήριον
παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ.
ἐὰν μὴ αὐτὸ
πίω, γενηθήτω τὸ
θέλημά σου. καὶ ἐλ-
θὼν εὑρίσκει αὐτοὺς
πάλιν καθεύδοντας.
ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀ-
φθαλμοὶ βεβαρη-
μένοι. καὶ ἀφεὶς αὐ-
τοὺς. ἀπελθὼν πά-
λιν προσηύξατο ἐκ
τρίτου τὸν αὐτὸν λό-
ϲϟθ γον εἰπών. τότε ἔρ-
χεται πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ. καὶ λέ-
γει αὐτοῖς. καθεύδε-
τε τὸ λοιπὸν καὶ ἀ-
ναπαύεσθε. ἰδοὺ
ἤγγικεν ἡ ὥρα. καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου παρ-

δίδοται εἰς χεῖρας ἁ-
μαρτωλῶν. ἐγείρε-
σθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν.
ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παρα-
τγ/α διδούς με. καὶ ἔτι αὐ-
τοῦ λαλοῦντος. ἰδοὺ
ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα
καὶ ἦλθε. καὶ μετ' αὐ-
τοῦ ὄχλος πολὺς
μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων. ἀπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ πρε-
σβυτέρων τοῦ λαοῦ.
τδ/α ὁ δὲ παραδιδοὺς
αὐτὸν. ἔδωκεν αὐ-
τοῖς σημεῖον λέγων.
ὃν ἂν φιλήσω, αὐ-
τός ἐστι. κρατήσατε αὐ-
τόν. καὶ εὐθέως
προσελθὼν τῷ Ἰ(ησο)ῦ.
εἶπε. χαῖρε ῥαββί.
καὶ κατεφίλησεν αὐ-
τόν. ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-

τῷ· ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρ-
ει· τότε προσελθόν-
τες ἐπέβαλον τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὸν ἰν̅·
καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
ΤΒ Καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν με-
τὰ ἰυ̅ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἀπέσπασε
τὴν μάχαιραν αὐτοῦ·
Καὶ πατάξας τὸν
δοῦλον τοῦ ἀρχιε-
ρέως ἀφεῖλεν αὐ-
τοῦ τὸ ὠτίον·
ΤΓ α τότε λέγει αὐτῷ
ὁ ἰς̅· ἀπόστρεψόν σου
τὴν μάχαιραν εἰς
τὸν τόπον αὐτῆς·
Πάντες γὰρ οἱ λαβόν-
τες μάχαιραν, ἐν
μαχαίρᾳ ἀποθα-
νοῦνται· ἢ δοκεῖς
ὅτι οὐ δύναμαι ἄρ-
τι παρακαλέσαι

τὸν πρα̅ μου· καὶ
παραστήσει μοι πλεί-
ω ἢ δώδεκα λεγεῶνας
ἀγγέλων; πῶς οὖν
πληρωθῶσιν αἱ γρα-
φαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γε-
νέσθαι· ἐν ἐκείνῃ τῇ ΤΔ α
ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰς̅ τοῖς
ὄχλοις· ὡς ἐπὶ λῃ-
στὴν ἐξήλθετε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύ-
λων συλλαβεῖν με;
Καθ' ἡμέραν πρὸς
ὑμᾶς ἐκαθεζόμην
διδάσκων ἐν τῷ ἱε-
ρῷ, καὶ οὐκ ἐκρατή-
σατέ με· τοῦτο δὲ ὅ- ΤΕ ϛ
λον γέγονεν, ἵνα πλη-
ρωθῶσιν αἱ γραφαὶ
τῶν προφητῶν·
Τότε οἱ μαθηταὶ πάν-
τες ἀφέντες αὐτὸν
ἔφυγον· οἱ δὲ κρατή- ΤϚ α

σαντες τὸν ἰν̄, ἀπή
γαγον πρὸς καϊάφαν
τὸν ἀρχιερέα· ὅπου
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι συ
δ̄ τζ̄ νήχθησαν· ὁ δὲ πέ
τρος ἠκολούθει αὐ
τῷ ἀπὸ μακρόθεν·
ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ
ἀρχιερέως· καὶ εἰ
σελθὼν ἔσω, ἐκά
θητο μετὰ τῶν ὑ
πηρετῶν ἰδεῖν τὸ
β̄ τη̄ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
Καὶ οἱ πρεσβύτεροι·
καὶ τὸ συνέδριον ὅ
λον, ἐζήτουν ψευ
δομαρτυρίαν κατὰ
τοῦ ἰῡ, ὅπως θανα
τώσωσιν αὐτόν· καὶ
οὐχ εὗρον· καὶ πολ
λῶν ψευδομαρτύ
ρων προσελθόντων·

τθ̄ ς̄ οὐχ εὗρον· ὕστερον δὲ
προσελθόντες δύο
ψευδομάρτυρες,
εἶπον· οὗτος ἔφη·
δύναμαι καταλῦ
σαι τὸν ναὸν τοῦ
θῦ· καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν οἰκοδομῆ
σαι αὐτόν· καὶ ἀ
ναστὰς ὁ ἀρχιε
ρεὺς, εἶπεν αὐτῷ·
οὐδὲν ἀποκρίνῃ·
Τί οὗτοί σου κατα
μαρτυροῦσιν; ὁ δὲ
ἰσ̄ ἐσιώπα· καὶ ἀ
τῑ ᾱ ποκριθεὶς ὁ ἀρχιε
ρεὺς, εἶπεν αὐτῷ·
ἐξορκίζω σε κατὰ
τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος,
ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ
σὺ εἶ ὁ χσ̄ ὁ υἱὸς τοῦ
θῦ· λέγει αὐτῷ ὁ
ἰσ̄· σὺ εἶπας· πλὴν

λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρ
τι ὄψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου καθήμε
νον ἐκ δεξιῶν τῆς
δυνάμεως, καὶ
ἐρχόμενον ἐπὶ
τῶν νεφελῶν τοῦ
τια ς οὐρανοῦ· τότε ὁ ἀρ
χιερεὺς διέρρηξε
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
λέγων· ὅτι ἐβλα
τιβ β σφήμησε· τί ἔτι
χρείαν ἔχομεν μαρ
τύρων; ἴδε νῦν ἠ
κούσατε τὴν βλασ
φημίαν αὐτοῦ· τί
ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ
ἀποκριθέντες εἶ
πον· ἔνοχος θα
τιγ ι νάτου ἐστί· τότε
ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐ
τοῦ· καὶ ἐκολάφι

σαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρ
ράπισαν λέγοντες·
προφήτευσον ἡμῖν
Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παί
σας σε. ὁ δὲ Πέτρος τιδ α
ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ
αὐλῇ· καὶ προσῆλ
θεν αὐτῷ μία παι
δίσκη λέγουσα· καὶ
σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ
Γαλιλαίου· ὁ δὲ ἠρ
νήσατο ἔμπροσθεν
αὐτῶν πάντων
λέγων· οὐκ οἶδα τί
λέγεις· ἐξελθόντα τιε α
δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυ
λῶνα, εἶδεν αὐ
τὸν ἄλλη· καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἐκεῖ· καὶ οὗ
τος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ
Ναζωραίου. καὶ πά
λιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρ
κου· ὅτι οὐκ οἶδα

τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μι-
κρὸν δὲ προσελθόν-
τες οἱ ἑστῶτες εἶπον
τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς
καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ·
καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου
δῆλόν σε ποιεῖ. τό-
τε ἤρξατο καταθεμα-
τίζειν καὶ ὀμνύειν.
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄν-
θρωπον. καὶ εὐ-
θέως ἀλέκτωρ ἐ-
τιϛ φώνησε. καὶ ἐμνή-
σθη ὁ Πέτρος τοῦ
ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρη-
κότος αὐτῷ· ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φω-
νῆσαι, τρὶς ἀπαρνή-
σῃ με. καὶ ἐξελθὼν
ἔξω ἔκλαυσε πι-
τιζ κρῶς. πρωΐας δὲ
γενομένης συμ-
βούλιον ἔλαβον
πάντες οἱ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι τοῦ λαοῦ κατὰ
τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανα-
τῶσαι αὐτόν. καὶ δή-
τιη σαντες αὐτὸν ἀπή-
γαγον. καὶ παρέ-
δωκαν αὐτὸν Πον-
τίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγε-
μόνι. τότε ἰδὼν Ἰού-
δας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν ὅτι κατεκρί-
θη, μεταμεληθεὶς ἀ-
πέστρεψε τὰ τριά-
κοντα ἀργύρια τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
πρεσβυτέροις. λέ-
γων· ἥμαρτον πα-
ραδοὺς αἷμα ἀ-
θῷον. οἱ δὲ εἶπον·
τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ
ὄψει. καὶ ῥίψας
τὰ ἀργύρια ἐν τῷ

ναῷ, ἀνεχώρησε.
Καὶ ἀπελθὼν ἀ-
πήγξατο· οἱ δὲ ἀρ-
χιερεῖς λαβόντες
τὰ ἀργύρια, εἶπον·
οὐκ ἔξεστι βαλεῖν
αὐτὰ εἰς τὸν κορβα-
νᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵ-
ματός ἐστι· συμβού-
λιον δὲ λαβόντες,
ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν
τὸν ἀγρὸν τοῦ κερα-
μέως εἰς ταφὴν
τοῖς ξένοις· διὸ ἐ-
κλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος
ἀγρὸς αἵματος ἕως
τῆς σήμερον· τό-
τε ἐπληρώθη τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου
τοῦ προφήτου λέ-
γοντος· καὶ ἔλα-
βον τὰ τριάκοντα ἀργύρια
τὴν τιμὴν τοῦ τε-

τιμημένου ὃν ἐτιμή-
σαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ·
καὶ ἔδωκαν αὐτὰ
εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κε-
ραμέως, καθὰ συ-
νέταξέ μοι κύριος· ὁ δὲ τιθ ι
Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ
ἡγεμόνος· καὶ ἐπη-
ρώτησεν αὐτὸν ὁ
ἡγεμὼν λέγων·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔ-
φη· σὺ λέγεις· καὶ τκ α
ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρ- τκα λ
χιερέων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων, οὐ-
δὲν ἀπεκρίνατο·
τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Πιλάτος· οὐκ ἀ-
κούεις πόσα σου
καταμαρτυροῦσι;
καὶ οὐκ ἀπεκρίθη

αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν
ῥῆμα· ὥστε θαυμά-
ζειν τὸν ἡγεμόνα
β ΤΚΒ λίαν· Κατὰ δὲ ἑορ-
τὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀ-
πολύειν ἕνα τῷ ὄ-
χλῳ δέσμιον ὃν ἤθε-
δ ΤΚΓ λον· Εἶχον δὲ τότε
δέσμιον ἐπίσημον.
λεγόμενον Βαραββᾶν·
συνηγμένων οὖν αὐ-
τῶν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Πιλᾶτος· τίνα
θέλετε ἀπολύσω
ὑμῖν· Βαραββᾶν ἢ
Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
Χριστόν· ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παρέδω-
ι ΤΚΔ καν αὐτόν· Καθη-
μένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ βήματος ἀ-
πέστειλε πρὸς αὐτὸν
ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγου-

σα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ
δικαίῳ ἐκείνῳ· πολ-
λὰ γὰρ ἔπαθον σή-
μερον κατ' ὄναρ
ΤΚΕ α δι' αὐτόν· Οἱ δὲ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι ἔπεισαν τοὺς
ὄχλους, ἵνα αἰτή-
σωνται τὸν Βαρα-
βᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπο-
λέσωσιν· ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶ-
πεν αὐτοῖς· τίνα
θέλετε ἀπὸ τῶν
δύο ἀπολύσω ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον· Βαρα-
βᾶν· λέγει αὐτοῖς
ΤΚϚ α ὁ Πιλᾶτος· τί οὖν
ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λε-
γόμενον Χριστόν· λέγου-
σιν αὐτῷ πάντες·
σταυρωθήτω· ὁ δὲ
ἡγεμὼν ἔφη· τί γάρ

κακὸν ἐποίησεν· οἱ
δὲ περισσῶς ἔκραζον
λέγοντες· σταυ
ΤΚΖ ρωθήτω· ἰδὼν δὲ
ὁ πιλάτος ὅτι οὐ
δὲν ὠφελεῖ· ἀλλὰ
μᾶλλον θόρυβος
γίνεται, λαβὼν ὕ
δωρ ἀπενίψατο
τὰς χεῖρας ἀ
πέναντι τοῦ ὄ
χλου· λέγων· ἀ
θῶός εἰμι ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ
δικαίου τούτου·
ὑμεῖς ὄψεσθε· καὶ
ἀποκριθεὶς πᾶς
ὁ λαὸς· εἶπε· τὸ αἷ
μα αὐτοῦ· ἐφ' ἡ
μᾶς καὶ ἐπὶ τὰ
τέκνα ἡμῶν· τό
ΤΚΗ Α τε ἀπέλυσεν αὐ
τοῖς τὸν βαραββᾶν.

τὸν δὲ ἰν̅ φραγελλώ
σας· παρέδωκεν
ἵνα σταυρωθῇ·
τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ΤΚΘ Χ
ἡγεμόνος παραλα
βόντες τὸν ἰν̅ εἰς τὸ
πραιτώριον, συνή
γαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην
τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκ
δύσαντες αὐτόν, πε
ριέθηκαν αὐτῷ χλα
μύδα κοκκίνην·
καὶ πλέξαντες στέ
φανον ἐξ ἀκανθῶν,
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ·
καὶ κάλαμον ἐν
τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ· καὶ
γονυπετήσαντες
ἔμπροσθεν αὐτοῦ,
ἐνέπαιζον αὐτῷ.
λέγοντες· χαῖρε ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰου

δαίων. καὶ ἐμπτύ-
σαντες εἰς αὐτόν,
ἔλαβον τὸν κάλα-
μον καὶ ἔτυπτον εἰς
τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαι-
ξαν αὐτῷ, ἐξέδυ-
σαν αὐτὸν τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ. καὶ ἀπή-
γαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυ-
ρῶσαι. ἐξερχόμενοι
δὲ εὗρον ἄνθρωπον κυρη-
ναῖον, ὀνόματι σίμω-
να. τοῦτον ἠγγάρευ-
σαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ. καὶ ἐλθόντες
εἰς τόπον λεγό-
μενον γολγοθᾶ, ὅ
ἐστι λεγόμενος κρα-
νίου τόπος. ἔδωκαν
αὐτῷ πιεῖν ὄξος με-
τὰ χολῆς μεμιγμέ-
νον. καὶ γευσάμενος

οὐκ ἤθελε πιεῖν. σταυ-
ρώσαντες δὲ αὐτόν,
διεμερίσαντο τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ βάλλον-
τες κλῆρον. καὶ καθή-
μενοι ἐτήρουν αὐ-
τὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέ-
θηκαν ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ
τὴν αἰτίαν αὐτοῦ
γεγραμμένην. οὗτός
ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων. τότε σταυ-
ροῦνται σὺν αὐτῷ
δύο λῃσταί. εἷς ἐκ δε-
ξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐω-
νύμων. οἱ δὲ παρα-
πορευόμενοι ἐβλα-
σφήμουν αὐτόν,
κινοῦντες τὰς κε-
φαλὰς αὐτῶν καὶ
λέγοντες. ὁ κατα-
λύων τὸν ναόν. καὶ

τλη β ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν, σῶσον
σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
θ(εο)ῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαί-
ζοντες μετὰ τῶν
γραμματέων καὶ
πρεσβυτέρων καὶ
Φαρισαίων, ἔλε-
γον· ἄλλους ἔσωσεν,
ἑαυτὸν οὐ δύναται
σῶσαι; εἰ βασιλεὺς
Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω
νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ·
καὶ πιστεύσομεν ἐπ'
αὐτῷ. πέποιθεν
ἐπὶ τὸν θ(εό)ν, ῥυσάσθω
αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν.
εἶπε γὰρ ὅτι θ(εο)ῦ εἰμι
τλθ β υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ
λῃσταὶ οἱ συσταυρω-
θέντες αὐτῷ ὠνεί-

διζον αὐτόν. ἀπὸ δὲ τμ β
ἕκτης ὥρας σκότος
ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν, ἕως ὥρας
ἐνάτης. περὶ δὲ τὴν τμα ς
ἐνάτην ὥραν, ἀνε-
βόησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς φωνῇ
μεγάλῃ λέγων· ἠλί
ἠλί· λιμὰ σαβα-
χθανί· τουτέστι θεέ
μου θεέ μου, ἱνατί
με ἐγκατέλιπες.
τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑ-
στώτων ἀκούσαντες
ἔλεγον ὅτι Ἠλίαν φω- τμβ β
νεῖ οὗτος. καὶ εὐθέ-
ως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν,
καὶ λαβὼν σπόγγον,
πλήσας τε ὄξους καὶ
περιθεὶς καλάμῳ,
ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ
δὲ λοιποὶ ἔλεγον·
ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται

ἠλίας σώσων αὐτ(όν).
α̅ τμγ̅ ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς πάλιν κρά-
ξας φωνῇ μεγάλῃ,
ἀφῆκε τὸ πν(εῦ)μα. ϛ
β̅ τμδ̅ ἰδοὺ τὸ καταπέτα-
σμα τοῦ ναοῦ ἐσχί-
σθη εἰς δύο. ἀπὸ ἄνω-
θεν ἕως κάτω. ϛ
ι̅ τμε̅ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέ-
τραι ἐσχίσθησαν. ϛ
τὰ μνημεῖα ἀνεῴ-
χθησαν· καὶ πολλὰ
σώματα τῶν κεκοι-
μημένων ἁγίων ἠ-
γέρθη· καὶ ἐξελθόν-
τες ἐκ τῶν μνημείων
μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐ-
τοῦ. εἰσῆλθον εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν καὶ ἐ-
νεφανίσθησαν πολ-
β̅ τμς̅ λοῖς. ὁ δὲ ἑκατόνταρ-
χος καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ
τηροῦντες τὸν ἰ(ησοῦ)ν. ἰ-

δόντες τὸν σεισμὸν
καὶ τὰ γενόμενα,
ἐφοβήθησαν σφό-
δρα. λέγοντες· ἀλη-
θῶς θ(εο)ῦ υἱὸς ἦν οὗτος.
Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυ-
τμζ̅ ϛ̅ ναῖκες πολλαὶ ἀ-
πὸ μακρόθεν θεω-
ροῦσαι. αἵτινες ἠ-
κολούθησαν τῷ ἰ(ησο)ῦ
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας
διακονοῦσαι αὐτῷ.
ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ
μαγδαληνή. καὶ
μαρία ἡ τοῦ ἰακώ-
βου. καὶ ἰωσῆ μήτηρ.
καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν
τμη̅ ζεβεδαίου. Ὀψίας
α̅ δὲ γενομένης ἦλ-
θεν ἄνθρωπος πλούσιος
ἀπὸ ἀριμαθαίας
τοὔνομα ἰωσήφ.
ὃς καὶ αὐτὸς ἐμα-

ξη̅ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ ἰ(ησο)ῦ

θήτευσε τῷ ἰυ̅· οὗτ(ος)
προσελθὼν τῷ πι-
λάτῳ, ᾐτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ ἰυ̅· τότε
ὁ πιλᾶτος, ἐκέλευ-
σεν ἀποδοθῆναι
τέλ(ος) τὸ σῶμα· καὶ λα-
βὼν τὸ σῶμα ὁ ἰω-
σήφ, ἐνετύλιξεν αὐ-
τὸ σινδόνι καθαρᾷ·
Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν
τῷ καινῷ αὐτοῦ
μνημείῳ ὃ ἐλατό-
μησεν ἐν τῇ πέτρᾳ·
Καὶ προσκυλίσας
λίθον μέγαν τῇ θύ-
ρᾳ τοῦ μνημείου, ἀ-
ἀρχ(ὴ) πῆλθεν· ἦν δὲ ἐ-
κεῖ μαριὰμ ἡ μαγ-
δαληνή· καὶ ἡ ἄλλη
μαρία· καθήμεναι
ἀπέναντι τοῦ τάφου· τέλ(ος)
Τῇ δὲ ἐπαύριον ἥτις
τῷ σα(ββάτῳ) τῷ πρωΐ·

ἐστὶ μετὰ τὴν παρα-
σκευήν, συνήχθη-
σαν οἱ ἀρχιερεῖς κ(αὶ)
οἱ φαρισαῖοι πρὸς
πιλᾶτον λέγοντες·
κ(ύρι)ε· ἐμνήσθημεν
ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλά-
νος εἶπεν ἔτι ζῶν·
μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἐγείρομαι· κέλευ-
σον οὖν ἀσφαλι-
σθῆναι τὸν τάφον·
ἕως τῆς τρίτης ἡ-
μέρας· μήποτε
ἐλθόντες οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, κλέψω-
σιν αὐτόν· καὶ εἴ-
πωσι τῷ λαῷ ἠγέρ-
θη ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
Καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη
πλάνη χείρων τῆς
πρώτης· ἔφη αὐ-
τοῖς ὁ πιλᾶτος·

ἔχετε κουστωδίαν. ὑ
πάγετε ἀσφαλίσα
σθε ὡς οἴδατε. οἱ δὲ
πορευθέντες ἠσφα
λίσαντο τὸν τάφον·
σφραγίσαντες τὸν
τῷ σαβ(βάτῳ) λίθον μετὰ τῆς κου
α ΤΝΒ στωδίας. ὀψὲ δὲ
Σαββάτων τῇ ἐπιφω
σκούσῃ εἰς μίαν σαβ
βάτων ἦλθε Μαρί
α ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ
ἄλλη Μαρία. θεω
ρῆσαι τὸν τάφον. καὶ
ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένε
το μέγας. ἄγγελος
γὰρ κυ καταβὰς ἐξ
οὐνοῦ. προσελθὼν
ἀπεκύλισε τὸν
λίθον ἀπὸ τῆς θύ
ρας. καὶ ἐκάθητο ἐ
πάνω αὐτοῦ. ἦν
δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς

ἀστραπή. καὶ τὸ ἔν
δυμα αὐτοῦ λευκὸν
ὡσεὶ χιών. ἀπὸ δὲ
ΤΝΓ Β τοῦ φόβου αὐτοῦ.
ἐσείσθησαν οἱ τηροῦν
τες. καὶ ἐγένοντο
ὡσεὶ νεκροί. ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος.
εἶπε ταῖς γυναι
ξί. μὴ φοβεῖσθε
ὑμεῖς. οἶδα γὰρ ὅ
τι Ἰν τὸν ἐσταυρω
μένον ζητεῖτε. οὐ
κ ἔστιν ὧδε. ἠγέρ
θη καθὼς εἶπε. δεῦ
τε ἴδετε τὸν τόπον.
ὅπου ἔκειτο ὁ κς.
καὶ ταχὺ πορευθεῖ
σαι, εἴπατε τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ. ὅτι
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νε
κρῶν. καὶ ἰδοὺ προά
γει ὑμᾶς εἰς τὴν Γα

λιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
τκα β ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον
ὑμῖν· Καὶ ἐξελθοῦ-
σαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ
μνημείου μετὰ φό-
βου καὶ χαρᾶς με-
γάλης, ἔδραμον ἀ-
παγγεῖλαι τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· ὡς
δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγ-
γεῖλαι τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰ-
δοὺ ὁ ἰησοῦς ἀπήντησεν
αὐταῖς, λέγων· χαί-
τκβ Γ ρετε· αἱ δὲ προσελ-
θοῦσαι, ἐκράτη-
σαν αὐτοῦ τοὺς
πόδας καὶ προσε-
κύνησαν αὐτῷ· τό-
τκγ τε λέγει αὐταῖς ὁ ἰησοῦς·
μὴ φοβεῖσθε· ὑ-
πάγετε ἀπαγγεί-
λατε τοῖς ἀδελ-
φοῖς μου ἵνα ἀπ-

έλθωσιν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, κἀκεῖ
με ὄψονται·
πορευομένων δὲ τκδ Γ
αὐτῶν, ἰδού τινες
τῆς κουστωδίας ἐλ-
θόντες εἰς τὴν πό-
λιν, ἀπήγγειλαν τοῖς
ἀρχιερεῦσιν ἅπαν-
τα τὰ γενόμενα·
Καὶ συναχθέντες
μετὰ τῶν πρεσβυ-
τέρων, συμβού-
λιόν τε λαβόντες,
ἀργύρια ἱκανὰ ἔ-
δωκαν τοῖς στρα-
τιώταις, λέγοντες·
εἴπατε ὅτι οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς
ἐλθόντες ἔκλε-
ψαν αὐτὸν ἡμῶν
κοιμωμένων·
Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ
τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμό-

μόνος ἡμεῖς πεί-
σομεν αὐτόν· καὶ ὑ-
μᾶς ἀμερίμνους
τμγ ποιήσομεν. οἱ δὲ
λαβόντες τὰ ἀρ-
γύρια, ἐποίησαν ὡς
ἐδιδάχθησαν· καὶ
διεφημίσθη ὁ λόγος
οὗτος παρὰ ἰου-
δαίοις μέχρι τῆς
σήμερον. οἱ δὲ ἕν-
τμδ δεκα μαθηταὶ ἐ-
πορεύθησαν εἰς
τὴν γαλιλαίαν, εἰς
τὸ ὄρος οὗ ἐτάξα-
το αὐτοῖς ὁ ἰς. καὶ
ἰδόντες αὐτὸν,
προσεκύνησαν
αὐτῷ. οἱ δὲ ἐδίστα-
τμε σαν· καὶ προσελ-
θὼν ὁ ἰς ἐλάλη-
σεν αὐτοῖς λέγων·
ἐδόθη μοι πᾶσα
ἐξουσία ἐν οὐρανῷ

καὶ ἐπὶ γῆς. πορευ-
τμϛ θέντες μαθητεύ-
σατε πάντα τὰ
ἔθνη· βαπτίζοντες
αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνο-
μα τοῦ πρς καὶ
τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνς· διδά-
σκοντες αὐτοὺς
τηρεῖν πάντα ὅ-
σα ἐνετειλάμην
ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πά-
σας τὰς ἡμέρας,
ἕως τῆς συντε-
λείας τοῦ αἰῶνος.
ἀμήν:—

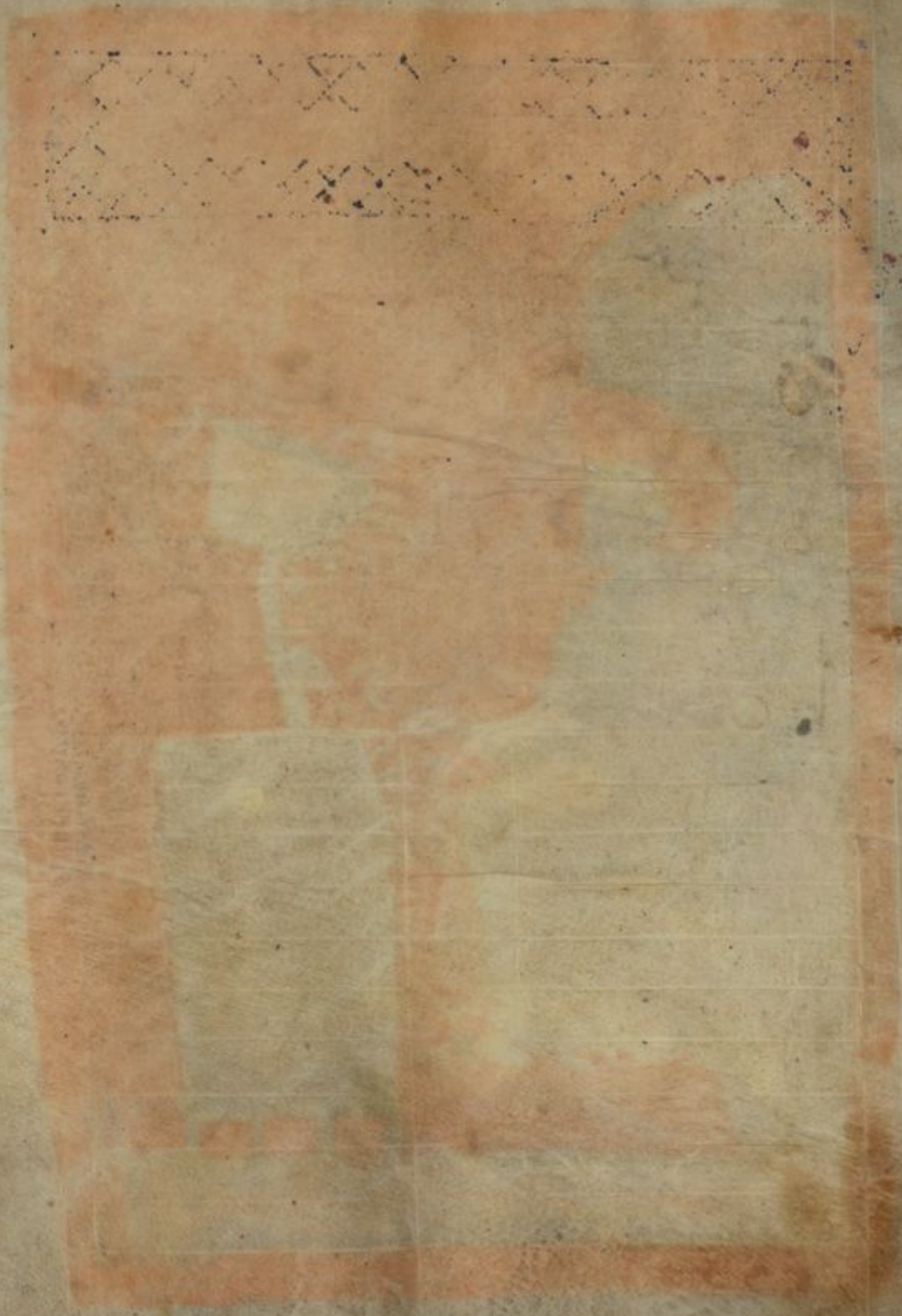
+ τέλος τοῦ κατὰ ματθ +

τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου

α περὶ τοῦ δαιμονιζομένου
β περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου
γ περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων
δ περὶ τοῦ λεπροῦ
ε περὶ τοῦ παραλυτικοῦ
ς περὶ Λευὶ τοῦ τελώνου
ζ περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα
η περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἐκλογῆς
θ περὶ τοῦ σπόρου παραβολή
ι περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ἀνέμων
ια περὶ τοῦ λεγεῶνος
ιβ περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου
ιγ περὶ τῆς αἱμορροούσης
ιδ περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων διαταγῆς
ιε περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρῴδου
ις περὶ τῶν ε ἄρτων
ιζ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου
ιη περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ
ιθ περὶ τῆς Φοινικίσσης
κ περὶ τοῦ μογιλάλου
κα περὶ τῶν ἑπτὰ ἄρτων
κβ περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων
κγ περὶ τοῦ τυφλοῦ
κδ περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως
κε περὶ τῆς μεταμορφώσεως
κς περὶ τοῦ σεληνιαζομένου
κζ περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων
κη περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τῶν Φαρισαίων
κθ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν Ἰησοῦν
λ περὶ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου
λα περὶ Βαρτιμαίου
λβ περὶ τοῦ πώλου
λγ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς
λδ περὶ ἀμνησικακίας
λε περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κύριον ἀρχιερέων καὶ γραμματέων
λς περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραβολή
λζ περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον
λη περὶ τῶν Σαδδουκαίων
λθ περὶ τοῦ γραμματέως
μ περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἐπερωτήσεως
μα περὶ τῶν δύο λεπτῶν τῆς χήρας
μβ περὶ τῆς συντελείας
μγ περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας
μδ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ
με περὶ τοῦ πάσχα
μς περὶ τῆς παραδόσεως προφητεία
μζ περὶ τῆς ἀρνήσεως Πέτρου
μη περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ κυρίου

ἩΒΆ
ΠΤΙϹΙϹ

κυριακὴ πρὸ τῶν φώτων:·

α̅ Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου
ἰυ̅ χυ̅ υἱοῦ τοῦ θυ̅· ὡς
γέγραπται ἐν τοῖς
προφήταις· ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου· ὃς
κατασκευάσει τὴν
ὁδόν σου ἔμπροσθέν
α̅ β̅ σου· φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμά
σατε τὴν ὁδὸν κυ̅· εὐ
θείας ποιεῖτε τὰς
τρίβους αὐτοῦ· ἐγέ
ς̅ γ̅ νετο ἰωάννης βαπτίζων
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ κη
ρύσσων βάπτισμα
μετανοίας εἰς ἄφε
σιν ἁμαρτιῶν· καὶ
ἐξεπορεύετο πρὸς

αὐτὸν πᾶσα ἡ ἰουδαί
α χώρα· καὶ οἱ ἱερο
σολυμῖται· καὶ ἐβα
πτίζοντο πάντες
ἐν τῷ ἰορδάνῃ ποτα
μῷ ὑπ᾽ αὐτοῦ· ἐξο
μολογούμενοι τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν·
ἦν δὲ ὁ ἰωάννης ἐνδεδυμέ
νος τρίχας καμή
λου· καὶ ζώνην δερ
ματίνην περὶ τὴν
ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ
ἐσθίων ἀκρίδας καὶ
μέλι ἄγριον· καὶ ἐ δ̅ ς̅
κήρυσσε λέγων· ἔρ
χεται ὁ ἰσχυρότερός
μου ὀπίσω μου· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκα
νὸς κύψας λῦσαι τὸν
ἱμάντα τῶν ὑπο

δημάτων αὐτοῦ· ἐ
γὼ μὲν ἐβάπτισα ὑ
μᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς
δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν
πνεύματι ἁγίῳ. Καὶ ἐγέ
νετο ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γα
λιλαίας. καὶ ἐβα
πτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν
α ε Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως
ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ
ὕδατος, εἶδε σχιζομέ
νους τοὺς οὐρανοὺς καὶ
τὸ πνεῦμα ὡς περιστε
ρὰν καταβαῖνον ἐπ'
αὐτόν. καὶ φωνὴ
ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν.
σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγα
πητός, ἐν ᾧ εὐδόκη
β ϛ σα. Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα
αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς
τὴν ἔρημον. καὶ ἦν ἐ
κεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέ
ρας τεσσαράκοντα.
πειραζόμενος ὑπὸ
ϛ ζ τοῦ σατανᾶ. καὶ ἦν
μετὰ τῶν θηρίων. καὶ
οἱ ἄγγελοι διηκόνουν
δ η αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ
παραδοθῆναι τὸν
θ θ Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, κηρύσσων
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα
σιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ
λέγων. ὅτι πεπλή
ρωται ὁ καιρός. καὶ ἤγ
γικεν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ. μετανοεῖτε. καὶ
πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγ
γελίῳ. Περιπατῶν
δὲ παρὰ τὴν θά
λασσαν τῆς Γαλιλαίας.
εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀν
δρέαν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος.
βάλλοντας ἀμφί
βληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ.

α̅ περὶ τοῦ δαιμονιζομένου·

β ι ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· δεῦ
τε ὀπίσω μου· καὶ
ποιήσω ὑμᾶς γενέ
σθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων·
καὶ εὐθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα αὐτῶν ἠ
κολούθησαν αὐτῷ·
ς ια καὶ προβὰς ἐκεῖθεν
ὀλίγον, εἶδεν ἰάκω
βον τὸν τοῦ ζεβε
δαίου· καὶ ἰωάννην τὸν ἀ
δελφὸν αὐτοῦ· καὶ αὐ
τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ κα
ταρτίζοντας τὰ δί
κτυα· καὶ εὐθέως
ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ
ἀφέντες τὸν πατέρα
αὐτῶν ζεβεδαῖον ἐν
τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν
μισθωτῶν, ἀπῆλθον
ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ εἰσ
η ιβ πορεύονται εἰς κα
περναούμ· καὶ εὐ

θέως τοῖς σάββασιν
εἰσελθὼν εἰς τὴν συνα
γωγὴν ἐδίδασκε· καὶ ιγ β
ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ
διδάσκων αὐτοὺς ὡς
ἐξουσίαν ἔχων· καὶ οὐ [illegible]
χ ὡς οἱ γραμματεῖς· τέλος
καὶ ἦν ἐν τῇ συναγω ιδ η
γῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν
πνεύματι ἀκαθάρτῳ· καὶ
ἀνέκραξε λέγων·
ἔα· τί ἡμῖν καὶ σοί
ἰησοῦ ναζαρηνέ· ἦλθες
ἀπολέσαι ἡμᾶς·
οἶδά σε τίς εἶ· ὁ ἅγιος
τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπετίμη
σεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς λέγων·
φιμώθητι καὶ ἔξελ
θε ἐξ αὐτοῦ· καὶ σπα
ράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα
τὸ ἀκάθαρτον· καὶ
κράξαν φωνῇ μεγά
λῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

Καὶ ἐθαμβήθησαν
πάντες· ὥστε συζη-
τεῖν πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντας· τί ἐστι τοῦ-
το· τίς ἡ διδαχὴ ἡ και-
νὴ αὕτη· ὅτι κατ' ἐ-
ξουσίαν καὶ τοῖς
πνεύμασι τοῖς ἀκα-
θάρτοις ἐπιτάσσει·
καὶ ὑπακούουσιν
αὐτῷ· ἐξῆλθε δὲ ἡ
ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς
ὅλην τὴν περί-
χωρον τῆς Γαλιλαίας·
β ιε [illegible] Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς
συναγωγῆς ἐξελ-
θόντες· ἦλθον εἰς
τὴν οἰκίαν Σίμωνος
καὶ Ἀνδρέου μετὰ
Ἰακώβου καὶ Ἰω(άννου)· ἡ
δὲ πενθερὰ Σίμωνος
κατέκειτο πυρέσ-
σουσα· καὶ εὐθέως
λέγουσιν αὐτῷ περὶ
αὐτῆς· καὶ προσελ-
θὼν ἤγειρεν αὐτὴν
κρατήσας τῆς χειρὸς
αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐ-
θέως· καὶ διηκόνει
αὐτοῖς· ὀψίας δὲ γε-
νομένης ὅτε ἔδυ ὁ
ἥλιος· ἔφερον πρὸς
αὐτὸν πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας καὶ
τοὺς δαιμονιζομέ-
νους· καὶ ἡ πόλις ὅ-
λη ἐπισυνηγμένη
ἦν πρὸς τὴν θύραν·
ιϛ καὶ ἐθεράπευσε
πολλοὺς κακῶς ἔ-
χοντας ποικίλαις
νόσοις· καὶ δαιμό-
νια πολλὰ ἐξέβα-
λε· καὶ οὐκ ἤφιε λα-
λεῖν τὰ δαιμόνια·
ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν·
ιζ Καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν·

[illegible]

Σα β' τῆς η' ἑβδ. τοῦ καιρ. ἐκ ἀρχ.

ἀναστὰς ἐξῆλθεν·
Καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔ-
ρημον τόπον, κἀκεῖ
προσηύχετο· καὶ κα-
τεδίωξαν αὐτὸν ὁ
Σίμων καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ· καὶ εὑρόν-
τες αὐτὸν, λέγουσιν
αὐτῷ· ὅτι πάντες
σε ζητοῦσι· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· ἄγωμεν
εἰς τὰς ἐχομένας
κωμοπόλεις, ἵνα
καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς
τοῦτο γὰρ ἐξελήλυ-
θα· καὶ ἦν κηρύσσων
ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ τὰ
δαιμόνια ἐκβάλ-
ΙΚ λων· καὶ ἔρχεται πρὸς
αὐτὸν λεπρὸς πα-
ρακαλῶν αὐτὸν
καὶ γονυπετῶν αὐ-

τὸν καὶ λέγων αὐτῷ·
ὅτι ἐὰν θέλῃς δύνα-
σαί με καθαρίσαι·
ὁ δὲ Ἰς σπλαγχνισθεὶς
ἐκτείνας τὴν χεῖρα
ἥψατο αὐτοῦ· καὶ
λέγει αὐτῷ· θέλω κα-
θαρίσθητι· καὶ εἰ-
πόντος αὐτοῦ, εὐθέως
ἀπῆλθεν ἀπ' αὐ-
τοῦ ἡ λέπρα καὶ ἐκα-
θαρίσθη· καὶ ἐμ-
βριμησάμενος αὐ-
τῷ· εὐθέως ἐξέβα-
λεν αὐτὸν καὶ λέγει
αὐτῷ· ὅρα· μηδενὶ
μηδὲν εἴπῃς· ἀλλὰ
ὕπαγε σεαυτὸν δεῖ-
ξον τῷ ἱερεῖ· καὶ προ-
σένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου·
ἃ προσέταξε Μω-
σῆς εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς· ὁ δὲ ἐξελθὼν ιθ ι

ε' περὶ τοῦ λεπροῦ:

ε π ε τοῦ παραλυτικοῦ:

κυ β τῆς νη τῶν
ἀρχ
κ

Ἤρξατο κηρύσσειν πολ
λὰ καὶ διαφημίζειν
τὸν λόγον· ὥστε μη
κέτι αὐτὸν δύνασθαι
φανερῶς εἰς πόλιν
εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω
ἐν ἐρήμοις τόποις
ἦν· Καὶ ἤρχοντο πρὸς
αὐτὸν πανταχόθεν·
καὶ εἰσῆλθε πάλιν
εἰς Καπερναοὺμ
δι' ἡμερῶν· καὶ ἠκού
σθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.
καὶ εὐθέως συνή
χθησαν πολλοὶ ὥσ
τε μηκέτι χωρεῖν μη
δὲ τὰ πρὸς τὴν θύ
ραν· καὶ ἐλάλει αὐ
τοῖς τὸν λόγον· καὶ ἔρ
χονται πρὸς αὐτὸν
παραλυτικὸν φέ
ροντες, αἰρόμενον
ὑπὸ τεσσάρων· καὶ
μὴ δυνάμενοι προ
σεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον, ἀπεστέγασαν
τὴν στέγην ὅπου ἦν·
Καὶ ἐξορύξαντες χα
λῶσι τὸν κράβαττον
ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς
κατέκειτο· ἰδὼν δὲ
ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν
λέγει τῷ παραλυ
τικῷ· τέκνον, ἀ
φέωνταί σοι αἱ ἁμαρ
τίαι σου· ἦσαν δέ τι
νες τῶν γραμματέων
ἐκεῖ καθήμενοι καὶ
διαλογιζόμενοι ἐν
ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
τί οὗτος οὕτως λα
λεῖ βλασφημίας·
τίς δύναται ἀφιέναι
ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς
ὁ θεός· Καὶ εὐθέως
ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ
πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως
αὐτοὶ διαλογίζονται

ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς·
τί ταῦτα διαλογίζε-
σθε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τί ἐστιν εὐκοπώ-
τερον, εἰπεῖν τῷ παρα-
λυτικῷ· ἀφέωνταί σου
αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν·
ἔγειραι καὶ ἆρόν σου
τὸν κράβαττον καὶ
περιπάτει· ἵνα δὲ
εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς
γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας,
λέγει τῷ παραλυτι-
κῷ· σοὶ λέγω· ἔγειραι
καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν
σου καὶ ὕπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου. ϛ
ἠγέρθη εὐθέως· καὶ
ἄρας τὸν κράβαττον
ἐξῆλθεν ἐναντίον πάν-
των· ὥστε ἐξίστασθαι
πάντας καὶ δοξάζειν
τὸν θεόν, λέγοντας ὅτι

οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν. τέλ
Καὶ ἐξῆλθε κα β
πάλιν παρὰ τὴν θά- [illegible]
λασσαν· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν καὶ ἐδίδασκεν
αὐτούς· καὶ παράγων ἀρχ
εἶδε λευὶ τὸν τοῦ
ἀλφαίου καθήμενον
ἐπὶ τὸ τελώνιον·
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκο-
λούθει μοι· καὶ ἀνα-
στὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ· Καὶ ἐγένετο κβ β
ἐν τῷ κατακεῖσθαι
αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ
τελῶναι καὶ ἁμαρ-
τωλοὶ συνανέκειντο
τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν
γὰρ πολλοὶ· καὶ ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ. ϛ
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ

φαρισαῖοι ἰδόντες
αὐτὸν ἐσθίοντα με-
τὰ τῶν τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔ-
λεγον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ
τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
τωλῶν ἐσθίει καὶ πί-
β κγ νει· καὶ ἀκούσας ὁ
ἰς λέγει αὐτοῖς· οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύ-
οντες ἰατροῦ, ἀλ-
λ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
οὐκ ἦλθον καλέσαι
δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρ-
τωλοὺς εἰς μετάνοιαν· τέ(λος)
ἀρχ(ὴ) τῇ π(αρασκευῇ) τ(ῆς) α' ἑβ(δομάδος) τῶν καθ' ε κα' Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ
ἰω καὶ οἱ τῶν φαρι-
σαίων νηστεύοντες.
Καὶ ἔρχονται καὶ λέ-
γουσιν αὐτῷ· διατί
οἱ μαθηταὶ ἰω καὶ οἱ
τῶν φαρισαίων νη-
στεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μα-

θηταὶ οὐ νηστεύουσι·
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
ἰς· μὴ δύνανται οἱ
υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος
ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐ-
τῶν ἐστι νηστεύειν;
ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυ-
τῶν ἔχουσι τὸν νυμ-
φίον, οὐ δύνανται
νηστεύειν. ἐλεύσον-
ται δὲ ἡμέραι ὅταν
ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν
ὁ νυμφίος, καὶ τότε
νηστεύσουσιν ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις.
καὶ οὐδεὶς ἐπίβλη-
μα ῥάκους ἀγνά-
φου ἐπιρράπτει ἐπὶ
ἱματίῳ παλαιῷ·
εἰ δὲ μή, αἴρει τὸ πλή-
ρωμα αὐτοῦ τὸ
καινὸν τοῦ παλαιοῦ,
καὶ χεῖρον σχίσμα
γίνεται. καὶ οὐδεὶς

βάλλει οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μή, ῥήσσει ὁ οἶνος
ὁ νέος τοὺς ἀσκούς·
καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται·
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπο
λοῦνται· ἀλλ᾽ οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς και
νοὺς βλητέον· τέλ(ος)
κδ Καὶ ἐγένετο παραπο
ρεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς
σάββασι διὰ τῶν
σπορίμων· καὶ ἤρ
ξαντο οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν
τίλλοντες τοὺς στά
χυας· καὶ οἱ φαρι
σαῖοι ἔλεγον αὐτῷ·
ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς
σάββασιν ὃ οὐκ ἔ
ξεστι· καὶ αὐτὸς ἔλε
γεν αὐτοῖς· οὐδέπο
τε ἀνέγνωτε τί ἐποίη
σε Δαβὶδ ὅτε χρείαν
ἔσχε καὶ ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ᾽ αὐ
τοῦ· πῶς εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ
ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρ
χιερέως· καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς προθέσεως
ἔφαγεν· οὓς οὐκ ἔξε
στι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς
ἱερεῦσι· καὶ ἔδωκε
καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ
οὖσι· καὶ ἔλεγεν αὐ κε β
τοῖς· τὸ σάββατον διὰ
τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο· οὐχ
ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάβ
βατον· ὥστε κύριος
ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
καὶ τοῦ σαββάτου·
Καὶ εἰσῆλθε πάλιν
εἰς τὴν συναγωγήν·
Καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξη
ραμμένην ἔχων τὴν
χεῖρα· καὶ παρετή
ρουν αὐτὸν εἰ τοῖς

σάββασι θεραπεύ
σει αὐτόν· ἵνα κατη
γορήσωσιν αὐτοῦ· καὶ
λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐ
ξηραμμένην ἔχοντι
τὴν χεῖρα· ἔγειρε
εἰς τὸ μέσον· καὶ λέ
γει αὐτοῖς· ἔξεστι τοῖς
σάββασιν ἀγαθοποι
ῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι·
ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀ
ποκτεῖναι· οἱ δὲ ἐ
σιώπων· καὶ περι
βλεψάμενος αὐτοὺς
μετ᾽ ὀργῆς· συλλυπού
μενος ἐπὶ τῇ πωρώ
σει τῆς καρδίας αὐ
τῶν· λέγει τῷ ἀνθρώπῳ·
ἔκτεινον τὴν χεῖρά
σου· καὶ ἐξέτεινε· καὶ
ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλ
λη· καὶ ἐξελθόντες
οἱ φαρισαῖοι εὐθέ
ως μετὰ τῶν ἡρῳδια
νῶν συμβούλιον
ἐποίουν κατ᾽ αὐτοῦ·
ὅπως αὐτὸν ἀπο
λέσωσι· καὶ ὁ ἰς ἀ
νεχώρησε μετὰ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
τὴν θάλασσαν·
κζ α καὶ πολὺ πλῆθος
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας
ἠκολούθησαν αὐτῷ·
καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας·
καὶ ἀπὸ ἱεροσολύ
μων· καὶ ἀπὸ τῆς
ἰδουμαίας· καὶ πέ
ραν τοῦ ἰορδάνου· καὶ
οἱ περὶ τύρον καὶ
σιδῶνα πλῆθος
πολὺ ἀκούσαντες
ὅσα ἐποίει ἦλθον
πρὸς αὐτόν· καὶ εἶ
πε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ἵνα πλοιά
ριον προσκαρτερῇ

[illegible]

αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον
ἵνα μὴ θλίβωσιν
αὐτόν· πολλοὺς
γὰρ ἐθεράπευσεν·
ὥστε ἐπιπίπτειν
αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἅ-
ψωνται ὅσοι εἶχον
μάστιγας· καὶ τὰ
πνεύματα τὰ ἀκά-
θαρτα ὅταν αὐ-
τὸν ἐθεώρει, προσέ-
πιπτεν αὐτῷ καὶ
Η ΚΗ ἔκραζον λέγοντα·
ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ·
καὶ πολλὰ ἐπε-
τίμα αὐτοῖς ἵνα
[illegible] μὴ φανερὸν αὐτὸν
ποιήσωσι· καὶ ἀ-
Β ΚΘ ναβαίνει εἰς τὸ ὄ-
ρος καὶ προσκα-
λεῖται οὓς ἤθελεν
αὐτός, καὶ ἀπῆλ-
θον πρὸς αὐτόν· καὶ
ἐποίησε δώδεκα ἵνα

ὦσι μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ
ἵνα ἀποστέλλῃ αὐ-
τοὺς κηρύσσειν καὶ ἔ-
χειν ἐξουσίαν θερα-
πεύειν τὰς νόσους·
καὶ ἐκβάλλειν τὰ
δαιμόνια· καὶ ἐπέ- Λ Β
θηκε τῷ σίμωνι ὄ-
νομα πέτρον· καὶ
ἰάκωβον τὸν τοῦ
ζεβεδαίου· καὶ ἰω-
άννην τὸν ἀδελφὸν ἰακώ-
βου· καὶ ἐπέθηκεν
αὐτοῖς ὀνόματα
βοανεργές· ὅ ἐστιν
υἱοὶ βροντῆς· καὶ
ἀνδρέαν· καὶ φί-
λιππον· καὶ βαρ-
θολομαῖον· καὶ
ματθαῖον· καὶ θω-
μᾶν· καὶ ἰάκωβον
τὸν τοῦ ἀλφαίου·
καὶ θαδδαῖον· καὶ
σίμωνα τὸν κα-

μαρίτην· καὶ ἰούδαν
ἰσκαριώτην· ὃς καὶ
παρέδωκεν αὐ
ι λα τόν· καὶ ἔρχονται
εἰς οἶκον· καὶ συνέρ
χεται πάλιν ὄ
χλος, ὥστε μὴ δύ
νασθαι αὐτοὺς μή
τε ἄρτον φαγεῖν·
καὶ ἀκούσαντες
οἱ παρ' αὐτοῦ· ἐ
ξῆλθον κρατῆσαι
αὐτόν· ἔλεγον γὰρ
β λβ ὅτι ἐξέστη· καὶ οἱ
γραμματεῖς οἱ ἀπὸ
ἱεροσολύμων κα
ταβάντες· ἔλεγον
ὅτι βεελζεβοὺλ
ἔχει· καὶ ὅτι ἐν τῷ
ἄρχοντι τῶν δαιμο
νίων ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια· καὶ προσ
β λγ καλεσάμενος αὐ
τοὺς ἐν παραβολαῖς

ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς
δύναται σατανᾶς
σατανᾶν ἐκβάλλειν·
καὶ ἐὰν βασιλεία
ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ
οὐ δύναται σταθῆ
ναι ἡ βασιλεία ἐκεί
νη· καὶ ἐὰν οἰκία ἐ
φ' ἑαυτὴν μερισθῇ
οὐ δύναται σταθῆναι
ἡ οἰκία ἐκείνη· καὶ εἰ ὁ
σατανᾶς ἀνέστη
ἐφ' ἑαυτὸν καὶ με
μέρισται, οὐ δύνα
ται σταθῆναι ἀλλὰ τέ
λος ἔχει· οὐδεὶς δύ
ναται τὰ σκεύη τοῦ
ἰσχυροῦ εἰσελθὼν
εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσαι· ἐὰν
μὴ πρῶτον τὸν ἰ
σχυρὸν δήσῃ· καὶ
τότε τὴν οἰκίαν αὐ
τοῦ διαρπάσει.

τῇ δ̄ τῆς β̄ ἑβδ. ἀπὸ κοινοῦ τοῖς ἑαυτοῦ μαθ.

λβ β Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
πάντα ἀφεθήσε
ται τὰ ἁμαρτήματα
τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων· καὶ βλασφη
μίαι ὅσας ἂν βλα
σφημήσωσιν· ὃς
δ' ἂν βλασφημήσῃ
εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅ
γιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν
εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλ
λ' ἔνοχός ἐστιν αἰω
νίου κρίσεως· ὅτι
ἔλεγον πνεῦμα ἀκά
λε β θαρτον ἔχει· ἔρχον
ται οὖν οἱ ἀδελφοὶ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ
ἔξω ἑστῶτες ἀπέ
στειλαν πρὸς αὐτὸν
φωνοῦντες αὐ
τόν· καὶ ἐκάθητο
ὄχλος περὶ αὐτόν·
εἶπον δὲ αὐτῷ· ἰ
δοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ

ἀδελφοί σου καὶ αἱ
ἀδελφαί σου ἔξω ζη
τοῦσί σε· καὶ ἀπε
κρίθη αὐτοῖς λέγων·
τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου
καὶ οἱ ἀδελφοί μου·
καὶ περιβλεψά
μενος κύκλῳ τοὺς
περὶ αὐτὸν καθη
μένους λέγει· ἴδε
ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀ
δελφοί μου· ὃς γὰρ
ἂν ποιήσει τὸ θέλη
μα τοῦ θεοῦ, οὗτος
ἀδελφός μου καὶ
ἀδελφή μου καὶ τῇ ε̄ τῆς β̄ ἑβδ. τῷ κ(αιρῷ) ἐκ(είνῳ)
μήτηρ ἐστί· Καὶ ἤρξα λε β
το πάλιν διδάσκειν
παρὰ τὴν θάλασσαν·
καὶ συνήχθη
πρὸς αὐτὸν ὄχλος
πολύς· ὥστε αὐτὸν
ἐμβάντα εἰς τὸ
πλοῖον καθῆσθαι

ἐν τῇ θαλάσσῃ·
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
πρὸς τὴν θάλασ-
σαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν·
Καὶ ἐδίδασκεν αὐ-
τοὺς ἐν παραβο-
λαῖς πολλά· καὶ ἔ-
λεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ἀκού-
ετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων τοῦ σπεῖ-
ραι· Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ σπείρειν· ὃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ
πετεινὰ καὶ κατέ-
φαγεν αὐτό· ἄλλο
δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πε-
τρῶδες ὅπου οὐκ εἶχε
γῆν πολλήν· καὶ
εὐθέως ἐξανέτει-
λε διὰ τὸ μὴ ἔχειν
βάθος γῆς· ἡλίου
δὲ ἀνατείλαντος
ἐκαυματίσθη· καὶ
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν
ἐξηράνθη· καὶ ἄλλο
ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀ-
κάνθας· καὶ ἀνέβη-
σαν αἱ ἄκανθαι καὶ
συνέπνιξαν αὐτό·
Καὶ καρπὸν οὐκ ἔ-
δωκε· Καὶ ἄλλο ἔπε-
σεν εἰς τὴν γῆν τὴν
καλήν· καὶ ἐδίδου
καρπὸν ἀναβαίνοντα
καὶ αὐξανόμενα·
Καὶ ἔφερεν
ἐν τριάκοντα καὶ
ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν
ἑκατόν· Καὶ ἔλεγεν· ὦτα
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω· Ὅτε δὲ
ἐγένετο καταμόνας·
ἠρώτησαν αὐτὸν
οἱ περὶ αὐτὸν σὺν
τοῖς δώδεκα τὴν
παραβολήν·

τῇ πέμπτῃ τῆς β' ἑβδ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώτησαν τὸν Ἰησοῦν

ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν
δέδοται γνῶναι τὸ
μυστήριον τῆς βα
σιλείας τοῦ θεοῦ· ἐ
λζ Κείνοις δὲ τοῖς ἔ
ξω, ἐν παραβολαῖς
τὰ πάντα γίνεται.
ἵνα βλέποντες βλέ
πωσι καὶ μὴ ἴδω
σι· καὶ ἀκούοντες
ἀκούωσι καὶ μὴ
συνιῶσι· μήποτε
ἐπιστρέψωσι καὶ
ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ
ἁμαρτήματα. Καὶ
λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴ
δατε τὴν παραβο
λὴν ταύτην; καὶ
πῶς πάσας τὰς
παραβολὰς γνώ
σεσθε· ὁ σπείρων
τὸν λόγον σπείρει·
β λη οὗτοι δέ εἰσιν οἱ πα
ρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου
σπείρεται ὁ λόγος·
Καὶ ὅταν ἀκούσω
σιν, εὐθέως ἔρχεται
ὁ σατανᾶς καὶ αἴρει
τὸν λόγον τὸν ἐσπαρ
μένον ἐν ταῖς καρ
δίαις αὐτῶν. Καὶ οὗ
τοί εἰσιν ὁμοίως
οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπειρόμενοι· οἳ ὅ
ταν ἀκούσωσι τὸν
λόγον, εὐθέως με
τὰ χαρᾶς λαμβά
νουσιν αὐτόν· καὶ
οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν
ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσ
καιροί εἰσιν· εἶτα γε
νομένης θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν
λόγον, εὐθέως σκαν
δαλίζονται· καὶ οὗ
τοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς
ἀκάνθας σπειρό
μενοι· οἱ τὸν λόγ

ἀκούοντες. καὶ αἱ
μέριμναι τοῦ αἰῶ
νος τούτου· καὶ ἡ
ἀπάτη τοῦ πλού
του· καὶ αἱ περὶ τὰ
λοιπὰ ἐπιθυμί
αι εἰσπορευόμεναι.
συμπνίγουσι τὸν
λόγον καὶ ἄκαρπος
γίνεται· καὶ οὗτοί
εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν
τὴν καλὴν σπαρέν
τες· οἵτινες ἀκού
ουσι τὸν λόγον καὶ
παραδέχονται·
καὶ καρποφοροῦ
σιν ἓν τριάκοντα
καὶ ἓν ἑξήκοντα
καὶ ἓν ἑκατόν· καὶ
β λθ ἔλεγεν αὐτοῖς· μή
τι ὁ λύχνος ἔρχε
ται ἵνα ὑπὸ τὸν μό
διον τεθῇ· ἢ ὑπὸ
τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα

ἐπὶ τὴν λυχνίαν τε
μβ β θῇ; οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν
ἐὰν μὴ φανερωθῇ·
οὐδὲ ἐγένετο ἀπό
κρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς
φανερὸν ἔλθῃ· εἴ
τις ἔχει ὦτα ἀκού
μγ β ειν ἀκουέτω· καὶ ἔλε
γεν αὐτοῖς· βλέπε
τε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ
μέτρῳ μετρεῖτε με
τρηθήσεται ὑμῖν·
καὶ προστεθήσεται
ὑμῖν τοῖς ἀκούου
μδ β σιν· ὃς γὰρ ἐὰν ἔχῃ·
δοθήσεται αὐτῷ·
καὶ ὃς οὐκ ἔχει· καὶ
ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ'
αὐτοῦ· καὶ ἔ
με ι λεγεν αὐτοῖς· οὕτως
ἐστὶν ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ· ὡς ἐὰν
ἄνθρωπος βάλῃ τὸν
σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς

Καθεύδη καὶ ἐγείρεται
νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ
ὁ σπόρος βλαστάνη
καὶ μηκύνηται ὡς
οὐκ οἶδεν αὐτός. αὐ
τομάτη γὰρ ἡ γῆ καρ
ποφορεῖ. πρῶτον
χόρτον. εἶτα στάχυν·
εἶτα πλήρης σῖτον
ἐν τῷ στάχυϊ. ὅταν
δὲ παραδῷ ὁ καρπός.
εὐθέως ἀποστέλλει
τὸ δρέπανον. ὅτι
παρέστηκεν ὁ θερι
μγ σμός. καὶ ἔλεγεν·
Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ·
ἢ ἐν ποίᾳ παρα
βολῇ παραβάλω
μεν αὐτὴν ὡς κόκ
κον σινάπεως· ὃς
ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς
γῆς. μικρότερος
πάντων τῶν σπερ

μάτων ἐστὶ τῶν ἐ
πὶ τῆς γῆς. καὶ ὅ
ταν σπαρῇ ἀναβαί
νει καὶ γίνεται πάν
των τῶν λαχάνων
μείζων. καὶ ποιεῖ
κλάδους μεγάλους.
ὥστε δύνασθαι
ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐ
τοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατασκη
νοῦν. καὶ τοιαύ μδ ς
ταις παραβολαῖς
πολλαῖς. ἐλάλει
αὐτοῖς τὸν λόγον
καθὼς ἐδύναντο
ἀκούειν. χωρὶς δὲ
παραβολῆς. οὐκ ἐ
λάλει αὐτοῖς. κα με ι
τ' ἰδίαν δὲ τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ ἐπέ
λυε πάντα. καὶ
λέγει αὐτοῖς ἐν ἐ μς β
κείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀ

ψίας γενομένης.
διέλθωμεν εἰς τὸ
πέραν· καὶ ἀφέντες
τὸν ὄχλον· παρα
λαμβάνουσιν αὐ
τὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ·
καὶ ἄλλα δὲ πλοιά
ρια ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ
γίνεται λαῖλαψ ἀ
νέμου μεγάλη· τὰ
δὲ κύματα ἐπέβαλ
λεν εἰς τὸ πλοῖον ὥσ
τε αὐτὸ ἤδη γεμί
ζεσθαι· καὶ ἦν αὐτὸς
ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ
τὸ προσκεφάλαιον
καθεύδων· καὶ διε
γείρουσιν αὐτὸν καὶ λέ
γουσιν αὐτῷ· διδάσκα
λε, οὐ μέλει σοι ὅτι
ἀπολλύμεθα; καὶ
διεγερθεὶς ἐπετίμη
σε τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶ
πε τῇ θαλάσσῃ· σιώ

πα· πεφίμωσο· καὶ
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
Καὶ ἐγένετο γαλήνη
μεγάλη· καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς· τί δειλοί ἐστε οὕ
τως· πῶς οὐκ ἔχε
ται πίστιν· καὶ ἐφο
βήθησαν φόβον μέ
γαν· καὶ ἔλεγον πρὸς
ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗ
τός ἐστιν· ὅτι καὶ ὁ ἄ
νεμος καὶ ἡ θάλασσα
ὑπακούουσιν αὐτῷ·
Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ πέραν
τῆς θαλάσσης· εἰς
τὴν χώραν τῶν γα
δαρηνῶν· καὶ ἐξελ
θόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ
πλοίου, εὐθέως ὑ
πήντησεν αὐτῷ ἐκ
τῶν μνημείων ἄνθρω
πος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ.
ὃς τὴν οἴκησιν εἶχεν
ἐν τοῖς μνήμασι·

καὶ οὔτε ἁλύσεσιν
οὐδεὶς ἐδύνατο αὐ-
τὸν δῆσαι· διὰ τὸ αὐ-
τὸν πολλάκις πέ-
δαις καὶ ἁλύσεσι δε-
δέσθαι· καὶ διεσπά-
σθαι ὑπ᾽ αὐτοῦ τὰς
ἁλύσεις· καὶ τὰς
πέδας συντετρί-
φθαι· καὶ οὐδεὶς αὐ-
τὸν ἴσχυεν δαμάσαι.
καὶ διὰ παντὸς
νυκτὸς καὶ ἡμέρ(ας)
ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν
τοῖς μνήμασιν ἦν
κράζων· καὶ κατα-
κόπτων ἑαυτὸν λί-
θοις· ἰδὼν δὲ τὸν
ἰ(ησοῦ)ν ἀπὸ μακρόθεν.
ἔδραμε καὶ προ-
σεκύνησεν αὐτῷ·
καὶ κράξας φωνῇ
μεγάλῃ λέγει· τί ἐ-
μοὶ καὶ σοὶ ἰ(ησο)ῦ υἱὲ

τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ ὑψίστου·
ὁρκίζω σε τὸν θ(εὸ)ν μή
με βασανίσῃς· ἔ-
λεγε γὰρ αὐτῷ· ἔξελ-
θε τὸ πν(εῦμ)α τὸ ἀκά-
θαρτον ἐκ τοῦ ἀν(θρώπ)ου·
καὶ ἐπηρώτα αὐ-
τόν· τίς σοι ὄνομα·
καὶ ἀπεκρίθη λέγ(ων)·
λεγεὼν ὄνομά μοι·
ὅτι πολλοί ἐσμεν·
καὶ παρεκάλει αὐ-
τὸν πολλὰ· ἵνα μὴ
αὐτοὺς ἀποστείλῃ
ἔξω τῆς χώρας· ἦν
δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρος
ἀγέλη χοίρων μεγά-
λη βοσκομένη· καὶ
παρεκάλεσαν αὐ-
τὸν πάντες οἱ δαί-
μονες λέγοντες· πέμ-
ψον ἡμᾶς εἰς τοὺς
χοίρους· ἵνα εἰς αὐ-
τοὺς εἰσέλθωμεν·

καὶ ἐπέτρεψεν αὐ-
τοῖς ὁ ι̅ς̅·
καὶ ἐξελθόντα τὰ
πνεύματα τὰ ἀκά-
θαρτα, εἰσῆλθον
εἰς τοὺς χοίρους· καὶ
ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κα-
τὰ τοῦ κρημνοῦ
εἰς τὴν θάλασσαν·
ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι·
καὶ ἐπνίγοντο ἐν
τῇ θαλάσσῃ· οἱ δὲ
βόσκοντες τοὺς
χοίρους ἔφυγον· καὶ
ἀνήγγειλαν εἰς τὴν
πόλιν καὶ εἰς τοὺς
ἀγρούς· καὶ ἐξῆλθον
ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός·
καὶ ἔρχονται πρὸς
τὸν ι̅ν̅· καὶ θεωροῦ-
σι τὸν δαιμονιζό-
μενον καθήμενον
καὶ ἱματισμένον
καὶ σωφρονοῦντα·
τὸν ἐσχηκότα τὸν
λεγεῶνα, καὶ ἐφοβή-
θησαν· διηγήσαντο
δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες,
πῶς ἐγένετο τῷ
δαιμονιζομένῳ·
καὶ περὶ τῶν χοί-
ρων· καὶ ἤρξαντο παρα-
καλεῖν αὐτὸν
ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν
ὁρίων αὐτῶν· καὶ
μη / η ἐμβάντος αὐτοῦ
εἰς τὸ πλοῖον παρε-
κάλει αὐτὸν ὁ δαι-
μονισθεὶς ἵνα ᾖ
μετ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ι̅ς̅
οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν·
ἀλλὰ λέγει αὐτῷ·
ὕπαγε εἰς τὸν οἶ-
κόν σου πρὸς τοὺς
σούς· καὶ ἀνάγγει-
λον αὐτοῖς ὅσα
σοι ὁ κ̅ς̅ πεποίηκε
καὶ ἠλέησέ σε· καὶ

ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο
κηρύσσειν ἐν τῇ δε-
καπόλει ὅσα ἐποί-
ησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. καὶ πάν-
τες ἐθαύμαζον. καὶ
μβ/η διαπεράσαντος
τοῦ ἰησοῦ εἰς τὸ πέραν.
πάλιν
συνήχθη ὄχλος πο-
λὺς ἐπ' αὐτὸν καὶ ἦν
παρὰ τὴν θάλασ-
βν σαν. καὶ ἰδοὺ ἔρχεται
εἷς τῶν ἀρχισυναγώ-
γων ὀνόματι ἰάειρος.
καὶ ἰδὼν αὐτὸν πί-
πτει πρὸς τοὺς πό-
δας αὐτοῦ. καὶ πα-
ρεκάλει αὐτὸν πολ-
λὰ λέγων· ὅτι τὸ
θυγάτριόν μου ἐσχά-
τως ἔχει· ἵνα ἐλ-
θὼν ἐπιθῇς αὐτῇ
τὰς χεῖρας. ὅπως
σωθῇ καὶ ζήσεται.

καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐ-
τοῦ· καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ ὄχλος πολὺς
καὶ συνέθλιβον
αὐτόν. καὶ γυνή τις
οὖσα ἐν ῥύσει αἵμα-
τος ἔτη δώδεκα. καὶ
πολλὰ παθοῦσα
ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν.
καὶ δαπανήσασα
τὰ παρ' αὐτῆς πάν-
τα. καὶ μηδὲν ὠ-
φεληθεῖσα. ἀλλὰ
μᾶλλον εἰς τὸ χεῖ-
ρον ἐλθοῦσα. ἀκού-
σασα περὶ τοῦ ἰησοῦ,
ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὄπισθεν ἥψατο τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ. ἔ-
λεγε γὰρ ἐν αὐτῇ. ὅ-
τι κἂν τῶν ἱματί-
ων αὐτοῦ ἅψωμαι σω-
θήσομαι. καὶ εὐ-
θέως ἐξηράνθη ἡ

πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος· καὶ εὐθέως ὁ ι͞ς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν· ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων· καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε· καὶ λέγεις τίς μου ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν· ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα· εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ· ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν

ἀρχ(ὴ) τῇ π(αρασκευῇ) τ(ῆς) γ' ἑβ(δομάδος)· τ(ῷ) καιρ(ῷ) ἐκείνῳ ἦλθε
τ(ῷ) ἰ(ησο)ῦ τις ὄχλ(ου)·

αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην· καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς
μα μάστιγός σου· ἔτι αὐ-
α τοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες· ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον· ὁ δὲ ι͞ς εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον· λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε· καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰω(άννην) τὸν ἀ-

μβ δελφοῦ ἰακώβου· καὶ
ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀρχισυναγώγου·
καὶ θεωρεῖ θόρυβον
κλαίοντας καὶ ἀλα
λάζοντας πολλά·
καὶ εἰσελθὼν λέγει
αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε
καὶ κλαίετε· τὸ παιδίον
οὐκ ἀπέθανεν· ἀλλὰ
καθεύδει· καὶ κατε
γέλων αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐκ
βαλὼν πάντας·
παραλαμβάνει
τὸν πατέρα τοῦ παιδίου
καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσ
πορεύεται ὅπου
ἦν τὸ παιδίον ἀνα
κείμενον· καὶ κρα
τήσας τῆς χειρὸς
τοῦ παιδίου λέγει
αὐτῇ· ταλιθά· κοῦ
μι· ὅ ἐστι μεθερμη
νευόμενον· τὸ κοράσιον·
σοὶ λέγω· ἔγειραι· καὶ
εὐθέως ἀνέστη τὸ κο
ράσιον καὶ περιε
πάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώ
δεκα· καὶ ἐξέστησαν
ἐκστάσει μεγάλῃ·
καὶ διεστείλατο αὐ μγ α
τοῖς πολλά· ἵνα
μηδεὶς γνῷ τοῦτο·
καὶ εἶπε δοθῆναι
αὐτῇ φαγεῖν· καὶ ἐξῆλ
θεν ἐκεῖθεν· ἦλθεν εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ·
καὶ ἀκολουθοῦσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ γενο τῇ β τῆς ιδ ἑβ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤρξατο ὁ ἰς ἐν συναγωγῇ διδάσκειν
μένου σαββάτου·
ἤρξατο ἐν τῇ συνα
γωγῇ διδάσκειν· καὶ
πολλοὶ ἀκούοντες
ἐξεπλήσσοντο λέ
γοντες· πόθεν τού
τω ταῦτα· καὶ τίς

ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα
αὐτῷ· καὶ δυνά-
μεις τοιαῦται διὰ
τῶν χειρῶν αὐτοῦ
γίνονται· οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ τέκτων ὁ υἱὸς
μαρίας· ἀδελφὸς
δὲ ἰακώβου καὶ ἰω-
σῆ καὶ ἰούδα καὶ σί-
μωνος. καὶ οὐκ εἰ-
σὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐ-
τοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς;
καὶ ἐσκανδαλίζον-
β μα το ἐν αὐτῷ· ἔλεγε
δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ὅτι οὐκ
ἔστι προφήτης ἄτι-
μος· εἰ μὴ ἐν τῇ πα-
τρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν
τοῖς συγγενέσι· καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ·
καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ
οὐδεμίαν δύναμιν
ποιῆσαι· εἰ μὴ ὀλί-
γοις ἀρρώστοις ἐπι-

θεὶς τὰς χεῖρας ἐθερά-
πευσε· καὶ ἐθαύμα-
ζε διὰ τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν· καὶ περιῆγε
τὰς κώμας κύκλῳ
διδάσκων· Καὶ προσ-
καλεῖται τοὺς δώδε-
κα· καὶ ἤρξατο αὐτοὺς
ἀποστέλλειν δύο δύο·
καὶ ἐδίδου αὐτοῖς
ἐξουσίαν τῶν πνευ-
μάτων τῶν ἀκαθάρτων·
καὶ παρήγγειλεν
αὐτοῖς ἵνα μηδὲν
αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ
μὴ ῥάβδον μόνον·
μὴ πήραν· μὴ ἄρ-
τον· μὴ εἰς τὴν ζώ-
νην χαλκόν· ἀλλ' ὑ-
ποδεδεμένους
σανδάλια· καὶ μὴ
ἐνδύσησθε δύο χιτῶ-
νας· καὶ ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλ-

[illegible]

θητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ
μένετε ἕως ἂν ἐξέλ-
με θητε ἐκεῖθεν. καὶ ὅ-
σοι ἂν μὴ δέξωνται
ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσω-
σιν ὑμῶν, ἐκπορευό-
μενοι ἐκεῖθεν ἐκ-
τινάξατε τὸν χοῦν
τὸν ὑποκάτω τῶν
ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἀνεκτό-
τερον ἔσται Σοδόμοις
ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως ἢ τῇ πόλει
μϛ ἐκείνῃ. καὶ ἐξελθόν-
τες ἐκήρυσσον ἵνα
μετανοήσωσι· καὶ
δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλον, καὶ ἤλει-
φον ἐλαίῳ πολλοὺς
ἀρρώστους καὶ ἐθε-
μζ ράπευον. καὶ ἤκου-
σεν ὁ βασιλεὺς Ἡρῴ-

τέλ(ος) ... [illegible]
... [illegible]

δης. φανερὸν γὰρ ἐγέ-
νετο τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ. καὶ ἔλεγεν ὅτι
Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νε-
κρῶν ἠγέρθη· καὶ
διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν
αἱ δυνάμεις ἐν αὐ-
τῷ. ἄλλοι ἔλεγον μη ι
ὅτι Ἠλίας ἐστίν· ἄλ-
λοι δὲ ἔλεγον ὅτι
προφήτης ἐστίν, ὡς
εἷς τῶν προφητῶν.
ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης
εἶπεν ὅτι ὃν ἐγὼ
ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην,
οὗτός ἐστιν· αὐτὸς μθ β
ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.
αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης
ἀποστείλας ἐκρά-
τησε τὸν Ἰωάννην· καὶ ἔ-
δησεν αὐτὸν ἐν φυ-
λακῇ διὰ Ἡρῳδιά-
δα τὴν γυναῖκα
Φιλίππου τοῦ ἀδελ(φοῦ)

φου αὐτοῦ· ὅτι αὐτὴν
ἐγάμησεν· ἔλεγε γὰρ
ς ξ ὁ ἰω(άννης) τῷ ἡρώδη· ὅτι
οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειμ
τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου· ἡ δὲ
ἡρωδιὰς ἐνεῖχεμ
αὐτῷ· καὶ ἤθελεμ
αὐτὸμ ἀποκτεῖναι·
καὶ οὐκ ἠδύνατο·
Ὁ γὰρ ἡρώδης ἐφοβεῖ-
το τὸν ἰω(άννην) εἰδὼς
αὐτὸμ ἄμδρα δίκαιον
καὶ ἅγιον· καὶ συνε-
τήρει αὐτόν· καὶ ἀ-
κούσας αὐτοῦ πολ-
λὰ ἐποίει· καὶ ἡδέως
αὐτοῦ ἤκουε· καὶ
γενομένης ἡμέρας
εὐκαίρου· ὅτε ἡρώ-
δης τοῖς γενεσίοις
αὐτοῦ δεῖπνον
ποιεῖ· τοῖς μεγιστᾶ-
σιν αὐτοῦ καὶ τοῖς
χιλιάρχοις· καὶ τοῖς
πρώτοις τῆς γαλι-
λαίας· καὶ εἰσελθού-
σης τῆς θυγατρὸς αὐ-
τῆς τῆς ἡρωδιάδος·
καὶ ὀρχησαμένης·
καὶ ἀρεσάσης τῷ ἡ-
ρώδη· καὶ τοῖς συνα-
νακειμένοις· εἶπεν
ὁ βασιλεὺς τῷ κορα-
σίῳ· αἴτησόν με ὃ
ἐὰν θέλης· καὶ δώ-
σω σοι· καὶ ὤμοσεν
αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐάν με
αἰτήσης δώσω σοι·
ἕως ἡμίσους τῆς
βασιλείας μου· ἡ
δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε
τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰ-
τήσομαι· ἡ δὲ εἶπε·
τὴν κεφαλὴν ἰω(άννου)
τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ
εἰσελθοῦσα εὐθέως
μετὰ σπουδῆς

πρὸς τὸν βασιλέα·
ἠτήσατο λέγουσα·
θέλω ἵνα μοι δῷς ἐ
ξ αὐτοῖς· ὧδε ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ· καὶ περί
λυπος γενόμενος
ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς
ὅρκους καὶ τοὺς συνα
νακειμένους οὐκ ἠ
θέλησεν αὐτὴν ἀθε
τῆσαι· καὶ εὐθέως
ἀποστείλας ὁ βα
σιλεὺς σπεκουλά
τορα ἐπέταξεν ἐ
νεχθῆναι τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀπελ
θὼν ἀπεκεφάλι
σεν αὐτὸν ἐν τῇ φυ
λακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι· καὶ ἔδω
κεν αὐτὴν τῷ κορα
σίῳ· καὶ τὸ κορά

σιον ἔδωκεν αὐτὴν
τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ ἀ
κούσαντες οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ
ἦραν τὸ πτῶμα αὐ
τοῦ καὶ ἔθηκαν αὐ
τὸ ἐν μνημείῳ· ξα Η
Καὶ συνάγονται οἱ ἀ
πόστολοι πρὸς τὸν
ἰν̄· καὶ ἀπήγγειλαν
αὐτῷ πάντα· καὶ ὅ
σα ἐποίησαν· καὶ ὅ
σα ἐδίδαξαν· καὶ εἶ τοῦ προδρόμου ξβ Ι
πεν αὐτοῖς· δεῦτε
ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδί
αν εἰς ἔρημον τόπον· καὶ
ἀναπαύεσθε ὀλίγον·
ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι
καὶ οἱ ὑπάγοντες
πολλοί· καὶ οὐδὲ
φαγεῖν εὐκαίρουν·
καὶ ἀπῆλθον εἰς
ἔρημον τόπον τῷ
πλοίῳ κατ' ἰδίαν· ξγ ς

ιϛ· περὶ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων·

καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑ-
πάγοντας. καὶ ἐπέ-
γνωσαν αὐτὸν πολ-
λοί· καὶ πεζῇ ἀπὸ
πασῶν τῶν πό-
λεων συνέδραμον
ἐκεῖ· καὶ προῆλθον
αὐτούς. καὶ συνῆλ-
τῇ γ' τῆς ιβ' ἑβδ(ομάδος) θον πρὸς αὐτόν·
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξελθὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς: Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν
ὁ ἰ(ησοῦ)ς πολὺν ὄχλον
καὶ ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ' αὐτοῖς ὅτι ἦσαν
ὡς πρόβατα μὴ
ἔχοντα ποιμένα·
καὶ ἤρξατο διδάσκ(ειν)
αὐτοὺς πολλά·
α ξα καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς
γενομένης. προσελ-
θόντες αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ λέγου-
σιν· ὅτι ἔρημός ἐστιν
ὁ τόπος· καὶ ἤδη
ὥρα πολλή· ἀπό-
λυσον αὐτοὺς ἵνα
ἀπελθόντες εἰς τοὺς
κύκλῳ ἀγροὺς καὶ
κώμας. ἀγοράσω-
σιν ἑαυτοῖς ἄρτους.
τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔ-
χουσιν. ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς.
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν. καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· ἀπελθόντες
ἀγοράσωμεν διακο-
σίων δηναρίων
ἄρτους. καὶ δῶμεν
αὐτοῖς φαγεῖν. ὁ δὲ
λέγει αὐτοῖς· πόσους
ἄρτους ἔχετε· ὑπά-
γετε καὶ ἴδετε. καὶ
γνόντες λέγουσι·
πέντε· καὶ δύο ἰχθύας·
καὶ ἐπέταξεν αὐ-
τοῖς ἀνακλῖναι
πάντας συμπόσια
συμπόσια.

ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.
Καὶ ἀνέπεσον πρα-
σιαὶ πρασιαὶ ἀνὰ
ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεν-
τήκοντα. Καὶ λα-
βὼν τοὺς πέντε
ἄρτους καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας, ἀναβλέψας
εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλό-
γησε. Καὶ κατέκλα-
σε τοὺς ἄρτους καὶ
ἐδίδου τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ ἵνα
παραθῶσιν αὐ-
τοῖς. καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας ἐμέρισε
πᾶσι. καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορ-
τάσθησαν. καὶ ἦ-
ραν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνους
πλήρεις. Καὶ ἀπὸ
τῶν ἰχθύων. καὶ
ἦσαν οἱ φαγόντες

τοὺς ἄρτους, πεντα-
κισχίλιοι ἄνδρες.
Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε
τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ
πλοῖον καὶ προά-
γειν εἰς τὸ πέραν πρὸς
Βηθσαϊδάν, ἕως αὐ-
τὸς ἀπολύσῃ τὸν
ὄχλον. Καὶ ἀποτα-
ξάμενος αὐτοῖς,
ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος
προσεύξασθαι.
Καὶ ὀψίας γενομένης
ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέ-
σῳ τῆς θαλάσσης.
καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ
τῆς γῆς. καὶ εἶδεν
αὐτοὺς βασανιζο-
μένους ἐν τῷ ἐλαύ-
νειν. ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος
ἐναντίος αὐτοῖς.
Καὶ περὶ τετάρτην
φυλακὴν τῆς νυκτὸς

ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς
περιπατῶν ἐπὶ τῆς
θαλάσσης· καὶ ἤ-
θελε παρελθεῖν
αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόν-
τες αὐτὸν περιπα-
τοῦντα ἐπὶ τῆς θα-
λάσσης, ἔδοξαν φάν-
τασμα εἶναι· καὶ
ἀνέκραξαν· πάν-
τες γὰρ αὐτὸν εἶδον·
καὶ ἐταράχθησαν·
καὶ εὐθέως ἐλάλησε
ξη μετ' αὐτῶν καὶ λέγει
αὐτοῖς· θαρσεῖτε·
ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖ-
σθε· καὶ ἀνέβη πρὸς
αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον·
καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνε-
μος· καὶ λίαν ἐκ πε-
ρισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς
ἐξίσταντο καὶ ἐθαύ-
μαζον· οὐ γὰρ συνῆ-
καν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις·

ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία
πεπωρωμένη· καὶ
διαπεράσαντες ἦλθον
ἐπὶ τὴν γῆν γεννησαρέτ·
καὶ προσωρμίσθησαν·
Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ξθ
ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως
ἐπιγνόντες αὐτὸν, πε-
ριδραμόντες ὅλην
τὴν περίχωρον ἐ-
κείνην, ἤρξαντο ἐπὶ
τοῖς κραβάττοις τοὺς
κακῶς ἔχοντας πε-
ριφέρειν ὅπου ἤκουον
ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ὅπου
ἂν εἰσεπορεύετο εἰς
κώμας, ἢ πόλεις,
ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀ-
γοραῖς ἐτίθουν τοὺς
ἀσθενοῦντας· καὶ
παρεκάλουν αὐ-
τὸν, ἵνα κἂν τοῦ κρα-
σπέδου τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ ἅψωνται·

Καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο
αὐτοῦ, ἐσώζοντο·
Καὶ συνάγονται πρὸς
αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι·
καί τινες τῶν γραμ-
ματέων ἐλθόντες
ἀπὸ ἱεροσολύμων
καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ κοι-
ναῖς χερσὶ τοῦτ' ἔ-
στιν ἀνίπτοις ἐσθίον-
τας ἄρτον· οἱ γὰρ
φαρισαῖοι καὶ πάν-
τες οἱ ἰουδαῖοι ἐὰν
μὴ πυγμῇ νίψων-
ται τὰς χεῖρας οὐ-
κ ἐσθίουσι· κρατοῦν-
τες τὴν παράδοσιν
τῶν πρεσβυτέρων·
Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν
μὴ βαπτίσωνται
οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλ-
λα πολλά ἐστιν ἃ
παρέλαβον κρα-
τεῖν· βαπτισμοὺς
ποτηρίων καὶ ξεστῶν·
Καὶ χαλκίων· καὶ
κλινῶν· ἔπειτα ἐ- ογ ς
περωτῶσιν αὐτὸν
οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ
γραμματεῖς· διατί
οἱ μαθηταί σου οὐ περι-
πατοῦσι κατὰ τὴν
παράδοσιν τῶν πρε-
σβυτέρων· ἀλλὰ
ἀνίπτοις χερσὶν ἐ-
σθίουσι τὸν ἄρτον·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· ὅτι καλῶς
προεφήτευσεν ἠ-
σαΐας περὶ ὑμῶν τῶν
ὑποκριτῶν, ὥς γέ-
γραπται· οὗτος ὁ λαὸς
τοῖς χείλεσί με τι-
μᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐ-
τῶν πόρρω ἀπέχει
ἀπ' ἐμοῦ· μάτην
δὲ σέβονταί με δι-

διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων. βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων. καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. μωσῆς γὰρ εἶπε. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω. ὑμεῖς δὲ λέγετε. ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ κορβᾶν ὅ ἐστι δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ᾗ παρεδώκατε. καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον ἔλεγεν αὐτοῖς. ἀκούετέ μου πάντες καὶ συνίετε. οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν. ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ. ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον·

τῇ γ' τῆς ιβ' ἑβδ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
εἰσελθόντος Ἰησοῦ εἰς οἶκον·

εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν
ξβ ἀκουέτω. Καὶ ὅτε
εἰσῆλθεν εἰς οἶκον
ἀπὸ τοῦ ὄχλου· ἐ
πηρώτων αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ
τῆς παραβολῆς. καὶ
λέγει αὐτοῖς· οὕτως
καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί
ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι
πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσ
πορευόμενον εἰς τὸν
ἄνθρωπον. οὐ δύναται
αὐτὸν κοινῶσαι; ὅ
τι οὐκ εἰσπορεύεται
αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν·
ἀλλ᾽ εἰς τὴν κοιλίαν·
καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶ
να ἐκπορεύεται κα
θαρίζων πάντα
τὰ βρώματα. ἔ
λεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ
ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον.
ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν

ἄνθρωπον. ἔσωθεν γὰρ
ἐκ τῆς καρδίας τῶν
ἀνθρώπων. οἱ διαλογισμοὶ
οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται·
μοιχεῖαι· πορνεῖαι·
φόνοι· κλοπαί· πλεο
νεξίαι· πονηρίαι·
δόλος· ἀσέλγεια·
ὀφθαλμὸς πονηρός·
βλασφημία· ὑπε
ρηφανία· ἀφροσύ
νη· πάντα ταῦτα
τὰ πονηρὰ ἔσωθεν
ἐκπορεύεται καὶ κοι
νοῖ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐ
κεῖθεν ἀναστὰς ἀ
πῆλθεν εἰς τὰ με
θόρια Τύρου καὶ
Σιδῶνος· καὶ εἰσελ
θὼν εἰς οἰκίαν. οὐδέ
να ἤθελε γνῶναι· καὶ
οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν·
Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ
περὶ αὐτοῦ. ἧς εἶχε

τῇ δ' τῆς ιβ' ἑβδ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μεθόρια·

τέλος ...

ιθ περὶ τῆς Φοινικίσσης·

τὸ θυγάτριον αὐτῆς
πνεῦμα ἀκάθαρτον· προ
σελθοῦσα προσέ
πεσε πρὸς τοὺς πό
δας αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ γυ
νὴ ἑλληνὶς συραφοι
νίκισσα τῷ γένει·
καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵ
να τὸ δαιμόνιον ἐκ
βάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς· ὁ δὲ ἰς εἶπεν
αὐτῇ· ἄφες πρῶτον
χορτασθῆναι τὰ τέ
κνα· οὐ γάρ καλόν ἐ
στι λαβεῖν τὸν ἄρτον
τῶν τέκνων, καὶ βα
λεῖν τοῖς κυναρίοις·
ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέ
γει αὐτῷ· ναὶ κε· καὶ
γὰρ τὰ κυνάρια ὑπο
κάτω τῆς τραπέζης
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχί
ων τῶν παιδίων· καὶ
εἶπεν αὐτῇ· διὰ τοῦ
τον τὸν λόγον· ὕπα
γε ἐξελήλυθε τὸ δαιμό
νιον ἐκ τῆς θυγατρός
σου· καὶ ἀπελθοῦσα
εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗ
ρε τὸ δαιμόνιον ἐξε
ληλυθός· καὶ τὴν θυ
γατέρα βεβλημένην
ἐπὶ τῆς κλίνης· καὶ πά
λιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁ
ρίων τύρου καὶ σιδῶ
νος, ἦλθε πρὸς τὴν
θάλασσαν τῆς γα
λιλαίας ἀνὰ μέσον
τῶν ὁρίων δεκαπό
λεως· καὶ φέρουσιν
αὐτῷ κωφὸν μογι
λάλον· καὶ παρα
καλοῦσιν αὐτὸν ἵνα
ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν
χεῖρα· καὶ ἐπιλα
βόμενος αὐτὸν ἀ
πὸ τοῦ ὄχλου κατ'
ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς

δακτύλους αὐτοῦ
εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ·
καὶ πτύσας ἥψατο
τῆς γλώττης αὐτοῦ·
καὶ ἀναβλέψας εἰς
τὸν οὐρανὸν ἐστέναξε.
καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφ
φαθά· ὅ ἐστι διανοί
χθητι. καὶ εὐθέως
διηνοίχθησαν αὐτοῦ
αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύ
θη ὁ δεσμὸς τῆς γλώτ
της αὐτοῦ· καὶ ἐλά
λει ὀρθῶς. καὶ διε
στείλατο αὐτοῖς ἵνα
μηδενὶ εἴπωσιν· ὅ
η οε σον δὲ αὐτὸς διεστέλ
λετο, μᾶλλον περισ
σότερον ἐκήρυσσον
καὶ ὑπερπερισσῶς
ἐξεπλήσσοντο λέ
ς ος γοντες· καλῶς
πάντα πεποίηκε·
καὶ τοὺς κωφοὺς

ποιεῖ ἀκούειν· καὶ
τοὺς ἀλάλους λαλεῖν·
Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ
ραις· παμπόλλου
ὄχλου ὄντος καὶ μὴ
ἐχόντων τί φάγωσι·
προσκαλεσάμενος
ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· λέγει αὐτοῖς·
σπλαγχνίζομαι ἐπὶ
τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη
ἡμέραι τρεῖς προσ
μένουσί μοι· καὶ οὐκ
ἔχουσι τί φάγωσι·
καὶ ἐὰν ἀπολύσω
αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκ(ον)
αὐτῶν, ἐκλυθήσονται
ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ
ἐξ αὐτῶν μακρόθεν
ἥκουσι. καὶ ἀπεκρί
θησαν αὐτῷ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· πόθεν τούτους
δυνήσεταί τις
χορτάσαι ἄρτων ὧδε

τῇ δ τῆς ς ἑβδ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλ.

ρημίας. καὶ ἐπηρώ
τα αὐτούς. πόσους
ἔχετε ἄρτους. οἱ δὲ
εἶπον. ἑπτά. καὶ
παρήγγειλε τῷ ὄ
χλῳ ἀναπεσεῖν ἐ
πὶ τῆς γῆς. καὶ λα
βὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρ
τους. εὐχαριστήσας
ἔκλασε καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ ἵνα παραθῶ
σι. καὶ παρέθηκαν
τῷ ὄχλῳ. καὶ εἶχον
ἰχθύδια ὀλίγα. καὶ
εὐλογήσας. εἶπε πα
ραθεῖναι καὶ αὐτά.
ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορ
τάσθησαν. καὶ ἦραν
περισσεύματα κλα
σμάτων. ἑπτὰ σπυ
ρίδας. ἦσαν δὲ οἱ φα
γόντες ὡς τετρακι
σχίλιοι. καὶ ἀπέλυ

οξ δ σεν αὐτούς. καὶ εὐθέ
ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον
μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ
μέρη Δαλμανουθά. τέλ
ἀρχ Καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρι
σαῖοι. καὶ ἤρξαντο συ
ζητεῖν αὐτῷ ζητοῦν
τες παρ' αὐτοῦ σημεῖον
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πει
ράζοντες αὐτόν. καὶ
ἀναστενάξας τῷ
πνεύματι αὐτοῦ λέγει· τί ἡ
οη ς γενεὰ αὕτη σημεῖον
ἐπιζητεῖ. ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν. εἰ δοθήσεται
τῇ γενεᾷ ταύτῃ ση
μεῖον. καὶ ἀφεὶς αὐ
τοὺς ἐμβὰς πάλιν
εἰς τὸ πλοῖον ἀπῆλθεν
εἰς τὸ πέραν. καὶ ἐ
πελάθοντο λαβεῖν
ἄρτους. καὶ εἰ μὴ ἕνα
ἄρτον οὐκ εἶχον με

θ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ·
καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς
βοθ λέγων· ὁρᾶτε· βλέ
πετε ἀπὸ τῆς ζύ
μης τῶν φαρισαίων
καὶ τῆς ζύμης ἡρώ
ξ π δου· καὶ διελογίζον
το πρὸς ἀλλήλους·
λέγοντες· ὅτι ἄρτους
οὐκ ἔχομεν· καὶ
γνοὺς ὁ ἰς̅· λέγει αὐ
τοῖς· τί διαλογίζε
σθε ὅτι ἄρτους οὐ
κ ἔχετε· οὔπω νο
εῖτε οὐδὲ συνίετε·
ἔτι πεπωρωμέ
νην ἔχετε τὴν καρ
δίαν ὑμῶν· ὀφθαλ
μοὺς ἔχοντες οὐ
βλέπετε· καὶ ὦ
τα ἔχοντες οὐκ ἀ
κούετε· καὶ οὐ μνη
μονεύετε ὅτε τοὺς
πέντε ἄρτους ἔ
κλασα εἰς τοὺς πεν
τακισχιλίους· πό
σους κοφίνους πλή
ρεις κλασμάτων ἤ
ρατε· λέγουσιν αὐ
τῷ· δώδεκα· ὅτε
δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς
τετρακισχιλίους·
πόσων σπυρίδων
πληρώματα κλα
σμάτων ἤρατε· οἱ
δὲ εἶπον· ἑπτά· καὶ
λέγει αὐτοῖς· πῶς
οὔπω συνίετε· καὶ ἔρχεται
εἰς βηθσαϊδάν· καὶ φέ
ρουσιν αὐτῷ τυφλόν·
καὶ παρακαλοῦσιν
αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅ
ψηται· καὶ ἐπιλα
βόμενος τῆς χειρὸς
τοῦ τυφλοῦ ἐξήγα
γεν αὐτὸν ἔξω τῆς
κώμης· καὶ πτύσας
εἰς τὰ ὄμματα

κγ περὶ τοῦ τυφλοῦ:

αὐτοῦ· ἐπιθεὶς τὰς
χεῖρας αὐτῷ, ἐπη
ρώτα αὐτὸν εἴ τι
βλέπει. καὶ ἀνα
βλέψας ἔλεγε· βλέ
πω τοὺς ἀνθρώπους.
ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ
περιπατοῦντας.
εἶτα πάλιν ἐπέ
θηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν
αὐτὸν ἀναβλέψαι·
καὶ ἀποκατεστάθη
καὶ ἀνέβλεψε τη
λαυγῶς ἅπαντας·
καὶ ἀπέστειλεν αὐ
τὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ·
λέγων· μηδὲ εἰς τὴν
κώμην εἰσέλθῃς.
μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν
τῇ κώμῃ. Καὶ ἐξῆλ
α πβ θεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας

Καισαρείας τῆς Φιλίπ
που· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ
ἐπηρώτα τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ λέγων
αὐτοῖς· τίνα με λέγου
σιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· οἱ
δὲ ἀπεκρίθησαν·
Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν·
καὶ ἄλλοι Ἠλίαν· ἄλ
λοι δὲ ἕνα τῶν προ
φητῶν· καὶ αὐτὸς
λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε
εἶναι· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Πέτρος λέγει
αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστός. καὶ
πβ ἐπετίμησεν αὐτοῖς,
ἵνα μηδενὶ λέγωσι
περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤρξα
το διδάσκειν αὐτοὺς
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν.
καὶ ἀποδοκιμα
σθῆναι ἀπὸ τῶν

πρεσβυτέρων· καὶ
τῶν ἀρχιερέων· καὶ
τῶν γραμματέων.
Καὶ ἀποκτανθῆναι·
Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέ
ρας ἀναστῆναι· καὶ
παρρησίᾳ τὸν λόγον
ϛ πα ἐλάλει· Καὶ προσλα
βόμενος αὐτὸν ὁ πέ
τρος· ἤρξατο ἐπιτι
μᾶν αὐτῷ· ὁ δὲ ἐπι
στραφεὶς. καὶ ἰδὼν
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.
ἐπετίμησε τῷ πέτρῳ
λέγων· ὕπαγε ὀπί
σω μου σατανᾶ· ὅτι
οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ·
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
β πε Καὶ προσκαλεσά
μενος τὸν ὄχλον
σὺν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ. εἶπεν αὐτοῖς.
Ὅστις θέλει ὀπίσω μου
ἐλθεῖν. ἀπαρνησάσθω
ἑαυτόν· καὶ ἀράτω
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
Καὶ ἀκολουθείτω μοι.
ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν πϛ β
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν.
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκ
ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγ
γελίου, οὗτος σώσει
αὐτήν· τί γὰρ ὠφε
λήσει ἄνθρωπον· ἐὰν κερ
δήσῃ τὸν κόσμον ὅ
λον, καὶ ζημιωθῇ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἢ
τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλ
λαγμα τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ· ὃς γὰρ ἐὰν ἐ
παισχυνθῇ με καὶ
τοὺς ἐμοὺς λόγους
ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῇ μοιχαλίδι καὶ
ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυν

θήσεται αὐτὸν ὅταν
ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν
ἀγγέλων τῶν ἁγίων.
β πζ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅ-
τι εἰσί τινες τῶν ὧ-
δε ἑστηκότων οἵτινες
οὐ μὴ γεύσονται θα-
νάτου ἕως ἂν ἴδω-
σι τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν
δυνάμει. Καὶ μεθ' ἡ-
μέρας ἓξ παραλαμ-
βάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον
καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ
Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει
αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψη-
λὸν κατ' ἰδίαν μόνους.
Καὶ μετεμορφώθη
ἔμπροσθεν αὐτῶν.
Καὶ τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ ἐγένοντο στίλ-
βοντα λευκὰ λίαν
ὡσεὶ χιών· οἷα γνα-
φεὺς ἐπὶ τῆς γῆς
οὐ δύναται λευκᾶναι.
Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠ-
λίας σὺν Μωσῇ·
Καὶ ἦσαν συλλαλοῦν-
τες τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ Πέτρος λέγει
τῷ Ἰησοῦ· ῥαββί· καλόν
ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
Καὶ ποιήσωμεν σκη-
νὰς τρεῖς· σοὶ μίαν·
Καὶ Μωσῇ μίαν·
καὶ Ἠλίᾳ μίαν· οὐ
γὰρ ᾔδει τί λαλήσει·
ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι·
Καὶ ἐγένετο νεφέλη
ἐπισκιάζουσα αὐ-
τοῖς· καὶ ἦλθε φω-
νὴ ἐκ τῆς νεφέλης·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός. αὐτοῦ
ἀκούετε· Καὶ ἐξά-
πινα περιβλεψάμενοι

μενοι οὐκέτι οὐδένα
εἶδον· ἀλλὰ τὸν ἰν
μόνον μεθ' ἑαυτῶν.
Καταβαινόντων δὲ
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους
διεστείλατο αὐτοῖς ἵ
να μηδενὶ διηγή
σωνται ἃ εἶδον· εἰ
μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀ
ι πε ναστῇ· καὶ τὸν λόγον
ἐκράτησαν πρὸς
ἑαυτοὺς συζητοῦν
τες τί ἐστι τὸ ἐκ νε
κρῶν ἀναστῆναι.
ϛ πδ Καὶ ἐπηρώτησαν αὐ
τὸν λέγοντες. ὅτι
λέγουσιν οἱ γραμμα
τεῖς, ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν
πρῶτον· ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς. ἡλίας μὲν
ἐλθὼν πρῶτον ἀ
ποκαθιστᾷ πάν

τα· καὶ πῶς γέγρα
πται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πά
θῃ καὶ ἐξουδενωθῇ·
ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι
καὶ ἡλίας ἐλήλυθε.
Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ
ὅσα ἠθέλησαν κα
θὼς γέγραπται ἐπ' αὐ
τόν· καὶ ἐλθὼν ϥ ι
πρὸς τοὺς μαθητὰς
εἶδεν ὄχλον πολὺν
περὶ αὐτούς, καὶ γραμ
ματεῖς συζητοῦντας
αὐτοῖς. καὶ εὐθέως
πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες
αὐτὸν ἐξεθαμβήθη.
Καὶ προστρέχοντες
ἠσπάζοντο αὐτόν.
Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς
γραμματεῖς. τί συ
ζητεῖτε πρὸς αὐ
τούς. Καὶ ἀποκρι ϥα β
θεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου.

Κυ(ριακῇ) ι' τῷ καιρῷ ἐ(κείνῳ) ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ ἰ(ησο)ῦ γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων· διδάσκαλε· ἤνεγκα

εἶπε· διδάσκαλε ἤ-
νεγκα τὸν υἱόν μου
πρὸς σε· ἔχοντα πνεῦ-
μα ἄλαλον· καὶ ὅπου
ἂν αὐτὸν καταλάβῃ
ῥήσσει αὐτὸν καὶ ἀ-
φρίζει· καὶ τρίζει
τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ
καὶ ξηραίνεται· καὶ
εἶπον τοῖς μαθηταῖς
σου ἵνα αὐτὸ ἐκβά-
λωσι καὶ οὐκ ἴσχυσαν·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐ-
τῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἄ-
πιστος· ἕως πότε
πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι·
ἕως πότε ἀνέξομαι
ὑμῶν· φέρετε αὐτὸν
πρός με· καὶ ἤνεγ-
καν αὐτὸν πρὸς αὐ-
τόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν,
εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐ-
σπάραξεν αὐτόν· καὶ
πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς

ἐκυλίετο ἀφρίζων·
καὶ ἐπηρώτησε τὸν
πατέρα αὐτοῦ· πόσος
χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦ-
το γέγονεν αὐτῷ· ὁ
δὲ εἶπε· παιδιόθεν·
καὶ πολλάκις αὐτὸ
καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβα-
λε· καὶ εἰς ὕδατα·
ἵνα ἀπολέσῃ αὐ-
τόν· ἀλλ᾽ εἴ τι δύνα-
σαι βοήθησον ἡμῖν
σπλαγχνισθεὶς ἐφ᾽ ἡ-
μᾶς· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ-
τῷ· τὸ εἰ δύνασαι
πιστεῦσαι· πάντα
δυνατὰ τῷ πιστεύον-
τι· καὶ εὐθέως κρά-
ξας ὁ πατὴρ τοῦ παι-
δίου μετὰ δακρύων,
ἔλεγε· πιστεύω κ(ύρι)ε·
βοήθει μου τῇ ἀπι-
στίᾳ· ἰδὼν δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς
ὅτι ἐπισυντρέχει

ὄχλος, ἐπετίμησε
τῷ πνι τῷ ἀκαθάρ
τῳ λέγων αὐτῷ· τὸ
πνα τὸ ἄλαλον καὶ
κωφὸν, ἐγώ σοι ἐπι
τάσσω ἔξελθε ἐξ
αὐτοῦ καὶ μηκέτι
εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν·
Καὶ κράξαν καὶ πολ
λὰ σπαράξαν αὐτόν,
ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο
ὡσεὶ νεκρός. ὥστε
πολλοὺς λέγειν ὅ
τι ἀπέθανεν. ὁ δὲ
ιϲ κρατήσας αὐτὸν τῆς
χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν
ι ϙβ Καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰ
σελθόντα αὐτὸν εἰς
οἶκον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ αὐτοῦ ἐπηρώ
των αὐτὸν κατ' ἰδίαν·
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυ
νήθημεν ἐκβαλεῖν
αὐτό· Καὶ εἶπεν αὐ

τοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν
οὐδενὶ δύναται ἐξελ
θεῖν· εἰ μὴ ἐν προσευ
χῇ καὶ νηστείᾳ. καὶ ἐ ϙγ β
κεῖθεν ἐξελθόντες.
παρεπορεύοντο διὰ
τῆς γαλιλαίας καὶ οὐ
κ ἤθελον ἵνα τις γνῷ·
ἐδίδασκε γὰρ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ
υἱὸς τοῦ ανου παρα
δίδοται εἰς χεῖρας
ανων. καὶ ἀποκτε
νοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀ
ποκτανθεὶς, τῇ τρί
τῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα.
Καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν
ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἦλ ϙδ ι
θεν εἰς καπερναούμ.
Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενό
μενος ἐπηρώτα αὐ
τοὺς τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς

ἑαυτοῖς διελογίζε-
β ϙε σθε· οἱ δὲ ἐσιώπων·
πρὸς ἀλλήλους γὰρ
διελέχθησαν ἐν τῇ
ὁδῷ, τίς μείζων. καὶ
καθίσας ἐφώνησε
τοὺς δώδεκα καὶ
λέγει αὐτοῖς· εἴ τις
θέλει πρῶτος εἶναι,
ἔσται πάντων ἔσχα-
τος καὶ πάντων
διάκονος. καὶ λα-
βὼν παιδίον ἔστη-
σεν αὐτὸ ἐν μέσῳ
αὐτῶν· καὶ ἐναγκα-
λισάμενος αὐτό, εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν
ἓν τῶν τοιούτων παι-
δίων δέξηται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐμὲ δέ-
α ϙϛ χεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐ-
μὲ δέξηται, οὐκ ἐ-
μὲ δέχεται, ἀλλὰ
τὸν ἀποστείλαντά

η ϙζ με. ἀπεκρίθη δὲ αὐ-
τῷ ὁ Ἰωάννης λέγων· διδάσκα-
λε, εἴδομέν τινα τῷ
ὀνόματί σου ἐκβάλ-
λοντα δαιμόνια,
ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ
ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσα-
μεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀ-
κολουθεῖ ἡμῖν. ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπε· μὴ κωλύε-
τε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ
ἐστιν ὃς ποιήσει δύνα-
μιν ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τί μου καὶ δυνήσε-
ται ταχὺ κακολογῆσαί
με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ'
ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν
ἐστιν. ὃς γὰρ ἂν πο-
ϙη ϛ τίσῃ ὑμᾶς ποτή-
ριον ὕδατος ἐν ὀνό-
ματί μου, ὅτι Χριστοῦ
ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν
μισθὸν αὐτοῦ. καὶ

ε ϥθ ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ
ἕνα τῶν μικρῶν τῶν
πιστευόντων εἰς ἐμέ.
καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλ
λον εἰ περίκειται λί
θος μυλικὸς περὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ καὶ
βέβληται εἰς τὴν θά
ϛ ρ λασσαν· Καὶ ἐὰν σκαν
δαλίζῃ σε ἡ χείρ σου.
ἀπόκοψον αὐτήν.
καλόν σοι ἐστὶ κυλλὸν
εἰς τὴν ζωὴν εἰσελ
θεῖν. ἢ τὰς δύο χεῖρας
ἔχοντα ἀπελθεῖν
εἰς τὴν γέενναν εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἄσβεστον·
ὅπου ὁ σκώληξ αὐ
τῶν οὐ τελευτᾷ. καὶ
ϛ ρα τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.
Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου
σκανδαλίζῃ σε, ἀ
πόκοψον αὐτόν. κα
λόν ἐστί σοι εἰσελθεῖν
εἰς τὴν ζωὴν χωλόν.
ἢ τοὺς δύο πόδας ἔ
χοντα βληθῆναι εἰς
τὴν γέενναν. εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἄσβεστον·
ὅπου ὁ σκώληξ αὐ
τῶν οὐ τελευτᾷ. καὶ
τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.
Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός
σου σκανδαλίζῃ σε,
ἔκβαλε αὐτόν. κα
λόν σοι ἐστὶ μονόφθαλ
μον εἰσελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔ
χοντα, βληθῆναι
εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός. ὅπου ὁ σκώ
ληξ αὐτῶν οὐ τελευ
τᾷ. καὶ τὸ πῦρ οὐ
σβέννυται. πᾶς
γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται.
καὶ πᾶσα θυσία
ἁλὶ ἁλισθήσεται.

ε ρβ καλὸν τὸ ἅλας·
ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄνα-
λον γένηται· ἐν τίνι
αὐτὸ ἀρτύσετε· ἔχε-
τε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας.
καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλ-
ς ργ λήλοις· κἀκεῖθεν
ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ
ὅρια τῆς Ἰουδαίας·
διὰ τοῦ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ συμπο-
ρεύονται πάλιν ὄ-
χλοι πρὸς αὐτόν· καὶ
ὡς εἰώθει πάλιν ἐδί-
δασκεν αὐτούς· τέλος καὶ
τῇ δ τῆς ς ἑβδ(ομάδος) τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσῆλθον τῷ Ἰησοῦ: ἀρχ(ή) τῷ Ἰησοῦ οἱ Φα(ρισαῖοι)
Προσελθόντες οἱ Φα-
ρισαῖοι ἐπηρώτησαν
αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ
γυναῖκα ἀπολῦσαι·
πειράζοντες αὐτόν.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτοῖς· τί ὑμῖν
ἐνετείλατο Μωσῆς·
οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς

ἐπέτρεψε βιβλίον
ἀποστασίου γράψαι
καὶ ἀπολῦσαι· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· πρὸς τὴν
σκληροκαρδίαν ὑ-
μῶν ἔγραψεν ὑμῖν
τὴν ἐντολὴν ταύ-
την· ἀπὸ δὲ ἀρχῆς
κτίσεως ἄρσεν καὶ
θῆλυ ἐποίησεν αὐ-
τοὺς ὁ θεός· ἕνεκεν
τούτου καταλείψει ἄν-
θρωπος τὸν πατέρα
αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα.
καὶ προσκολληθήσεται
πρὸς τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· καὶ ἔσονται
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο·
ἀλλὰ μία σάρξ·
ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν.
ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω·
ι ρδ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν

λιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπη-
ρώτησαν αὐτόν. καὶ
β ρθ λέγει αὐτοῖς· ὃς ἐὰν
ἀπολύσῃ τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ καὶ γαμή-
σῃ ἄλλην, μοιχᾶται
ἐπ' αὐτήν. καὶ ἐὰν
γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν
ἄνδρα αὐτῆς καὶ γα-
μηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶ-
β ρι ται. Καὶ προσέφε-
ρον αὐτῷ παιδία
ἵνα ἅψηται αὐτῶν·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετί-
μων τοῖς προσφέ-
ρουσιν. ἰδὼν δὲ ὁ ἰς
ἠγανάκτησε. καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· ἄφετε
τὰ παιδία ἔρχε-
σθαι πρός με· μὴ
κωλύετε αὐτά·
τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ

θῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ ὡς
παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλ-
θῃ εἰς αὐτήν. καὶ ἐν-
αγκαλισάμενος
αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖ-
ρας ἐπ' αὐτά, ηὐλόγει
αὐτά. τέλ ἀρχ Καὶ ἐκπορευο-
τῷ ἰῦ
Μένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν. ρζ β τῇ ε΄ τῆς ϛ΄ ἑβδ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πορευομένου τοῦ ἰῦ.
προσδραμὼν εἷς καὶ
γονυπετήσας αὐτόν,
ἐπηρώτα αὐτόν· δι-
δάσκαλε ἀγαθέ· τί
ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώ-
νιον κληρονομήσω·
ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτῷ·
τί με λέγεις ἀγαθόν·
οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ
εἷς ὁ θς. τὰς ἐντολὰς
οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς·
μὴ πορνεύσῃς· μὴ
κλέψῃς· μὴ ψευδο-
μαρτυρήσῃς· μὴ ἀπο-

ορκήσῃς· τίμα τὸν
πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα
σου· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτῷ· διδάσκα
λε· ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην ἐκ νεό
β ρη τητός μου· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμ
βλέψας αὐτῷ ἠγάπη
σεν αὐτόν· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἕν σοι ὑστερεῖ·
ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώ
λησον καὶ δὸς πτωχοῖς·
καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο
ἀκολούθει μοι ἄρας
β ρθ τὸν σταυρόν· ὁ δὲ στυγνά
σας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀ
πῆλθε λυπούμενος·
ἦν γὰρ ἔχων κτήματα
πολλά· καὶ περιβλε
ψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει
τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ· πῶς δυσκόλως
οἱ τὰ χρήματα ἔχον

τες εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμ
βοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις
αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν
ἀποκριθεὶς λέγει αὐ
τοῖς· τέκνα· πῶς
δύσκολόν ἐστι τοὺς
πεποιθότας ἐπὶ
χρήμασιν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ
εἰσελθεῖν· εὐκοπώ
τερόν ἐστι κάμηλον
διὰ τῆς τρυμαλιᾶς
τῆς ῥαφίδος εἰσελ
θεῖν· ἢ πλούσιον εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ εἰσελθεῖν· οἱ δὲ
περισσῶς ἐξεπλήσ
σοντο λέγοντες πρὸς
ἑαυτούς· καὶ τίς
δύναται σωθῆναι·
ἐμβλέψας δὲ αὐ
τοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· παρὰ

[τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤρξατο ὁ πέτρος λέγειν τῷ ἰῦ]

ἀνοις ἀδύνατον· ἀλ
λ' οὐ παρὰ θῶ· πάν
τα γὰρ δυνατά ἐστι πα
ρὰ τῷ θῶ· ἤρξατο ὁ
πέτρος λέγειν αὐτῷ·
ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν
πάντα καὶ ἠκολου
θήσαμέν σοι· καὶ ἀ
ποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν·
β ρι ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ
δείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν
οἰκίαν· ἢ ἀδελφοὺς·
ἢ ἀδελφὰς· ἢ πρα·
ἢ μρα· ἢ γυναῖκα·
ἢ τέκνα· ἢ ἀγροὺς ἕ
νεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ
εὐαγγελίου· ἐὰν μὴ
λάβῃ ἑκατονταπλα
σίονα νῦν ἐν τῷ και
ρῷ τούτῳ οἰκίας
καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀ
δελφὰς· καὶ μρας·
καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς
μετὰ διωγμῶν· καὶ

ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρ
χομένῳ ζωὴν αἰώ
νιον· πολλοὶ δὲ ἔσον ρια β
ται πρῶτοι ἔσχατοι·
καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι·
Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀνα ριβ β
βαίνοντες εἰς ἱεροσό [κυ ε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ]
λυμα· καὶ ἦν προά [παραλαβὼν ὁ ἰς τοὺς ιβ]
γων αὐτοὺς ὁ ἰς· καὶ ἐ [μαθητὰς αὐτοῦ ἤρξατο]
θαμβοῦντο· καὶ ἀ
κολουθοῦντες ἐφο
βοῦντο· καὶ παρα
λαβὼν πάλιν τοὺς
δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς
λέγειν τὰ μέλλοντα
αὐτῷ συμβαίνειν· ὅ
τι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου παρα
δοθήσεται τοῖς ἀρ
χιερεῦσι καὶ γραμμα
τεῦσι· καὶ κατακρι
νοῦσιν αὐτὸν θανά
τῳ· καὶ παραδώσουσιν

τέλ(ος) τῶν υἱῶν ζεβεδαίου:

αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι· καὶ
ἐμπαίξουσιν αὐ-
τῷ· καὶ μαστιγώσουσιν
αὐτόν· καὶ ἐμπτύσου-
σιν αὐτῷ· καὶ ἀπο-
κτενοῦσιν αὐτόν· καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
ς ριζ στήσεται· καὶ προσ-
πορεύονται αὐτῷ ἰά-
κωβος καὶ ἰωάννης οἱ υἱοὶ
ζεβεδαίου λέγοντες·
διδάσκαλε· θέλομεν
ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν
ποιήσῃς ἡμῖν· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· τί θέ-
λετε ποιῆσαί με ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· β ιπ
δὸς ἡμῖν· ἵνα εἷς ἐκ
δεξιῶν σου· καὶ εἷς
ἐξ ἀριστερῶν σου κα-
θίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ
σου· ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν αὐ-
τοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰ-
τεῖσθε· δύνασθε
πιεῖν τὸ ποτήριον
ὃ ἐγὼ πίνω· καὶ τὸ
βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα-
πτίζομαι βαπτι-
σθῆναι; οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· δυνάμεθα·
ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς·
τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐ-
γὼ πίνω· πίεσθε· καὶ
τὸ βάπτισμα ὃ ἐ-
γὼ βαπτίζομαι βα-
πτισθήσεσθε· τὸ δὲ
καθίσαι ἐκ δεξιῶν
μου καὶ ἐξ εὐωνύ-
μων οὐκ ἔστιν ἐμὸν
δοῦναι· ἀλλ' οἷς ἡτοί-
μασται· καὶ ἀκούσαν-
τες οἱ δέκα ἤρξαντο
ἀγανακτεῖν περὶ
ἰακώβου καὶ ἰωάννου·
ὁ δὲ ἰς̅ προσκαλεσά-
μενος αὐτοὺς λέγει
αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ
δοκοῦντες ἄρχειν

τῶν ἐθνῶν κατα
κυριεύουσιν αὐτῶν·
καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν
κατεξουσιάζουσιν αὐ
τῶν· οὐχ οὕτως δὲ ἔσται
ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν
θέλῃ γενέσθαι μέγας
ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν
διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν
θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι
πρῶτος, ἔσται πάν
πρ ιε των δοῦλος· καὶ γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐ
κ ἦλθε διακονηθῆ
ναι, ἀλλὰ διακονῆσαι·
καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
β ρις πολλῶν. τέλος. καὶ ἔρ
χονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ
ἐκπορευομένου αὐ
τοῦ ἀπὸ Ἱεριχώ,
καὶ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱ
κανοῦ, υἱὸς Τιμαίου

Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς,
ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁ
δὸν προσαιτῶν· καὶ ἀ
κούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζω
ραῖός ἐστιν, ἤρξατο κρά
ζειν καὶ λέγειν· ὁ υἱὸς
Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.
καὶ ἐπετίμων αὐτῷ
πολλοὶ ἵνα σιωπή
σῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλ
λον ἔκραζεν· υἱὲ Δαβὶδ
ἐλέησόν με. καὶ στὰς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὸν φω
νηθῆναι· καὶ φωνοῦ
σι τὸν τυφλὸν, λέγον
τες αὐτῷ· θάρσει·
ἔγειρε φωνεῖ σε· ὁ
δὲ ἀποβαλὼν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀνα
στὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν·
καὶ ἀποκριθεὶς, λέ
γει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί θέλεις
ποιήσω σοι· ὁ δὲ τυ
φλὸς εἶπεν αὐτῷ·

λα περὶ Βαρτιμαίου.

ῥαββουνι· ἵνα ἀνα
βλέψω· ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· ὕπαγε ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε· καὶ
εὐθέως ἀνέβλεψε·
καὶ ἠκολούθει τῷ ἰησοῦ
ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὅτε
β ριζ ἐγγίζουσιν εἰς ἱερουσαλὴμ
εἰς βηθσφαγὴ καὶ βη
θανίαν πρὸς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει
δύο τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε εἰς τὴν κώ
μην τὴν ἀπέναντι
ὑμῶν· καὶ εὐθέως
εἰσπορευόμενοι εἰς
αὐτὴν, εὑρήσετε πῶ
λον δεδεμένον ἐφ' ὃν
οὐδεὶς ἀνθρώπων
κεκάθικε· λύσαντες
αὐτὸν ἀγάγετε· καὶ ἐάν
τις ὑμῖν εἴπῃ· τί ποιεῖτε
τοῦτο; εἴπατε· ὅτι ὁ

κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει· καὶ εὐθέως αὐ
τὸν ἀποστελεῖ ὧδε·
ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον
ριη β πῶλον δεδεμένον
πρὸς τὴν θύραν ἔξω
ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου· καὶ
λύουσιν αὐτόν· καί τι
νες τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων,
ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε
λύοντες τὸν πῶ
λον; οἱ δὲ εἶπον αὐ
τοῖς, καθὼς ἐνετεί
λατο ὁ ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν
αὐτούς· καὶ ἤγαγον τὸν
πῶλον πρὸς τὸν ἰησοῦν·
καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ
τὰ ἱμάτια αὐτῶν·
καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐ
τῷ· πολλοὶ δὲ τὰ ἱ
μάτια αὐτῶν ἔστρω
σαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλ
λοι δὲ στοιβάδας ἔ
κοπτον ἐκ τῶν δένδρων

θρων. καὶ ἐστρώννυ
ον τὴν ὁδόν. καὶ οἱ
προάγοντες. καὶ οἱ
ἀκολουθοῦντες, ἔ
κραζον λέγοντες·
ὡσαννὰ. εὐλογημέ
νος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυ· εὐλο
γημένη ἡ ἐρχομένη
βασιλεία ἐν ὀνόμα
τι κυ τοῦ πρς ἡμῶν
δαδ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις· Καὶ εἰσῆλ
θεν εἰς ἱεροσόλυμα
ὁ ισ. καὶ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ
περιβλεψάμενος
πάντα, ὀψίας ἤδη
οὔσης τῆς ὥρας, ἐ
ξῆλθεν εἰς βηθανίαν
μετὰ τῶν δώδεκα·
Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐ
ξελθόντων αὐτῶν ἀ
πὸ βηθανίας, ἐπεί
νασε. καὶ ἰδὼν συκῆν

μακρόθεν ἔχουσαν
φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα
εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ·
Καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτῶ,
οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλ
λα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς
σύκων· Καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ ισ, εἶπεν
αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα μη
δεὶς καρπὸν φάγοι·
Καὶ ἤκουον οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ. καὶ ἔρ
χονται εἰς ἱεροσό
λυμα. Καὶ εἰσελθὼν
ὁ ισ εἰς τὸ ἱερὸν ἤρ
ξατο ἐκβάλλειν τοὺς
πωλοῦντας καὶ
τοὺς ἀγοράζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ. καὶ τὰς
τραπέζας τῶν κολ
λυβιστῶν. καὶ τὰς
καθέδρας τῶν πω
λούντων τὰς περι

λγ περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς :-

δρας, κατέστρεψε.
Καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις
διενέγκῃ σκεῦος διὰ
τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐδίδασκε
λέγων αὐτοῖς·
οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶ-
κός μου οἶκος προσευ-
χῆς κληθήσεται πᾶ-
σι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς
δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν
σπήλαιον λῃστῶν.
α̅ ρκβ Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
καὶ ἐζήτουν πῶς
αὐτὸν ἀπολέσουσιν.
ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν.
ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξε-
πλήσσετο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ. Καὶ ὅτε
α̅ ρκγ ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπο-
ρεύετο ἔξω τῆς πόλεως.
Καὶ πρωῒ παραπο-
ρευόμενοι εἶδον τὴν
συκῆν

ἐξηραμμένην ἐκ ῥι-
ζῶν. Καὶ ἀναμνησθεὶς
ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ·
ῥαββί· ἴδε ἡ συκῆ ἣν
κατηράσω ἐξήρανται.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς̅
λέγει αὐτοῖς· ἔχετε
ρκδ ς πίστιν θεοῦ· ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν
εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ
ἄρθητι καὶ βλήθητι
εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ
πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει
γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἂν
εἴπῃ. διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν· πάντα ὅσα ἂν
ρκε α προσευχόμενοι αἰ-
τῆσθε, πιστεύετε ὅτι
λαμβάνετε· καὶ ἔσται
ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκετε
ρκς ς προσευχόμενοι, ἀ-
φίετε εἴ τι ἔχετε κατά

λα̅ τέλος ἀμὴν ... καί :·

τινος. ἵνα καὶ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ
παραπτώματα
ὑμῶν. εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ
ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς ἀφήσει τὰ
παραπτώματα
ὑμῶν. λέγω δὲ ὑμῖν·
αἰτεῖτε, καὶ δοθή
σεται ὑμῖν. ζητεῖ
τε, καὶ εὑρήσετε.
κρούετε, καὶ ἀνοιγή
σεται ὑμῖν. πᾶς
γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβά
νει. καὶ ὁ ζητῶν εὑ
ρίσκει. καὶ τῷ κρού
οντι ἀνοιγήσεται.
ρκζ Καὶ ἔρχονται πά
τμε λιν εἰς ἱεροσόλυμα.
Καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περι
πατοῦντος αὐτοῦ.
ἔρχονται πρὸς
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς. καὶ οἱ
πρεσβύτεροι. καὶ
λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποί
ᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς.
Καὶ τίς σοι τὴν ἐξου
σίαν ταύτην ἔδωκεν.
ἵνα ταῦτα ποιῇς· ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτοῖς. ἐπερωτή
σω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα
λόγον. καὶ ἀποκρί
θητέ μοι. καὶ ἐρῶ ὑ
μῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ. τὸ βά
πτισμα ἰωάννου ἐξ οὐ
ρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων· ἀποκρί
θητέ μοι. καὶ ἐλογί
ζοντο πρὸς ἑαυτούς.
λέγοντες. ἐὰν εἴπω
μεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ διὰ
τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσα
τε αὐτῷ· ἀλλ' ἐὰν εἴπω
μεν ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο

β ρκη [illegible]

το τὸν λαόν· ἅπαν
τες γὰρ εἶχον τὸν ἰω,
ὅτι ὄντως προφή
την εἶναι· καὶ ἀποκρι
θέντες λέγουσι τῷ
ἰῦ· οὐκ οἴδαμεν· καὶ
ὁ ἰς ἀποκριθεὶς λέ
γει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ
λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τε
Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν πα
ραβολαῖς λέγειν· ἀμ
πελῶνα ἐφύτευσ
ἄνος, καὶ περιέθη
κε φραγμόν· καὶ ὤ
ρυξεν ὑπολήνιον·
καὶ ᾠκοδόμησε πύρ
γον· καὶ ἐξέδοτο αὐ
τὸν γεωργοῖς καὶ ἀ
πεδήμησεν· καὶ ἀ
πέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς τῷ καιρῷ
δοῦλον, ἵνα παρὰ
τοῦ καρποῦ λάβῃ

ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ
ἀμπελῶνος· οἱ δὲ
λαβόντες αὐτὸν ἔδει
ραν καὶ ἀπέστειλαν
κενόν· καὶ πάλιν
ἀπέστειλε πρὸς αὐ
τοὺς ἄλλον δοῦλον·
κἀκεῖνον λιθοβο
λήσαντες, ἐκεφα
λαίωσαν· καὶ ἀπέ
στειλαν ἠτιμωμέ
νον· καὶ πάλιν ἄλ
λον ἀπέστειλε· κἀ
κεῖνον ἀπέκτειναν·
καὶ πολλοὺς ἄλλους·
τοὺς μὲν δέροντας·
τοὺς δὲ ἀποκτένον
τας. ἔτι οὖν ἕνα
υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν
αὐτοῦ, ἀπέστειλε
καὶ αὐτὸν πρὸς αὐ
τοὺς ἔσχατον λέγων·
ἐντραπήσονται τὸν
υἱόν μου· ἐκεῖνοι

δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον
πρὸς ἑαυτούς· ὅ
τι οὗτός ἐστιν ὁ κλη
ρονόμος· δεῦτε ἀ
ποκτείνωμεν αὐ
τόν· καὶ ἡμῶν ἔσται
ἡ κληρονομία. καὶ
λαβόντες αὐτὸν
ἀπέκτειναν· καὶ
ἐξέβαλον ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος. τί
οὖν ποιήσει ὁ κύ
ριος τοῦ ἀμπελῶ
νος; ἐλεύσεται
καὶ ἀπολέσει
τοὺς γεωργούς· καὶ
δώσει τὸν ἀμπελῶ
να ἄλλοις. οὐδὲ
τὴν γραφὴν ταύτην
ἀνέγνωτε· λίθον
ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες·
οὗτος ἐγενήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας·

παρὰ κυρίου ἐγένετο
αὕτη· καὶ ἔστι θαυ
μαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν. καὶ ἐζήτουν ρκθ α
αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ
ἐφοβήθησαν τὸν
ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ
ὅτι πρὸς αὐτοὺς
τὴν παραβολὴν
εἶπε. καὶ ἀφέντες
αὐτὸν ἀπῆλθον. τέλος
Καὶ ἀποστέλλουσι ρλ β
πρὸς αὐτόν τινας
τῶν φαρισαίων
καὶ τῶν ἡρῳδιανῶν·
ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσω
σι λόγῳ. οἱ δὲ ἐλθόν
τες λέγουσιν αὐτῷ·
διδάσκαλε· οἴδα
μεν ὅτι ἀληθὴς
εἶ· καὶ οὐ μέλει σοι
περὶ οὐδενός· οὐ
γὰρ βλέπεις εἰς πρό
σωπον ἀνθρώπων· ἀλλ'

λέγεις ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν
ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·
ἔξεστι κῆνσον καίσα
ρι δοῦναι, ἢ οὔ· δῶμεν,
ἢ μὴ δῶμεν· ὁ δὲ εἰ
δὼς αὐτῶν τὴν ὑπό
κρισιν, εἶπεν αὐτοῖς·
τί με πειράζετε·
φέρετέ μοι δηνάριον
ἵνα ἴδω· οἱ δὲ ἤνεγκαν·
καὶ λέγει αὐτοῖς· τί
νος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ
ἐπιγραφή· οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· καίσαρος·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀ
πόδοτε τὰ καίσα
ρος καίσαρι· καὶ τὰ
τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ·
Καὶ ἔρχονται σαδ
δουκαῖοι πρὸς αὐτόν·
οἵτινες λέγουσι μὴ
εἶναι ἀνάστασιν· καὶ
ἐπηρώτησαν αὐτὸν

λέγοντες· διδάσκα
λε μωσῆς ἔγραψεν
ἡμῖν· ὅτι ἐάν τινος
ἀδελφὸς ἀποθάνῃ
καὶ καταλίπῃ
γυναῖκα, καὶ τέκνα
μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
ἐξαναστήσῃ σπέρ
μα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ· ἑπτὰ ἀδελ
φοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ
τος ἔλαβε γυναῖκα·
καὶ ἀποθνήσκων,
οὐκ ἀφῆκε σπέρμα·
καὶ ὁ δεύτερος ἔλα
βεν αὐτήν, καὶ ἀ
πέθανε· καὶ οὐδὲ
αὐτὸς ἀφῆκε
σπέρμα· καὶ ὁ
τρίτος ὡσαύτως·
καὶ ἔλαβον αὐτὴν
οἱ ἑπτά, καὶ οὐκ ἀ

λθ περὶ τοῦ γραμματέως:

φῆκαν σπέρμα· ἐ
σχάτη πάντων, ἀ
πέθανε καὶ ἡ γυνή.
ἐν τῇ ἀναστάσει οὖν,
ὅταν ἀναστῶσι, τί
νος αὐτῶν ἔσται γυ
νή· οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον
αὐτὴν γυναῖκα.
Καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰσ̅ εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶ
σθε μὴ εἰδότες
τὰς γραφὰς μηδὲ
τὴν δύναμιν τοῦ
θῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νε
κρῶν ἀναστῶσιν,
οὔτε γαμοῦσιν οὔτε
γαμίσκονται· ἀλ
λ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι
οἱ ἐν τοῖς οὐνοῖς.
περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι
ἐγείρονται, οὐκ ἀ
νέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ

μωσέως ἐπὶ τοῦ
βάτου ὡς εἶπεν αὐ
τῷ ὁ θσ̅ λέγων· ἐγὼ
ὁ θσ̅ ἀβραάμ· καὶ
ὁ θσ̅ ἰσαάκ· καὶ ὁ θσ̅
ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ
θσ̅ νεκρῶν· ἀλλὰ
θσ̅ ζώντων· ὑμεῖς
οὖν πολὺ πλανᾶ
σθε. Καὶ προσελ
θὼν εἷς τῶν γραμμα
τέων ἀκούσας αὐτῶν
συζητούντων, εἰδὼς
ὅτι καλῶς αὐτοῖς
ἀπεκρίθη· ἐπηρώ
τησεν αὐτόν· ποία
ἐστὶ πρώτη πάντων
ἐντολή· ὁ δὲ ἰς̅ ἀπε
κρίθη αὐτῷ ὅτι πρώ
τη πάντων τῶν ἐν
τολῶν, ἄκουε ἰσλ̅.
κσ̅ ὁ θσ̅ σου κσ̅ εἷς
ἐστί· Καὶ ἀγαπήσεις

ρλα

κν τὸν θν σου ἐξ ὅλ(ης)
τῆς καρδίας σου. καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.
καὶ ἐξ ὅλης τῆς δια
νοίας σου. καὶ ἐξ ὅ
λης τῆς ἰσχύος σου.
αὕτη πρώτη ἐντο
λή. καὶ δευτέρα ὁ
μοία αὐτῇ. ἀγα
πήσεις τὸν πλη
σίον σου ὡς ἑαυ
τόν. μείζων τού
των ἄλλη ἐντολὴ
ῖ ρλβ οὐκ ἔστι. καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ γραμματεύς.
καλῶς διδάσκα
λε. ἐπ' ἀληθείας εἶ
πας ὅτι εἷς ἐστι. καὶ
οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν
αὐτοῦ. καὶ τὸ ἀγα
πᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας. καὶ ἐ
ξ ὅλης τῆς συνέ

σεως. καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς. καὶ ἐ
ξ ὅλης τῆς ἰσχύος.
καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν
πλησίον ὡς ἑαυ
τόν, πλεῖόν ἐστι πάν
των τῶν ὁλοκαυ
τωμάτων καὶ θυ
σιῶν. καὶ ὁ ἰς ἰδὼν
αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς
ἀπεκρίθη, λέγει
αὐτῷ. οὐ μακρὰν
εἶ ἀπὸ τῆς βασι
λείας τοῦ θυ. καὶ
ρλγ β οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλ
μα αὐτὸν ἐπερω
τῆσαι. καὶ ἀποκρι
ρλδ β θεὶς ὁ ἰς ἔλεγε δι
δάσκων ἐν τῷ ἱε
ρῷ. πῶς λέγουσιν
οἱ γραμματεῖς ὅτι
ὁ χς υἱός ἐστι δαδ.
αὐτὸς γὰρ δαδ

λέγει ἐν πνι ἁγίῳ·
εἶπεν ὁ κς τῷ κῷ ρλς
μου κάθου ἐκ δε-
ξιῶν μου· ἕως ἂν
θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου·
αὐτὸς οὖν δαδ λέ-
γει αὐτὸν κν· καὶ πό-
θεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστί·
καὶ ὁ πολὺς ὄχλος
ρλε ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως· τέλος
τῇ ε τῆς ε β τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει αὐτοῖς: Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
βλέπετε ἀπὸ τῶν
γραμματέων τῶν
θελόντων ἐν στολαῖς
περιπατεῖν· καὶ
ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς· καὶ
πρωτοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς· καὶ πρωτο-

κλισίας ἐν τοῖς δεί-
πνοις· οἱ κατεσθίον-
τες τὰς οἰκίας τῶν
χηρῶν· καὶ προφά-
σει μακρὰ προσευ-
χόμενοι· οὗτοι λή-
ψονται περισσό-
τερον κρίμα· καὶ
καθίσας ὁ ις κατέ-
ναντι τοῦ γαζοφυ-
λακίου ἐθεώρει
πῶς ὁ ὄχλος βάλ-
λει χαλκὸν εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον·
καὶ πολλοὶ πλού-
σιοι ἔβαλλον πολ-
λά· καὶ ἐλθοῦσα
μία χήρα πτωχὴ
ἔβαλε λεπτὰ δύο·
ὅ ἐστι κοδράντης·
καὶ προσκαλεσά-
μενος τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ λέ-

γει αὐτοῖς· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ὅτι ἡ χήρα
αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον
πάντων βέβληκε
τῶν βαλόντων εἰς
τὸ γαζοφυλάκιον·
πάντες γὰρ ἐκ τοῦ
περισσεύοντος αὐ
τοῖς ἔβαλον· αὕτη
δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσε
ως αὐτῆς· πάντα ὅσα
εἶχεν ἔβαλεν ὅλον
τὸν βίον αὐτῆς·

β ρλζ.
Καὶ ἐκπορευομένου
αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ,
λέγει αὐτῷ εἷς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ· δι
δάσκαλε· ἴδε ποτα
ποὶ λίθοι καὶ ποτα
παὶ οἰκοδομαί·
Καὶ ὁ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτῷ· βλέ
πεις ταύτας τὰς
μεγάλας οἰκοδομάς;
οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος
ἐπὶ λίθῳ· ὃς οὐ μὴ
καταλυθῇ· Καὶ κα
θημένου αὐτοῦ εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν
κατέναντι τοῦ ἱεροῦ·
ἐπηρώτων αὐτὸν
κατ' ἰδίαν πέτρος
καὶ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης
καὶ ἀνδρέας· εἰπὲ
ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσ
ται· καὶ τί τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλῃ πάντα
ταῦτα συντελεῖσθαι·
ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν·
βλέπετε μή τις ὑ
μᾶς πλανήσῃ· πολ
λοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου λέ
γοντες ὅτι ἐγώ εἰμι·
καὶ πολλοὺς πλα

νήσουσιν· ὅταν δὲ
ἀκούσητε πολέμους
καὶ ἀκοὰς πολέμων
μὴ θροεῖσθε·
δεῖ γὰρ γενέσθαι· ἀλ
λ' οὔπω τὸ τέλος·
ἐγερθήσεται γὰρ ἔ
θνος ἐπὶ ἔθνος· καὶ
βασιλεία ἐπὶ βα
σιλείαν· καὶ ἔσονται
σεισμοὶ κατὰ τόπους·
καὶ ἔσονται λιμοὶ
καὶ ταραχαί· ἀρχαὶ
ὠδίνων ταῦτα·
Βλέπετε δὲ ὑμεῖς
α ρλθ ἑαυτούς· παρα
δώσουσι γὰρ ὑμᾶς
εἰς συνέδρια· καὶ
εἰς συναγωγὰς δα
ρήσεσθε· καὶ ὅτι
ἡγεμόνων καὶ βασι
λέων σταθήσεσθε
ἕνεκεν ἐμοῦ· εἰς

μαρτύριον αὐτοῖς· καὶ ρμ ς΄
εἰς πάντα τὰ ἔθνη
δεῖ κηρυχθῆναι πρῶ
τον τὸ εὐαγγέλιον· ὅ ρμα β
ταν δὲ ἀγάγωσιν ὑ
μᾶς παραδιδόντες·
μὴ μεριμνᾶτε τί λα
λήσετε· μηδὲ μελε
τᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δο
θῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λα
λεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑ
μεῖς οἱ λαλοῦντες·
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅ
γιον· παραδώσει ἀ
δελφὸς ——— ἀ
δελφὸν εἰς θάνατον·
καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ
ἐπαναστήσονται τέ
κνα ἐπὶ γονεῖς· καὶ
θανατώσουσιν αὐ
τούς· καὶ ἔσεσθε μι
σούμενοι ὑπὸ πάν

τῶν διὰ τὸ ὄνομά
μου· ὁ δὲ ὑπομείνας
εἰς τέλος οὗτος σω-
ς̄ ρμβ θήσεται· ὅταν δὲ
ἴδητε τὸ βδέλυγμα
τῆς ἐρημώσεως.
τὸ ῥηθὲν ὑπὸ δα-
νιὴλ τοῦ προφήτου
ἑστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ.
ὁ ἀναγινώσκων νο-
β̄ ρμγ είτω· τότε οἱ ἐν τῇ
ἰουδαίᾳ φευγέτω-
σαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ δὲ
ἐπὶ τοῦ δώματος,
μὴ καταβάτω εἰς
τὴν οἰκίαν· μηδὲ εἰσ-
ελθέτω ἆραί τι ἐκ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ·
καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν
ὤν. μὴ ἐπιστρεψά-
τω εἰς τὰ ὀπίσω
ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐ-
β̄ ρμδ τοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς

ἐν γαστρὶ ἐχούσαις.
καὶ ταῖς θηλαζού-
σαις ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις·
ρμε ς̄ προσεύχεσθε δὲ ἵνα
μὴ γένηται ἡ φυγὴ
ὑμῶν χειμῶνος·
ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέ-
ρμϛ β̄ ραι ἐκεῖναι θλίψις.
οἵα οὐ γέγονε τοιαύ-
τη ἀπ' ἀρχῆς κτί-
σεως ἧς ἔκτισεν
ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν.
καὶ οὐ μὴ γένηται·
ρμζ β̄ καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκο-
λόβωσε τὰς ἡμέ-
ρας ἐκείνας. οὐ-
κ ἂν ἐσώθη πᾶ-
σα σάρξ· ἀλλὰ
διὰ τοὺς ἐκλεκτούς.
οὓς ἐξελέξατο, ἐ-
κολόβωσε τὰς
ρμη β̄ ἡμέρας· καὶ τό-

τε ἐάν τισ ὑμῖν εἴ
πῃ ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστός·
ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύε
ϛ ρμθ τε· ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδόχριστοι καὶ
ψευδοπροφῆται·
καὶ δώσουσι σημεῖα
καὶ τέρατα, πρὸς
τὸ ἀποπλανᾶν
εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς
ἐκλεκτούς. ὑμεῖς
δὲ βλέπετε· ἰδοὺ
προείρηκα ὑμῖν
β ρν πάντα. ἀλλ' ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡ
μέραις μετὰ τὴν
θλῖψιν ἐκείνην.
ὁ ἥλιος σκοτισθή
σεται· καὶ ἡ σελή
νη οὐ δώσει τὸ φέγ
γος αὐτῆς· καὶ οἱ
ἀστέρες τοῦ οὐρα
νοῦ ἔσονται ἐκπίπτον

τες· καὶ αἱ δυνάμει
αι αἱ ἐν τοῖς οὐρα
νοῖς σαλευθήσονται.
καὶ τότε ὄψονται ρνα β
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐρχόμενον ἐν νε
φέλαις μετὰ δυ
νάμεως πολλῆς
καὶ δόξης· καὶ τό
τε ἀποστελεῖ τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ
ἐπισυνάξει τοὺς
ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ
ἐκ τῶν τεσσάρων
ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου
τῆς γῆς ἕως ἄκρου
οὐρανοῦ. ἀπὸ δὲ τῆς
συκῆς μάθετε τὴν
παραβολήν· ὅ
ταν αὐτῆς ἤδη ὁ
κλάδος ἁπαλὸς
γένηται καὶ ἐκφύῃ
τὰ φύλλα, γινώ

μγ περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας

σκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ
θέρος ἐστίν· οὕτως
καὶ ὑμεῖς· ὅταν ταῦτα
ἴδητε γινόμενα.
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς
ἐστιν ἐπὶ θύραις.
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ
γενεὰ αὕτη μέχρις
οὗ πάντα ταῦτα
γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ παρελεύσεται·
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσι·
ς ρμβ Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης ἢ ὥρας.
οὐδεὶς οἶδεν· οὐδὲ
οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν τῷ
οὐρανῷ· οὐδὲ ὁ υἱός.
εἰ μὴ ὁ πατήρ· τέλος
ς ρμγ Βλέπετε ἀγρυπνεῖτε καὶ
προσεύχεσθε· οὐ
κ οἴδατε γὰρ πότε

ρμδ β ὁ καιρός ἐστιν· ὡς
ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀ
φεὶς τὴν οἰκίαν αὐ
τοῦ· καὶ δοὺς τοῖς
δούλοις αὐτοῦ τὴν
ἐξουσίαν. καὶ ἑκά
στῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ·
Καὶ τῷ θυρωρῷ ἐ
νετείλατο ἵνα γρη
γορῇ· γρηγορεῖτε οὖν·
ρμε β οὐκ οἴδατε γὰρ πότε
ὁ κύριος τῆς οἰκίας
ἔρχεται· ὀψὲ ἢ
μεσονυκτίου ἢ ἀ
λεκτοροφωνίας.
ἢ πρωΐ· μὴ ἐλθὼν
ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς
καθεύδοντας· ἃ
δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω. γρη
ρμς α γορεῖτε. ἦν δὲ τὸ πά
σχα καὶ τὰ ἄζυμα
μετὰ δύο ἡμέρας·
ρμζ ς Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρ

χιερεῖς καὶ οἱ γραμ
ματεῖς· πῶς αὐτὸν
ἐν δόλῳ κρατήσαν
τες ἀποκτείνωσι·
ἔλεγον δὲ μὴ ἐν τῇ
ἑορτῇ· μήποτε θό
ρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ·
ρνη α Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν βη
θανίᾳ ἐν οἰκίᾳ σί
μωνος τοῦ λεπροῦ·
κατακειμένου αὐ
τοῦ· ἦλθε γυνὴ ἔχου
σα ἀλάβαστρον
μύρου νάρδου πι
στικῆς πολυτελοῦς·
καὶ συντρίψασα
τὸ ἀλάβαστρον,
κατέχεεν αὐτοῦ κα
τὰ τῆς κεφαλῆς·
ἦσαν δέ τινες ἀγα
νακτοῦντες πρὸς
ἑαυτοὺς καὶ λέγον
τες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη τοῦ μύρου
γέγονεν· ἠδύνατο
γὰρ τοῦτο πραθῆναι
ἐπάνω τριακοσίων
δηναρίων καὶ δοθῆναι
τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐ
νεβριμῶντο αὐτῇ·
ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν· ἄφε
τε αὐτήν· τί αὐτῇ
κόπους παρέχετε·
καλὸν ἔργον ἠργά
σατο ἐν ἐμοί· πάν
τοτε γὰρ τοὺς πτω
χοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυ
τῶν· καὶ ὅταν θέ
λητε δύνασθε αὐτοὺς
εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ
οὐ πάντοτε ἔχετε·
ὃ ἔσχεν αὕτη ἐποίη ρνθ α
σε· προέλαβε μυ
ρίσαι μου τὸ σῶμα
εἰς τὸν ἐνταφια
σμόν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κη
ρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον

τοῦτο εἰς ὅλον τὸν
κόσμον· καὶ ὃ ἐποίη-
σεν αὕτη· λαληθή-
σεται εἰς μνημό-
ι ρξ συνον αὐτῆς· καὶ ἰού-
δας ὁ ἰσκαριώτης
εἷς τῶν δώδεκα·
ἀπῆλθε πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς ἵνα πα-
ραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς·
οἱ δὲ ἀκούσαντες,
ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγ-
γείλαντο αὐτῷ ἀρ-
γύριον δοῦναι· καὶ
ἐζήτει πῶς εὐκαί-
ρως αὐτὸν παρα-
δῷ· καὶ τῇ πρώτῃ
ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων·
ὅτε τὸ πάσχα ἔ-
θυον· λέγουσιν αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· ποῦ θέλεις ἀ-
πελθόντες ἑτοι-
μάσωμεν ἵνα φά-

γῃς τὸ πάσχα· καὶ
ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ·
καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε εἰς τὴν πό-
λιν· καὶ ἀπαντή-
σει ὑμῖν ἄνθρωπος κε-
ράμιον ὕδατος βαστά-
ζων· ἀκολουθήσατε
αὐτῷ· καὶ ὅπου ἐὰν
εἰσέλθῃ εἴπατε τῷ
οἰκοδεσπότῃ· ὅτι
ὁ διδάσκαλος λέ-
γει· ποῦ ἐστι τὸ κα-
τάλυμα· ὅπου τὸ
πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου φά-
γω· καὶ αὐτὸς ὑμῖν
ἀνώγαιον μέγα ἐ-
στρωμένον ἕτοιμον· θ
ἐκεῖ ἑτοιμάσατε
ἡμῖν· καὶ ἐξῆλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ ἦλθον εἰς τὴν

πόλιν· καὶ εὗρον
καθὼς εἶπεν αὐ
τοῖς· καὶ ἡτοίμα
ρξα σαν τὸ πάσχα·
Καὶ ὀψίας γενομέ
νης ἔρχεται μετὰ
τῶν δώδεκα· καὶ
ἀνακειμένων αὐ
τῶν καὶ ἐσθιόντων
εἶπεν ὁ ἰς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς
ἐξ ὑμῶν παραδώ
σει με ὁ ἐσθίων με
α ρξβ τ' ἐμοῦ· οἱ δὲ ἤρξαν
το λυπεῖσθαι· καὶ
λέγειν αὐτῷ εἷς κα
θ' εἷς· μή τι ἐγώ; ὁ δὲ
β ρξγ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα· ὁ ἐμβα
πτόμενος μετ' ἐμοῦ
εἰς τὸ τρύβλιον· ὁ
μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει καθὼς γέ

γραπται περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεί
νῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται·
καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ρξδ ς
ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐ
κεῖνος· Καὶ ἐσθιόν ρξε α
των αὐτῶν λαβὼν
ὁ ἰς ἄρτον εὐλογή
σας ἔκλασε καὶ ἔ
δωκεν αὐτοῖς καὶ εἶ
πε· λάβετε φάγε
τε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶ
μά μου· Καὶ λαβὼν ρξς β
τὸ ποτήριον εὐχαριστή
σας ἔδωκεν αὐτοῖς·
καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
πάντες· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ
αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς
διαθήκης· τὸ
περὶ πολλῶν ἐκ
χυνόμενον· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι

οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γεννή
ματος τῆς ἀμπέλου
ἕως τῆς ἡμέρας ἐ
κείνης. ὅταν αὐτὸ
πίνω καινὸν ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ·
ς ρξζ Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλ
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐ
δ ρξη λαιῶν· Καὶ λέγει αὐ
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅτι πάντες
σκανδαλισθήσεσθε·
ς ρξθ ὅτι γέγραπται· πατά
ξω τὸν ποιμένα καὶ
διασκορπισθήσεται
τὰ πρόβατα· ἀλλὰ
μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με
προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
α ρο Γαλιλαίαν· ὁ δὲ πέ
τρος ἔφη αὐτῷ· καὶ
εἰ πάντες σκανδαλι
σθήσονται ἀλλ' οὐκ ἐ
γώ· Καὶ λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι ὁ
τι σὺ σήμερον ἐν τῇ νυ

κτὶ ταύτῃ· πρὶν ἢ δὶς
ἀλέκτορα φωνῆσαι.
τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
ροα ς ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔ
λεγε μᾶλλον· ἐάν με
δέῃ με συναποθανεῖν
σοι οὐ μή σε ἀπαρ
νήσομαι· ὡσαύτως
δὲ καὶ πάντες ἔλεγον·
ροβ α Καὶ ἔρχονται εἰς
χωρίον οὗ τὸ ὄνομα
Γεθσημανῆ· Καὶ λέγει
τοῖς μαθηταῖς αὐ
ρογ ς τοῦ· καθίσατε ὧδε
ἕως προσεύξωμαι·
Καὶ παραλαμβάνει
μεθ' τὸν πέτρον καὶ
ἰάκωβον καὶ ἰωάννην με
θ' ἑαυτοῦ· Καὶ ἤρξατο
ροδ ἐκθαμβεῖσθαι
καὶ ἀδημονεῖν· Καὶ
λέγει αὐτοῖς· περί
λυπός ἐστιν ἡ ψυχή
μου ἕως θανάτου·

νατε ὧδε· καὶ γρη
ᾱ ροϛ γορεῖτε. Καὶ προσελ
θὼν μικρὸν ἔπεσεν
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προ
σηύχετο ἵνα εἰ δυνα
τόν ἐστι, παρέλθῃ
ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα·
Καὶ ἔλεγεν· ἀββα
ὁ πατήρ· πάντα δυ
νατά σοι· παρένεγκε
καὶ τὸ ποτήριον ἀπ'
ᾱ ροζ ἐμοῦ τοῦτο· ἀλ
λ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλ
β ροη λὰ τί σύ· Καὶ ἔρχεται
Καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς
καθεύδοντας· καὶ
λέγει τῷ Πέτρῳ· Σί
μων, καθεύδεις; οὐ
κ ἴσχυσας μίαν ὥ
ραν γρηγορῆσαι; γρη
γορεῖτε καὶ προσεύ
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλ
θητε εἰς πειρασμόν·
Δ ροη τὸ μὲν πνεῦμα πρό

θυμον· ἡ δὲ σὰρξ ἀ
σθενής· Καὶ πάλιν ροθ ς
ἀπελθὼν προσηύ
ξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών·
Καὶ ὑποστρέψας, εὗ
ρεν αὐτοὺς πάλιν κα
θεύδοντας· ἦσαν γὰρ
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
βεβαρημένοι· καὶ
οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ
ἀποκριθῶσι· Καὶ
ἔρχεται τὸ τρίτον
καὶ λέγει αὐτοῖς· κα
θεύδετε λοιπὸν καὶ ρπ Δ
ἀναπαύεσθε· ἀ
πέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα·
ἰδοὺ παραδίδοται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· εἰς
τὰς χεῖρας τῶν ἁ
μαρτωλῶν· ἐγείρε
σθε ἄγωμεν· ἰδοὺ
ὁ παραδιδούς με ρπα ᾱ
ἤγγικε· Καὶ εὐθέως
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦν

τος, παραγίνεται ἰού
δας εἷς ὢν τῶν δώ
δεκα· καὶ μετ' αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς μετὰ
μαχαιρῶν καὶ
ξύλων παρὰ τῶν
ἀρχιερέων καὶ τῶν
γραμματέων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων·
β ρπβ δεδώκει δὲ ὁ παρα
διδοὺς αὐτὸν σύσ
σημον αὐτοῖς λέγων·
ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός
ἐστι· κρατήσατε αὐ
τόν· καὶ ἀπαγάγετε
ἀσφαλῶς. καὶ ἐλ
θὼν εὐθέως προσελ
θὼν αὐτῷ, λέγει αὐ
τῷ· ῥαββὶ ῥαββί·
καὶ κατεφίλησεν αὐ
τόν· οἱ δὲ ἐπέβαλον
ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας
αὐτῶν· καὶ ἐκράτη
α ρπγ σαν αὐτόν· εἷς δέ

τις τῶν παρεστηκό
των σπασάμενος
τὴν μάχαιραν, ἔπαι
σε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρ
χιερέως· καὶ ἀφεῖ
ρπδ λεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον·
α Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς
εἶπεν αὐτοῖς· ὡς
ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων συλλαβεῖν με;
Καθ' ἡμέραν ἤμην
πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων καὶ
οὐκ ἐκρατήσατέ με·
ἀλλ' ἵνα πληρωθῶ
σιν αἱ γραφαί· καὶ ἀ
ρπε ς φέντες αὐτὸν πάν
τες ἔφυγον· Καὶ εἷς
ρπς ι τις νεανίσκος ἠκο
λούθησεν αὐτῷ
περιβεβλημένος
σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ·
καὶ κρατοῦσιν αὐτόν

οἱ νεανίσκοι ὁ δὲ
καταλιπὼν τὴν
σινδόνα, γυμνὸς
ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.
α ρπζ Καὶ ἀπήγαγον τὸν
ἰν̅ πρὸς τὸν ἀρχιε-
ρέα· καὶ συνέρχον-
ται αὐτῷ πάντες
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι καὶ
οἱ γραμματεῖς. καὶ
α ρπη ὁ πέτρος ἀπὸ μα-
κρόθεν ἠκολούθη-
σεν αὐτῷ ἕως ἔσω
εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως. καὶ ἦν
συγκαθήμενος
μετὰ τῶν ὑπηρε-
τῶν. καὶ θερμαι-
νόμενος πρὸς τὸ
β ρπθ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ ὅλον τὸ
συνέδριον ἐζήτουν
κατὰ τοῦ ἰυ̅ μαρτυ-
ρίαν εἰς τὸ θανατῶ-
σαι αὐτὸν καὶ οὐ-
χ εὕρισκον. πολλοὶ
γὰρ ἐψευδομαρτύ-
ρουν κατ' αὐτοῦ. καὶ
ἴσαι αἱ μαρτυρίαι
οὐκ ἦσαν. Καί τινες ρϙ ϛ
Ἀναστάντες ἐψευδο-
μαρτύρουν κατ' αὐ-
τοῦ λέγοντες· ὅτι
ἡμεῖς ἠκούσαμεν
αὐτοῦ λέγοντος· ὅ-
τι ἐγὼ καταλύσω
τὸν ναὸν τοῦτον
τὸν χειροποίητον·
καὶ διὰ τριῶν ἡμε-
ρῶν ἄλλον ἀχειρο-
ποίητον οἰκοδομή-
σω. καὶ οὐδὲ οὕτως
ἴση ἦν ἡ μαρτυρία
αὐτῶν. καὶ ἀνα-
στὰς ὁ ἀρχιερεὺς
εἰς μέσον ἐπηρώ-
τησε τὸν ἰν̅ λέγων·

οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν·
τί οὗτοί σου κατα
μαρτυροῦσιν; ὁ δὲ
ἐσιώπα· καὶ οὐδὲν
ἀπεκρίνατο· πά
λιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐ
πηρώτα αὐτὸν καὶ
λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ
χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλο
γητοῦ; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
α ρϙα ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψε
σθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ δεξιῶν καθή
μενον τῆς δυνά
μεως· καὶ ἐρχό
μενον μετὰ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐ
ϛ ρϙβ ρανοῦ· ὁ δὲ ἀρχιε
ρεὺς διαρρήξας τοὺς
χιτῶνας αὐτοῦ
λέγει· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτύρων·
ἠκούσατε τῆς βλα
σφημίας; τί ὑμῖν

ρϙγ φαίνεται· οἱ δὲ πάν
τες κατέκριναν αὐ
τὸν εἶναι ἔνοχον
ρϙδ θανάτου· καὶ ἤρξαν
τό τινες ἐμπτύειν
αὐτῷ καὶ περικα
λύπτειν τὸ πρόσω
πον αὐτοῦ καὶ κο
λαφίζειν αὐτόν.
καὶ λέγειν αὐτῷ·
προφήτευσον· καὶ
οἱ ὑπηρέται ῥαπί
σμασιν αὐτὸν ἔβα
ρϙε λον· καὶ ὄντος τοῦ
α Πέτρου ἐν τῇ αὐ
λῇ κάτω. ἔρχεται
μία τῶν παιδι
σκῶν τοῦ ἀρχιε
ρέως. καὶ ἰδοῦσα
θερμαινόμενον·
ἐμβλέψασα αὐ
τῷ λέγει· καὶ σὺ με
τὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ
Ἰησοῦ ἦσθα· ὁ δὲ ἠρνή

σαι τὸ λέγειν· οὐκ οἶ
δα οὔτε ἐπίσταμαι
α ρϞϛ τί σὺ λέγεις. καὶ ἐξῆλ
θεν ἔξω εἰς τὸ προ
αύλιον. καὶ ἀλέ
κτωρ ἐφώνησε.
Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦ
σα αὐτὸν πάλιν.
ἤρξατο λέγειν τοῖς
παρεστηκόσιν· ὅ
τι οὗτος ἐξ αὐτῶν
ἐστίν. ὁ δὲ πάλιν
ἠρνεῖτο. καὶ μετὰ
μικρὸν πάλιν οἱ
παρεστῶτες ἔλε
γον τῷ πέτρῳ·
ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν
εἶ· καὶ γὰρ γαλιλαῖος
εἶ. καὶ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει· ὁ δὲ ἤρ
ξατο ἀναθεματί
ζειν καὶ ὀμνύειν
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέ
γετε. καὶ ἐκ δευτέ

ρου ἀλέκτωρ ἐφώ
νησε. καὶ ἀνεμνή ρϞζ β
σθη ὁ πέτρος τὸ ῥῆ
μα ὃ εἶπεν αὐτῷ
ὁ ἰς, ὅτι πρὶν ἀλέ
κτορα φωνῆσαι
δίς, ἀπαρνήσῃ με
τρίς. καὶ ἐπιβα
λὼν ἔκλαιε. καὶ ἀ ρϞη ε
Θέως ἐπὶ τὸ πρωῒ
συμβούλιον ποιή
σαντες οἱ ἀρχιερεῖς
μετὰ τῶν πρεσβυ
τέρων καὶ γραμμα
τέων καὶ ὅλον τὸ ρϞθ α
συνέδριον· δήσαν
τες τὸν ἰν ἀπήνεγ
καν καὶ παρέδω
καν τῷ πιλάτῳ.
καὶ ἐπηρώτησεν σ α
αὐτὸν ὁ πιλάτος.
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ· σὺ λέγεις.

α̅ σα καὶ κατηγόρουν αὐ
τοῦ οἱ ἀρχιερεῖς
πολλά· ὁ δὲ πι
λᾶτος πάλιν ἐ
πηρώτησεν αὐτὸν
λέγων· οὐκ ἀποκρί
νῃ οὐδέν; ἴδε πόσα
σου καταμαρτυ
ροῦσιν· ὁ δὲ ἰσ̅ οὐκέ
τι οὐδὲν ἀπεκρί
θη· ὥστε θαυμά
ζειν τὸν πιλᾶτον·
β̅ σβ κατὰ δὲ ἑορτὴν
ἀπέλυεν αὐτοῖς
δέσμιον ἕνα ὃν ἠ
τοῦντο· ἦν δὲ ὁ λε
α̅ σγ γόμενος βαραββᾶς
μετὰ τῶν συστα
σιαστῶν δεδεμένος·
οἵτινες ἐν τῇ στάσει
φόνον πεποιήκει
σαν· καὶ ἀναβοήσας
ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰ
τεῖσθαι καθὼς
ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς.

ὁ δὲ πιλᾶτος ἀ
πεκρίθη αὐτοῖς
λέγων· θέλετε ἀπο
λύσω ὑμῖν τὸν βα
σιλέα τῶν ἰουδαίων;
ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι
διὰ φθόνον παρα
δεδώκησαν αὐτὸν
σδ α οἱ ἀρχιερεῖς· οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς ἀνέσει
σαν τὸν ὄχλον ἵνα
μᾶλλον τὸν βαρ
αββᾶν ἀπολύσῃ αὐ
σε α τοῖς· ὁ δὲ πιλᾶ
τος ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς·
τί οὖν θέλετε ποι
ήσω ὃν λέγετε βασι
λέα τῶν ἰουδαίων·
οἱ δὲ πάλιν ἔκρα
ξαν· σταύρωσον αὐ
τόν· ὁ δὲ πιλᾶτος
ἔλεγεν αὐτοῖς· τί
γὰρ κακὸν ἐποίη
σεν· οἱ δὲ περισ

σοτέρως ἔκραξαν·
α̅ σα̅ σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ
πιλᾶτος βουλό-
μενος τῷ ὄχλῳ τὸ
ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀ-
πέλυσεν αὐτοῖς
τὸν βαραββᾶν· καὶ
παρέδωκε τὸν ἰν̅
α̅ σξ̅ φραγελλώσας ἵνα
σταυρωθῇ· οἱ δὲ στρατι-
ῶται ἀπήγαγον αὐ-
τὸν ἔσω τῆς αὐλῆς
ὅ ἐστι πραιτώριον·
καὶ συγκαλοῦσιν
ὅλην τὴν σπεῖραν·
καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
[illegible] πορφύραν· καὶ
περιτιθέασιν αὐ-
τῷ πλέξαντες
ἀκάνθινον στέφα-
νον· καὶ ἤρξαντο ἀ-
σπάζεσθαι αὐτόν·
χαῖρε βασιλεῦ τῶν
ἰουδαίων· καὶ ἔτυ-
πτον τὴν κεφαλὴν

αὐτοῦ καλάμῳ·
καὶ ἐνέπτυον αὐ-
τῷ· καὶ τιθέντες
τὰ γόνατα προσε-
κύνουν αὐτῷ· καὶ ὅ- σκ̅ς̅
τε ἐνέπαιξαν αὐ-
τῷ, ἐξέδυσαν αὐ-
τὸν τὴν πορφύραν·
καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν
τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια·
καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν
ἵνα σταυρώσωσιν αὐ-
τόν· καὶ ἀγγαρεύου- σθ̅ α̅
σι παράγοντά τινα
σίμωνα κυρηναῖον
ἐρχόμενον
ἀπ' ἀγροῦ τὸν πατέ-
ρα ἀλεξάνδρου καὶ ῥού-
φου ἵνα ἄρῃ τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ· καὶ φέ- σι̅ α̅
ρουσιν αὐτὸν ἐπὶ γολ-
γοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι
μεθερμηνευό-
μενον κρανίου τόπος·
καὶ ἐδίδουν αὐτῷ σια̅ α̅

ϛ´

πιῆν ἐσμυρνισμέ
νον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔ
α ΣΙΒ λαβε· καὶ σταυρώσαν
τες αὐτὸν ἐκάθιν
το διαμερίζοντες
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ·
βάλλοντες κλῆρον
ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ·
ι ΣΙΓ ἦν δὲ ὥρα τρίτη. (ϛ)
ἐσταύρωσαν αὐτὸν· καὶ
α ΣΙΔ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰ
τίας αὐτοῦ ἐπιγε
γραμμένη· ὁ βασι
λεὺς τῶν Ἰουδαίων·
α ΣΙΕ Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦ
σι δύο λῃστάς· ἕνα
ἐκ δεξιῶν· καὶ ἕνα
ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ·
η ΣΙϚ Καὶ οἱ παραπορευό
μενοι ἐβλασφή
μουν αὐτόν· κινοῦν
τες τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν καὶ λέγοντες·
ϛ ΣΙΖ οὐᾶ· ὁ καταλύων
τὸν ναὸν τοῦτον

Καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν, σῶσον
σεαυτὸν καὶ κατά
ΣΙΗ β βα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ·
ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιε
ρεῖς ἐμπαίζοντες
πρὸς ἀλλήλους μετὰ
τῶν γραμματέων·
ἔλεγον· ἄλλους ἔσω
σεν· ἑαυτὸν οὐ δύνα
σθαι σῶσαι· ὁ Χριστὸς ὁ βασι
λεὺς τοῦ Ἰσραήλ· καταβά
τω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυ
ροῦ· ἵνα ἴδωμεν
καὶ πιστεύσωμεν·
ΣΙΘ β Καὶ οἱ συνεσταυρωμέ
νοι αὐτῷ, ὠνείδιζον
ΣΚ β αὐτόν· γενομένης
δὲ ὥρας ἕκτης, σκό
τος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν ἕως ὥρας
ΣΚΑ ϛ ἐνάτης· καὶ τῇ ὥρᾳ
τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν
ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ
λέγων· ἐλωῒ· ἐλωῒ·

λημα σαβαχθα-
νι· ὅ ἐστι μεθερμη-
νευόμενον, ὁ θ(εό)ς μου
ὁ θ(εό)ς μου, εἰς τί με
ἐγκατέλιπες. καί
τινες τῶν παρε-
στηκότων ἀκού-
σαντες ἔλεγον· ἰδοὺ ἠ-
β ΣΚΖ λίαν φωνεῖ· δρα-
μὼν δὲ εἷς καὶ γε-
μίσας σπόγγον ὄ-
ξους· περιθεὶς τε
καλάμῳ, ἐπότιζεν
αὐτὸν λέγων· ἄφε-
τε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται
ἠλίας καθελεῖν
α ΣΚΓ αὐτόν· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς ἀφεὶς
φωνὴν μεγάλην,
β ΣΚΔ ἐξέπνευσε· καὶ τὸ
καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
εἰς δύο, ἀπὸ ἄνω-
θεν ἕως κάτω·
β ΣΚΕ ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων
ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐ-

ναντίας αὐτοῦ, ὅτι
οὕτως κράξας ἐξέ-
πνευσεν, εἶπεν· ἀ-
ληθῶς ὁ ἄν(θρωπ)ος οὗτος
υἱὸς ἦν τοῦ θ(εο)ῦ· ἦσαν ΣΚϚ ς
δὲ καὶ γυναῖκες ἀ-
πὸ μακρόθεν θεω-
ροῦσαι· ἐν αἷς ἦν
καὶ μαρία ἡ μαγδα-
ληνή· καὶ μαρία ἡ
τοῦ ἰακώβου τοῦ
μικροῦ· καὶ ἰωσῆ
μήτηρ, καὶ σαλώμη·
αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ
γαλιλαίᾳ, ἠκολού-
θουν αὐτῷ· καὶ διη-
κόνουν αὐτῷ· καὶ
ἄλλαι πολλαὶ αἱ
συναναβᾶσαι αὐ-
τῷ εἰς ἱεροσόλυμα. τέλ(ος)
Καὶ ἤδη ὀψίας γενομέ- ΣΚΞ
νης ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ
ὅ ἐστι προσάββα-
τον· ἦλθεν ἰωσὴφ
ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας·

εὐσχήμων βουλευ-
τής· ὃς καὶ αὐτὸς
ἦν προσδεχόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ· τολμήσας εἰ-
σῆλθε πρὸς πιλά-
τον καὶ ᾐτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ ἰησοῦ· ὁ δὲ
πιλάτος ἐθαύμα-
σεν εἰ ἤδη τέθνηκε·
καὶ προσκαλεσά-
μενος τὸν κεντυ-
ρίωνα, ἐπηρώτησεν
αὐτὸν εἰ πάλαι ἀ-
πέθανε· καὶ γνοὺς
ἀπὸ τοῦ κεντυρί-
ωνος, ἐδωρήσατο
τὸ σῶμα τῷ ἰω-
ε σκη σήφ· καὶ ἀγοράσας
σινδόνα καὶ κα-
θελὼν αὐτὸν, ἐνεί-
λησε τῇ σινδόνι καὶ
κατέθηκεν αὐτὸν
ἐν μνημείῳ ὃ ἦν
λελατομημένον

σκθ ς ἐκ πέτρας· καὶ
προσεκύλισε λίθον
ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ
μνημείου· ἡ δὲ μα-
ρία ἡ μαγδαληνὴ
καὶ μαρία ἰωσῆ
ἐθεώρουν ποῦ
σλ η τίθεται· καὶ διαγε-
νομένου τοῦ σαβ-
βάτου· μαρία ἡ
μαγδαληνὴ καὶ
μαρία ἰακώβου·
καὶ σαλώμη ἠγό-
ρασαν ἀρώματα·
ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλεί-
σλα α ψωσιν αὐτόν· καὶ
λίαν πρωῒ τῆς
μιᾶς σαββάτων,
ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον ἀνατεί-
λαντος τοῦ ἡλίου·
καὶ ἔλεγον πρὸς
ἑαυτάς· τίς ἀπο-
κυλίσει ἡμῖν τὸν
λίθον ἐκ τῆς θύρας

τοῦ μνημείου· καὶ
ἀναβλέψασαι θε-
ωροῦσιν ὅτι ἀπο-
κεκύλισται ὁ λίθος·
ἦν γὰρ μέγας σφό-
δρα· καὶ εἰσελθοῦ-
σαι εἰς τὸ μνημεῖον
εἶδον νεανίσκον κα-
θήμενον ἐν τοῖς
δεξιοῖς περιβε-
βλημένον στολὴν
λευκήν· καὶ ἐξε-
θαμβήθησαν· ὁ δὲ
β σλβ λέγει αὐταῖς· μὴ
ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν
ζητεῖτε τὸν Ναζα-
ρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον·
ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε·
ἴδε ὁ τόπος ὅ-
που ἔθηκαν αὐτόν·
ἀλλ᾽ ὑπάγετε εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ καὶ τῷ Πέ-
τρῳ· ὅτι προάγει
ὑμᾶς εἰς τὴν Γα-

λιλαίαν· ἐκεῖ αὐ-
τὸν ὄψεσθε καθὼς
εἶπεν ὑμῖν· καὶ ἐ- σλγ β
ξελθοῦσαι ἔφυγον
ἀπὸ τοῦ μνημείου·
εἶχε δὲ αὐτὰς τρό-
μος καὶ ἔκστασις·
καὶ οὐδενὶ οὐδὲν
εἶπον· ἐφοβοῦν-
το γάρ· ἀναστὰς σλδ ι
δὲ πρωῒ πρώτῃ σαβ-
βάτων ἐφάνη πρῶ-
τον Μαρίᾳ τῇ Μαγ-
δαληνῇ· ἀφ᾽ ἧς ἐκ-
βεβλήκει ἑπτὰ δαι-
μόνια· ἐκείνη πο- σλε ι
ρευθεῖσα ἀπήγγει-
λε τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ
γενομένοις πεν-
θοῦσι καὶ κλαίουσι·
κἀκεῖνοι ἀκούσαν-
τες ὅτι ζῇ καὶ ἐθε-
άθη ὑπ᾽ αὐτῆς ἠπί-
στησαν· μετὰ δὲ σλς ι
ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐ-

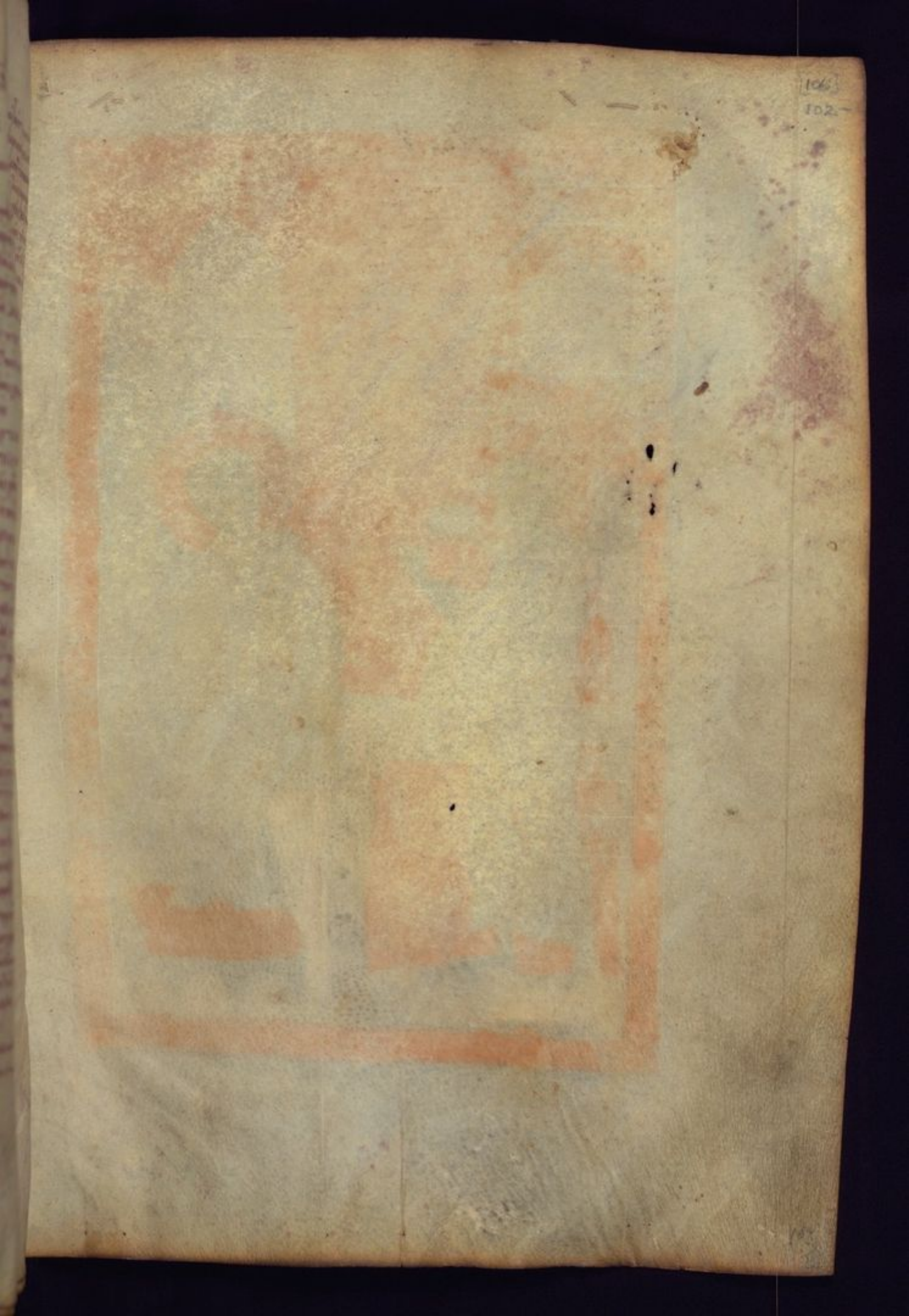
τῶν περιπατοῦσιν
ἐφανερώθη ἐν ἑτέ-
ρᾳ μορφῇ, πορευο-
μένοις εἰς ἀγρόν· κἀ-
κεῖνοι ἀπελθόντες,
ἀπήγγειλαν τοῖς
λοιποῖς· οὐδὲ ἐκεί-
νοις ἐπίστευσαν· ὕ-
η σλζ στερον ἀνακειμέ-
νοις αὐτοῖς τοῖς ἕν-
δεκα ἐφανερώθη.
καὶ ὠνείδισεν αὐ-
τῶν τὴν ἀπιστίαν
καὶ σκληροκαρδίαν·
ὅτι τοῖς θεασαμέ-
νοις αὐτὸν ἐγηγερμέ-
νον οὐκ ἐπίστευσαν.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
α σλη πορευθέντες εἰς
τὸν κόσμον ἅπαν-
τα κηρύξατε τὸ
εὐαγγέλιον πάσῃ
τῇ κτίσει· ὁ πιστεύ-
σας καὶ βαπτισθεὶς
σωθήσεται· ὁ δὲ ἀ-

πιστήσας κατακρι-
σλθ θήσεται· σημεῖα
ι δὲ τοῖς πιστεύσασι,
ταῦτα παρακο-
λουθήσει· ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου δαιμόνια
ἐκβαλοῦσι· γλώσ-
σαις λαλήσουσι
καιναῖς· ὄφεις ἀροῦ-
σι· κἂν θανάσιμόν
τι πίωσιν, οὐ μὴ
αὐτοὺς βλάψῃ· ἐ-
πὶ ἀρρώστους χεῖ-
ρας ἐπιθήσουσι καὶ
καλῶς ἕξουσιν.
ὁ μὲν οὖν κύριος μετὰ
σμ η τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς,
ἀνελήφθη εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν
ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ.
σμα ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόν-
ι τες, ἐκήρυξαν παν-
ταχοῦ· τοῦ κυρίου συν-
εργοῦντος καὶ
τὸν λόγον βεβαιοῦντος

τος διὰ τῶν ἐπακο
λουθούντων ση
μείων. ἀμήν:—
εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον:—

κεφάλαια τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου

α περὶ τῆς ἀπογραφῆς·
β περὶ τῶν ποιμένων·
γ περὶ Συμεῶνος·
δ περὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος·
ε περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς Ἰωάννην·
ς περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Ἰωάννην·
ζ περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ σωτῆρος·
η περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαιμονίου·
θ περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου·
ι περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων·
ια περὶ τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων·
ιβ περὶ τοῦ λεπροῦ·
ιγ περὶ τοῦ παραλυτικοῦ·
ιδ περὶ Λευῒ τοῦ τελώνου·
ιε περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα·
ις περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων διαταγῆς·
ιζ περὶ τῶν μακαρισμῶν·
ιη περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου·
ιθ περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας·
κ περὶ τῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ Ἰωάννου·
κα περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ·
κβ περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπόρου·
κγ περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ἀνέμων·
κδ περὶ τοῦ λεγεῶνος·
κε περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου·
κς περὶ τῆς αἱμορροούσης·
κζ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ιβ·
κη περὶ τῶν ε ἄρτων καὶ τῶν β ἰχθύων·
κθ περὶ τῆς τῶν μαθητῶν ἐπερωτήσεως·
λ περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Ἰησοῦ·
λα περὶ τοῦ σεληνιαζομένου·
λβ περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων·
λγ περὶ τοῦ μὴ ἐπιτραπέντος ἀκολουθεῖν·
λδ περὶ τῶν ἀναδειχθέντων ο·
λε περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ·
λς περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς·
λζ περὶ Μάρθας καὶ Μαρίας·
λη περὶ προσευχῆς·
λθ περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν·
μ περὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπαράσης φωνήν·
μα περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον·
μβ περὶ τοῦ Φαρισαίου τοῦ καλέσαντος τὸν Ἰησοῦν·
μγ περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν νομικῶν·
μδ περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων·
με περὶ τοῦ θέλοντος μερίσασθαι τὴν κληρονομίαν·
μς οὗ ηὐφόρησεν ἡ χώρα πλουσίου·
μζ περὶ τῶν Γαλιλαίων κτλ ἐν Σιλωάμ·
μη περὶ τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας·
μθ περὶ τῶν παραβολῶν·
ν περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι·
να περὶ ὧν ἐμήνυσαν τῷ Ἰησοῦ διὰ Ἡρώδην·
νβ περὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ·
νγ περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλισίας·
νδ περὶ τῶν καλουμένων εἰς τὸ δεῖπνον·
νε παραβολὴ περὶ οἰκοδομῆς πύργου·
νς παραβολὴ περὶ τῶν ρ προβάτων·

ΕΙϹ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗϹΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡ

† ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων.

Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου· ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι κράτιστε θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν·

Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς ἰουδαίας· ἱερεύς τις ὀνόματι ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων ἀαρών· καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐλισάβετ· ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ κυρίου ἄμεμπτοι· καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον· καθότι ἡ ἐλισάβετ ἦν στεῖρα· καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν· ἐγένε

Το δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ θεοῦ· κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατίας ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι· εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου· καὶ πᾶν

τὸ πλῆθος ἦν τοῦ
λαοῦ προσευχό-
μενον ἔξω τῇ ὥ-
ρᾳ τοῦ θυμιάματος.
Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγ-
γελος κυρίου ἑστὼς ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ θυσιαστη-
ρίου τοῦ θυμιάματος.
Καὶ ἐταράχθη Ζα-
χαρίας ἰδὼν καὶ
φόβος ἐπέπεσεν ἐπ'
αὐτόν. εἶπεν
δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγ-
γελος· μὴ φοβοῦ
Ζαχαρία· διότι
εἰσηκούσθη ἡ δέ-
ησίς σου· καὶ ἡ γυ-
νή σου Ἐλισάβετ
γεννήσει υἱόν σοι
καὶ καλέσεις τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ Ἰωάννην.
Καὶ ἔσται χαρά σοι
καὶ ἀγαλλίασις· καὶ
πολλοὶ ἐπὶ τῇ γε-

ννήσει αὐτοῦ χαρή-
σονται. ἔσται γὰρ μέ-
γας ἐνώπιον κυρίου· καὶ
οἶνον καὶ σίκερα
οὐ μὴ πίῃ· καὶ πνεύματος
ἁγίου πλησθήσεται ἔ-
τι ἐκ κοιλίας μητρὸς
αὐτοῦ· καὶ πολλοὺς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπι-
στρέψει ἐπὶ κύριον τὸν
θεὸν αὐτῶν. καὶ αὐ-
τὸς προελεύσεται
ἐνώπιον αὐτοῦ
ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει
Ἠλίου· ἐπιστρέψαι
καρδίας πατέρων
ἐπὶ τέκνα· καὶ
ἀπειθεῖς ἐν φρο-
νήσει δικαίων· ἑ-
τοιμάσαι κυρίῳ λαὸν
κατεσκευασμένον.
Καὶ εἶπεν Ζαχα-
ρίας πρὸς τὸν ἄγ-
γελον· κατὰ τί

γνώσομαι τοῦτο·
ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσ
βύτης καὶ ἡ γυνή μου
προβεβηκυῖα ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐ
τῆς. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐ
τῷ· ἐγώ εἰμι Γαβρι
ὴλ ὁ παρεστηκὼς
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
καὶ ἀπεστάλην λα
λῆσαι πρὸς σὲ
καὶ εὐαγγελίσασ
θαί σοι ταῦτα· καὶ
ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν
καὶ μὴ δυνάμενος
λαλῆσαι ἄχρι ἧς
ἡμέρας γένηται
ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ
ἐπίστευσας τοῖς
λόγοις μου, οἵτινες
πληρωθήσονται
εἰς τὸν καιρὸν αὐ
τῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς

προσδοκῶν τὸν Ζα
χαρίαν· καὶ ἐθαύ
μαζον ἐν τῷ χρο
νίζειν αὐτὸν ἐν
τῷ ναῷ. ἐξελθὼν
δὲ οὐκ ἠδύνατο λα
λῆσαι αὐτοῖς· καὶ
ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπ
τασίαν ἑώρακεν
ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς
ἦν διανεύων αὐτοῖς·
καὶ διέμενε κωφός. ε
Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλή
σθησαν αἱ ἡμέραι
τῆς λειτουργίας
αὐτοῦ, ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
Μετὰ δὲ ταύτας
τὰς ἡμέρας συνέ
λαβεν Ἐλισάβετ
ἡ γυνὴ Ζαχαρίου·
καὶ περιέκρυβεν
ἑαυτὴν μῆνας πέν
τε, λέγουσα ὅτι

μη(νὶ) μαρτ(ίῳ) κε΄ εἰς τ(ὸν) εὐαγγελισμόν· [illegible]
ἐκ γεννήσεως [illegible] ἐλισάβετ ἡ γυνὴ ζαχ(αρίου)·

Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν

οὕτως μοι πεποίη-
κε κύριος· ἐν ἡμέ-
ραις αἷς ἐπεῖδεν
ἀφελεῖν τὸ ὄνει-
δός μου ἐν ἀνθρώποις.
Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ
ἕκτῳ· ἀπεστάλη
ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν
τῆς Γαλιλαίας· ᾗ
ὄνομα Ναζαρέτ·
πρὸς παρθένον
μεμνηστευμένην
ἀνδρί· ᾧ ὄνομα
Ἰωσὴφ ἐξ οἴκου
Δαυΐδ· καὶ τὸ ὄνομα
τῆς παρθένου
Μαριάμ· καὶ εἰσελ-
θὼν ὁ ἄγγελος πρὸς
αὐτὴν εἶπεν· χαῖ-
ρε κεχαριτωμένη
ὁ κύριος μετὰ σοῦ· εὐ-
λογημένη σὺ ἐν
γυναιξίν· ἡ δὲ ἰδοῦ-
σα διεταράχθη ἐ-
πὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ·
καὶ διελογίζετο
ποταπὸς εἴη ὁ ἀ-
σπασμὸς οὗτος· καὶ
εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ·
μὴ φοβοῦ Μαριάμ·
εὗρες γὰρ χάριν πα-
ρὰ τῷ θεῷ· καὶ ἰδοὺ
συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ
τέξῃ υἱόν· καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν·
οὗτος ἔσται μέγας
καὶ υἱὸς ὑψίστου κλη-
θήσεται· καὶ δώσει
αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρό-
νον Δαυΐδ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ· καὶ βασιλεύ-
σει ἐπὶ τὸν οἶκον
Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας· καὶ τῆς βα-
σιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔ-
σται τέλος· εἶπεν
δὲ Μαριὰμ πρὸς

τὸν ἄγγελον· πῶς
ἔσται μοι τοῦτο ἐ-
πεὶ ἄνδρα οὐ γι-
νώσκω· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἄγγελος
εἶπεν αὐτῇ· πν(εῦμ)α
β ε ἅγιον ἐπελεύσεται
ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις
ὑψίστου ἐπισ-
κιάσει σοι· διὸ καὶ
τὸ γεννώμενον
ἅγιος κληθήσεται
υἱὸς θ(εο)ῦ· καὶ ἰδοὺ Ἐ-
γ ι λισάβετ ἡ συγγενής
σου· καὶ αὐτὴ συνει-
ληφυῖα υἱὸν ἐν γή-
ρει αὐτῆς· καὶ οὗτος
μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐ-
τῇ τῇ καλουμένῃ
στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀ-
δυνατήσει παρὰ
τῷ θ(ε)ῷ πᾶν ῥῆμα.
εἶπε δὲ Μαριάμ·
ἰδοὺ ἡ δούλη κυ(ρίου)· γέ-

νοιτό μοι κατὰ τὸ
ῥῆμά σου· καὶ ἀ-
πῆλθεν ἀπ' αὐ-
τῆς ὁ ἄγγελος. ἀνα-
στᾶσα δὲ Μαριὰμ
ἐπορεύθη εἰς τὴν
ὀρεινὴν μετὰ σπου-
δῆς εἰς πόλιν Ἰού-
δα· καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον Ζα-
χαρίου καὶ ἠσπά-
σατο τὴν Ἐλισά-
βετ. καὶ ἐγένετο
ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλι-
σάβετ τὸν ἀσπασ-
μὸν τῆς Μαρίας,
ἐσκίρτησε τὸ βρέ-
φος ἐν τῇ κοιλίᾳ
αὐτῆς· καὶ ἐπλή-
σθη πν(εύματο)ς ἁγίου ἡ Ἐλι-
σάβετ· καὶ ἀνεφώ-
νησε φωνῇ μεγά-
λῃ καὶ εἶπεν· εὐ-
λογημένη σὺ ἐν γυ-

ναιξί· καὶ εὐλο
γημένος ὁ καρ
πὸς τῆς κοιλί
ας σου· καὶ πό
θεν μοι τοῦτο· ἵ
να ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ
κυρίου μου πρός με·
ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένε
το ἡ φωνὴ τοῦ ἀσ
πασμοῦ σου εἰς
τὰ ὦτά μου· ἐσκίρ
τησε τὸ βρέφος
ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ
κοιλίᾳ μου· καὶ μα
καρία ἡ πιστεύ
σασα ὅτι ἔσται τε
λείωσις τοῖς λε
λαλημένοις αὐτῇ
παρὰ κυρίου· καὶ εἶ
Πε μαριάμ· μεγα
λύνει ἡ ψυχή μου
τὸν κύριον· καὶ ἠγα
λλίασε τὸ πνεῦμά μου·
ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι

μου· ὅτι ἐπέβλε
ψεν ἐπὶ τὴν ταπεί
νωσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀ
πὸ τοῦ νῦν μακα
ριοῦσί με πᾶσαι
αἱ γενεαί· ὅτι ἐποί
ησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
δυνατὸς καὶ ἅγιον
τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰς
τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν· ἐποίησε κράτος
Ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
διεσκόρπισεν ὑ
περηφάνους δια
νοίᾳ καρδίας αὐτῶν·
Καθεῖλε δυνάστας
ἀπὸ θρόνων· καὶ
ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέ
πλησεν ἀγαθῶν·
Καὶ πλουτοῦντας

ζ

ἐξαπέστειλε κενούς·
ἀντελάβετο ἰσλ
παιδὸς αὐτοῦ μνη-
σθῆναι ἐλέους· κα-
θὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν
τῷ ἀβραὰμ καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ εἰς
τὸν αἰῶνα· ἔμει-
νε δὲ μαριὰμ σὺν αὐ-
τῇ ὡσεὶ μῆνας γ'·
καὶ ὑπέστρεψεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτῆς·
Τῇ δὲ ἐλισάβετ
ἐπλήσθη ὁ χρόνος
τοῦ τεκεῖν αὐτήν·
Καὶ ἤκουσαν οἱ περί-
οικοι καὶ οἱ συγγε-
νεῖς αὐτῆς· ὅτι ἐμε-
γάλυνε κς τὸ ἔλεος
αὐτοῦ μετ' αὐτῆς·
Καὶ συνέχαιρον αὐτῇ·
Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγ-
δόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον

περιτεμεῖν τὸ
παιδίον· καὶ ἐκά-
λουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
ζαχαρίαν· καὶ
ἀποκριθεῖσα ἡ
μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν·
οὐχί· ἀλλὰ κληθή-
σεται ἰωάννης·
Καὶ εἶπον πρὸς
αὐτήν· ὅτι οὐδείς
ἐστιν ἐν τῇ συγγε-
νείας σου· ὃς καλεῖ-
ται τῷ ὀνόματι
τούτῳ· ἐνένευον
δὲ τῷ πρὶ αὐτοῦ·
τὸ τί ἂν θέλοι κα-
λεῖσθαι αὐτόν· καὶ
αἰτήσας πινα-
κίδιον ἔγραψε
λέγων· ἰωάννης
ἐστὶ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· καὶ ἐθαύ-
μασαν πάντες·

πε' τῆς ἀπογραφῆς

ἀνεῴχθη δὲ τὸ
στόμα αὐτοῦ πα
ραχρῆμα· καὶ
ἡ γλῶσσα αὐτοῦ καὶ
ἐλάλει εὐλογῶν
τὸν θεόν· καὶ ἐγένε
το ἐπὶ πάντας φό
βος τοὺς περιοι
κοῦντας αὐτούς·
Καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρει
νῇ τῆς Ἰουδαίας·
διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥή
ματα ταῦτα· καὶ
ἔθεντο πάντες οἱ
ἀκούσαντες ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν· λέ
γοντες· τί ἄρα
τὸ παιδίον τοῦτο
ἔσται· καὶ χεὶρ κυρίου
ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ
Ζαχαρίας ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου· καὶ προ
εφήτευσε λέγων·

ῑ Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ
ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ
ἐποίησε λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ
ἤγειρε κέρας σωτηρίας
ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ
Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·
καθὼς ἐλάλησε
διὰ στόματος τῶν
ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶ
νος προφητῶν
αὐτοῦ· σωτηρίαν
ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν·
Καὶ ἐκ χειρὸς πάν
των τῶν μισούν
των ἡμᾶς· ποιῆ
σαι ἔλεος μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν· καὶ
μνησθῆναι δια
θήκης ἁγίας αὐτοῦ·
ὅρκον ὃν ὤμοσε
πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν· τοῦ
δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως

ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν
ἡμῶν ῥυσθέντας·
λατρεύειν αὐτῷ ἐν
ὁσιότητι καὶ δικαι
οσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ·
πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν·
καὶ σὺ παιδίον προ
φήτης ὑψίστου κλη
θήσῃ· προπορεύ
σῃ γὰρ πρὸ προσώπου
κυρίου· ἑτοιμάσαι ὁδοὺς
αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι
γνῶσιν σωτηρίας
τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐν ἀ
φέσει ἁμαρτιῶν
αὐτῶν διὰ σπλάγ
χνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν
ἐν οἷς ἐπεσκέψα
το ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους· ἐπιφᾶ
ναι τοῖς ἐν σκότει·
καὶ σκιᾷ θανάτου
καθημένοις· τοῦ

κατευθῦναι τοὺς
πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης· τὸ
δὲ παιδίον ηὔξανε
καὶ ἐκραταιοῦτο
πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς
ἐρήμοις· ἕως ἡμέ
ρας ἀναδείξεως αὐ
τοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ·
Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις·
ἐξῆλθε δόγμα
παρὰ Καίσαρος
Αὐγούστου· ἀπογρά
φεσθαι πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην·
αὕτη ἡ ἀπογραφὴ
πρώτη ἐγένετο·
ἡγεμονεύοντος
τῆς Συρίας Κυρη
νίου· καὶ ἐπορεύ
οντο πάντες ἀπο
γράφεσθαι ἕκα
στος εἰς τὴν ἰδίαν

Β΄ [illegible] Χ(ριστο)ῦ [illegible] γεννήσεως :.

πόλιν. ἀνέβη δὲ
καὶ ἰωσὴφ ἀπὸ
τῆς γαλιλαίας ἐκ
πόλεως ναζα-
ρέτ, εἰς τὴν ἰου-
δαίαν εἰς πόλιν
δαδ ἥτις καλεῖ-
ται βηθλεέμ· διὰ
τὸ εἶναι αὐτὸν ἐ-
ξ οἴκου καὶ πατριᾶς
δαδ, ἀπογρά-
ψασθαι σὺν
μαριὰμ τῇ μεμν-
ηστευμένῃ αὐ-
τῷ γυναικί, οὔσῃ
ἐγκύῳ. ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ εἶναι
αὐτοὺς ἐκεῖ· ἐπλή-
σθησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ τεκεῖν αὐτήν·
καὶ ἔτεκεν τὸν
υἱὸν αὐτῆς τὸν πρω-
τότοκον· καὶ ἐσ-
παργάνωσεν αὐ-

τόν· καὶ ἀνέκλινεν
αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ·
διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς
τόπος ἐν τῷ κα-
ταλύματι· καὶ
ποιμένες ἦσαν
ἐν τῇ χώρᾳ τῇ
β αὐτῇ ἀγραυλοῦντες
καὶ φυλάσσοντες
φυλακὰς τῆς νυ-
κτὸς ἐπὶ τὴν ποί-
μνην αὐτῶν· καὶ ἰ-
δοὺ ἄγγελος κ(υρίο)υ ἐπέστη
αὐτοῖς· καὶ δόξα κ(υρίο)υ
περιέλαμψεν
αὐτούς· καὶ ἐφο-
βήθησαν φόβον
μέγαν· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ
φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ
εὐαγγελίζομαι ὑ-
μῖν χαρὰν μεγάλην·
ἥτις ἔσται παντὶ
τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη

ἡμῖν σήμερον σωτὴρ ὅς ἐστι χριστὸς κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ τοῦτο ὑμῖν σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν φάτνῃ· καὶ ἐξέφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου· αἰνούντων τὸν θεὸν καὶ λεγόντων· δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι· καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ· καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν· καὶ ἦλθον σπεύσαντες· καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου· καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς· ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα

μηνὶ ἰαννουαρίῳ εἰς τὴν α

Συμβάλλουσα ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ
ὑπέστρεψαν οἱ ποι-
μένες δοξάζον-
τες καὶ αἰνοῦντες τὸν
θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς
ἤκουσαν καὶ εἶδον.
Καθὼς ἐλαλήθη
πρὸς αὐτούς. καὶ
Ὅτε ἐπλήσθησαν
αἱ ἡμέραι ὀκτὼ
τοῦ περιτεμεῖν
αὐτόν. καὶ ἐκλήθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς
τὸ κληθὲν ὑπὸ
τοῦ ἀγγέλου πρὸ
τοῦ συλληφθῆναι
αὐτὸν ἐν τῇ κοιλί-
ᾳ. καὶ ὅτε ἐπλήσ-
θησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ καθαρισμοῦ
αὐτῶν κατὰ τὸν
νόμον Μωϋσέως
Ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς
Ἱεροσόλυμα παρα-
στῆσαι τῷ κυρίῳ. καὶ
θὼς γέγραπται ἐν
νόμῳ κυρίου. ὅτι πᾶν
ἄρσεν διανοῖγον
μήτραν, ἅγιον τῷ
κυρίῳ κληθήσεται.
Καὶ τοῦ δοῦναι θυ-
σίαν κατὰ τὸ εἰρη-
μένον ἐν νόμῳ
κυρίου. ζεῦγος τρυ-
γόνων ἢ δύο νεοσ-
σοὺς περιστερῶν.
ν Καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐ-
ν Ἰερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα
Συμεών. καὶ ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος
δίκαιος καὶ εὐλα-
βής, προσδεχό-
μενος παράκλη-
σιν τοῦ Ἰσραήλ. καὶ πνεῦμα
ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν.
Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρη-
ματισμένον ὑπὸ

ν περὶ τοῦ Συμεών

του πνς του αγιου·
μη ιδειν θανατον
πριν η ιδη τον χν
κυ· και ηλθεν εν τω
πνι εις το ιερον·
Και εν τω εισαγαγειν
τους γονεις το παι
διον ιν· του ποιη
σαι αυτους κατα το
ειθισμενον του νο
μου περι αυτου· και
αυτος εδεξατο αυ
το εις τας αγκαλας
αυτου· και ευλογη
σε τον θν και ειπε·
Νυν απολυεις τον
δουλον σου δεσ
ποτα· κατα το
ρημα σου εν ειρη
νη· οτι ειδον οι οφθ
αλμοι μου το σωτη
ριον σου ο ητοιμα
σας κατα προσω
πον παντων των

λαων· φως εις απο
καλυψιν εθνων
και δοξαν λαου σου
ιηλ· και ην ιωσηφ
Και η μηρ αυτου θαυ
μαζοντες επι τοις
λαλουμενοις περι
αυτου· και ευλογη
σεν αυτους συμεων·
Και ειπε προς μαριαμ
την μρα αυτου·
ιδου ουτος κειται
εις πτωσιν και α
ναστασιν πολλων
εν τω ιηλ· και εις
σημειον αντιλεγο
μενον· και σου δε
αυτης την ψυχην
διελευσεται ρομ
φαια· οπως
αν αποκαλυφθω
σιν εκ πολλων
καρδιων διαλο
γισμοι· Και ην αννα

ε´ Ἄννης τῆς προφ(ήτιδος)·

Προφῆτις θυγάτηρ
Φανουὴλ ἐκ φυλῆς
Ἀσήρ· αὕτη προ-
βεβηκυῖα ἐν ἡμέ-
ραις πολλαῖς· ζήσα-
σα ἔτη μετὰ ἀν-
δρὸς ἑπτά, ἀπὸ
τῆς παρθενίας
αὐτῆς· καὶ αὐτὴ
χήρα ὡς ἐτῶν ὀγ-
δοήκοντα τεσσά-
ρων· ἣ οὐκ ἀφίστατο
ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ νη-
στείαις καὶ δεήσε-
σι λατρεύουσα
νύκτα καὶ ἡμέραν·
Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ ἐπιστᾶσα
ἀνθωμολογεῖτο τῷ
Κυρίῳ· καὶ ἐλάλει περὶ
αὐτοῦ πᾶσι τοῖς
προσδεχομένοις
λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ·
Καὶ ὡς ἐτέλεσαν
ἅπαντα τὰ κατὰ
τὸν νόμον Κυρίου· ὑ-
πέστρεψαν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν εἰς
τὴν πόλιν αὐτῶν
Ναζαρέτ· τὸ δὲ
παιδίον ηὔξανε
καὶ ἐκραταιοῦτο
πνεύματι· πληρούμενον
σοφίας καὶ χάρις
Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό·
Καὶ ἐπορεύοντο ἀρχ(ὴ) τῆς ε´ τομ
οἱ γονεῖς αὐτοῦ
κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ
τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα·
καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν
δώδεκα, ἀναβάν-
των αὐτῶν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα κατὰ
τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·
καὶ τελειωσάντων
τὰς ἡμέρας· ἐν
τῷ ὑποστρέφειν
αὐτούς· ὑπέμεινεν

ἰσ̅ ὁ παῖς ἐν ἰλ̅ημ·
καὶ οὐκ ἔγνω ἰω
σὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ·
νομίσαντες δὲ
αὐτὸν ἐν τῇ συνο
δίᾳ εἶναι· ἦλθον
ἡμέρας ὁδόν· καὶ
ἀνεζήτουν αὐτὸν
ἐν τοῖς συγγενέσι
καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς·
Καὶ μὴ εὑρόντες
αὐτόν· ὑπέστρε
ψαν εἰς ἰλ̅ημ ζη
τοῦντες αὐτόν·
Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡ
μέρας τρεῖς· εὗ
ρον αὐτὸν ἐν τῷ
ἱερῷ καθεζόμε
νον ἐν μέσῳ τῶν
διδασκάλων· καὶ
ἀκούοντα αὐτῶν
καὶ ἐπερωτῶντ
λβ αὐτούς· ἐξίσταν
το δὲ πάντες οἱ

Ἀκούοντες αὐτοῦ,
ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ
ταῖς ἀποκρίσε
σιν αὐτοῦ· καὶ ἰ
ει δόντες αὐτὸν ἐξε
πλάγησαν· καὶ
πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ
εἶπε· τέκνον
τί ἐποίησας ἡμῖν
οὕτως· ἰδοὺ ὁ πατήρ
σου κἀγὼ ὀδυνώ
μενοι ἐζητοῦμέν
σε· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· τί ὅτι ἐζη
τεῖτέ με· οὐκ ᾔδειτε
ὅτι ἐν τοῖς τοῦ
πρς̅ μου δεῖ εἶναί
με; καὶ αὐτοὶ οὐ
συνῆκαν τὸ ῥῆμα
ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς·
Καὶ κατέβη μετ'
αὐτῶν καὶ ἦν ὑ
ποτασσόμενος
αὐτοῖς· καὶ ἡ μήτηρ

τέ(λος) τῆς ε' ... ῥῆμα πρῶ(τον)

αὐτοῦ διετήρει
τὰ ῥήματα ταῦτα πάν-
τα ταῦτα συμβά-
λουσα ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῆς. καὶ ἰ(ησοῦ)ς
προέκοπτεν σο-
φίᾳ καὶ ἡλικίᾳ
καὶ χάριτι παρὰ
θ(ε)ῷ καὶ ἀν(θρώπ)οις.
Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαι-
δεκάτῳ τῆς ἡγε-
μονίας τιβερίου
καίσαρος. ἡγε-
μονεύοντος πον-
τίου πιλάτου τῆς
ἰουδαίας. καὶ τε-
τραρχοῦντος τῆς
γαλιλαίας ἡρώδου.
φιλίππου δὲ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
τετραρχοῦντος
τῆς ἰτουραίας καὶ
τραχωνίτιδος
χώρας. καὶ λυσα-

νίου τῆς ἀβιληνῆς
τετραρχοῦντος.
ἐπὶ ἀρχιερέως
ἄννα καὶ καϊάφα.
ἐγένετο ῥῆμα θ(εο)ῦ
ἐπὶ ἰωάννην τὸν
ζαχαρίου υἱὸν
ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ
ἦλθεν εἰς πᾶσαν
τὴν περίχωρον
τοῦ ἰορδάνου. κη-
ρύσσων βάπτισμα
μετανοίας εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
ὡς γέγραπται ἐν
βίβλῳ λόγων ἡ-
σαΐου τοῦ προφή(του)
λέγοντος. φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ. ἑτοιμά-
σατε τὴν ὁδὸν κ(υρίο)υ.
εὐθείας ποιεῖτε
τὰς τρίβους αὐτοῦ.
πᾶσα φάραγξ

: μηνὶ ἰαννουαρίῳ εἰς ε

πληρωθήσεται·
καὶ πᾶν ὄρος καὶ
βουνὸς ταπεινω
θήσεται· καὶ ἔσται
τὰ σκολιὰ εἰς εὐ
θεῖαν· καὶ αἱ τρα
χεῖαι εἰς ὁδοὺς λεί
ας· καὶ ὄψεται πᾶσα
σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ
θεοῦ· ἔλεγεν οὖν τοῖς
η/ε Ἐκπορευομένοις
ὄχλοις βαπτισθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ· γεννήματα
ἐχιδνῶν·
τίς ὑπέδειξεν ὑ
μῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς
μελλούσης ὀργῆς·
ποιήσατε οὖν καρ
ποὺς ἀξίους τῆς
μετανοίας· καὶ μὴ
ἄρξησθε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα
ἔχομεν τὸν Ἀβρα
άμ· λέγω γὰρ ὑμῖν
ὅτι δύναται ὁ θεὸς
ἐκ τῶν λίθων τούτων
ἐγεῖραι τέκνα τῷ
Ἀβραάμ· ἤδη δὲ
καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς
τὴν ῥίζαν τῶν
δένδρων κεῖται·
πᾶν οὖν δένδρον
μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν ἐκκόπτεται
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται·
θ Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ
ὄχλοι λέγοντες·
τί οὖν ποιήσομεν·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
λέγει αὐτοῖς· ὁ
ἔχων δύο χιτῶνας
μεταδότω τῷ μὴ
ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων
βρώματα ὁμοίως
ποιείτω· ἦλθον
Δὲ καὶ τελῶναι βα
πτισθῆναι καὶ εἶ
πον πρὸς αὐτόν·

διδάσκαλε τί ποιή-
σομεν· ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· μη-
δὲν πλέον παρὰ
τὸ διατεταγ-
μένον ὑμῖν πράσ-
σετε· ἐπηρώτων
ις δὲ αὐτὸν καὶ στρα-
τευόμενοι λέ-
γοντες· καὶ ἡμεῖς
τί ποιήσομεν·
Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· μηδένα
διασείσητε μη-
δὲ συκοφαντή-
σητε· καὶ ἀρκεῖσ-
θαι τοῖς ὀψωνίοις
ὑμῶν· προσδοκῶν-
τος δὲ τοῦ λαοῦ· περὶ ἰω(άννου)
Καὶ διαλογιζο-
μένων πάντων
ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν· ~~περὶ τοῦ~~
~~ἰωάννου~~· μήποτε

αὐτὸς εἴη ὁ χ(ριστό)ς· ἀ-
πεκρίνατο ὁ ἰω-
άννης ἅπασι λέ-
γων· ἐγὼ μὲν ὕδα-
τι βαπτίζω ὑμᾶς·
ια Ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυ-
ρότερός μου· οὗ
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
λῦσαι τὸν ἱμάντα
τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς
βαπτίσει ἐν πν(εύματ)ι
ιζ ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ
ε Πτύον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ· καὶ διακα-
θαριεῖ τὴν ἅλω-
να αὐτοῦ· καὶ συνά-
ξει τὸν σῖτον εἰς
τὴν ἀποθήκην
αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυ-
ρον κατακαύσει
πυρὶ ἀσβέστῳ·
ιβ Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
β ἕτερα παρακαλῶν

ἀνηγγελίζετο τὸν
λαόν. ὁ δὲ ἡρώ
δης ὁ τετράρχης ἐ
λεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ
περὶ ἡρωδιάδος
τῆς γυναικὸς τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Καὶ περὶ πάντων ὧν
ἐποίησε πο
νηρῶν ὁ ἡρώδης,
προσέθηκε καὶ τοῦ
το ἐπὶ πᾶσι. καὶ κα
τέκλεισε τὸν ἰωά
ννην ἐν τῇ φυλακῇ.
Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ β
απτισθῆναι ἅπαν
τα τὸν λαόν. καὶ
ἰυ βαπτισθέντος
καὶ προσευχομένου
ἀνεωχθῆναι τὸν
οὐνόν. καὶ καταβῆναι τὸ πνα τὸ
ἅγιον σωματικῷ
εἴδει ὡσεὶ περι

στερὰν ἐπ' αὐτόν.
καὶ φωνὴν ἐξ οὐ
ρανοῦ γενέσθαι λέ
γουσαν. σὺ εἶ ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητὸς
ἐν σοὶ εὐδόκησα.
Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ἰς ὡσ
εἰ ἐτῶν τριάκοντα
ἀρχόμενος. ὢν
ὡς ἐνομίζετο
υἱὸς ἰωσήφ. τοῦ
ἠλεί. τοῦ ματθάτ.
τοῦ λευΐ. τοῦ μελ
χί. τοῦ ἰαννά. τοῦ
ἰωσήφ. τοῦ ματ
ταθίου. τοῦ ἀμώς.
τοῦ ναούμ. τοῦ
ἐσλί. τοῦ ναγγαί.
τοῦ μαάθ. τοῦ ματ
ταθίου. τοῦ σε
μεΐ. τοῦ ἰωσήφ.
τοῦ ἰούδα. τοῦ
ἰωαννᾶ. τοῦ ῥησά.
τοῦ ζοροβάβελ.

τοῦ σαλαθιήλ·
τοῦ νηρί· τοῦ μελ
χί· τοῦ ἀδδί· τοῦ
κωσάμ· τοῦ ἐλ
μωδάμ· τοῦ ἤρ·
τοῦ ἰωσή· τοῦ ἐ
λιέζερ· τοῦ ἰω
ρείμ· τοῦ ματθάτ·
τοῦ λευΐ· τοῦ συ
μεὼν· τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰωσήφ· τοῦ
ἰωνάμ· τοῦ ἐλια
κεὶμ· τοῦ μελεᾶ·
τοῦ μαϊνάμ· τοῦ
ματταθά· τοῦ να
θάν· τοῦ δαβίδ· τοῦ
ἰεσσαί· τοῦ ὠβήδ·
τοῦ βοόζ· τοῦ σαλ
μών· τοῦ ναασ
σών· τοῦ ἀμινα
δὰβ· τοῦ ἀράμ·
τοῦ ἐσρώμ· τοῦ
φαρές· τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰακώβ· τοῦ

ἰσαάκ· τοῦ ἀβραάμ·
τοῦ θάρρα· τοῦ να
χώρ· τοῦ σερούχ·
τοῦ ῥαγαῦ· τοῦ
φαλέκ· τοῦ ἐβέρ·
τοῦ σαλά· τοῦ καϊ
νάμ· τοῦ ἀρφαξάδ·
τοῦ σήμ· τοῦ νῶε·
τοῦ λάμεχ· τοῦ
μαθουσάλα· τοῦ
ἐνώχ· τοῦ ἰαρέδ·
τοῦ μαλελεήλ·
τοῦ καϊνάν· τοῦ
ἐνώς· τοῦ σήθ· τοῦ
ἀδάμ· τοῦ θεοῦ· Ἰησοῦς
δὲ πνεύματος ἁγίου πλή ιε
ρης· ὑπέστρεψεν τέλ. κβ
ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου·
καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι
εἰς τὴν ἔρημον·
ἡμέρας τεσσαρά
κοντα πειραζό
μενος ὑπὸ τοῦ
διαβόλου· καὶ οὐκ

τῇ π[illegible] τῆς α' ἑβδ.
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·

ιε ε Κ(αὶ) οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν
ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις· κ(αὶ)
συντελεσθεισῶν
αὐτῶν· ὕστερον ἐ-
πείνασε· καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος· εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ θ(εο)ῦ· εἰπὲ τῷ
λίθῳ τούτῳ ἵνα
γένηται ἄρτος· κ(αὶ)
ἀπεκρίθη ἰ(ησοῦ)ς πρὸς
αὐτὸν λέγων· γέ-
γραπται ὅτι οὐκ ἐπ'
ἄρτῳ μόνῳ ζή-
σεται ἄνθρωπος·
ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥή-
ματι θ(εο)ῦ· καὶ ἀνα-
γαγὼν αὐτὸν ὁ διά-
βολος εἰς ὄρος
ὑψηλὸν· ἔδειξεν
αὐτῷ πάσας τὰς
βασιλείας τῆς
οἰκουμένης· ἐν
στιγμῇ χρόνου· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος· σοὶ δώσω
τὴν ἐξουσίαν ταύ-
την ἅπασαν καὶ
τὴν δόξαν αὐτῶν·
ὅτι ἐμοὶ παραδέ-
δοται καὶ ᾧ ἐὰν θέ-
λω δίδωμι αὐτήν·
σὺ οὖν ἐὰν προσ-
κυνήσῃς ἐνώπι-
όν μου, ἔσται σοι
πάντα· καὶ ἀπο-
κριθεὶς αὐτῷ εἶ-
πεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ὕπαγε
ὀπίσω μου σατα-
νᾶ· γέγραπται
γάρ· προσκυνή-
σεις κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου·
καὶ αὐτῷ μόνῳ λα-
τρεύσεις· καὶ ἤ-
γαγεν αὐτὸν εἰς ἰ-
λημ· καὶ ἔστησεν
αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτε-

ρύγιον τοῦ ἱεροῦ·
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θῦ
βάλε σεαυτὸν ἐν
τεῦθεν κάτω· γέ
γραπται γάρ· ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ
ἐντελεῖται πε
ρὶ σοῦ· τοῦ διαφυ
λάξαι σε· καὶ ὅ
τι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦ
σίν σε· μήποτε προ
σκόψῃς πρὸς λί
θον τὸν πόδα σου·
Καὶ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτῷ ὁ
ἰσ̄· ὅτι εἴρηται· οὐκ
ἐκπειράσεις
κν̄ τὸν θν̄ σου· καὶ
συντελέσας πάν
τα πειρασμὸν
ὁ διάβολος· ἀπέ
στη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι
καιροῦ· καὶ ὑπέ

Στρεψεν ὁ ἰσ̄ ἐν τῇ
δυνάμει τοῦ πνς̄
εἰς τὴν γαλιλαίαν·
καὶ φήμη ἐξῆλθε
καθ' ὅλης τῆς πε
ριχώρου περὶ αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς ἐδίδα
σκεν ἐν ταῖς συνα
γωγαῖς αὐτῶν·
δοξαζόμενος
ὑπὸ πάντων·
Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
ναζαρέτ· οὗ ἦν
Τεθραμμένος·
καὶ εἰσῆλθε κατὰ
τὸ εἰωθὸς αὐτῷ·
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων εἰς
τὴν συναγωγήν·
Καὶ ἀνέστη ἀναγνῶ
ναι· καὶ ἐπεδόθη
αὐτῷ βιβλίον ἡ
σαΐου τοῦ προφήτου·
Καὶ ἀναπτύξας

τοῦ βιβλίου,
εὗρε τὸν τόπον
οὗ ἦν γεγραμμέ-
νον· πνεῦμα κυρίου ἐπ'
ἐμέ· οὗ εἵνεκεν
ἔχρισέ με· εὐα-
γγελίσασθαι πτω-
χοῖς ἀπέσταλκέ
με· ἰάσασθαι τοὺς
συντετριμμένους
τὴν καρδίαν· κη-
ρύξαι αἰχμαλώτοις
ἄφεσιν· καὶ τυ-
φλοῖς ἀνάβλεψιν·
ἀποστεῖλαι τεθρ-
αυσμένους ἐν ἀ-
ιθ ι φέσει· κηρύξαι
ἐνιαυτὸν κυρίου δε-
κτόν· καὶ πτύξ-
ας τὸ βιβλίον· ἀ-
ποδοὺς τῷ ὑπη-
ρέτῃ ἐκάθισε·
Καὶ πάντων ἐν
τῇ συναγωγῇ οἱ
ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀ-
τενίζοντες αὐτῷ·
ἤρξατο δὲ λέγειν
πρὸς αὐτούς· ὅτι
σήμερον πεπλή-
ρωται ἡ γραφὴ αὕ-
τη ἐν τοῖς ὠσὶν
ὑμῶν· καὶ πάντες
ἐμαρτύρουν αὐτῷ·
Καὶ ἐθαύμαζον
ἐπὶ τοῖς λόγοις
τῆς χάριτος τοῖς
ἐκπορευομένοις
ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ· καὶ ἔλεγον·
οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ
υἱὸς ἰωσήφ; καὶ
κ ι εἶπε πρὸς αὐτούς·
ἀρ(χή) Πάντως ἐρεῖτέ μοι
τὴν παραβολὴν
ταύτην· ἰατρὲ
θεράπευσον σε-
αυτόν· ὅσα ἠκού-
σαμεν γενόμενα

[illegible]

ἐν τῇ καπερναοὺμ
ποίησον καὶ
ὧδε ἐν τῇ πατρί-
δι σου· εἶπε δέ·
κα ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι οὐδεὶς προ-
φήτης δεκτός
ἐστιν ἐν τῇ πατρί-
δι αὐτοῦ· ἐπ' ἀλη-
κβ θείας δὲ λέγω
ὑμῖν· ὅτι πολλαὶ
χῆραι ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἠ-
λίου ἐν τῷ ἰηλ·
ὅτε ἐκλείσθη ὁ
οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη
τρία καὶ μῆνας
ἕξ· ὡς ἐγένετο λι-
μὸς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν·
Καὶ πρὸς οὐδε-
μίαν αὐτῶν ἐπέ-
μφθη ἠλίας· εἰ μὴ
εἰς σάρεπτα τῆς

σιδῶνος· πρὸς
γυναῖκα χήραν·
Καὶ πολλοὶ λεπροὶ
ἦσαν ἐπὶ ἐλισσαί-
ου τοῦ προφήτου ἐν
τῷ ἰηλ· καὶ οὐδεὶς
αὐτῶν ἐκαθαρίσ-
θη· εἰ μὴ νεεμὰν
ὁ σύρος· καὶ ἐπλή-
σθησαν πάντες
θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ
ἀκούοντες ταῦτα·
Καὶ ἀναστάντες ἐ-
ξέβαλον αὐτὸν
ἔξω τῆς πόλεως·
καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως
ὀφρύος τοῦ ὄρους·
ἐφ' οὗ ἡ πόλις
αὐτῶν ᾠκοδόμη-
το· εἰς τὸ κατα-
κρημνίσαι αὐτόν·
αὐτὸς δὲ διελ-
θὼν διὰ μέσου
αὐτῶν ἐπορεύετο·

χβ
η

Καὶ κατῆλθεν ὁ ἰς
εἰς καπερναοὺμ
πόλιν τῆς γα
λιλαίας· καὶ ἦν
διδάσκων αὐτοὺς
ἐν τοῖς σάββασι·

χγ
δ

Καὶ ἐξεπλήσσοντο
ἐπὶ τῇ διδα
χῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐ
ξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος
αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ

χδ
ἀρχ η
τῷ καιρῷ
ἐκ κατῆλθεν ὁ ἰς:

συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος
ἔχων πνεῦμα δαιμο
νίου ἀκαθάρτου·
καὶ ἀνέκραξε
φωνῇ μεγάλῃ λέ
γων· ἔα· τί ἡμῖν καὶ
σοὶ ἰυ ναζαρηνέ·
ἦλθες ἀπολέσαι
ἡμᾶς· οἶδά σε τίς
εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θῦ·
Καὶ ἐπετίμησεν
αὐτῷ ὁ ἰς λέγων·
φιμώθητι καὶ ἔ
ξελθε ἐξ αὐτοῦ·
καὶ ῥίψαν αὐτὸν
τὸ δαιμόνιον εἰς
τὸ μέσον· ἐξῆλ
θεν ἀπ' αὐτοῦ μη
δὲν βλάψαν αὐτόν·
Καὶ ἐγένετο θάμ
βος ἐπὶ πάντας·
καὶ συνελάλουν
πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες· τίς ὁ
λόγος οὗτος ὅτι
ἐν ἐξουσίᾳ καὶ
δυνάμει ἐπιτάσ
σει τοῖς ἀκαθάρ
τοις πνεύμασι
καὶ ἐξέρχονται·
Καὶ ἐξεπορεύετο
ἦχος περὶ αὐτοῦ
εἰς πάντα τό
πον τῆς περι
χώρου· ἀναστὰς
δὲ ἐκ τῆς συναγω
γῆς· εἰσῆλθεν

τῇ β΄ τῆς β΄ ἑβδ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἀναστὰς ὁ ἰς:

λε θ εἰς τὴν οἰκίαν σίμω-
νος· πενθερὰ
δὲ τοῦ σίμωνος
ἦν συνεχομένη
πυρετῷ μεγάλῳ·
καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν περὶ αὐτῆς.
καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω
αὐτῆς, ἐπετί-
μησε τῷ πυρε-
τῷ καὶ ἀφῆκεν
αὐτήν· παραχρῆ-
μα δὲ ἀναστᾶσα
διηκόνει αὐτοῖς·
Δύνοντος δὲ τοῦ
ἡλίου, πάντες
ὅσοι εἶχον ἀσθε-
νοῦντας νόσοις
ποικίλαις, ἤγα-
γον αὐτοὺς πρὸς
αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ
ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς
χεῖρας ἐπιθείς,
ἐθεράπευσεν

αὐτούς· λζ η ἐξήρχον-
το δὲ καὶ δαιμόνια
ἀπὸ πολλῶν, κρά-
ζοντα καὶ λέγοντα·
ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπιτι-
μῶν οὐκ εἴα αὐτὰ
λαλεῖν· ὅτι ᾔδει-
σαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν
εἶναι· λη η Γενομένης
δὲ ἡμέρας, ἐξελ-
θὼν ἐπορεύθη
εἰς ἔρημον τόπον·
καὶ οἱ ὄχλοι ἐπε-
ζήτουν αὐτόν·
καὶ ἦλθον ἕως
αὐτοῦ, καὶ κατεῖ-
χον αὐτὸν τοῦ μὴ
πορεύεσθαι ἀ-
π' αὐτῶν· ὁ δὲ εἶ-
πε πρὸς αὐτούς·
ὅτι καὶ ἑτέραις
πόλεσιν εὐαγγε-
λίσασθαί με δεῖ

τὴν βασιλείαν
τοῦ θ(εο)ῦ· ὅτι εἰς
τοῦτο ἀπέσταλ
μαι. καὶ ἦν κηρύ
σσων ἐν ταῖς συ
ναγωγαῖς τῆς γα
κθ ι λιλαίας. ἐγένε
το δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον
ἐπικεῖσθαι αὐ
τῷ τοῦ ἀκούειν
τὸν λόγον τοῦ θ(εο)ῦ·
καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς
παρὰ τὴν λίμνην
γεννησαρέτ. καὶ
εἶδε δύο πλοῖα
ἑστῶτα παρὰ τὴν
λίμνην· οἱ δὲ
ἁλιεῖς ἀποβά
ντες ἀπ' αὐτῶν
ἀπέπλυναν τὰ
δίκτυα. ἐμβὰς
δὲ εἰς ἓν τῶν
πλοίων ὃ ἦν τοῦ
σίμωνος, ἠρώ
τησεν αὐτὸν ἀπὸ
τῆς γῆς ἐπαναγα
γεῖν ὀλίγον. καὶ
καθίσας ἐδίδασ
κεν ἐκ τοῦ πλοίου λ θ
ια τοὺς ὄχλους. ὡς
δὲ ἐπαύσατο λαλῶν,
εἶπε πρὸς τὸν
σίμωνα· ἐπανά
γαγε εἰς τὸ βάθος,
καὶ χαλάσατε τὰ
δίκτυα ὑμῶν εἰς
ἄγραν. καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ σίμων
εἶπεν αὐτῷ· ἐ
πιστάτα, δι' ὅλης
τῆς νυκτὸς κοπι
άσαντες οὐδὲν
ἐλάβομεν· ἐπὶ
δὲ τῷ ῥήματί σου
χαλάσω τὸ δίκτυ
ον. καὶ τοῦτο ποι
ήσαντες, συνέ
κλεισαν πλῆθος

ἰχθύων πολύ·
διερρήγνυτο δὲ
τὸ δίκτυον αὐτῶν.
Καὶ κατένευσαν
τοῖς μετόχοις
τοῖς ἐν τῷ ἑτέ-
ρῳ πλοίῳ· τοῦ
ἐλθόντας συλλα-
βέσθαι αὐτοῖς·
καὶ ἦλθον καὶ ἔ-
πλησαν ἀμφότε-
ρα τὰ πλοῖα· ὥστε
βυθίζεσθαι αὐ-
λα τά· ἰδὼν δὲ Σίμων
Πέτρος· προσέπεσε
τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ
λέγων· ἔξελθε
ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ιβ
ἁμαρτωλός εἰμι
κύριε· θάμβος γὰρ
περιέσχεν αὐτόν·
καὶ πάντας τοὺς
σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄ-
γρᾳ τῶν ἰχθύων
ᾗ συνέλαβον· ὁμοί-
ως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ
Ἰωάννην υἱοὺς Ζε-
βεδαίου· οἳ ἦσαν
κοινωνοὶ τῷ Σίμω-
λβ νι· καὶ εἶπε πρὸς
β Τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς·
μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ
νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζω-
γρῶν· καὶ καταγα-
γόντες τὰ πλοῖ-
α ἐπὶ τὴν γῆν· ἀ-
φέντες ἅπαντα
λγ ἠκολούθησαν αὐτῷ.
β Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶ-
ναι αὐτὸν ἐν μιᾷ
τῶν πόλεων· καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης
λέπρας· καὶ ἰ-
δὼν τὸν Ἰησοῦν· πεσὼν
ἐπὶ πρόσωπον
ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων·
κύριε ἐὰν θέλῃς δύ-
νασαί με καθα-

ιβ΄ περὶ τοῦ λεπροῦ :-

ρίσαι. καὶ ἐκτεί
νας τὴν χεῖρα
ἥψατο αὐτοῦ εἰπών·
θέλω καθαρίσ
θητι. καὶ εὐθέως
ἡ λέπρα ἀπῆλ
θεν ἀπ' αὐτοῦ.
Καὶ αὐτὸς παρήγ
γειλεν αὐτῷ μη
δενὶ εἰπεῖν· ἀλ
λὰ ἀπελθὼν δεῖ
ξον σεαυτὸν τῷ ἱ
ερεῖ. καὶ προσ
ένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου·
καθὼς προσέτα
ξε μωσῆς εἰς μαρ
τύριον αὐτοῖς.
λδ α Διήρχετο δὲ μᾶλλον ιε
ὁ λόγος περὶ αὐ
τοῦ. καὶ συνήρχον
το ὄχλοι πολλοὶ
ἀκούειν καὶ θερα
πεύεσθαι ὑπ' αὐ
τοῦ ἀπὸ τῶν ἀσ
θενειῶν αὐτῶν.
αὐτὸς δὲ ἦν ὑπο
χωρῶν ἐν ταῖς
λε β ἐρήμοις καὶ προσ
ευχόμενος. καὶ
ἐγένετο ἐν μιᾷ
τῶν ἡμερῶν καὶ
λϛ αὐτὸς ἦν διδάσκων.
καὶ ἦσαν καθήμενοι
φαρισαῖοι καὶ νο
μοδιδάσκαλοι·
οἳ ἦσαν ἐληλυθό
τες ἐκ πάσης κώμης
τῆς γαλιλαίας καὶ
ἰουδαίας καὶ ἱλήμ.
καὶ δύναμις κυ ἦν
λζ α εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.
Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέ
ροντες ἐπὶ κλίνης
ἄνθρωπον ὃς ἦν
παραλελυμένος.
καὶ ἐζήτουν αὐτὸν
εἰσενεγκεῖν καὶ

θῆναι ἐνώπιον
αὐτοῦ· καὶ μὴ εὑ
ρόντες ποίας εἰσ
ενέγκωσιν αὐτὸν
διὰ τὸν ὄχλον ἀνα
βάντες ἐπὶ τὸ
δῶμα διὰ τῶν
κεράμων· καὶ
θῆκαν αὐτὸν σὺν
τῷ κλινιδίῳ εἰς
τὸ μέσον ἔμπρο
σθεν τοῦ ι̅υ̅· καὶ ἰ
δὼν τὴν πίστιν
αὐτῶν· εἶπεν
αὐτῷ· ἀφέων
ταί σοι αἱ ἁμαρτί
αι σου· καὶ ἤρξαν
το διαλογίζεσθαι
οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι
λέγοντες· τίς ἐ
στιν οὗτος ὃς λα
λεῖ βλασφημίας·
τίς δύναται ἀφι

έναι ἁμαρτίας εἰ
μὴ μόνος ὁ θ̅ς̅· ἐ
πιγνοὺς δὲ ὁ ι̅ς̅
τοὺς διαλογισμοὺς
αὐτῶν· ἀποκρι
θεὶς εἶπε πρὸς
αὐτούς· τί διαλο
γίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν·
τί ἐστιν εὐκοπώ
τερον εἰπεῖν ἀ
φέωνταί σοι αἱ ἁ
μαρτίαι· ἢ εἰπεῖν
ἔγειραι καὶ περι
πάτει· ἵνα δὲ
εἰδῆτε ὅτι ἐξου
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς
τοῦ ἀν̅ο̅υ̅ ἐπὶ τῆς
γῆς ἀφιέναι ἁμαρ
τίας· εἶπε τῷ
παραλελυμένῳ·
σοὶ λέγω· ἔγειρε·
καὶ ἄρας τὸ κλι
νίδιόν σου πο

ρεύου εἰς τὸν οἶ
κόν σου· καὶ πα
ραχρῆμα ἀναστὰς
ἐνώπιον αὐτῶν·
ἄρας ἐφ' ὃ κατέ
κειτο· ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐ
τοῦ δοξάζων τὸν
θν̄· καὶ ἐπλήσθη
σαν φόβου λέγοντες·
ὅτι εἴδομεν πα
λη β ράδοξα σήμερον.
Καὶ μετὰ ταῦτα ἐ
ξῆλθε καὶ ἐθεά
σατο τελώνην
ὀνόματι λευῒν·
καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον καὶ
λέγει αὐτῷ· ἀκο
λούθει μοι· καὶ
καταλιπὼν ἅ
παντα ἀναστὰς
ἠκολούθησεν
αὐτῷ· καὶ ἐποίησε

λθ
β

σεν δοχὴν μεγάλην
λευῒς αὐτῷ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ
ἦν ὄχλος τελωνῶν
πολύς· καὶ ἄλλων·
οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν
κατακείμενοι·
καὶ ἐγόγγυζον οἱ
γραμματεῖς αὐτῶν
καὶ οἱ φαρισαῖοι·
πρὸς τοὺς μαθη
τὰς αὐτοῦ λέγοντες·
διατί μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁ
μαρτωλῶν ἐσθί
ετε καὶ πίνετε·
μ ε Καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰς̄ εἶπε πρὸς
αὐτούς· οὐ χρείαν
ἔχουσιν οἱ ὑγιαί
νοντες ἰατροῦ·
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες·
οὐκ ἐλήλυθα κα
λέσαι δικαίους.

ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν. οἱ
δὲ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν· διὰ τί οἱ μαθη-
ταὶ Ἰωάννου νηστεύου-
σι πυκνὰ καὶ δεή-
σεις ποιοῦνται ὁ-
μοίως καὶ οἱ τῶν
φαρισαίων. οἱ δὲ
σοὶ ἐσθίουσι καὶ πί-
νουσιν. ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· μὴ δύ-
νασθε τοὺς υἱοὺς
τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ
ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν
ἐστι ποιῆσαι νη-
στεύειν. ἐλεύσονται
δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν
ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν
ὁ νυμφίος τότε
νηστεύσουσιν ἐν ἐ-
κείναις ταῖς ἡμέ-
ραις. ἔλεγε δὲ καὶ
παραβολὴν πρὸς
αὐτοὺς ὅτι οὐδεὶς

ἐπίβλημα ἱματίου και-
νοῦ, ἐπιβάλλει ἐπὶ
ἱμάτιον παλαιόν· εἰ
δὲ μήγε, καὶ τὸ και-
νὸν σχίζει· καὶ τῷ
παλαιῷ οὐ συμφω-
νεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ και-
νοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
παλαιούς· εἰ δὲ μήγε,
ῥήξει ὁ νέος οἶνος
τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐ-
τὸς ἐκχυθήσεται·
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦν-
ται· ἀλλὰ οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς καινοὺς
βλητέον· καὶ ἀμφό-
τεροι συντηροῦν-
ται. καὶ οὐδεὶς πιὼν
παλαιὸν εὐθέως θέ-
λει νέον· λέγει γάρ· ὁ
παλαιὸς χρηστότε-
ρός ἐστιν. ἐγένετο
δὲ ἐν σαββάτῳ τε β:

δευτεροπρώτῳ·
διαπορεύεσθαι αὐ-
τὸν διὰ τῶν σπορί-
μων· καὶ ἔτιλλον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τοὺς στάχυας, καὶ ἤ-
σθιον ψώχοντες ταῖς
χερσί· τινὲς δὲ τῶν
φαρισαίων εἶπον αὐ-
τοῖς· τί ποιεῖτε ὃ οὐκ
ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς
σάββασι· καὶ ἀποκρι-
θεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν
ὁ ἰς· οὐδὲ τοῦτο ἀνέ-
γνωτε ὃ ἐποίησε δαδ·
ὁπότε ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
ὄντες· ὡς εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ θῦ·
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔλαβε
καὶ ἔφαγε καὶ ἔδω-
κε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ·
οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ
μὴ μόνους

τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἔ-
λεγεν αὐτοῖς ὅτι
κς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνου καὶ τοῦ σαβ-
βάτου· ἐγένετο δὲ
καὶ ἐν ἑτέρῳ σαβ-
βάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν
εἰς τὴν συναγωγὴν
καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν
ἐκεῖ ἄνος καὶ ἡ χεὶρ αὐ-
τοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξη-
ρά· παρετήρουν
δὲ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰ
ἐν τῷ σαββάτῳ θε-
ραπεύσει· ἵνα εὕρω-
σι κατηγορίαν κατ'
αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ᾔδει
τοὺς διαλογισμοὺς αὐ-
τῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀνῳ
τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν
χεῖρα· ἔγειραι καὶ στῆ-
θι εἰς τὸ μέσον· ὁ δὲ
ἀναστὰς ἔστη· εἶπεν

οὖν ὁ ἰσ̅ πρὸς αὐτούς·
ἐπερωτήσω ὑμᾶς
τί ἔξεστι τοῖς σάβ
βασιν· ἀγαθοποιῆ
σαι ἢ κακοποιῆσαι·
ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀ
ποκτεῖναι· καὶ περι
βλεψάμενος πάν
τας αὐτούς· εἶπεν αὐτῷ·
ἔκτεινον τὴν χεῖ
ρά σου· ὁ δὲ ἐποίη
σε· καὶ ἀποκατεστάθη
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς
ὡς ἡ ἄλλη· αὐτοὶ δὲ
ἐπλήσθησαν ἀνοίας·
καὶ διελάλουν πρὸς
ἀλλήλους τί ἂν ποι
μα ήσειαν τῷ ἰυ̅· ἐγένε
το δὲ ἐν ταῖς ἡμέ
ραις ταύταις· ἐξῆλ
θεν εἰς τὸ ὄρος προ
σεύξασθαι· καὶ ἦν
διανυκτερεύων ἐν
τῇ προσευχῇ τοῦ θῦ·

Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα· μβ β
προσεφώνησε
τοὺς μαθητὰς αὐ
τοῦ· καὶ ἐκλεξά
μενος ἀπ' αὐτῶν
δώδεκα· οὓς καὶ ἀ
ποστόλους ὠνόμα
σε· σίμωνα ὃν καὶ
ὠνόμασε πέτρον·
Καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀ
δελφὸν αὐτοῦ·
ἰάκωβον καὶ ἰωάννην·
φίλιππον καὶ βαρ
θολομαῖον· ματθαῖ
ον καὶ θωμᾶν· ἰάκω
βον τὸν τοῦ ἀλφαί
ου· καὶ σίμωνα τὸν
καλούμενον ζη
λωτήν· ἰούδαν ἰ
ακώβου· καὶ ἰού
δαν ἰσκαριώτην·
ὃς καὶ ἐγένετο
προδότης· Καὶ μγ α
καταβὰς μετ' αὐτῶν

τῶν· ἔστη ἐπὶ τό
που πεδινοῦ· καὶ ὄ
χλος μαθητῶν αὐ
τοῦ καὶ πλῆθος
πολὺ τοῦ λαοῦ·
ἀπὸ πάσης τῆς ἰ
ουδαίας καὶ ἰλημ
καὶ τῆς παραλίου
τύρου καὶ σιδῶνος·
οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι
αὐτοῦ· καὶ ἰαθῆναι
ἀπὸ τῶν νόσων αὐ
τῶν· καὶ οἱ ὀχλού
μενοι ὑπὸ πνευμά
των ἀκαθάρτων καὶ
ἐθεραπεύοντο·
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἐζήτει ἅπτεσθαι
αὐτοῦ· ὅτι δύνα
μις παρ᾽ αὐτοῦ
ἐξήρχετο καὶ ἰ
ᾶτο πάντας· καὶ
ι αὐτὸς ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
εἰς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ εἶπεν· μα
κάριοι οἱ πτωχοί·
ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ θυ·
μακάριοι οἱ πει
νῶντες νῦν ὅτι
γελάσετε· μακά
ριοι ἐστὲ ὅταν μισή
σωσιν ὑμᾶς οἱ ἄν
θρωποι· καὶ ὅταν
ἀφορίσωσιν ὑμᾶς
καὶ ὀνειδίσωσι· καὶ
ἐκβάλωσι τὸ ὄνο
μα ὑμῶν ὡς πονη
ρὸν· ἕνεκα τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· χά
ρητε ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκ
ιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ
ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ·
κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποί
ουν τοῖς προφήται

οἱ πατέρες αὐτῶν
ν Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
πλουσίοις· ὅτι
ἀπέχετε τὴν πα-
ράκλησιν ὑμῶν·
οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπε-
πλησμένοι· ὅτι
πεινάσετε· οὐαὶ
ὑμῖν οἱ γελῶντες
νῦν· ὅτι πενθήσετε
καὶ κλαύσετε· οὐ-
να αὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς
εἴπωσιν οἱ ἄνθρωποι·
κατὰ ταῦτα γὰρ ἐ-
ποίουν τοῖς ψευδο-
προφήταις οἱ πατέρες
νβ αὐτῶν· ἀλλ' ὑμῖν
λέγω τοῖς ἀκού-
ουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς
ἐχθροὺς ὑμῶν· κα-
λῶς ποιεῖτε τοῖς
μισοῦσιν ὑμᾶς· εὐ-
λογεῖτε τοὺς κα-
ταρωμένους ὑμῖν·

προσεύχεσθε ὑπὲρ
τῶν ἐπηρεαζόντων
ὑμᾶς· τῷ τύπτοντί νγ ε
σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα
πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην·
καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός
σου τὸ ἱμάτιον· καὶ
τὸν χιτῶνα μὴ κω-
λύσῃς· παντὶ δὲ τῷ
αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ
ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ
σὰ μὴ ἀπαίτει·
Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα νδ ε
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄν-
θρωποι· καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς ὁ-
μοίως· καὶ εἰ ἀγα- νε ε
πᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς· ποία ὑμῖν
χάρις ἐστίν· καὶ γὰρ
οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτοὺς
ἀγαπῶσι· καὶ ἐὰν ἀγα-
θοποιεῖτε τοὺς ἀγαθο-

ποιοῦντας ὑμᾶς, ποί-
α ὑμῖν χάρις ἐστί·
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτω-
λοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦ-
σι. καὶ ἐὰν δανείζη-
τε παρ' ὧν ἐλπί-
ζετε ἀπολαβεῖν.
ποία ὑμῖν χάρις ἐστί·
καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ
ἁμαρτωλοῖς δανεί-
ζουσιν, ἵνα ἀπο-
λάβωσι τὰ ἴσα. πλὴν
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν. καὶ ἀγαθοποι-
εῖτε καὶ δανείζετε
μηδὲν ἀπελπίζον-
τες. καὶ ἔσται ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολύς. καὶ ἔ-
σεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ε νζ
ὅτι αὐτὸς χρηστός
ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχα-
ρίστους καὶ πονη-
ρούς. γίνεσθαι
οἰκτίρμονες, κα-
θὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν
οἰκτίρμων ἐστί.
β νς Μὴ κρίνετε καὶ οὐ μὴ
κριθῆτε. μὴ καταδι-
κάζετε. καὶ οὐ
μὴ καταδικασθῆ-
τε. ἀπολύετε, καὶ
ἀπολυθήσεσθε.
δίδοτε καὶ δοθήσεται
ὑμῖν μέτρον καλόν
πεπιεσμένον καὶ
σεσαλευμένον. καὶ
ὑπερεκχυνόμε-
νον δώσουσιν εἰς τὸν
κόλπον ὑμῶν. τῷ
γὰρ αὐτῷ μέτρῳ
ᾧ μετρεῖται, ἀν-
τιμετρηθήσεται
ὑμῖν. εἶπε δὲ παρα-
βολὴν αὐτοῖς. μήτι
δύναται τυφλὸς
τυφλὸν ὁδηγεῖν;
οὐχὶ ἀμφότεροι
εἰς βόθυνον πεσοῦνται;

Οὐκ ἔστιν μαθητὴς
ὑπὲρ τὸν διδάσ-
καλον αὐτοῦ· κα-
τηρτισμένος δὲ
πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδά-
σκαλος αὐτοῦ. τί
δὲ βλέπεις τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου·
τὴν δὲ δοκὸν τὴν
ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλ-
μῷ οὐ κατανοεῖς.
ἢ πῶς δύνασαι λέ-
γειν τῷ ἀδελφῷ
σου· ἀδελφέ· ἄφες
ἐκβάλω τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ σου, αὐτὸς τὴν
ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ
δοκὸν οὐ βλέπων·
ὑποκριτά· ἔκβα-
λε πρῶτον τὴν δο-
κὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
σου· καὶ τότε διαβ-
λέψεις ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος τὸ ἐν
τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου. Οὐ
γάρ ἐστι δένδρον καλ-
λὸν· ποιοῦν καρπὸν
σαπρόν· οὐδὲ δέν-
δρον σαπρὸν· ποι-
οῦν καρπὸν καλόν·
ἕκαστον γὰρ δένδρον
ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ
γινώσκεται· οὐ γὰρ
ἐξ ἀκανθῶν συλλέ-
γουσι σῦκα· οὐδὲ
ἐκ βάτου τρυγῶσι
σταφυλήν· ὁ ἀγαθὸς
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ· προφέ-
ρει τὸ ἀγαθόν· καὶ
ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος·
ἐκ τοῦ πονηροῦ
θησαυροῦ τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ· προ

φέρει τὸ πονηρόν·
ἐκ γὰρ τοῦ περισ-
σεύματος τῆς καρ-
δίας λαλεῖ τὸ στό-
μα αὐτοῦ· τί δέ με
καλεῖτε κε κε καὶ
οὐ ποιεῖτε ἃ λέ-
γω· πᾶς ὁ ἐρχό-
μενος πρός με
καὶ ἀκούων μου τῶν
λόγων καὶ ποιῶν
αὐτούς· ὑποδείξω
ὑμῖν τίνι ἐστὶν
ὅμοιος· ὅμοιός
ἐστιν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομοῦντι οἰ-
κίαν· ὃς ἔσκαψε
καὶ ἐβάθυνε· καὶ
ἔθηκε θεμέλιον
ἐπὶ τὴν πέτραν·
πλημμύρας δὲ
γενομένης· προσ-
έρρηξεν ὁ ποτα-
μὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ

καὶ οὐκ ἴσχυσεν σα-
λεῦσαι αὐτήν· τεθεμε-
λίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν
πέτραν· ὁ δὲ ἀκού-
σας καὶ μὴ ποιή-
σας· ὅμοιός ἐστιν
ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαν-
τι οἰκίαν ἐπὶ
τὴν γῆν· χωρὶς θε-
μελίου· ᾗ προσ-
έρρηξεν ὁ ποταμός·
καὶ εὐθέως ἔπεσε
καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς
οἰκίας ἐκείνης μέγα·
ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε
πάντα τὰ ῥήμα-
τα αὐτοῦ εἰς τὰς
ἀκοὰς τοῦ
λαοῦ· εἰσῆλθεν
εἰς Καπερναούμ·
ἑκατοντάρχου
δέ τινος δοῦλος
κακῶς ἔχων· ἤμελ-
λε τελευτᾶν· ὃς

ἦν αὐτῷ ἔντιμος·
ἀκούσας δὲ περὶ
τοῦ ι̅υ̅ ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν πρεσ
βυτέρους τῶν ἰου
δαίων ἐρωτῶν αὐ
τόν· ὅπως ἐλθὼν
διασώσει τὸν δοῦ
λον αὐτοῦ· οἱ δὲ πα
ραγενόμενοι πρὸς
τὸν ι̅ν̅· παρεκάλουν
αὐτὸν σπουδαίως
λέγοντες· ὅτι ἄ
ξιός ἐστιν ᾧ παρέ
ξει τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ
τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ
τὴν συναγωγὴν αὐ
τὸς ᾠκοδόμησεν
ἡμῖν· ὁ δὲ ι̅ς̅ ἐπο
ρεύετο σὺν αὐτοῖς·
ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μα
κρὰν ἀπέχοντος
ἀπὸ τῆς οἰκίας·
ἔπεμψε πρὸς

αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρ
χος φίλους· λέγων
αὐτῷ· κ̅ε̅ μὴ σκύλου·
οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς
ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέ
γην εἰσέλθῃς· διὸ
οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠ
ξίωσα πρὸς σὲ ἐλ
θεῖν· ἀλλ' εἰπὲ
λόγῳ καὶ ἰαθήσεται
ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ
ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ
ἐξουσίαν τασσόμενος·
ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν
στρατιώτας· καὶ
λέγω τούτῳ πο
ρεύθητι· καὶ πο
ρεύεται· καὶ ἄλλῳ
ἔρχου καὶ ἔρχεται·
καὶ τῷ δούλῳ μου
ποίησον τοῦτο καὶ
ποιεῖ· ἀκούσας
δὲ ταῦτα ὁ ι̅ς̅· ἐθαύ
μασεν αὐτόν· καὶ

γραφεῖς τῶ ἀκολου-
θοῦντι αὐτῶ ὄχλω
εἶπεν· λέγω ὑμῖν·
οὐδὲ ἐν τῶ ἰσλ τοσ-
αύτην πίστιν εὗρον·
Καὶ ὑποστρέψαντες
οἱ πεμφθέντες εἰς
τὸν οἶκον· εὗρον τὸν
ἀσθενοῦντα δοῦ-
λον ὑγιαίνοντα· τέλος
ῑ ξε̄ — Ἐγένετο ἐν τῶ ἑξῆς
ἐπορεύετο εἰς πό-
λιν καλουμένην ναΐν·
καὶ συνεπορεύοντο
αὐτῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἱκανοί· καὶ ὄχλος
πολύς· ὡς δὲ ἤγγι-
σε τῆ πύλη τῆς πόλεως·
καὶ ἰδοὺ ἐξεκομί-
ζετο τεθνηκὼς
υἱὸς μονογενὴς τῆ
μητρὶ αὐτοῦ· καὶ
αὐτὴ χήρα· καὶ ὄ-
χλος τῆς πόλεως

ἱκανὸς σὺν αὐτῆ· καὶ
ἰδὼν αὐτὴν ὁ κς ἐσπλαγ-
χνίσθη ἐπ' αὐτῆ·
καὶ εἶπεν αὐτῆ·
μὴ κλαῖε· καὶ προσ-
ελθὼν ἥψατο τῆς
σοροῦ· οἱ δὲ βαστά-
ζοντες ἔστησαν· καὶ
εἶπε· νεανίσκε σοὶ
λέγω ἐγέρθητι· καὶ
ἀνεκάθισεν ὁ νε-
κρὸς καὶ ἤρξατο
λαλεῖν· καὶ ἔδω-
κεν αὐτὸν τῆ μητρὶ αὐτοῦ·
ἔλαβε δὲ φόβος πάντας·
καὶ ἐδόξαζον
τὸν θν λέγοντες·
ὅτι προφήτης μέγας
ἐγήγερται ἐν ἡμῖν·
καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο
ὁ θς τὸν λαὸν αὐτοῦ· τέλος
Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος
οὗτος ἐν ὅλη τῆ ἰου-
δαία περὶ αὐτοῦ·

τῆ ε̄ τῆς γ̄ ἑβδ τῶ καιρῶ ἐκείνω ἐξῆλθ:

τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας:

καὶ ἐν πάσῃ τῇ
ε ξ̅ περιχώρῳ. καὶ ἀ-
πήγγειλαν ἰωάννῃ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
περὶ πάντων τού-
των· καὶ προσκα-
λεσάμενος δύο
τινὰς τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ ὁ ἰωάννης·
ἔπεμψε πρὸς τὸν
ἰ(ησοῦ)ν λέγων· σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος· ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν· πα-
ραγενόμενοι δὲ
πρὸς αὐτὸν οἱ ἄν-
δρες εἶπον· ἰωάν-
νης ὁ βαπτιστὴς ἀ-
πέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς
σὲ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρ-
χόμενος ἢ ἄλλον προσ-
δοκῶμεν· ἐν αὐτῇ
δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθερά-
πευσε πολλοὺς ἀπὸ
νόσων καὶ μαστίγων·

καὶ πνευμάτων πονηρῶν·
καὶ τυφλοῖς πολλοῖς
ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν αὐτοῖς· πο-
ρευθέντες ἀπαγγεί-
λατε ἰωάννῃ ἃ εἴ-
δετε καὶ ἠκούσατε·
ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέ-
πουσι· καὶ χωλοὶ
περιπατοῦσι· λε-
προὶ καθαρίζον-
ται· κωφοὶ ἀκούουσι·
νεκροὶ ἐγείρονται·
πτωχοὶ εὐαγγελί-
ζονται· καὶ μα-
κάριός ἐστιν ὃς
ἂν μὴ σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί· ἀπελθόν-
των δὲ τῶν ἀγγέ-
λων ἰωάννου· ἤρ-
ξατο λέγειν τοῖς
ὄχλοις περὶ ἰω-
άννου· τί ἐξεληλ

λύθατε εἰς τὴν ἔ
ρημον θεάσασθαι·
κάλαμον ὑπὸ ἀνέ
μου σαλευόμενον;
ἀλλὰ τί ἐξελη
λύθατε ἰδεῖν· ἄν
θρωπον ἐν μα
λακοῖς ἱματίοις
ἠμφιεσμένον;
ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισ
μῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυ
φῇ ὑπάρχοντες
ἐν τοῖς βασιλεί
οις εἰσίν· ἀλλὰ τί
ἐξεληλύθατε
ἰδεῖν· προφήτην;
Ναὶ λέγω ὑμῖν περι
σσότερον προ
ϛ ο φήτου· οὗτός ἐστι
περὶ οὗ γέγραπται·
ἰδοὺ ἀποστέλ
λω τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου
σου· ὃς κατασκευά

σει τὴν ὁδόν σου ἔμ
προσθέν σου· λέ
γω γὰρ ὑμῖν· μείζων
ἐν γεννητοῖς γυ
ναικῶν προφή
της ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ οὐδείς
ἐστιν· ὁ δὲ μικρό
τερος ἐν τῇ βασι
λείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων
αὐτοῦ ἐστι· καὶ πᾶς
οβ ι ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ
οἱ τελῶναι ἐδικαί
ωσαν τὸν θεόν· βα
πτισθέντες τὸ
βάπτισμα ἰωάν
νου· οἱ δὲ φαρι
σαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ
τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ
ἠθέτησαν εἰς ἑ
αυτούς· μὴ βαπτισ
θέντες ὑπ' αὐτοῦ.
ἀρχ
ογ τίνι οὖν ὁμοιώ
ϛ σω τοὺς ἀνθρώπους τῆς
[illegible]

γενεᾶς ταύτης· καὶ
τίνι εἰσὶν ὅμοιοι·
ὅμοιοί εἰσι παιδί-
οις τοῖς ἐν ἀγορᾷ
καθημένοις κ(αὶ)
προσφωνοῦσιν ἀλ-
λήλοις καὶ λέγου-
σιν· ηὐλήσαμεν
ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχή-
σασθε· ἐλήλυθε
γὰρ Ἰωάννης ὁ βα-
πτιστὴς μήτε ἄρ-
τον ἐσθίων· μή-
τε οἶνον πίνων·
καὶ λέγετε δαιμόνι-
ον ἔχει· ἐλήλυθεν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσ-
θίων καὶ πίνων·
καὶ λέγετε· ἰδοὺ ἄν-
θρωπος φάγος καὶ
οἰνοπότης· φί-
λος τελωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν· καὶ
ἐδικαιώθη ἡ σοφία

(margin: ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.)

ἀπὸ τῶν τέκνων
αὐτῆς πάντων: τέλ(ος)
Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν
τῶν φαρισαίων,
ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ·
καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ φα-
ρισαίου ἀνεκλίθη·
καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ
πόλει ἥτις ἦν ἁ-
μαρτωλός· ἐπι-
γνοῦσα ὅτι ἀνάκειται
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φα-
ρισαίου· κομίσασα
ἀλάβαστρον μύρου·
καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς
πόδας αὐτοῦ ὀπί-
σω κλαίουσα· ἤρ-
ξατο βρέχειν τοὺς
πόδας αὐτοῦ τοῖς
δάκρυσι· καὶ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμασσε·
καὶ κατεφίλει τοὺς

πόδας αὐτοῦ, καὶ
ἤλειφε τῷ μύρῳ.
Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος
ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶ-
πεν ἐν ἑαυτῷ λέγων·
οὗτος εἰ ἦν προφή-
της, ἐγίνωσκεν ἂν
τίς καὶ ποταπὴ
ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται
αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτω-
λός ἐστι. Καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς
αὐτόν· Σίμων, ἔχω
σοί τι εἰπεῖν. ὁ δέ φησι·
διδάσκαλε εἰπέ. Δύο
χρεωφειλέται ἦ-
σαν δανειστῇ τινι· ὁ
εἷς ὤφειλε δηνάρια
πεντακόσια, ὁ δὲ
ἕτερος πεντήκοντα.
Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν
ἀποδοῦναι, ἀμφο-
τέροις ἐχαρίσατο.
τίς οὖν αὐτῶν εἰπέ,

πλεῖον αὐτὸν ἀγα-
πήσει; Ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Σίμων εἶπεν·
ὑπολαμβάνω ὅτι
ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρί-
σατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ὀρθῶς ἔκρινας.
Καὶ στραφεὶς πρὸς
τὴν γυναῖκα, τῷ Σί-
μωνι ἔφη· βλέπεις
ταύτην τὴν γυναῖκα;
εἰσῆλθόν σου εἰς
τὴν οἰκίαν, ὕδωρ
ἐπὶ τοὺς πόδας μου
οὐκ ἔδωκας· αὕτη
δὲ τοῖς δάκρυσιν
ἔβρεξέ μου τοὺς
πόδας, καὶ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμαξε.
Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας·
αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰ-
σῆλθον οὐ διέλει-
πε καταφιλοῦσά μου

τοὺς πόδας· ἐλαίῳ
τὴν κεφαλήν μου
οὐκ ἤλειψας· αὕτη
δὲ μύρῳ ἤλειψε
τοὺς πόδας μου·
οὗ χάριν λέγω σοι·
ἀφέωνται αἱ ἁμαρ-
τίαι αὐτῆς αἱ πολλαί·
ὅτι ἠγάπησε πο-
λύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀ-
φίεται ὀλίγον ἀγα-
πᾷ· εἶπε δὲ αὐτῇ·
ἀφέωνταί σου αἱ
ἁμαρτίαι· καὶ ἤρ-
ξαντο οἱ συνανακεί-
μενοι λέγειν ἐν ἑ-
αυτοῖς· τίς οὗτός
ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτί-
ας ἀφίησιν· εἶπε δὲ
πρὸς τὴν γυναῖκα·
ἡ πίστις σου σέσω-
κέ σε· πορεύου εἰς
εἰρήνην· καὶ ἐγέ-
οε Νετο ἐν τῷ καθεξῆς·
τῇ γ̄ τῆς ιβ̄ ἑβδ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διώδευεν
ὁ Ἰς κατὰ πόλιν καὶ κώμην:-

καὶ αὐτὸς διώδευε
ἀρχ κατὰ πόλιν καὶ κώ-
μην· κηρύσσων καὶ
εὐαγγελιζόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ
θῦ καὶ οἱ δώδεκα
σὺν αὐτῷ· καὶ γυναῖ-
κές τινες αἳ ἦσαν
τεθεραπευμέναι
ἀπὸ πνευμάτων πονη-
ρῶν καὶ ἀσθενειῶν·
Μαρία ἡ καλουμέ-
νη Μαγδαληνή· ἀφ' ἧς
δαιμόνια ἑπτὰ ἐ-
ξεληλύθει· καὶ Ἰ-
ωάννα γυνὴ Χουζᾶ·
ἐπιτρόπου Ἡρώδου·
καὶ Σουσάννα· καὶ
ἕτεραι πολλαί· αἵ-
τινες διηκόνουν
αὐτοῖς· ἀπὸ τῶν
ὑπαρχόντων αὐ-
ταῖς· τέλ συνιόντος ος β
δὲ ὄχλου πολλοῦ

ρχ αρ
Καὶ τῶν κατὰ πόλιν
ἐπιπορευομένων
πρὸς αὐτὸν, εἶπε
διὰ παραβολῆς·
Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
τοῦ σπεῖραι τὸν σπό-
ρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτόν· ὃ
μὲν ἔπεσε παρὰ
τὴν ὁδόν· καὶ κατε-
πατήθη· καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐ̅ν̅οῦ
κατέφαγεν αὐτό·
καὶ ἕτερον ἔπεσεν
ἐπὶ τὴν πέτραν·
καὶ φυὲν ἐξηράνθη·
διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ἰκμάδα· καὶ ἕτε-
ρον ἔπεσεν ἐν μέ-
σῳ τῶν ἀκανθῶν·
καὶ συμφυεῖσαι αἱ
ἄκανθαι ἀπέπνι-
ξαν αὐτό· καὶ ἕτερον
ἔπεσεν εἰς τὴν

γῆν τὴν ἀγαθήν· καὶ
φυὲν ἐποίησε καρ-
πὸν ἑκατοντα-
πλασίονα· ταῦτα
λέγων ἐφώνει· ὁ ἔ-
χων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω· ἐπηρώ-
των δὲ αὐτὸν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ λέγον-
τες· τίς εἴη ἡ παραβο-
λὴ αὕτη· ὁ δὲ εἶπεν·
ᾱ οξ ὑμῖν δέδοται γνῶναι
τὰ μυστήρια τῆς
βασιλείας τοῦ θ̅υ̅·
τοῖς δὲ λοιποῖς
ἐν παραβολαῖς·
ἵνα βλέποντες
μὴ βλέπωσι· καὶ
ἀκούοντες μὴ συ-
ᾱ οη νιῶσιν· ἔστι δὲ
αὕτη ἡ παραβολή·
ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λό-
γος τοῦ θ̅υ̅· οἱ δὲ πα-
ρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν

οἱ ἀκούοντες· εἶ
τα ἔρχεται ὁ διάβο
λος καὶ αἴρει τὸν λόγον
ἀπὸ τῆς καρδίας
αὐτῶν· ἵνα μὴ πι
στεύσαντες σωθῶ
σιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς
πέτρας· οἳ ὅταν
ἀκούσωσι· μετὰ χα
ρᾶς δέχονται τὸν
λόγον· καὶ οὗτοι
ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν·
οἳ πρὸς καιρὸν πι
στεύουσιν· καὶ ἐν και
ρῷ πειρασμοῦ ἀ
φίστανται· τὸ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας
πεσόν· οὗτοί εἰσιν
οἱ ἀκούσαντες· καὶ
ὑπὸ μεριμνῶν καὶ
πλούτου καὶ ἡδονῶν
τοῦ βίου πορευόμε
νοι· συμπνίγονται
καὶ οὐ τελεσφοροῦ
σι· τὸ δὲ ἐν τῇ κα
λῇ γῇ· οὗτοί εἰσιν
οἵτινες ἐν καρδίᾳ
καλῇ καὶ ἀγαθῇ· ἀ
κούσαντες τὸν λό
γον κατέχουσι καὶ
καρποφοροῦσιν
ἐν ὑπομονῇ· οὐ
δεὶς δὲ λύχνον ἅψας οθ β
καλύπτει αὐτὸν
σκεύει· ἢ ὑποκά
τω κλίνης τίθησιν·
ἀλλ᾽ ἐπὶ λυχνίας
ἐπιτίθησιν· ἵνα
οἱ εἰσπορευόμε
νοι βλέπωσι τὸ
φῶς· οὐ γάρ ἐστι κρυ π β
πτὸν ὃ οὐ φανερὸν
γενήσεται· οὐδὲ
ἀπόκρυφον ὃ οὐ
γνωσθήσεται καὶ
εἰς φανερὸν ἔλ
θῃ· βλέπετε οὖν
πῶς ἀκούετε· ὃς ἂν πα β

ἂν ἔχῃ δοθήσεται αὐτῷ·
καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ
ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρ-
θήσεται ἀπ' αὐτοῦ·
β̅ πβ̅ Παρεγένοντο δὲ πρὸς
αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἠδύναντο συν-
τυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον. καὶ ἀπηγγέ-
λη αὐτῷ λεγόντων·
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελ-
φοί σου, ἑστήκασιν
ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπε πρὸς αὐτούς·
μήτηρ μου καὶ ἀδελ-
φοί μου οὗτοί εἰσιν
οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
ἀκούοντες καὶ ποι-
οῦντες. τέλος. καὶ ἐγένετο
β̅ πγ̅ ἐν μιᾷ τῶν ἡμε-
ἀρχ. ρῶν καὶ αὐτὸς ἀνέ-
βη εἰς πλοῖον καὶ

τῇ δ̅ τῆς ε̅ ... ιβ̅ τὸ αὐτὸ ... σε κε τῷ καιρῷ ... οἱς ...

οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς·
διέλθωμεν εἰς τὸ
πέραν τῆς λίμνης·
καὶ ἀνήχθησαν. πλε-
όντων δὲ αὐτῶν ἀ-
φύπνωσε· καὶ κα-
τέβη λαῖλαψ ἀνέ-
μου εἰς τὴν λίμνην·
καὶ συνεπληροῦν-
το καὶ ἐκινδύνευον·
προσελθόντες
δὲ διήγειραν αὐτὸν
λέγοντες· ἐπιστάτα
ἐπιστάτα ἀπολλύ-
μεθα· ὁ δὲ ἐγερθεὶς
ἐπετίμησε τῷ
ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύ-
δωνι τοῦ ὕδατος.
καὶ ἐπαύσαντο·
καὶ ἐγένετο γαλήνη.
εἶπε δὲ αὐτοῖς· ποῦ
ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν·
φοβηθέντες δὲ

Κ(εφάλαιον) κδ΄ περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν λεγεῶνα:

ἐθαύμασαν λέγον-
τες πρὸς ἀλλήλους·
τίς ἄρα οὗτός ἐστιν
ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις
ἐπιτάσσει καὶ τῷ
ὕδατι καὶ ὑπα-
κούουσιν αὐτῷ· [τέλ(ος)]
Καὶ κατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν γα-
δαρηνῶν· ἥτις ἐστὶν
ἀντιπέραν τῆς γα-
λιλαίας· [ἀρχ(ή)] ἐξελθόν-
τι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν
γῆν· ὑπήντησεν
αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ
τῆς πόλεως· ὃς
εἶχε δαιμόνια ἐκ
χρόνων ἱκανῶν·
καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐ-
νεδιδύσκετο· καὶ ἐ-
ν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν
ἀλλ' ἐν τοῖς μνή-
μασιν· ἰδὼν δὲ
τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακρά-

ξας· προσέπεσεν
αὐτῷ· καὶ φωνῇ
μεγάλῃ εἶπε· τί ἐ-
μοὶ καὶ σοὶ Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ
θεοῦ τοῦ ὑψίστου· δέ-
ομαί σου μή με βα-
σανίσῃς· παρήγγελ-
λε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ
ἀκαθάρτῳ ἐξελ-
θεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου·
πολλοῖς γὰρ χρόνοις
συνηρπάκει αὐ-
τόν· καὶ ἐδεσμεῖτο
ἁλύσεσι καὶ πέδαις
φυλασσόμενος·
καὶ διαρρήσσων τὰ
δεσμά· ἠλαύνετο
ὑπὸ τοῦ δαίμο-
νος εἰς τὰς ἐρήμους.
καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων·
τί σοι ἐστὶν ὄνομα·
ὁ δὲ εἶπε· λεγεών·
ὅτι πολλὰ δαιμό-

μια εἰσῆλθεν εἰς αὐ
τόν· καὶ παρεκά
λουν αὐτὸν ἵνα μὴ
ἐπιτάξῃ αὐτοῖς·
εἰς τὴν ἄβυσσον
ἀπελθεῖν· ἦν δὲ
Ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων·
ἱκανῶν βοσκομέ
νων ἐν τῷ ὄρει· κ(αὶ)
παρεκάλουν αὐτὸν
ἵνα ἐπιτρέψει
αὐτοῖς εἰς ἐκείνους
εἰσελθεῖν· καὶ ἐ
πέτρεψεν αὐτοῖς·
ἐξελθόντα δὲ
τὰ δαιμόνια ἀπὸ
τοῦ ἀν(θρώπ)ου· εἰσῆλθ
εν εἰς τοὺς χοίρους·
καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέ
λη κατὰ τοῦ κρημνοῦ
εἰς τὴν λίμνην καὶ
ἀπεπνίγη· ἰδόν
Τες δὲ οἱ βόσκοντες
τὸ γεγενημένον· ἔ

φυγον· καὶ ἀπήγγει
λαν εἰς τὴν πόλιν
καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς·
ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν
τὸ γεγονός· καὶ ἦλ
θον πρὸς τὸν ἰ(ησοῦ)ν·
καὶ εὗρον καθήμε
νον τὸν ἄν(θρωπ)ον ἀφ' οὗ
τὰ δαιμόνια ἐξε
ληλύθει· ἱματισ
μένον καὶ σωφρο
νοῦντα παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ ἰ(ησο)ῦ· καὶ ἐ
φοβήθησαν· ἀπήγ
γειλαν δὲ αὐτοῖς
καὶ οἱ ἰδόντες πῶς
ἐσώθη ὁ δαιμονισ
θείς· καὶ ἠρώτη
σαν αὐτὸν ἅπαν τὸ
πλῆθος τῆς περι
χώρου τῶν γα
δαρηνῶν· ἀπελ
θεῖν ἀπ' αὐτῶν·
ὅτι φόβῳ μεγάλῳ

συνείχοντο· αὐτὸς
δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖ-
ον, ὑπέστρεψεν·
ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀ-
νὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύ-
θει τὰ δαιμόνια, εἶ-
ναι σὺν αὐτῷ· ἀπέ-
λυσε δὲ αὐτὸν ὁ ἰς
λέγων· ὑπόστρε-
φε εἰς τὸν οἶκον
σου· καὶ διηγοῦ ὅσα
ἐποίησέ σοι ὁ θς· καὶ
ἀπῆλθε καθ' ὅλην
τὴν πόλιν κηρύσ-
σων ὅσα ἐποίησεν
αὐτῷ ὁ θς· ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ ὑποστρέ-
ψαι τὸν ἰν, ἀπεδέ-
ξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος·
ἦσαν γὰρ πάντες
προσδοκῶντες
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἦλθ(εν)
ἀνὴρ ᾧ ὄνομα ἰάειρος·
καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς

κυ ζ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ... τῷ ἰυ:

συναγωγῆς ὑπῆρχε·
καὶ πεσὼν παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ ἰυ·
παρεκάλει αὐτὸν
εἰσελθεῖν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυ-
γάτηρ μονογενὴς
ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν
δώδεκα, καὶ αὐ-
τὴ ἀπέθνησκε·
ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐ-
τὸν οἱ ὄχλοι συνέ-
πνιγον αὐτόν· καὶ
γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει
αἵματος ἀπὸ ἐτῶν
δώδεκα· ἥτις ἰα-
τροῖς προσαναλώ-
σασα ὅλον τὸν βί-
ον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐ-
δενὸς θεραπευ-
θῆναι· προσελθοῦ-
σα δὲ ὄπισθεν
ἥψατο τοῦ κρασπέ-
δου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

Κε περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου:

καὶ παραχρῆμα ἔ
στη ἡ ῥύσις τοῦ αἵμα
τος αὐτῆς· καὶ εἶπ(εν)
ὁ ἰ(ησοῦ)ς· τίς ὁ ἁψάμενός
μου· ἀρνουμένων δὲ
πάντων· εἶπεν
ὁ πέτρος καὶ οἱ με
τ' αὐτοῦ· ἐπιστάτα·
οἱ ὄχλοι συνέχουσί
σε καὶ ἀποθλίβουσι
καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψά
μενός μου; ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν· ἥψατό μου
τίς· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύ
ναμιν, ἐξελθοῦσαν
ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοῦσα δὲ
Ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε,
τρέμουσα ἦλθε· καὶ
προσπεσοῦσα αὐτῷ
δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο
αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν
αὐτῷ ἐνώπιον παν
τὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὡς
ἰάθη παραχρῆμα· ὁ δὲ

εἶπεν αὐτῇ· θάρσει
θύγατερ ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε· πορεύου
εἰς εἰρήνην· ἔτι
Αὐτοῦ λαλοῦντος·
ἔρχεταί τις παρὰ
τοῦ ἀρχισυναγώγου
λέγων αὐτῷ ὅτι
τέθνηκεν ἡ θυγά
τηρ σου· μὴ σκύλλε
τὸν διδάσκαλον· ὁ
δὲ ἰ(ησοῦ)ς ἀκούσας, ἀ
πεκρίθη αὐτῷ λέγ(ων)·
μὴ φοβοῦ· μόνον
πίστευε καὶ σωθή
σεται· ἐλθὼν δὲ
εἰς τὴν οἰκίαν οὐ(κ)
Ἀφῆκεν εἰσελθεῖν
οὐδένα, εἰ μὴ
πέτρον καὶ ἰω
άννην καὶ ἰάκωβ(ον)·
Καὶ τὸν πατέρα τῆς
παιδὸς καὶ τὴν μητέρα·
ἔκλαιον δὲ πάν(τες)

καὶ ἐκόπτοντο αὐτ(ήν)·
ὁ δὲ εἶπε· μὴ κλαί-
ετε· οὐκ ἀπέθανεν
ἀλλὰ καθεύδει· κ(αὶ)
κατεγέλων αὐτοῦ·
εἰδότες ὅτι ἀπέθα-
νεν· αὐτὸς δὲ ἐκ-
βαλὼν ἔξω πάν-
τας· καὶ κρατήσας
τῆς χειρὸς αὐτῆς·
ἐφώνησε λέγων·
παῖς ἐγείρου· καὶ ἐ-
πέστρεψε τὸ πν(εῦ)μα
αὐτῆς· καὶ ἀνέστη πα-
ραχρῆμα· καὶ διέ-
ταξεν αὐτῇ δοθῆ-
ναι φαγεῖν· καὶ ἐξέ-
στησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς·
ὁ δὲ παρήγγειλεν
αὐτοῖς μηδενὶ εἰ-
πεῖν τὸ γεγονός· πδ̄
πε̄ Συγκαλεσάμενος
δὲ τοὺς δώδεκα·
ἔδωκεν αὐτοῖς

Σα ξ̄ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συγκαλεσάμενος

Κϛ̄ ... ἀπ(ὸ) π(ατ)ρ(ὸς) ... δώδεκα·

δύναμιν καὶ ἐξου-
σίαν ἐπὶ πάντα
τὰ δαιμόνια· καὶ
νόσους θεραπεύειν·
Καὶ ἀπέστειλεν
αὐτοὺς κηρύσσειν
τὴν βασιλείαν τ(οῦ)
θ(εο)ῦ· καὶ ἰᾶσθαι τοὺς
ἀσθενοῦντας· κ(αὶ)
εἶπε πρὸς αὐτούς·
μηδὲν αἴρετε εἰς
τὴν ὁδόν· μήτε ῥάβ-
δους· μήτε πήραν·
μήτε ἄρτον· μήτε
ἀργύριον· μήτε
ἀνὰ δύο χιτῶνας
ἔχειν· καὶ εἰς ἣν ἂν πζ̄ β
οἰκίαν εἰσέλθητε·
ἐκεῖ μένετε καὶ ἐ-
κεῖθεν ἐξέρχεσθε·
Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξων-
ται ὑμᾶς· ἐξερχό- πη̄ β
μενοι ἀπὸ τῆς πό-
λεως ἐκείνης· κ(αὶ)

τὸν κονιορτὸν
τῶν ποδῶν ὑμῶν
ἀποτινάξατε. εἰς
μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.
πθ Ἐξερχόμενοι δὲ διήρ-
χοντο κατὰ τὰς κώ-
μας, εὐαγγελιζό-
μενοι καὶ θεραπεύ-
οντες πανταχοῦ. τέλος
ϙ Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ
τετράρχης, τὰ γι-
νόμενα ὑπ' αὐτοῦ
πάντα καὶ διηπό-
ρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑ-
πό τινων, ὅτι Ἰω(άννη)ς
ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν·
ὑπό τινων δὲ ὅτι Ἠ-
λίας ἐφάνη· ἄλλων
δὲ ὅτι προφήτης
εἷς τῶν ἀρχαίων ἀ-
νέστη. καὶ εἶπεν ὁ Ἡ-
ρώδης· Ἰω(άννη)ν ἐγὼ ἀπε-
κεφάλισα.
τίς δέ ἐστιν οὗτος
περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω
ϙα τοιαῦτα, καὶ ἐζήτει
ἰδεῖν αὐτόν. καὶ ὑπο-
στρέψαντες οἱ ἀπό-
στολοι, διηγήσαντο
αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν.
ϙβ Καὶ παραλαβὼν αὐ-
τοὺς, ὑπεχώρησε
κατ' ἰδίαν εἰς τόπον
ἔρημον πόλεως κα-
λουμένης Βηθσαϊδά.
οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες
ἠκολούθησαν αὐτῷ·
καὶ δεξάμενος αὐ-
τοὺς ἐλάλει αὐτοῖς
περὶ τῆς βασιλεί-
ας τοῦ θ(εο)ῦ. καὶ τοὺς
χρείαν ἔχοντας θε-
ραπείας, ἰᾶτο. ἀρχή Ἡ δὲ
ἡμέρα ἤρξατο κλί-
ϙγ Προσελθόντες δὲ
οἱ δώδεκα εἶπον
αὐτῷ· ἀπόλυσον τὸν
ὄχλον ἵνα ἀπελθ-

τῇ ϛ τῆς δ' ἑβδ. τοῦ καιροῦ εἰς τὸ ...

Κυ(ριακῇ) π(ρὸ) τῆς ε' ... τῆς β' ...

θόντες εἰς τὰς κύ
κλῳ κώμας καὶ τοὺς
ἀγρούς, καταλύσωσι
καὶ εὕρωσιν ἐπισι
τισμόν· ὅτι ὧδε
ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.
εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν. οἱ δὲ εἶπον·
οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον
ἢ πέντε ἄρτοι καὶ
ἰχθύες δύο· εἰ μή
τι πορευθέντες
ἡμεῖς ἀγοράσωμεν
εἰς πάντα
τὸν λαὸν τοῦτον
βρώματα. ἦσαν
γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες
πεντακισχίλιοι.
εἶπε δὲ πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ·
κατακλίνατε αὐ
τοὺς κλισίας,
ἀνὰ πεντή
κοντα. καὶ ἐποίη
σαν οὕτως καὶ ἀνέ
κλιναν ἅπαντας.
λαβὼν δὲ τοὺς πέν
τε ἄρτους καὶ τοὺς
ἰχθύας, ἀναβλέψας
εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλό
γησεν αὐτοὺς καὶ κα
τέκλασε· καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς πα
ραθεῖναι τῷ ὄχλῳ.
καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορ
τάσθησαν πάντες.
καὶ ἤρθη τὸ περισ
σεῦσαν αὐτοῖς, κλα
σμάτων κόφινοι
δώδεκα. καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προ
σευχόμενον κατα
μόνας, συνῆσαν αὐτῷ
οἱ μαθηταί, καὶ ἐπη
ρώτησεν αὐτοὺς λέγων·
τίνα με λέγουσιν οἱ
ὄχλοι εἶναι· οἱ δὲ ἀ

ἀποκριθέντες εἶπον·
Ἰωάννην τὸν βαπτι-
στήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν·
ἄλλοι δὲ ὅτι προ-
φήτης τις τῶν ἀρ-
χαίων ἀνέστη· εἶπε
δὲ αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ
τίνα με λέγετε εἶναι·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος εἶπε· τὸν χριστὸν τοῦ
θεοῦ· ὁ δὲ ἐπιτιμήσας
ϟε α Αὐτοῖς, παρήγγειλε
μηδενὶ εἰπεῖν τοῦ-
το, εἰπών· ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
πολλὰ παθεῖν· καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυ-
τέρων καὶ ἀρχιε-
ρέων καὶ γραμμα-
τέων· καὶ ἀποκταν-
θῆναι· καὶ τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.
ϟϛ ε Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας

οἷς· εἴ τις θέλει ὀ-
πίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυ-
τόν, καὶ ἀράτω τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκο-
λουθείτω μοι· ὃς
γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗ-
τος σώσει αὐτήν·
τί γὰρ ὠφελεῖται
ἄνθρωπος κερδήσας τὸν
κόσμον ὅλον, ἑαυ-
τὸν δὲ ἀπολέσας·
ἢ ζημιωθείς· ὃς
ϟζ ε Γὰρ κἂν ἐπαισχυνθῇ με
καὶ τοὺς ἐμοὺς λό-
γους· τοῦτον ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισ-
χυνθήσεται ὅταν
ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ

αὐτοῦ καὶ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς·
καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέ-
β φη λων· λέγω δὲ ὑμῖν
ἀληθῶς· εἰσί τι-
Η νὲς τῶν ὧδε ἑστηκό-
των· οἱ οὐ μὴ γεύσων-
ται θανάτου· ἐγένετο
δὲ μετὰ τοὺς λόγους
ΙΓ τούτους ὡσεὶ ἡμέραι
ὀκτώ· καὶ παρα-
λαβὼν τὸν Πέτρον
καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰά-
κωβον· ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος προσεύξα-
σθαι· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ προσεύχεσθαι
αὐτόν· τὸ εἶδος τοῦ
προσώπου αὐτοῦ
ἕτερον· καὶ ὁ ἱμα-
τισμὸς αὐτοῦ λευ-
κὸς ἐξαστράπτων·
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο
συνελάλουν αὐτῷ·
οἵτινες ἦσαν Μωσῆς

καὶ Ἠλίας· οἳ ὀφθέν-
τες ἐν δόξῃ· ἔλεγον
τὴν ἔξοδον αὐτοῦ·
ἣν ἔμελλε πληροῦν
ἐν Ἱ(ερουσα)λήμ· ὁ δὲ Πέ-
τρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· (ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ)
ἦσαν βεβαρημένοι
ὕπνῳ· διαγρηγορή-
σαντες δὲ εἶδον
τὴν δόξαν αὐτοῦ·
καὶ τοὺς δύο ἄνδρας
τοὺς συνεστῶτας
αὐτῷ· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ διαχωρίζεσθαι
αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ· εἶ-
πεν ὁ Πέτρος πρὸς
τὸν Ι(ησο)ῦν· ἐπιστάτα·
καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι· ποιήσω-
μεν σκηνὰς τρεῖς·
μίαν σοί· καὶ μίαν
Μωσῇ· καὶ μίαν Ἠλίᾳ·
μὴ εἰδὼς ὃ λέγει·
ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέ-

γοντος· ἐγένετο νεφέλη
καὶ ἐπεσκίασεν αὐ-
τούς· ἐφοβήθησαν
δὲ ἐν τῷ ἐκείνους
εἰσελθεῖν εἰς τὴν
νεφέλην. καὶ φω-
νὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νε-
φέλης λέγουσα· οὗ-
τός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀ-
κούετε. καὶ ἐν τῷ γε-
νέσθαι τὴν φωνὴν,
εὑρέθη ὁ ἰ(ησοῦ)ς μόνος.
αὐτοὶ ἐσίγησαν· καὶ
οὐδενὶ ἀπήγγειλαν
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις· οὐδὲν ὧν ἑω-
β ϙθ ράκασιν. ἐγένετο δὲ
ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ κα- ἀρχ(ή)
τελθόντων αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, συ-
νήντησεν αὐτῷ ὄχλος
πολύς. καὶ ἰδοὺ ἀ-
νὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου.

σα ιγ̄ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατελθόντι τῷ ἰ(ησο)ῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους.

ἀνεβόησε λέγων·
διδάσκαλε δέομαί
σου ἐπίβλεψαι ἐπὶ
τὸν υἱόν μου· ὅτι
μονογενής ἐστί μοι·
καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμ-
βάνει αὐτὸν καὶ ἐ-
ξαίφνης κράζει
καὶ σπαράσσει αὐτὸν
μετὰ ἀφροῦ. καὶ
μόγις ἀποχωρεῖ
ἀπ' αὐτοῦ, συντρῖ-
βον αὐτόν. καὶ ἐ-
δεήθην τῶν μαθη-
τῶν σου ἵνα ἐκβά-
λωσιν αὐτὸ καὶ οὐκ
ἠδυνήθησαν. ἀ-
ποκριθεὶς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν· ὦ γενεὰ
ἄπιστος καὶ διεστρα-
μμένη· ἕως πότε
ἔσομαι πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ἀνέξο-
μαι ὑμῶν; προς

ἄγαγε τὸν υἱόν σου
ὧδε. ἔτι δὲ προσ-
ερχομένου αὐτοῦ·
ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ
δαιμόνιον καὶ συνε-
σπάραξεν· ἐπετίμη-
σε δὲ ὁ ἰς τῷ πνι
τῷ ἀκαθάρτῳ· καὶ
ἰάσατο τὸν παῖδα·
καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν
τῷ πρὶ αὐτοῦ· ἐξε-
κρ Πλήσσοντο δὲ πάν-
τες ἐπὶ τῇ μεγαλει-
ότητι τοῦ θῦ· πάν-
των δὲ θαυμαζόν-
των ἐπὶ πᾶσιν οἷς
ἐποίησεν ὁ ἰς· εἶπε
β ρα πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· θέσθε ὑμεῖς
εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν
τοὺς λόγους τούτους·
ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνου
μέλλει παραδίδο-
σθαι εἰς χεῖρας ἀνων·

οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆ-
μα τοῦτο· καὶ ἦν πα-
ρακεκαλυμμένον
ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ αἴσ-
θωνται αὐτό· καὶ ἐφο-
βοῦντο ἐρωτῆσαι
αὐτὸν περὶ τοῦ ῥή-
ματος τούτου· εἰσῆ- ρβ ε
λθε δὲ διαλογισμὸς
ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν
εἴη μείζων αὐτῶν·
ὁ δὲ ἰς εἰδὼς τὸν δι-
αλογισμὸν τῆς καρδί-
ας αὐτῶν· ἐπιλαβό-
μενος παιδίου, ἔστη-
σεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὃς
ἐὰν δέξηται τοῦτο
τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀ-
νόματί μου, ἐμὲ δέ-
χεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ
δέξηται, δέχεται τὸν
ἀποστείλαντά με· ὁ ργ η:
γὰρ μικρότερος ἐν

πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων,
οὗτος ἔσται μέγας·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰω(άννης)
εἶπεν· ἐπιστάτα
εἴδομέν τινα ἐπὶ
τῷ ὀνόματί σου ἐκ
βάλλοντα τὰ δαιμόνια
καὶ ἐκωλύσαμεν
αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκο
λουθεῖ μεθ' ἡμῶν·
καὶ εἶπε πρὸς αὐ
τὸν ὁ ἰ(ησοῦ)ς· μὴ κωλύ
ετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι κα
θ' ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
ἐστιν· ἐγένετο δὲ ἐν
Τρα Τῷ συμπληροῦσθαι
τὰς ἡμέρας τῆς ἀνα
λήψεως αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπ(ον)
αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ
πορεύεσθαι εἰς ἱ
ερουσαλήμ· καὶ ἀπέστειλ(εν)
ἀγγέλους πρὸ προ
σώπου αὐτοῦ· καὶ

πορευθέντες εἰσ
ῆλθον εἰς πόλιν σα
μαρειτῶν, ὥστε
ἑτοιμάσαι αὐτῷ·
καὶ οὐκ ἐδέξαντο
αὐτόν· ὅτι τὸ πρό
σωπον αὐτοῦ ἦν
πορευόμενον εἰς
ἱ(ερουσα)λήμ· ἰδόντες δὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἰάκωβος καὶ ἰω(άννη)ς·
εἶπον· κ(ύρι)ε θέλεις
εἴπωμεν πῦρ κα
ταβῆναι ἀπὸ τοῦ
οὐ(ρα)νοῦ καὶ ἀναλῶσαι
αὐτοὺς ὡς καὶ ἠλίας
ἐποίησε; στραφεὶς
δὲ ἐπετίμησεν
αὐτοῖς καὶ εἶπεν·
οὐκ οἴδατε οἵου πν(εύματό)ς
ἐστε ὑμεῖς· ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου οὐκ ἦλθε ψυχ(ὰς)
ἀν(θρώπ)ων ἀπολέσαι,
ἀλλὰ σῶσαι· καὶ

λγ΄ περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθ(ῆσαι)

ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέ-
ρε΄ κώμην. ἐγένετο δὲ
πορευομένων αὐτῶν
ἐν τῇ ὁδῷ. εἶπέ τις
πρὸς αὐτόν·
ἀκολουθήσω σοι ὅ-
που ἐὰν ἀπέρχῃ
κ(ύρι)ε. καὶ εἶπεν αὐτῷ
ὁ ι(ησοῦ)ς· αἱ ἀλώπεκες
φωλεοὺς ἔχουσι· καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ κατασκηνώ-
σεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ
τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.
Εἶπε δὲ πρὸς ἕτε-
ρον· ἀκολούθει μοι·
ὁ δὲ εἶπε· κ(ύρι)ε ἐπί-
τρεψόν μοι ἀπελ-
θόντι πρῶτον θά-
ψαι τὸν πατέρα μου.
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ι(ησοῦ)ς·
ἄφες τοὺς νεκροὺς
θάψαι τοὺς ἑαυτῶν
νεκρούς· σὺ δὲ ἀ-
πελθὼν διάγγελλε
τὴν βασιλείαν τοῦ
θ(εο)ῦ. εἶπε δὲ καὶ ἕ- ρϛ΄ ι΄
Ἀκολουθήσω σοι κ(ύρι)ε·
πρῶτον δὲ ἐπι-
τρεψόν μοι ἀποτά-
ξασθαι τοῖς εἰς τὸν
οἶκόν μου. εἶπε
δὲ ὁ ι(ησοῦ)ς πρὸς αὐτόν·
οὐδεὶς ἐπιβαλὼν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐ-
π' ἄροτρον καὶ βλέ-
πων εἰς τὰ ὀπί-
σω. εὔθετός ἐστιν
εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θ(εο)ῦ. μετὰ δὲ ρζ΄ ι΄
Ταῦτα ἀνέδειξεν
ὁ κ(ύριο)ς καὶ ἑτέρους ἑβ-
δομήκοντα, καὶ
ἀπέστειλεν αὐτοὺς
ἀνὰ δύο πρὸ προ-
σώπου αὐτοῦ, εἰς
πᾶσαν πόλιν καὶ τό(πον)·

λδ΄ περὶ τῶν ἀναδειχθέντων ο΄

οὗ ἤμελλεν αὐτὸς
ἔρχεσθαι. ἔλεγεν
ε ρη οὖν πρὸς αὐτούς· ὁ
μὲν θερισμὸς πολύς,
οἱ δὲ ἐργάται ὀλί-
γοι. δεήθητε οὖν τοῦ
κυρίου τοῦ θερισμοῦ,
ὅπως ἐκβάλῃ ἐργά-
τας εἰς τὸν θερισ-
ε ρθ μὸν αὐτοῦ. ὑπάγ-
ετε· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλ-
λω ὑμᾶς ὡς ἄρνας
ἐν μέσῳ λύκων. μὴ
βαστάζετε βαλάντι-
ον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑ-
β ρι ποδήματα, καὶ μηδέ-
να κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσ-
πάσησθε. εἰς ἣν
ε ρια δ᾽ ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε·
πρῶτον λέγετε εἰρή-
νη τῷ οἴκῳ τούτῳ.
καὶ ἐὰν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰ-
ρήνης, ἐπαναπαυ-
σεται ἐπ᾽ αὐτὸν ἡ εἰ-

ρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μή γε,
ἐφ᾽ ὑμᾶς ἀνακάμψει.
ριβ β ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ
μένετε ἐσθίοντες καὶ
πίνοντες τὰ παρ᾽ αὐ-
τῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐρ-
γάτης τοῦ μισθοῦ αὐ-
τοῦ ἐστι. καὶ μὴ μετα-
ριγ ι βαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς
οἰκίαν. καὶ εἰς ἣν δ᾽ ἂν
πόλιν εἰσέρχησθε,
καὶ δέχονται ὑμᾶς, ἐσ-
θίετε τὰ παρατιθέ-
μενα ὑμῖν, καὶ θερα-
πεύετε τοὺς ἐν αὐ-
τῇ ἀσθενεῖς. καὶ λέ-
ριδ γ γετε αὐτοῖς· ἤγγικεν
ἐφ᾽ ὑμᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ. εἰς ἣν δ᾽ ἂν
πόλιν εἰσέρχησθε,
καὶ μὴ δέχονται ὑμᾶς,
ἐξελθόντες εἰς
τὰς πλατείας αὐ-
τῆς εἴπατε· καὶ

τὸν κονιορτὸν τὸν
κολληθέντα ἡμῖν
ἐκ τῆς πόλεως ὑ-
μῶν εἰς τοὺς πόδας
ἡμῶν, ἀπομασσόμε-
θα ὑμῖν· πλὴν τοῦ-
το γινώσκετε ὅτι ἤ-
γγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασι-
λεία τοῦ θεοῦ. λέγω
ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ ἀνεκτότερον ἔ-
σται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
ρ̅ι̅ε̅ ε Οὐαί σοι Χοραζίν,
οὐαί σοι Βηθσαϊδάν·
ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ
Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γενόμε-
ναι ἐν ὑμῖν, πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σπο-
δῷ καθήμεναι μετε-
νόησαν. πλὴν Τύρῳ
καὶ Σιδῶνι ἀνεκτό-
τερον ἔσται ἐν τῇ

κρίσει, ἢ ὑμῖν. Καὶ σὺ
Καπερναούμ, ἡ ἕως
τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα,
ἕως ᾅδου καταβιβασ-
θήσῃ. ὁ ἀκούων ὑμῶν ρ̅ι̅ϛ̅ α
ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀ-
θετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀ-
θετεῖ. ὁ δὲ ἐμὲ ἀθε-
τῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀπο-
στείλαντά με. Ὑπέ- ρ̅ι̅ζ̅ ι
στρεψαν δὲ οἱ ἑβ-
δομήκοντα μετὰ χαρᾶς
λέγοντες· κύριε, καὶ τὰ
δαιμόνια ὑποτάσ-
σεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου. εἶπε δὲ
αὐτοῖς· ἐθεώρουν
τὸν σατανᾶν ὡς ἀ-
στραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
πεσόντα. ἰδοὺ δί-
δωμι ὑμῖν τὴν ἐξου-
σίαν, τοῦ πατεῖν
ἐπάνω ὄφεων καὶ
σκορπίων, καὶ ἐπὶ π

τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ·
καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ
μὴ ἀδικήσῃ· πλὴν
ἐν τούτῳ μὴ χαίρε-
τε, ὅτι τὰ πνεύ-
ματα ὑμῖν ὑποτάσ-
σεται· χαίρετε δὲ
ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· ἐν αὐτῇ τῇ
ριη ε Ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο
τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν· ἐξομολογοῦ-
μαί σοι πάτερ κύριε τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς·
ὅτι ἀπέκρυψας ταῦ-
τα ἀπὸ σοφῶν καὶ
συνετῶν· καὶ ἀπε-
κάλυψας αὐτὰ νη-
πίοις· ναὶ ὁ πατήρ·
ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐ-
δοκία ἔμπροσθέν σου·
ριθ ϛ Καὶ στραφεὶς πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ

εἶπε· πάντα μοι
παρεδόθη ὑπὸ τοῦ
πατρός μου· καὶ οὐδεὶς
γινώσκει τὸν
υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ·
καὶ ᾧ ἐὰν βούληται
ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι·
ρκ ε Καὶ στραφεὶς πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
εἶπε· μακάριοι οἱ
ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες
ἃ βλέπετε· λέγω
γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ
προφῆται καὶ βα-
σιλεῖς ἠθέλησαν
ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέ-
πετε καὶ οὐκ εἶδον·
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκού-
ετε καὶ οὐκ ἤκουσαν·
ρκα β Καὶ ἰδοὺ νομικός τις
ἀνέστη ἐκπειρά-
ζων αὐτὸν καὶ λέ-
γων· διδάσκαλε
τί ποιήσας ζωὴν

λε περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος [illegible]

αἰώνιον κληρονομή-
σω· ὁ δὲ εἶπε πρὸς
αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ
τί γέγραπται; πῶς
ἀναγινώσκεις· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν·
ἀγαπήσεις κ(ύριο)ν τὸν
θ(εό)ν σου· ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου καὶ ἐξ ὅ-
λης τῆς ψυχῆς σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσ-
χύος σου· καὶ ἐξ ὅ-
λης τῆς διανοίας σου.
καὶ τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν· εἶπε
δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπε-
κρίθης· τοῦτο ποί-
ει καὶ ζήσῃ· ὁ δὲ
θέλων δικαιοῦν ἑαυ-
τόν, εἶπε πρὸς
τὸν ἰ(ησοῦ)ν· καὶ τίς ἐστί
μου πλησίον· ὑπο-
λαβὼν δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπ(εν)·
ἄνθρωπός τις κατέβαι-
μεν ἀπὸ ἱ(ερουσα)λὴμ εἰς ἱ-
εριχώ· καὶ λῃσταῖς
περιέπεσεν· οἳ καὶ
ἐκδύσαντες αὐτὸν
καὶ πληγὰς ἐπιθέν-
τες, ἀπῆλθον ἀφέν-
τες ἡμιθανῆ τυγ-
χάνοντα· κατὰ συγ-
κυρίαν δὲ, ἱερεύς
τις κατέβαινεν ἐν
τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ·
καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντι-
παρῆλθεν· ὁμοί-
ως δὲ καὶ λευΐτης γενό-
μενος κατὰ τὸν τό-
πον· ἐλθὼν καὶ ἰ-
δὼν ἀντιπαρῆλθε·
Σαμαρείτης δέ τις
ὁδεύων ἦλθε κατ'
αὐτόν· καὶ ἰδὼν
αὐτὸν ἐσπλαγχνίσ-
θη· καὶ προσελθὼν
κατέδησε τὰ τραύ-
ματα αὐτοῦ, ἐπιχέ-

ζήτει περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς:—

ἔλαιον καὶ οἶνον·
ἐπιβιβάσας δὲ αὐ
τὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆ
νος· ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
πανδοχεῖον καὶ ἐ
πεμελήθη αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον
ἐξελθών· ἐκβαλὼν
δύο δηνάρια ἔδωκε
τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶ
πεν αὐτῷ· ἐπιμελή
θητι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι
ἂν προσδαπανήσῃς,
ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρ
χεσθαί με ἀποδώ
σω σοι· τίς οὖν τούτων
τῶν τριῶν πλησίον
δοκεῖ σοι γεγονέναι·
τοῦ ἐμπεσόντος εἰς
τοὺς λῃστάς· ὁ δὲ εἶ
πεν· ὁ ποιήσας τὸ
ἔλεος μετ' αὐτοῦ· εἶ
πεν οὖν αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς·
πορεύου καὶ σὺ ποί(ει)

ὁμοίως· Ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὸν· καὶ αὐτὸς
εἰσῆλθεν εἰς κώ
μην τινά· γυνὴ δέ
τις ὀνόματι μάρ
θα ὑπεδέξατο
αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς· καὶ τῇδε
ἦν ἀδελφὴ καλου
μένη μαρία· ἣ καὶ
παρακαθίσασα
παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ ἰ(ησο)ῦ, ἤκουε τὸν
λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ
μάρθα περιεσπᾶτο
περὶ πολλὴν δια
κονίαν· ἐπιστᾶσα
δὲ εἶπε· κ(ύρι)ε οὐ μέ
λει σοι ὅτι ἡ ἀδελ
φή μου μόνην με
κατέλιπε διακο
νεῖν· εἰπὲ οὖν αὐτῇ
ἵνα μοι συναντιλά

λξ´ π(ερὶ) μάρθας καὶ μαρίας:—

βηται· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ·
Μάρθα Μάρθα μερι-
μνᾷς καὶ τυρβάζῃ
περὶ πολλά· ἑνὸς
δέ ἐστι χρεία· Μαρία
δὲ τὴν ἀγαθὴν με-
ρίδα ἐξελέξατο·
ἥτις οὐκ ἀφαιρεθή-
σεται ἀπ' αὐτῆς· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι
αὐτὸν ἐν τόπῳ τι-
νὶ προσευχόμενον·
ὡς ἐπαύσατο· εἶ-
πέ τις τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς αὐτόν·
Κύριε δίδαξον ἡμᾶς
προσεύχεσθαι, καὶ-
θὼς καὶ Ἰωάννης
ἐδίδαξε τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· εἶπε
δὲ αὐτοῖς· ὅταν
προσεύχησθε λέ-
γετε· πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς·
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου· ἐλθέτω ἡ βασι-
λεία σου· γενηθήτω
τὸ θέλημά σου· ὡς
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιούσιον· δί-
δου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέ-
ραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ
γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν
παντὶ ὀφείλοντι
ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγ-
κῃς ἡμᾶς εἰς πει-
ρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει
φίλον καὶ πορεύ-
σεται πρὸς αὐτὸν
μεσονυκτίου καὶ
εἴπῃ αὐτῷ· φίλε,
χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρ-

ἐπειδὴ φίλος παραγέ-
νετο ἐξ ὁδοῦ πρός
με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ πα-
ραθήσω αὐτῷ· κἀ-
κεῖνος ἔσωθεν ἀ-
ποκριθεὶς εἴπῃ·
μή μοι κόπους πά-
ρεχε· ἤδη ἡ θύρα
κέκλεισται· καὶ τὰ
παιδία μου μετ' ἐ-
μοῦ εἰς τὴν κοίτην
εἰσίν, οὐ δύνα-
μαι ἀναστὰς δοῦναί
σοι· λέγω ὑμῖν· εἰ καὶ
οὐ δώσει αὐτῷ ἀνα-
στὰς διὰ τὸ εἶναι αὐ-
τοῦ φίλον· διά γε τὴν
ἀναίδειαν αὐτοῦ
ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ
ὅσων ἂν χρῄζει· κἀ-
ρκε ε γὼ ὑμῖν λέγω· αἰ-
τεῖτε, καὶ δοθήσε-
ται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ
εὑρήσετε· κρούετε

καὶ ἀνοιχθήσεται
ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰ-
τῶν λαμβάνει· καὶ
ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀ-
νοιχθήσεται· τίνα
ρκδ ε δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα ὁ
υἱὸς αἰτήσει ἄρτον,
μὴ λίθον ἐπιδώσει
αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν,
μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν
ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ
καὶ ἐὰν αἰτήσει ᾠὸν
μὴ ἐπιδώσει
αὐτῷ σκορπίον;
εἰ οὖν ὑμεῖς πονη-
ροὶ ὑπάρχοντες
οἴδατε δόματα
ἀγαθὰ διδόναι τοῖς
τέκνοις ὑμῶν, πό-
σῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ
ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει
πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰ-
τοῦσιν αὐτόν· καὶ

ΣΑ ιβ' τῆς ...

λθ περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν

Ἦν ἐκβάλλων δαιμό
νιον καὶ αὐτὸ ἦν κω
φόν· ἐγένετο δὲ τοῦ
δαιμονίου ἐξελθόν
τος, ἐλάλησεν ὁ
κωφός· καὶ ἐθαύ
μασαν οἱ ὄχλοι· τι
νὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον· ἐν βεελ
ζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν
δαιμόνων ἐκβάλλει
τὰ δαιμόνια· ἕτε
ροι δὲ πειράζοντες·
σημεῖον παρ' αὐτοῦ
ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ·
αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐ
τῶν τὰ διανοήματα
εἶπεν αὐτοῖς· πᾶ
σα βασιλεία ἐφ' ἑ
αυτὴν διαμερισ
θεῖσα, ἐρημοῦται·
καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον,
πίπτει· εἰ δὲ καὶ
ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυ
τὸν διεμερίσθη·
πῶς σταθήσεται
ἡ βασιλεία αὐτοῦ·
ὅτι λέγετε ἐν βεελ
ζεβοὺλ ἐκβάλλειν
με τὰ δαιμόνια· εἰ δὲ
ἐγὼ ἐν βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλω τὰ δαι
μόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν
ἐν τίνι ἐκβάλλου
σι· διὰ τοῦτο κριταὶ
ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.
εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ
θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαι
μόνια, ἄρα ἔφθα
σεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασι
λεία τοῦ θεοῦ. ὅταν ὁ ἰσ
ρκθ χυρὸς καθωπλισ
μένος φυλάσσῃ
τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν·
ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑ
πάρχοντα αὐτοῦ·
ὅταν δὲ ὁ ἰσχυρό
τερος αὐτοῦ ἐπελθ

[illegible] τῇ ε΄ [illegible] τοῦ ὄχλου [illegible]

νικήσῃ αὐτόν, τὴν
πανοπλίαν αὐ
τοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐ
πεποίθει· καὶ τὰ
σκῦλα αὐτοῦ δια
δίδωσιν. ὁ μὴ ὢν
ρλ ε Μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ
ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνά
γων μετ' ἐμοῦ σκορ
πίζει. ὅταν τὸ
ἀκάθαρτον πνεῦμα
ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου, διέρχεται
δι' ἀνύδρων τόπων
ζητοῦν ἀνάπαυ
σιν· καὶ μὴ εὑρίσ
κον λέγει· ὑπο
στρέψω εἰς τὸν οἶ
κόν μου ὅθεν ἐξῆλ
θον· καὶ ἐλθὸν εὑ
ρίσκει σεσαρωμέ
νον καὶ κεκοσμημένον.
τότε πορεύεται
καὶ παραλαμβάνει

ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα
πονηρότερα ἑ
αυτοῦ, καὶ ἐλθόν
τα κατοικεῖ ἐκεῖ
καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα
τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου,
χείρονα τῶν πρώ
των.
ρλα ἀρχ. Ἐγένετο δὲ ἐ
ν τῷ λέγειν αὐτὸν
ταῦτα· ἐπάρασα
τις γυνὴ φωνὴν ἐκ
τοῦ ὄχλου εἶπεν
αὐτῷ· μακαρία ἡ
κοιλία ἡ βαστάσα
σά σε, καὶ μαστοὶ οὓς
ἐθήλασας. αὐτὸς
δὲ εἶπε· μενοῦν
γε μακάριοι οἱ ἀκού
οντες τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσ
σοντες αὐτόν.
ρλβ ε Τῶν
δὲ ὄχλων ἐπαθροι
ζομένων ἤρξα
το λέγειν· ἡ γενεὰ

[illegible]

[illegible] σημεῖον:

αὐτὴ ἐστί· σημεῖον
ζητεῖ· καὶ ση
μεῖον οὐ δοθήσε
ται αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ
σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ
προφήτου· καθὼς
γὰρ ἐγένετο ἰωνᾶς
σημεῖον τοῖς νινευ
ίταις· οὕτως ἔσται καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ
γενεᾷ ταύτῃ· βα
σίλισσα νότου ἐ
γερθήσεται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῶν ἀν
δρῶν τούτων καὶ
κατακρινεῖ αὐτούς·
ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς
ἀκοῦσαι τὴν σοφί
αν σολομῶντος·
καὶ ἰδοὺ πλεῖον
σολομῶντος ὧδε.
ἄνδρες νινευῖται ἀ
ναστήσονται ἐν τῇ

κρίσει μετὰ τῆς γε
νεᾶς ταύτης καὶ κα
τακρινοῦσιν αὐτήν·
ὅτι μετενόησαν
εἰς τὸ κήρυγμα ἰω
νᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖον
ἰωνᾶ ὧδε. οὐ
δεὶς λύχνον ἅψας εἰς
κρυπτὴν τίθησιν
οὐδὲ ὑπὸ τὸν μό
διον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν
λυχνίαν· ἵνα οἱ εἰσ
πορευόμενοι τὸ
φέγγος βλέπωσιν·
ὁ λύχνος τοῦ σώματος
ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός·
ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλ
μός σου ἁπλοῦς ᾖ,
καὶ ὅλον τὸ σῶμα
σου φωτεινόν ἐστιν·
ἐπὰν δὲ πονηρὸς
ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου
σκοτεινόν ἐστιν· σκό
πει οὖν μὴ τὸ φῶς

τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί·
εἰ οὖν τὸ σῶμά σου
ὅλον φωτεινόν, μὴ
ἔχον τι μέρος σκο
τεινόν, ἔσται φωτει
νὸν ὅλον ὡς ὅταν ὁ
λύχνος τῇ ἀστραπῇ
φωτίζῃ σε. Ἐν δὲ
τῷ λαλῆσαι, ἠρώ
μβ Τα αὐτὸν Φαρισαῖ ρλε ε
ος τις ὅπως ἀριστή
σῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελ
θὼν δὲ ἀνέπεσεν.
ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰ
δὼν ἐθαύμασεν
ὅτι οὐ πρῶτον ἐ
βαπτίσθη πρὸ τοῦ
ἀρίστου. εἶπε δὲ
ὁ κ(ύριο)ς πρὸς αὐτόν·
ρλε ι Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖ
οι τὸ ἔξωθεν τοῦ ρλϛ β
ποτηρίου καὶ τοῦ
πίνακος καθαρί
ζετε· τὸ δὲ ἔσωθ(εν)

ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς
καὶ πονηρίας. ἄ
φρονες, οὐχ ὁ ποι
ήσας τὸ ἔξωθεν καὶ
τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;
πλὴν τὰ ἐνόντα
δότε ἐλεημοσύνην,
καὶ ἰδοὺ πάντα κα
θαρὰ ὑμῖν ἐστιν. ἀλλ'
Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φα
ρισαίοις, ὅτι ἀπο
δεκατοῦτε τὸ ἡδύ
οσμον καὶ τὸ πήγα
νον καὶ πᾶν λά
χανον, καὶ παρέρ
χεσθε τὴν κρίσιν
καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ
θ(εο)ῦ· ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι, κἀκεῖνα
ρλζ μὴ ἀφιέναι. Οὐαὶ
ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις,
ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν
πρωτοκαθεδρίαν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς.

τῇ δ΄ τῆς ιβ΄ ἑβδ(ομάδος) εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἐληλυθόσι πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίοις· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρι(σαίοις):–

καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς·
Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖ-
οι ὑποκριταί· ὅτι
ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖ-
α τὰ ἄδηλα· καὶ οἱ
ἄνθρωποι περιπατοῦν-
τες ἐπάνω οὐκ οἴδα-
σιν· Ἀποκριθεὶς
δέ τις τῶν νομικῶν,
λέγει αὐτῷ· διδάσ-
καλε ταῦτα λέγων
καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις·
ὁ δὲ εἶπεν· καὶ ὑμῖν
τοῖς νομικοῖς οὐαί·
ὅτι φορτίζετε
τοὺς ἀνθρώπους φορτί-
α δυσβάστακτα· καὶ αὐ-
τοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων
ὑμῶν, οὐ προσψαύ-
ετε τοῖς φορτίοις·
Οὐαὶ ὑμῖν ὅτι οἰκοδο-
μεῖτε τὰ μνημεῖα

τῶν προφητῶν,
οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν
ἀπέκτειναν αὐτούς·
ἄρα μαρτυρεῖτε
καὶ συνευδοκεῖτε
τοῖς ἔργοις τῶν
πατέρων ὑμῶν· ὅτι
αὐτοὶ μὲν ἀπέκτει-
ναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ
οἰκοδομεῖτε αὐτῶν
τὰ μνημεῖα· διὰ
τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ
θεοῦ εἶπεν· ἀποστε-
λῶ εἰς αὐτοὺς προ-
φήτας καὶ ἀποστόλους,
καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο-
κτενοῦσι καὶ διώ-
ξουσιν· ἵνα ἐκζη-
τηθῇ τὸ αἷμα πάν-
των τῶν προφητῶν
τὸ ἐκχυνόμενον
ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου, ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης·

μδ΄ περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν νομικῶν :

ἀπὸ τοῦ αἵματος
ἄβελ ἕως τοῦ αἵ
ματος ζαχαρίου,
τοῦ ἀπολομένου
μεταξὺ τοῦ θυ
σιαστηρίου καὶ τοῦ
οἴκου· ναὶ λέγω ὑ
μῖν, ἐκζητηθή
σεται ἀπὸ τῆς γε
νεᾶς ταύτης. οὐαὶ
ρμθ ε ὑμῖν τοῖς νομικοῖς·
ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖ
δα τῆς γνώσεως·
αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθε
τε, καὶ τοὺς εἰσερ
χομένους ἐκωλύ
ρνα ι σατε· λέγοντος
δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς
αὐτούς, ἤρξαντο
οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι δει
νῶς ἐνέχειν καὶ
ἀποστοματίζειν
αὐτὸν περὶ πλει

ὄνων, ἐνεδρεύον
τες αὐτόν· ζητοῦν
τες θηρεῦσαί τι
ἐκ τοῦ στόματος αὐ
τοῦ, ἵνα κατηγο
ρήσωσιν αὐτοῦ.
ἐν οἷς ἐπισυναχθει
σῶν τῶν μυριάδων
τοῦ ὄχλου ὥστε
καταπατεῖν ἀλλή
ρν λους, ἤρξατο λέ
γειν πρὸς τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ πρῶ
τον· προσέχετε
ρνα ι ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν φα
ρισαίων, ἥτις ἐστὶν
ὑπόκρισις. οὐδὲν
ρνβ β δὲ συγκεκαλυμμένον
ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκα
λυφθήσεται· καὶ
κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσ
θήσεται καὶ εἰς φα
νερὸν ἔλθῃ. ἀμήν

εἰς μάρτυρα δὲ λέγεται

ὅσα ἐν τῇ σκοτίαι
εἴπατε· ἐν τῷ φω-
τὶ ἀκουσθήσεται·
καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς
ἐλαλήσατε ἐν τοῖς
ταμείοις· κηρυχθή-
σεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.
Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φί-
λοις μου· μὴ φοβη-
θῆτε ἀπὸ τῶν ἀπο-
κτεννόντων τὸ σῶ-
μα καὶ μετὰ ταῦτα·
μὴ ἐχόντων περισ-
σότερόν τι ποιῆσαι· ὑ-
ποδείξω δὲ ὑμῖν
τίνα φοβηθῆτε·
φοβήθητε τὸν μετὰ
τὸ ἀποκτεῖναι
ἐξουσίαν ἔχοντα·
ἐμβαλεῖν εἰς τὴν
γέενναν· ναὶ λέγω
ὑμῖν τοῦτον φοβήθητε·
οὐχὶ πέντε στρου-
θία πωλεῖται ἀσ-
σαρίων δύο· καὶ ἓν
ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν
ἐπιλελησμένον·
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
πᾶσαι ἠρίθμηνται·
μὴ οὖν φοβεῖσθε·
πολλῶν στρουθίων
διαφέρετε. λέγω
δὲ ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογ...
ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ
ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων· καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ-
μολογήσει ἐν αὐτῷ.
ἔμπροσθεν τῶν
ἀγγέλων τοῦ θεοῦ.
ὁ δὲ ἀρνησάμενος ρμϛ B
με ἐνώπιον τῶν
ἀνθρώπων· ἀ-
παρνηθήσεται ἐ-
νώπιον τῶν ἀγγέ-
λων τοῦ θεοῦ· καὶ πᾶς ρμζ B

μετὰ τὸ ... θέλω μου μερίσασθαι τὴν κληρονομίαν

β ρμζ Ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
ἀφεθήσεται αὐτῷ·
τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον
πνεῦμα βλασφημήσαν-
τι οὐκ ἀφεθή-
β ρμη σεται. Ὅταν δὲ
προσφέρωσιν ὑμᾶς
ἐπὶ τὰς συναγωγὰς
καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
ἐξουσίας, μὴ μερι-
μνᾶτε πῶς ἢ τί ἀ-
πολογήσεσθε, ἢ τί
εἴπητε· τὸ γὰρ ἅ-
γιον πνεῦμα διδάξει
ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥ-
ρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.
γ ρμθ Εἶπε δέ τις αὐτῷ
ἐκ τοῦ ὄχλου· δι-
δάσκαλε εἰπὲ τῷ
ἀδελφῷ μου, με-
ρίσασθαι μετ' ἐμοῦ
τὴν κληρονομίαν.
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ἄνθρωπε, τίς με κατέ-
στησε δικαστὴν ἢ με-
ριστὴν ἐφ' ὑμᾶς. Εἶ-
πε δὲ πρὸς αὐτούς·
ὁρᾶτε καὶ φυλάσ-
σεσθε ἀπὸ τῆς πλε-
ονεξίας· ὅτι οὐκ
ἐν τῷ περισσεύ-
ειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐ-
τοῦ ἐστιν ἐκ τῶν
ὑπαρχόντων αὐτοῦ.
(ις/θ, ...) Εἶπε δὲ παραβολὴν
πρὸς αὐτοὺς λέγων·
ἀνθρώπου τινὸς
πλουσίου εὐφό-
ρησεν ἡ χώρα· καὶ
διελογίζετο ἐν
ἑαυτῷ λέγων· τί
ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔ-
χω ποῦ συνάξω
τοὺς καρπούς μου.
καὶ εἶπε· τοῦτο
ποιήσω· καθελῶ
μου τὰς ἀποθήκας.

μετὰ τὸ ... εὐφόρησεν ἡ χώρα πλουσίου

καὶ μείζονας οἰ-
κοδομήσω· καὶ συ-
νάξω ἐκεῖ πάν-
τα τὰ γεννήματά μου
καὶ τὰ ἀγαθά μου· καὶ
ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου·
ψυχή· ἔχεις πο-
λλὰ ἀγαθὰ κείμε-
να εἰς ἔτη πολλά·
ἀναπαύου· φάγε
πίε εὐφραίνου·
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεός·
ἄφρον· ταύτῃ τῇ
νυκτὶ τὴν ψυχήν
σου ἀπαιτοῦσιν
ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡ-
τοίμασας τίνι ἔ-
σται· οὕτως ὁ θη-
σαυρίζων ἑαυτῷ·
καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν·
ταῦτα λέγων ἐ-
φώνει· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω:
Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ· δι-
ὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·
μὴ μεριμνᾶτε τῇ
ψυχῇ ὑμῶν τί φά-
γητε· μηδὲ τῷ σώ-
ματι τί ἐνδύσησθε·
ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι
τῆς τροφῆς· καὶ
τὸ σῶμα τοῦ ἐν-
δύματος· κατα-
νοήσατε τοὺς κό-
ρακας ὅτι οὐ σπεί-
ρουσιν οὐδὲ θερί-
ζουσιν· οἷς οὐκ ἔ-
στι ταμεῖον οὐδὲ
ἀποθήκη· καὶ ὁ
θεὸς τρέφει αὐτούς·
πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς
διαφέρετε τῶν πε-
τεινῶν· τίς δὲ ἐ-
ξ ὑμῶν μεριμνῶν
δύναται προσθεῖ-
ναι ἐπὶ τὴν ἡλικί-
αν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα.

εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον
δύνασθε, τί περὶ
τῶν λοιπῶν μερι-
μνᾶτε· κατανοή-
σατε τὰ κρίνα πῶς
αὐξάνει· οὐ κοπι-
ᾷ οὐδὲ νήθει· λέ-
γω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σο-
λομὼν ἐν πάσῃ
τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο ὡς
ἓν τούτων. εἰ δὲ
τὸν χόρτον ἐν τῷ
ἀγρῷ σήμερον ὄντα
καὶ αὔριον εἰς κλί-
βανον βαλλόμενον
ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέν-
νυσι· πόσῳ μᾶλ-
λον ὑμᾶς ὀλιγόπι-
στοι. καὶ ὑμεῖς μὴ
ζητεῖτε τί φά-
γητε ἢ τί πίητε·
καὶ μὴ μετεωρίζεσ-
θε· ταῦτα γὰρ πάν-

τα τὰ ἔθνη τοῦ
κόσμου ἐπιζητεῖ·
ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶ-
δεν ὅτι χρῄζε-
τε τούτων· πλὴν
ζητεῖτε τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θεοῦ· καὶ ταῦ-
τα προστεθήσε-
ται ὑμῖν. μὴ φοβοῦ
ρμα τὸ μικρὸν ποίμνι-
ον· ὅτι εὐδόκησεν
ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦ-
ναι ὑμῖν τὴν βασι-
ρμβ λείαν. πωλήσα-
τε τὰ ὑπάρχοντα
ὑμῶν καὶ δότε ἐ-
λεημοσύνην. ποι-
ρμγ ήσατε ἑαυτοῖς βα-
λάντια μὴ παλαι-
ούμενα· θησαυρὸν
ἀνέκλειπτον ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου
κλέπτης οὐκ ἐγγί-
ζει οὐδὲ σὴς δια-

ἀφθείρει· ὅπου γάρ
ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑ-
μῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρ-
δία ὑμῶν ἔσται· Ἔ-
ρνα στωσαν ὑμῶν αἱ ὀσ-
φύες περιεζωσμέ-
ναι· καὶ οἱ λύχνοι καὶ-
όμενοι· καὶ ὑμεῖς
ὅμοιοι ἀνθρώποις προσ-
δεχομένοις τὸν κύριον
ἑαυτῶν, πότε ἀνα-
λύσει ἐκ τῶν γά-
μων, ἵνα ἐλθόντος
καὶ κρούσαντος εὐ-
θέως ἀνοίξωσιν αὐ-
ρνβ τῷ· Μακάριοι οἱ δοῦ-
λοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλ-
θὼν ὁ κύριος εὑρήσει
γρηγοροῦντας· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
περιζώσεται καὶ
ἀνακλινεῖ αὐτούς,
καὶ παρελθὼν δι-
ακονήσει αὐτοῖς.

καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ
δευτέρᾳ φυλακῇ·
καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυ-
λακῇ ἔλθῃ καὶ εὕ-
ρῃ οὕτως· μακάρι-
οί εἰσιν οἱ δοῦλοι
ἐκεῖνοι· τοῦτο δὲ ρνγ α
Γινώσκετε ὅτι εἰ ᾔ-
δει ὁ οἰκοδεσπότης
ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέ-
πτης ἔρχεται, ἐγρη-
γόρησεν ἄν, καὶ οὐκ
ἂν ἀφῆκε διορυ-
γῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.
καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε
ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ
οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. τέλ τῆς ς
Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· ρνδ ε
Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν
παραβολὴν ταύτην
λέγεις, ἢ καὶ πρὸς
πάντας; εἶπε δὲ
ὁ κύριος· τίς ἄρα ἐστὶν

τῇ β τῆς ιβ εἶπ(εν) ὁ κ(ύριο)ς τίς ἄρα

ὁ πιστὸς οἰκονόμος
καὶ φρόνιμος, ὃν
καταστήσει ὁ κ(ύριο)ς
ἐπὶ τῆς θεραπεί-
ας αὐτοῦ· τοῦ διδό-
ναι ἐν καιρῷ τὸ
σιτομέτριον· μα-
κάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν
ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ εὑρήσει
ποιοῦντα οὕτως·
ἀληθῶς λέγω ὑ-
μῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστήσει
αὐτόν· ἐὰν δὲ εἴ-
ε ρπα πῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
χρονίζει ὁ κ(ύριό)ς μου
ἔρχεσθαι· καὶ ἄρ-
ξηται τύπτειν τοὺς
παῖδας καὶ τὰς παι-
δίσκας· ἐσθίειν
δὲ καὶ πίνειν καὶ

μεθύσκεσθαι· ἥξει
ὁ κ(ύριο)ς τοῦ δούλου ἐ-
κείνου ἐν ἡμέρᾳ
ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ
ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσ-
κει, καὶ διχοτομή-
σει αὐτόν· καὶ τὸ
μέρος αὐτοῦ μετὰ
τῶν ὑποκριτῶν
θήσει· ἐκεῖνος
ρπθ ι δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς
τὸ θέλημα τοῦ κ(υρίο)υ
αὐτοῦ· καὶ μὴ ἑτοι-
μάσας μηδὲ ποι-
ήσας πρὸς τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ, δα-
ρήσεται πολλάς·
ὁ δὲ μὴ γνοὺς ποι-
ήσας δὲ ἄξια πλη-
γῶν, δαρήσεται
ὀλίγας· παντὶ δὲ
ᾧ ἐδόθη πολύ, πο-
λὺ ζητηθήσεται
παρ᾽ αὐτοῦ· [illegible]

ρέσθε ἐν τῷ πολύ·
περισσότερον αἰ-
τήσουσιν αὐτόν.
ρξ Πῦρ ἦλθον βαλεῖν
εἰς τὴν γῆν· καὶ τί
θέλω εἰ ἤδη ἀνή-
φθη· βάπτισμα δὲ
ἔχω βαπτισθῆναι·
καὶ πῶς συνέχομαι
ἕως οὗ τελεσθῇ.
δοκεῖτε ὅτι εἰρή-
νην παρεγενόμην
δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐ-
χί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ᾽ ἢ
διαμερισμόν· ἔσον-
ται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
πέντε ἐν οἴκῳ ἑ-
νὶ διαμεμερισ-
μένοι· τρεῖς ἐπὶ
δυσί, καὶ δύο ἐπὶ τρι-
σί· διαμερισθήσε-
ται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ,
καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί·
μήτηρ ἐπὶ θυγατρί,

καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί·
πενθερὰ ἐπὶ τὴν
νύμφην αὐτῆς, καὶ
νύμφη ἐπὶ τὴν πεν-
θερὰν αὐτῆς. Ἔλε-
γε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· ρξα ι
ὅταν ἴδητε τὴν νε-
φέλην ἀνατέλλου-
σαν ἀπὸ δυσμῶν,
εὐθέως λέγετε
ὅτι ὄμβρος ἔρχεται·
καὶ γίνεται οὕτω·
καὶ ὅταν νότον πνέ-
οντα, λέγετε ὅτι
καύσων ἔσται· καὶ
γίνεται. ὑποκρι-
ταί, τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐ-
ρανοῦ οἴδατε δο-
κιμάζειν· τὸν δὲ
καιρὸν τοῦτον πῶς
οὐ δοκιμάζετε;
Τί δὲ καὶ ἀφ᾽ ἑαυτῶν ρξβ ε
οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον.

ὡς γὰρ ὑπάγεις με
τὰ τοῦ ἀντιδίκου
σου ἐπ᾽ ἄρχοντα·
ἐν τῇ ὁδῷ, δὸς
ἐργασίαν ἀπηλλά
χθαι ἀπ᾽ αὐτοῦ· μή
ποτε κατασύρῃ
σε πρὸς τὸν κρι
τήν· καὶ ὁ κριτής
σε παραδῷ τῷ πρά
κτορι· καὶ ὁ πρά
κτωρ σε βάλλῃ εἰς
φυλακήν· λέγω
σοι· οὐ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν· ἕως οὗ καὶ
τὸ ἔσχατον λεπτὸν
ρϟγ με ἀποδῷς· παρῆ
σαν δέ τινες ἐν αὐ
τῷ τῷ καιρῷ ἀπαγ
γέλλοντες αὐτῷ
περὶ τῶν γαλιλαί
ων ὧν τὸ αἷμα πιλᾶ
τος ἔμιξε μετὰ
τῶν θυσιῶν αὐτῶν·

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
δοκεῖτε ὅτι οἱ γα
λιλαῖοι οὗτοι ἁμαρ
τωλοὶ παρὰ πάν
τας τοὺς γαλιλαί
ους ἐγένοντο ὅτι
τοιαῦτα πεπόν
θασιν; οὐχὶ λέγω
ὑμῖν· ἀλλ᾽ ἐὰν μὴ
μετανοῆτε, πάν
τες ὡσαύτως ἀπο
λεῖσθε· ἢ ἐκεῖνοι
οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ
ἐφ᾽ οὓς ἔπεσεν ὁ
πύργος ἐν τῷ σι
λωὰμ καὶ ἀπέκτει
νεν αὐτούς· δοκεῖ
τε ὅτι οὗτοι ὀφει
λέται ἐγένοντο παρὰ
πάντας τοὺς ἀν
θρώπους τοὺς
κατοικοῦντας ἐν
ἱλημ; οὐχὶ λέγω

με' περὶ τῶν γαλιλαίων καὶ τῶν ἐν τῷ σιλωὰμ

ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ με-
τανοῆτε, πάντες
ὁμοίως ἀπολεῖσ-
θε· ἔλεγε δὲ ταύ-
την τὴν παραβολήν·
συκῆν εἶχέ τις ἐν
τῷ ἀμπελῶνι αὐ-
τοῦ πεφυτευμέ-
νην· καὶ ἦλθε ζη-
τῶν καρπὸν ἐν αὐ-
τῇ, καὶ οὐχ εὗρεν·
εἶπε δὲ πρὸς τὸν
ἀμπελουργόν· ἰδοὺ
τρία ἔτη ἔρχομαι
ζητῶν καρπὸν
ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ
καὶ οὐχ εὑρίσκω·
ἔκκοψον αὐτήν·
ἱνατί καὶ τὴν γῆν
καταργεῖ· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ· κύριε ἄ-
φες αὐτὴν καὶ τοῦτο
τὸ ἔτος· ἕως ὅτου

σκάψω περὶ αὐτὴν
καὶ βάλω κόπρια·
κἂν μὲν ποιήσῃ καρ-
πόν· εἰ δὲ μή γε εἰς
τὸ μέλλον ἐκκόψεις
αὐτήν· ἦν δὲ διδάσ-
κων ἐν μιᾷ τῶν συ-
ναγωγῶν ἐν τοῖς
σάββασι· καὶ ἰδοὺ
γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχου-
σα ἀσθενείας
ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ·
καὶ ἦν συγκύπτουσα
καὶ μὴ δυναμένη
ἀνακύψαι εἰς τὸ παν-
τελές· ἰδὼν δὲ
ὁ Ἰησοῦς αὐτὴν προσ-
εφώνησε καὶ εἶπεν
αὐτῇ· γύναι ἀπολέ-
λυσαι τῆς ἀσθενεί-
ας σου· καὶ ἐπέθηκεν
αὐτῇ τὰς χεῖρας·
καὶ παραχρῆμα
ἀνωρθώθη καὶ ἐδό-

κυ(ριακῇ) ι' τ(ῶν) κατ(ὰ) Λ(ουκᾶν)· ἦν διδάσκ(ων)

ξαζε τὸν θν̄· ἀ
ποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρ
χισυνάγωγος ἀγα
νακτῶν ὅτι τῷ
σαββάτῳ ἐθε
ράπευσεν ὁ ἰς̄·
ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· ἓξ
ἡμέραι εἰσὶν ἐ
ν αἷς δεῖ ἐργάζεσ
θαι· ἐν ταύταις
οὖν ἐρχόμενοι θε
ραπεύεσθαι, καὶ
μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου· ἀπε
κρίθη οὖν αὐτῷ ὁ
κς̄ καὶ εἶπεν· ὑ
ποκριταί· ἕκαστος ὑ
μῶν τῷ σαββάτῳ
οὐ λύει τὸν βοῦν αὐ
τοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ
τῆς φάτνης, καὶ
ἀπαγαγὼν ποτίζει;
ταύτην δὲ θυγατέ
ρα ἀβραὰμ οὖσαν
ἣν ἔδησεν ὁ σατα
νᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ
ὀκτὼ ἔτη· οὐκ ἔδει
λυθῆναι ἀπὸ τοῦ
δεσμοῦ τούτου τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;
Καὶ ταῦτα λέγοντος
αὐτοῦ κατῃσχύνοντο
πάντες οἱ ἀντι
κείμενοι αὐτῷ· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἔ
χαιρεν ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ἐνδόξοις τοῖς
γινομένοις ὑπ᾽ αὐ
τοῦ· ἔλεγε δέ· τί
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι
λεία τοῦ θῦ· καὶ τίνι ὁ
μοιώσω αὐτήν· ὁ
μοία ἐστὶ κόκκῳ
σινάπεως· ὃν λα
βὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν
εἰς κῆπον ἑαυτοῦ·
καὶ ηὔξησε καὶ ἐγέ
νετο εἰς δένδρον

περὶ τῶν παραβολ:

μέγα καὶ τὰ πετει-
νὰ τοῦ οὐρανοῦ κα-
τεσκήνωσεν ἐν
τοῖς κλάδοις αὐ-
τοῦ. Πάλιν εἶπε·
Τίνι ὁμοιώσω τὴν β-
ασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ·
ὁμοία ἐστὶν ζύμῃ·
ἣν λαβοῦσα γυνὴ
ἔκρυψεν εἰς ἀλεύ-
ρου σάτα τρία· ἕ-
ως οὗ ἐζυμώθη ὅ-
λον. Καὶ διεπορεύ-
ετο κατὰ πόλεις
Καὶ κώμας διδάσκων
καὶ πορείαν ποι-
ούμενος εἰς Ἱ(ερουσα)λήμ.
Εἶπε δέ τις αὐτῷ·
κ(ύρι)ε εἰ ὀλίγοι οἱ σωζό-
μενοι· ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἀγω-
νίζεσθε εἰσελ-
θεῖν διὰ τῆς στενῆς
πύλης· ὅτι πολλοί

λέγω ὑμῖν ζητήσου-
σιν εἰσελθεῖν καὶ
οὐκ ἰσχύσουσιν· ἀφ'
οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκο-
δεσπότης καὶ ἀπο-
κλείσῃ τὴν θύ-
ραν· καὶ ἄρξησθε
ἔξω ἑστάναι καὶ
κρούειν τὴν θύραν
λέγοντες· κ(ύρι)ε κ(ύρι)ε
ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ
ἀποκριθεὶς ἐρεῖ
ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς
πόθεν ἐστέ· τότε
ἄρξεσθε λέγειν·
ἐφάγομεν ἐνώ-
πιόν σου καὶ ἐπί-
ομεν· καὶ ἐν ταῖς
πλατείαις ἡμῶν
ἐδίδαξας· καὶ ἐ-
ρεῖ· λέγω ὑμῖν οὐκ
οἶδα ὑμᾶς πόθεν
ἐστέ· ἀποστῆτε
ἀπ' ἐμοῦ πάντες

[…] τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι:·

οἱ ἐργάται τῆς ἀδι-
κίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυ-
γμὸς τῶν ὀδόντων.
ροη ε Ὅταν ὄψησθε ἀβρα-
ὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ
ἰακώβ. καὶ πάν-
τας τοὺς προφήτας
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ. ὑμᾶς δὲ ἐκβα-
λλομένους ἔξω.
καὶ ἥξουσιν ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ δυσ-
μῶν καὶ βορρᾶ καὶ
νότου. καὶ ἀνακλι-
θήσονται ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.
ροβ β Καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχα-
τοι. οἳ ἔσονται πρῶτοι·
ρογ καὶ εἰσὶ πρῶτοι
οἳ ἔσονται ἔσχατοι.
ροδ Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
προσῆλθόν τινες
φαρισαῖοι λέγοντες

τῷ λ' τῆς ιβ' ... τῆς κα' ... ης

αὐτῷ. ἔξελθε καὶ
πορεύου ἐντεῦ-
θεν. ὅτι ἡρώδης
θέλει σε ἀποκτεῖ-
ναι. καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς. πορευθέν-
τες εἴπατε τῇ ἀ-
λώπεκι ταύτῃ. ἰ-
δοὺ ἐκβάλλω δαι-
μόνια. καὶ ἰάσεις
ἐπιτελῶ σήμε-
ρον καὶ αὔριον. καὶ
τῇ ἐχομένῃ πο-
ρεύεσθαι. ὅτι οὐκ
ἐνδέχεται προ-
φήτην ἀπολέσ-
θαι ἔξω ἰερουσαλήμ.
ροε Ἰερουσαλὴμ ἰερουσα-
λὴμ ἡ ἀποκτείνου-
σα τοὺς προφήτας
καὶ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεσταλμέ-
νους πρὸς αὐτήν.
ποσάκις ἠθέλη-
σα ἐπισυνάξαι

[illegible]

τὰ τέκνα σου· ὃν
τρόπον ὄρνις τὴν
ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑ-
πὸ τὰς πτέρυγας
καὶ οὐκ ἠθελήσατε·
ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν·
ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρη-
μος· λέγω δὲ ὑμῖν
ὅτι οὐ μή με ἴδη-
τε ἕως ἂν ἥξει ὅτε
εἴπητε· εὐλογη-
μένος ὁ ἐρχόμενος
α ις ἐν ὀνόματι κυ· τέλ(ος)
ρϛ κδ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλ-
θεῖν αὐτὸν εἰς οἶ-
κόν τινος τῶν ἀρ-
χόντων τῶν φα-
ρισαίων σαββά-
τῳ φαγεῖν ἄρτον·
καὶ αὐτοὶ ἦσαν πα-
ρατηρούμενοι
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἄν-
ρξ β θρωπός τις ὑ-
δρωπικὸς ἔμπροσθεν

τοῦ ιυ· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ις εἶπε πρὸς
τοὺς νομικοὺς καὶ
φαρισαίους λέγων·
εἰ ἔξεστι τῷ σαβ-
βάτῳ θεραπεύειν·
οἱ δὲ ἡσύχασαν· καὶ
ἐπιλαβόμενος ἰ-
άσατο αὐτὸν καὶ ἀ-
πέλυσε· καὶ ἀπο-
κριθεὶς πρὸς αὐ-
τοὺς εἶπε· τίνος
ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς
εἰς φρέαρ ἐμπε-
σεῖται καὶ οὐκ εὐ-
θέως ἀνασπάσει
αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων·
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀν-
ταποκριθῆναι
αὐτῷ πρὸς ταῦτα·
Ἔλεγε δὲ πρὸς ροζ
τοὺς κεκλημένους κγ
παραβολήν, ἐπέχων

ηβ περὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ· ηγ περὶ τῶν ἀγαπώντων πρωτοκλισίας·

πῶς τὰς πρωτο
κλισίας ἐξελέγοντο·
λέγων πρὸς αὐ
τούς· ὅταν κληθεὶς
ὑπό τινος εἰς γά
μους· μὴ κατακλι
θῇς εἰς τὴν πρω
τοκλισίαν· μήποτε
ἐντιμότερός σου
ἦ κεκλημένος ὑπ'
αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼν
ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέ
σας ἐρεῖ σοι· δὸς
τούτῳ τόπον· καὶ
τότε ἄρξῃ μετὰ
αἰσχύνης τὸν ἔσχατον
τόπον κατέχειν·
εοθ / ε Ἀλλ' ὅταν κληθῇς
πορευθεὶς ἀνάπε
σε εἰς τὸν ἔσχατον
τόπον· ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ὁ κεκληκώς
σε εἴπῃ σοι· φίλε
προσανάβηθι ἀ
νώτερον· τότε ἔ
σται σοι δόξα· ἐνώ
πιον τῶν συνανα
κειμένων σοι· ὅτι
πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυ
τὸν ταπεινωθή
σεται· καὶ ὁ ταπει
νῶν ἑαυτὸν ὑψωθή
σεται· Ἔλεγε δὲ
ρπ / ι Καὶ τῷ κεκληκότι αὐ
τόν· ὅταν ποιῇς
ἄριστον ἢ δεῖπνον·
μὴ φώνει τοὺς φί
λους σου μηδὲ τοὺς
ἀδελφούς σου· μη
δὲ τοὺς συγγενεῖς
σου· μηδὲ τοὺς γεί
τονάς σου τοὺς πλου
σίους· μήποτε καὶ
αὐτοί σε ἀντικαλέ
σωσι· καὶ γενήσε
ταί σοι ἀνταπόδο
μα· ἀλλ' ὅταν ποι
ῇς δοχὴν· κάλει

ξ
πτωχούς· ἀναπήρους·
χωλούς· τυφλούς·
καὶ μακάριος ἔσῃ·
ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀντα-
ποδοῦναί σοι· ἀν-
ταποδοθήσεται
γάρ σοι ἐν τῇ ἀνα-
στάσει τῶν δικαίων·
Ἀκούσας δέ τις τῶν
συνανακειμένων
ταῦτα, εἶπεν αὐ-
τῷ· μακάριος ὃς
φάγεται ἄρτον ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ· ὁ δὲ εἶπεν·
Ἄνθρωπός τις ἐποίη-
σε δεῖπνον μέγα καὶ
ἐκάλεσε πολλούς·
καὶ ἀπέστειλε τὸν
δοῦλον αὐτοῦ τῇ
ὥρᾳ τοῦ δείπνου
εἰπεῖν τοῖς κεκλη-
μένοις· ἔρχεσθε
ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐ-
στι πάντα· καὶ ἤρ-
ξαντο ἀπὸ μιᾶς
παραιτεῖσθαι πάν-
τες. ὁ πρῶτος εἶ-
πεν αὐτῷ· ἀγρὸν
ἠγόρασα καὶ ἔχω
ἀνάγκην ἐξελθεῖν
καὶ ἰδεῖν αὐτόν·
ἐρωτῶ σε, ἔχε με
παρῃτημένον·
καὶ ἕτερος εἶπε·
ζεύγη βοῶν ἠγόρα-
σα πέντε, καὶ πο-
ρεύομαι δοκιμά-
σαι αὐτά· ἐρωτῶ
σε ἔχε με παρῃτη-
μένον· καὶ ἕτερος
εἶπε· γυναῖκα ἔγη-
μα καὶ διὰ τοῦτο οὐ
δύναμαι ἐλθεῖν·
καὶ παραγενόμενος
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ
αὐτοῦ ταῦτα· τότε

μη/ περὶ τῶν καλουμένων ἐν τῷ δείπνῳ :–

Ὀργισθεὶς ὁ οἰκο-
δεσπότης, εἶπε
τῷ δούλῳ αὐτοῦ·
ἔξελθε ταχέως
εἰς τὰς πλατεί-
ας καὶ ῥύμας τῆς πό-
λεως· καὶ τοὺς
πτωχοὺς καὶ ἀνα-
πήρους· καὶ χωλοὺς
καὶ τυφλοὺς εἰσ-
άγαγε ὧδε· καὶ εἶ-
πεν ὁ δοῦλος· κύριε
γέγονεν ὡς ἐπέτα-
ξας· καὶ ἔτι τόπος
ἐστί· καὶ εἶπεν ὁ
κύριος πρὸς τὸν
δοῦλον· ἔξελθε
εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ
φραγμούς· καὶ ἀνάγ-
κασον εἰσελθεῖν
ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶ-
κός μου· λέγω γὰρ
ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς
τῶν ἀνδρῶν ἐκεί-

νων τῶν κεκλημέ-
νων γεύσεταί μου
τοῦ δείπνου· συ
Η συνεπορεύοντο δὲ αὐ-
τῷ ὄχλοι πολλοί·
καὶ στραφεὶς εἶπε
πρὸς αὐτούς· εἴ
τις ἔρχεται πρός με
καὶ οὐ μισεῖ τὸν
πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν
μητέρα· καὶ τὴν γυναῖ-
κα καὶ τὰ τέκνα·
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ τὰς ἀδελφάς·
ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυ-
τοῦ ψυχήν· οὐ δύνα-
ταί μου μαθητὴς
εἶναι· καὶ ὅστις
οὐ βαστάζει τὸν
σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ
ἔρχεται ὀπίσω μου·
οὐ δύναται εἶναί μου
μαθητής· τίς γὰρ
Ἐξ ὑμῶν θέλων

τὸν πύργον οἰκοδο
μῆσαι· οὐχὶ πρῶ
τον καθίσας ψη
φίζει τὴν δαπά
νην εἰ ἔχει τὰ
πρὸς ἀπαρτισμόν·
ἵνα μή ποτε θέν
τος αὐτοῦ θεμέ
λιον καὶ μὴ ἰσχύ
οντος ἐκτελέσαι·
πάντες οἱ θεωροῦν
τες ἄρξονται ἐμ
παίζειν αὐτῷ
λέγοντες· ὅτι οὗ
τος ὁ ἄνθρωπος·
ἤρξατο οἰκοδο
μεῖν καὶ οὐκ ἴσχυ
σεν ἐκτελέσαι·
Ἢ τίς βασιλεὺς πο
ρευόμενος συμ
βαλεῖν ἑτέρῳ
βασιλεῖ εἰς πό
λεμον· οὐχὶ κα
θίσας πρῶτον

βουλεύεται· εἰ δυ
νατός ἐστιν ἐν δέ
κα χιλιάσιν ἀπαν
τῆσαι· τῷ μετὰ
εἴκοσι χιλιάδων
ἐρχομένῳ ἐπ' αὐ
τόν· εἰ δὲ μήγε
ἔτι πόρρω αὐτοῦ
ὄντος πρεσβείαν
ἀποστείλας ἐρωτᾷ
τὰ πρὸς εἰρήνην·
Οὕτως οὖν πᾶς ὁ ἐξ ὑ
μῶν ὃς οὐκ ἀπο
τάσσεται πᾶσι
τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρ
χουσιν· οὐ δύναταί
μου εἶναι μαθητής·
Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν
δὲ τὸ ἅλας μωραν
θῇ· ἐν τίνι ἀρτυ
θήσεται· οὔτε εἰς
γῆν οὔτε εἰς κο
πρίαν εὔθετόν ἐ
στιν· ἔξω βάλλουσιν
αὐτό·

ὁ ἔχων ὦτα ἀκού-
ειν ἀκουέτω: ἦσαν
δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ
πάντες οἱ τελῶ-
ναι καὶ ἁμαρτω-
λοὶ ἀκούειν αὐτοῦ·
καὶ διεγόγγυζον
οἱ φαρισαῖοι καὶ
οἱ γραμματεῖς λέ-
γοντες· ὅτι οὗτος
ἁμαρτωλοὺς προσ-
δέχεται καὶ συνεσ-
θίει αὐτοῖς. εἶπε
δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν ταύ-
την λέγων. τίς ἄν-
θρωπος ἐξ ὑμῶν
ἔχων ἑκατὸν πρό-
βατα καὶ ἀπολέ-
σας ἓν ἐξ αὐτῶν·
οὐ καταλείπει τὰ
ἐνενήκοντα ἐννέα
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ
πορεύεται ἐπὶ
τὸ ἀπολωλὸς ἕως
εὕρῃ αὐτό· καὶ εὑ-
ρὼν ἐπιτίθησιν
ἐπὶ τοὺς ὤμους
αὐτοῦ χαίρων·
καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν
οἶκον συγκαλεῖ
τοὺς φίλους καὶ
τοὺς γείτονας λέ-
γων αὐτοῖς· συγ-
χάρητέ μοι ὅτι
εὗρον τὸ πρόβα-
τόν μου τὸ ἀπο-
λωλός. λέγω ὑμῖν·
ὅτι οὕτως χαρὰ
ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ·
ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ
μετανοοῦντι. ἢ
ἐπὶ ἐνενήκοντα
ἐννέα δικαίοις
οἵτινες οὐ χρείαν
ἔχουσι μετανοίας·
Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς
ἔχουσα δέκα·

δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δρα
χμὴν μίαν· οὐχὶ
ἅπτει λύχνον καὶ
σαροῖ τὴν οἰκίαν
καὶ ζητεῖ ἐπιμε
λῶς ἕως ὅτου εὕ
ρῃ; καὶ συγκαλεῖ
τὰς φίλας καὶ τὰς
γείτονας λέγουσα·
συγχάρητέ μοι ὅτι
εὗρον τὴν δραχμὴν
ἣν ἀπώλεσα· οὕ
τως λέγω ὑμῖν·
χαρὰ γίνεται ἐνώ
πιον τῶν ἀγγέλων
τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁ
ρπ μαρτωλῷ μετανο
ἀρχ(ή) οοῦντι· τέλ Εἶπε δέ·
Ἄνθρωπός τις εἶχε
ξ δύο υἱοὺς καὶ εἶπεν
ὁ νεώτερος αὐτῶν
τῷ πατρί· πάτερ δός
μοι τὸ ἐπιβάλλον
μέρος τῆς οὐσίας·

καὶ διεῖλεν αὐτοῖς
τὸν βίον· καὶ με
τ' οὐ πολλὰς ἡμέ
ρας συναγαγὼν ἅ
παντα ὁ νεώτε
ρος υἱὸς ἀπεδή
μησεν εἰς χώραν
μακράν· καὶ ἐκεῖ
διεσκόρπισε τὴν
οὐσίαν αὐτοῦ· ζῶν
ἀσώτως· δαπα
νήσαντος δὲ αὐ
τοῦ πάντα ἐγέ
νετο λιμὸς ἰσχυρὸς
κατὰ τὴν χώραν
ἐκείνην· καὶ αὐτὸς
ἤρξατο ὑστερεῖσ
θαι· καὶ πορευθεὶς
ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν
πολιτῶν τῆς χώ
ρας ἐκείνης· καὶ
ἔπεμψεν αὐτὸν
εἰς τὸν ἀγρὸν αὐ
τοῦ βόσκειν χοίρους·

ηξ περὶ τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς χώραν μακράν:-

καὶ ἐπεθύμει γεμί-
σαι τὴν κοιλίαν
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κε-
ρατίων ὧν ἤσθιον
οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς
ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑ-
αυτὸν δὲ ἐλθὼν
εἶπε· πόσοι μί-
σθιοι τοῦ πατρός μου
Περισσεύουσιν
ἄρτων, ἐγὼ δὲ λι-
μῷ ἀπόλλυμαι·
ἀναστὰς πορεύσο-
μαι πρὸς τὸν πατέρα
μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ·
πάτερ ἥμαρτον εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐνώπι-
όν σου· καὶ οὐκέτι
εἰμὶ ἄξιος κλη-
θῆναι υἱός σου· ποί-
ησόν με ὡς ἕνα
τῶν μισθίων σου.
καὶ ἀναστὰς ἦλθε
πρὸς τὸν πατέρα
αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ
Μακρὰν ἀπέχοντος
εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγ-
χνίσθη· καὶ δραμὼν
ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ καὶ
κατεφίλησεν αὐ-
τόν. εἶπε δὲ αὐ-
τῷ· πάτερ ἥμαρτον
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἐνώπιόν σου καὶ
οὐκέτι εἰμὶ ἄξι-
ος κληθῆναι υἱός
σου· ποίησόν με
ὡς ἕνα τῶν μι-
σθίων σου. εἶπε δὲ
Ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς
δούλους αὐτοῦ· ἐ-
ξενέγκατε τὴν στο-
λὴν τὴν πρώτην
καὶ ἐνδύσατε αὐτόν
καὶ δότε δακτύλι-
ον εἰς τὴν χεῖρα

αὐτοῦ. καὶ ὑποδή-
ματα εἰς τοὺς πό-
δας. καὶ ἐνέγκαντες
τὸν μόσχον τὸν σι-
τευτὸν θύσατε. καὶ
φαγόντες εὐφραν-
θῶμεν. ὅτι οὗτος
ὁ υἱός μου νεκρὸς
ἦν καὶ ἀνέζησεν
καὶ ἀπολωλὼς καὶ
εὑρέθη. καὶ ἤρξαν-
το εὐφραίνεσθαι.
ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
ὁ πρεσβύτερος
ἐν ἀγρῷ. καὶ ὡς ἐρ-
χόμενος ἤγγισε
τῇ οἰκίᾳ. ἤκουσε
συμφωνίας καὶ χο-
ρῶν. καὶ προσ-
καλεσάμενος ἕ-
να τῶν παίδων·
ἐπυνθάνετο τί
εἴη ταῦτα. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ. ὅτι ὁ ἀ-
δελφός σου ἥκει.
καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ
σου τὸν μόσχον τὸν
σιτευτόν. ὅτι ὑγι-
αίνοντα αὐτὸν ἀ-
πέλαβεν. ὠργίσ-
θη δὲ καὶ οὐκ ἤ-
θελεν εἰσελθεῖν.
ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ
ἐξελθὼν παρε-
κάλει αὐτόν. ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπε
τῷ πατρί. ἰδοὺ το-
σαῦτα ἔτη δουλεύ-
ω σοι. καὶ οὐδέπο-
τε ἐντολήν σου
παρῆλθον. καὶ
ἐμοὶ οὐδέποτε ἔ-
δωκας ἔριφον. ἵ-
να μετὰ τῶν φίλων
μου εὐφρανθῶ.
ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗ-
τος ὁ καταφαγών
σου τὸν βίον μετὰ

ξη περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας:

πορνῶν ἦλθεν· ἔ
θυσας αὐτῷ τὸν μόσ
χον τὸν σιτευτόν·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
τέκνον· σὺ πάντοτε
μετ' ἐμοῦ εἶ· καὶ
πάντα τὰ ἐμὰ
σά ἐστιν· εὐφραν
θῆναι δὲ καὶ χαρῆ
ναι ἔδει· ὅτι ὁ ἀδελ
φός σου οὗτος νε
κρὸς ἦν καὶ ἀνέ
ζησε· καὶ ἀπολω
λὼς ἦν καὶ εὑρέθη· λ/πε

ξη Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
ἄνθρωπός τις ἦν πλού
σιος ὃς εἶχεν οἰκο
νόμον· καὶ οὗτος
διεβλήθη αὐτῷ·
ὡς διασκορπίζων
τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· καὶ φωνή
σας αὐτὸν εἶπεν

αὐτῷ· τί τοῦτο ἀ
κούω περὶ σοῦ·
ἀπόδος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας
σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ
ἔτι οἰκονομεῖν· εἶ
πε δὲ ἐν ἑαυτῷ
ὁ οἰκονόμος· τί
ποιήσω ὅτι ὁ κύ
ριός μου ἀφαιρεῖ
ται τὴν οἰκονομί
αν ἀπ' ἐμοῦ· σκάπ
τειν οὐκ ἰσχύω·
ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι·
ἔγνων τί ποιήσω·
ἵνα ὅταν μεταστα
θῶ τῆς οἰκονομίας·
δέξωνταί με
εἰς τοὺς οἴκους αὐ
τῶν· καὶ προσκα
λεσάμενος ἕνα ἕ
καστον τῶν χρε
ωφειλετῶν τοῦ
κυρίου ἑαυτοῦ· ἔλεγε

τῇ τ̄ τῆς ιβ̄ ἑβδ. [illegible]

τοῦ πρώτου· πό
σον ὀφείλεις τῷ
κυρίῳ μου· ὁ δὲ εἶ
πεν· ἑκατὸν βάτους
ἐλαίου· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· δέξαι σου
τὸ γράμμα καὶ κα
θίσας ταχέως γρά
ψον πεντήκοντα·
ἔπειτα ἑτέρῳ
εἶπε· σὺ δὲ πό
σον ὀφείλεις· ὁ
δὲ εἶπεν· ἑκα
τὸν κόρους σίτου·
καὶ λέγει αὐτῷ· δέ
ξαι σου τὸ γράμμα·
καὶ γράψον ὀγδοή
κοντα· καὶ ἐπῄνε
σεν ὁ κ̅ς̅ τὸν οἰκο
νόμον τῆς ἀδικί(ας)·
ὅτι φρονίμως ἐ
ποίησεν· ὅτι οἱ υἱ
οὶ τοῦ αἰῶνος τού(του)
φρονιμώτεροι

ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς
τοῦ φωτὸς εἰς τὴν
γενεὰν τὴν ἑαυτῶν
εἰσίν· κἀγὼ ὑμῖν λέ(γω)·
ποιήσατε ἑαυτοῖς
φίλους ἐκ τοῦ μα
μωνᾶ τῆς ἀδικίας·
ἵνα ὅταν ἐκλίπητε·
δέξωνται ὑμᾶς
εἰς τὰς αἰωνίους
σκηνάς· ὁ δὲ πιστ(ὸς)
ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν
πολλῷ πιστός ἐστι·
καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ
ἄδικος· καὶ ἐν πο
λλῷ ἄδικός ἐστιν·
εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκ(ῳ)
μαμωνᾷ πιστοὶ
οὐκ ἐγένεσθε· τὸ
ἀληθινὸν τίς ὑμῖν
πιστεύσει· καὶ εἰ ἐν
τῷ ἀλλοτρίῳ πι
στοὶ οὐκ ἐγένεσθε·
τὸ ὑμέτερον τίς

σα ι α
ἀπὸ κς ὅτι πι(στὸς) ἐν

ὑμῖν δώσει· οὐδεὶς
ρϞδ ε Οἰκέτης δύναται δυ-
σὶ κυρίοις δουλ-
εύειν· ἢ γὰρ τὸν
ἕνα μισήσει καὶ
τὸν ἕτερον ἀγαπή-
σει· ἢ ἑνὸς ἀνθέ-
ξεται καὶ τοῦ ἑτέ-
ρου καταφρονή-
σει· οὐ δύνασθε
θεῷ δουλεύειν καὶ
ρϞε ι μαμωνᾷ· ἤκουον
δὲ ταῦτα πάντα
καὶ οἱ Φαρισαῖοι
φιλάργυροι ὑπάρ-
χοντες καὶ ἐξε-
μυκτήριζον αὐ-
τόν· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε
οἱ δικαιοῦντες ἑ-
αυτοὺς ἐνώπιον
τῶν ἀνθρώπων· ὁ θεὸς
γινώσκει τὰς καρ-
δίας ὑμῶν· ὅτι

τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν
βδέλυγμα ἐστὶν
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
ρϞϛ ε Ὁ νόμος καὶ οἱ προ-
φῆται ἕως Ἰωάν-
νου· ἀπὸ τότε ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ
εὐαγγελίζεται·
καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν
βιάζεται· εὐ-
ρϞζ ι Κοπώτερον δέ ἐστι
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
ρϞη β γῆν παρελθεῖν·
ἢ τοῦ νόμου μίαν
κεραίαν πεσεῖν·
πᾶς ὁ ἀπολύων
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
καὶ γαμῶν ἑτέραν
μοιχεύει· καὶ πᾶς
ὁ ἀπολελυμέ-
νην ἀπὸ ἀνδρὸς
γαμῶν· μοιχεύει·
ρϞθ ι Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλού-
σιος καὶ ἐνεδιδύσκετο

[illegible]

ηθ περὶ τοῦ λαζάρου καὶ τοῦ πλουσίου

κετο πορφύραν
καὶ βύσσον· εὐφρ
αινόμενος καθ' ἡ
μέραν λαμπρῶς.
πτωχὸς δέ τις
ἦν ὀνόματι λάζα
ρος, ὃς ἐβέβλη
το πρὸς τὸν πυλῶ
να αὐτοῦ ἡλκωμέ
νος· καὶ ἐπιθυμῶν
χορτασθῆναι ἀπὸ
τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ
τῆς τραπέζης
τοῦ πλουσίου· ἀλ
λὰ καὶ οἱ κύνες ἐρ
χόμενοι, ἀπέλει
χον τὰ ἕλκη αὐτοῦ·
ἐγένετο δὲ ἀπο
θανεῖν τὸν πτωχὸν
καὶ ἀπενεχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγ
γέλων, εἰς τὸν
κόλπον ἀβραάμ·
ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ
πλούσιος καὶ ἐτά
φη· καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ
ἐπάρας τοὺς ὀφθαλ
μοὺς αὐτοῦ ὑπάρ
χων ἐν βασάνοις,
ὁρᾷ τὸν ἀβραὰμ
ἀπὸ μακρόθεν
καὶ λάζαρον ἐν
τοῖς κόλποις αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς φωνήσας
εἶπε· πάτερ ἀβραὰμ
ἐλέησόν με καὶ
πέμψον λάζαρον
ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον
τοῦ δακτύλου αὐτοῦ
ὕδατος καὶ κατα
ψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου,
ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν
τῇ φλογὶ ταύτῃ·
εἶπε δὲ ἀβραάμ·
τέκνον· μνήσθη
τι ὅτι ἀπέλαβες
σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν

τῇ ζωῇ σου· καὶ
λάζαρος ὁμοίως
τὰ κακά· νῦν δὲ
ὧδε παρακαλεῖ-
ται· σὺ δὲ ὀδυνᾶ-
σαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι
τούτοις· μεταξὺ
ἡμῶν καὶ ὑμῶν·
χάσμα μέγα ἐστή-
ρικται· ὅπως οἱ
θέλοντες διαβῆ-
ναι ἔνθεν πρὸς
ὑμᾶς μὴ δύνωνται·
μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν
πρὸς ἡμᾶς διαπε-
ρῶσιν· εἶπε δέ·
ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ
ἵνα πέμψῃς αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ
πατρός μου· ἔχω γὰρ
πέντε ἀδελφούς·
ὅπως διαμαρτύ- ρϞζ
ρηται αὐτοῖς· ἵνα λ
μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθω-

σιν· εἰς τὸν τόπον
τοῦτον τῆς βασά-
νου· λέγει δὲ
αὐτῷ ἀβραάμ·
ἔχουσι μωσέα καὶ
τοὺς προφήτας·
ἀκουσάτωσαν αὐ-
τῶν· ὁ δὲ εἶπεν·
οὐχὶ πάτερ ἀβραάμ·
ἀλλ᾽ ἐάν τις ἀπὸ
νεκρῶν πορευ-
θῇ πρὸς αὐτοὺς
μετανοήσουσιν·
εἶπε δὲ αὐτῷ·
εἰ μωσέως καὶ
τῶν προφητῶν
οὐκ ἀκούουσιν· οὐ-
δὲ ἐάν τις ἐκ
νεκρῶν ἀναστῇ
πεισθήσονται·
εἶπε δὲ πρὸς τοὺς
μαθητάς· ἀνένδε-
κτόν ἐστι τοῦ μὴ
ἐλθεῖν τὰ σκάνδα-

ἄλλα· οὐαὶ δὲ δι'
οὗ ἔρχεται· λυσι
τελεῖ αὐτῷ, εἰ μύ
λος ὀνικὸς περί
κειται περὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ
καὶ ἔρριπται εἰς
τὴν θάλασσαν ἢ
ἵνα σκανδαλίσῃ
ἕνα τῶν μικρῶν
τούτων· ἀρχ· προσέ
χετε ἑαυτοῖς· ἐὰν
δὲ ἁμαρτήσει εἰς σὲ
ὁ ἀδελφός σου·
ἐπιτίμησον αὐτῷ·
Καὶ ἐὰν μετανοή
σῃ ἄφες αὐτόν· καὶ
ἐὰν ἑπτάκις τῆς
ἡμέρας ἁμαρτή
σει εἰς σὲ· καὶ ἑπτά
κις τῆς ἡμέρας
ἐπιστρέψει λέ
γων μετανοῶ·
ἀφήσεις αὐτῷ·

Καὶ εἶπον οἱ ἀπό
στολοι τῷ κῳ·
πρόσθες ἡμῖν
πίστιν· εἶπε δὲ
ὁ κς· εἰ ἔχετε πίστιν
ὡς κόκκον σινά
πεως· ἐλέγετε
ἂν τῇ συκαμίνῳ
ταύτῃ· ἐκριζώ
θητι καὶ φυτεύθη
τι ἐν τῇ θαλάσσῃ·
καὶ ὑπήκουσεν
ἂν ὑμῖν· τίς δὲ
ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔ
χων ἀροτριῶντα·
ἢ ποιμαίνοντα·
ὃς εἰσελθόντι
ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ
εὐθέως παρελ
θὼν ἀνάπεσε· ἀλ
λ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ·
ἑτοίμασον τί δει
πνήσω καὶ περι
ζωσάμενος δια

κὸν μου, ἕως φά
γω καὶ πίω· καὶ
μετὰ ταῦτα φάγε
σαι καὶ πίεσαι σύ·
μὴ χάριν ἔχει τῷ
δούλῳ ἐκείνῳ; ὅ
τι ἐποίησε τὰ δι
αταχθέντα; οὐ
δοκῶ. οὕτως καὶ ὑ
μεῖς· ὅταν ποιή
σητε πάντα τὰ
διαταχθέντα ὑμῖν·
λέγετε ὅτι ἀχρεῖ
οι δοῦλοι ἐσμέν·
ὅτι ὃ ὀφείλομεν
ποιῆσαι πεποιή
καμεν. πε καὶ ἐγένε
το ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ
αὐτὸς διήρχετο διὰ
μέσου Σαμαρείας
καὶ Γαλιλαίας.
ϲβ ε ξ Εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς
τινα κώμην, ἀπή
ντησαν αὐτῷ δέκα
λεπροὶ ἄνδρες,
οἳ ἔστησαν πόρρω
θεν· καὶ αὐτοὶ ἦραν
φωνὴν λέγοντες·
Ἰησοῦ ἐπιστάτα ἐλέ
ησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν
εἶπεν αὐτοῖς· πο
ρευθέντες ἐπιδεί
ξατε ἑαυτοὺς τοῖς
ἱερεῦσι. καὶ ἐγέ
νετο ἐν τῷ ὑπάγειν
αὐτοὺς ἐκαθαρί
σθησαν. εἷς δὲ ἐ
ξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι
ἰάθη, ὑπέστρεψε
μετὰ φωνῆς με
γάλης δοξάζων
τὸν θεόν· καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον
παρὰ τοὺς πόδας
αὐτοῦ εὐχαριστῶν
αὐτῷ· καὶ αὐτὸς
ἦν Σαμαρείτης

ξ περὶ τῶν δέκα λεπρῶν:

ξ̄ περὶ τῶν δέκα λεπρῶν·

ξ̄ Ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἰς̄ εἶπεν· οὐχὶ σγ̄ ι
οἱ δέκα ἐκαθε
ρίσθησαν; οἱ δὲ
ἐννέα ποῦ· οὐχ εὑ
ρέθησαν ὑποστρέ
ψαντες δοῦναι
δόξαν τῷ θῷ· εἰ μὴ
ὁ ἀλλογενὴς οὗτος·
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἀναστὰς πορεύου·
ἡ πίστις σου σέσω σδ̄ β
κέ σε· ἐπερωτη
θεὶς δὲ παρὰ τῶν σε̄ ε
φαρισαίων πότε
ἔρχεται ἡ βασιλεία
τοῦ θῦ· ἀπεκρί
θη αὐτοῖς καὶ εἶ
πεν· οὐκ ἔρχεται
ἡ βασιλεία τοῦ θῦ
μετὰ παρατηρή
σεως· οὐδὲ ἐροῦ σς̄ β
σιν ἰδοὺ ὧδε ἢ ἰ
δοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ

ἡ βασιλεία τοῦ θῦ·
ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν·
Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς
μαθητάς· ἐλεύ
σονται ἡμέραι ὅ
τε ἐπιθυμήσετε
μίαν τῶν ἡμερῶν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσ
θε· καὶ ἐροῦσιν ὑ
μῖν· ἰδοὺ ὧδε ἢ ἐ
κεῖ ὁ χς̄· μὴ ἀπέλ
θητε μηδὲ διώ
ξητε· ὥσπερ γὰρ
ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστρά
πτουσα ἐκ τῆς
ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν
ὑπ' οὐρανὸν λάμπει·
οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡ
μέρᾳ αὐτοῦ· πρῶ
τον δὲ δεῖ αὐτὸν
πολλὰ παθεῖν
καὶ ἀποδοκιμασ

θῆναι ἀπὸ τῆς γε
νεᾶς ταύτης· καὶ
σξ ε Καθὼς ἐγένετο ἐν
ταῖς ἡμέραις νῶ
ε· οὕτως ἔσται καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
ἤσθιον· ἔπινον·
ἐγάμουν· ἐξεγαμί
ζοντο ἄχρι ἧς ἡ
μέρας εἰσῆλθε Ν
ῶε εἰς τὴν κιβω
τόν· καὶ ἦλθεν ὁ
κατακλυσμὸς καὶ
ἀπώλεσεν ἅπαν-
τας· ὁμοίως καὶ
σξ ι Ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις λώτ·
ἤσθιον· ἔπινον·
ἠγόραζον· ἐπώ
λουν· ἐφύτευον·
ᾠκοδόμουν· ᾗ δὲ
ἡμέρᾳ ἐξῆλθε
λὼτ ἀπὸ σοδόμων,

ἔβρεξε πῦρ καὶ
θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ
ἀπώλεσεν ἅπαν
τας· καὶ ταῦτα ἔ
σται ἡ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἀποκα
λύπτεται· ἐν ἐκεί
σο β Ἡ τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται
ἐπὶ τοῦ δώματος
καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
ἐν τῇ οἰκίᾳ· μὴ
καταβάτω ἆραι
αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ
ἀγρῷ ὁμοίως· μὴ
ἐπιστρεψάτω εἰς
σι τὰ ὀπίσω· μνη
Μονεύετε τῆς γυναι
σια κὸς λώτ· ὃς ἐὰν
ζητήσῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι, ἀπο
λέσει αὐτήν· καὶ
ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ
αὐτήν, ζωογονή
σει αὐτήν· λέγω
σιβ ϛ

ὑμῖν ταύτῃ τῇ νυ-
κτὶ δύο ἔσονται
ἐπὶ κλίνης μιᾶς·
εἷς παραληφθή-
σεται, καὶ ὁ ἕτερος
ἀφεθήσεται. δύο
ἔσονται ἀλήθου-
σαι ἐπὶ τὸ αὐτό·
μία παραληφθή-
σεται, καὶ ἡ ἑτέρα
ἀφεθήσεται. δύο
ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ·
ὁ εἷς παραληφθή-
σεται, καὶ ὁ ἕτερος
σιγ ἀφεθήσεται. καὶ
ἀποκριθέντες
λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ
κ(ύρι)ε; ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅπου τὸ
σῶμα, ἐκεῖ συνα-
χθήσονται καὶ οἱ
σιδ ἀετοί. ἔλεγε δὲ
Καὶ παραβολὴν
αὐτοῖς πρὸς τὸ
δεῖν πάντοτε
προσεύχεσθαι αὐ-
τοὺς καὶ μὴ ἐκκα-
κεῖν· λέγων· κρι-
Τὴς τις ἦν ἔν τινι
πόλει· τὸν θ(εὸ)ν μὴ
φοβούμενος· καὶ
ἄν(θρωπ)ον μὴ ἐντρε-
πόμενος· χήρα
δὲ ἦν ἐν τῇ πό-
λει ἐκείνῃ καὶ ἤρ-
χετο πρὸς αὐτὸν
λέγουσα· ἐκδίκη-
σόν με ἀπὸ τοῦ ἀν-
τιδίκου μου καὶ
οὐκ ἤθελεν ἐπὶ
χρόνον· μετὰ
δὲ ταῦτα εἶπεν
ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ
τὸν θ(εὸ)ν οὐ φοβοῦ-
μαι καὶ ἄν(θρωπ)ον οὐκ
ἐντρέπομαι· διά
γε τὸ παρέχειν
μοι κόπον τὴν χή(ραν)

ραν ταύτην· ἐκ-
δικήσω αὐτήν· ἵ-
να μὴ εἰς τέλος
ἐρχομένη ὑπω-
πιάζῃ με. εἶπε
δὲ ὁ κ̅ς̅· ἀκούσατε
τί ὁ κριτὴς τῆς ἀ-
δικίας λέγει· ὁ δὲ
θ̅ς̅ οὐ μὴ ποιήσει
τὴν ἐκδίκησιν τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτοῦ
τῶν βοώντων πρὸς
αὐτὸν ἡμέρας καὶ
νυκτὸς καὶ μακρο-
θυμῶν ἐπ᾽ αὐτοῖς;
λέγω ὑμῖν ὅτι ποι-
ήσει τὴν ἐκδίκη-
σιν αὐτῶν ἐν τάχει·
πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν̅ου̅ ἐλ-
θὼν ἆρα εὑρήσει
τὴν πίστιν ἐπὶ
τῆς γῆς; εἶπε δὲ
πρός τινας τοὺς πε-

ποιθότας ἐφ᾽ ἑαυ-
τοῖς ὅτι εἰσὶ δίκ-
αιοι καὶ ἐξουθενοῦ-
τας τοὺς λοιποὺς
τὴν παραβολὴν
ταύτην· ἄν̅οι̅ δύο
ἀνέβησαν εἰς τὸ
ἱερὸν προσεύ-
ξασθαι· ὁ εἷς φα-
ρισαῖος καὶ ὁ ἕτε-
ρος τελώνης. ὁ
φαρισαῖος στα-
θεὶς πρὸς ἑαυ-
τὸν ταῦτα προσ-
ηύχετο· ὁ θ̅ς̅ εὐχα-
ριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰ-
μὶ ὥσπερ οἱ λοι-
ποὶ τῶν ἀν̅ων̅·
ἅρπαγες· ἄδικοι·
μοιχοί· ἢ καὶ ὡς
οὗτος ὁ τελώνης·
νηστεύω δὶς τοῦ
σαββάτου· ἀπο-
δεκατῶ πάντα

ὅσα κτῶμαι. καὶ
ὁ τελώνης μα-
κρόθεν ἑστώς. οὐ-
κ ἤθελεν οὐδὲ
τοὺς ὀφθαλμοὺς
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐ-
πᾶραι. ἀλλ' ἔτυ-
πτεν εἰς τὸ στῆθος
αὐτοῦ λέγων. ὁ
θ(εὸ)ς ἱλάσθητί μοι
τῷ ἁμαρτωλῷ.
λέγω ὑμῖν. κατέ-
βη οὗτος δεδικαι-
ωμένος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ. ἢ γὰρ
ἐκεῖνος. ὅτι πᾶς
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν τα-
πεινωθήσεται.
ὁ δὲ ταπεινῶν
ἑαυτὸν ὑψωθήσε(ται).
Προσέφερον δὲ
αὐτῷ καὶ τὰ βρέ-
φη. ἵνα αὐτῶν ἅ-
πτηται. ἰδόντες

δὲ οἱ μαθηταὶ ἐ-
πετίμησαν
αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς
προσκαλεσά-
μενος αὐτὰ εἶπ(εν).
ἄφετε τὰ παιδία
ἔρχεσθαι πρός
με καὶ μὴ κωλύετε
αὐτά. τῶν γὰρ τοι-
ούτων ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τοῦ θ(εο)ῦ.
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν. ὃς ἐὰν μὴ
δέξηται τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ ὡς
παιδίον. οὐ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
Καὶ ἐπηρώτησέ τις
αὐτὸν ἄρχων λέγων.
διδάσκαλε ἀγαθέ.
τί ποιήσας ζω-
ὴν αἰώνιον κληρο-
νομήσω. εἶπε δὲ
αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς. τί με

κγ΄ ϛ΄ ξζ΄ λέγεις ἀγαθόν· οὐ
δεὶς γὰρ ἀγαθὸς
εἰ μὴ εἷς ὁ θ(εό)ς· τ(ὰς)
ἐντολὰς οἶδας·
μὴ μοιχεύσῃς· μὴ
φονεύσῃς· μὴ
κλέψῃς· μὴ ψευ
δομαρτυρήσῃς·
τίμα τὸν π(ατέ)ρα σου
καὶ τὴν μ(ητέ)ρα σου·
ὁ δὲ εἶπεν· ταῦ
τα πάντα ἐφυ
λαξάμην ἐκ νε
ότητός μου· ἀκού
ρισ΄ β΄ σας δὲ ταῦτα ὁ ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν αὐτῷ· ἔτι
ἕν σοι λείπει· πάν
τα ὅσα ἔχεις πώ
λησον καὶ διάδος
πτωχοῖς· καὶ ἕξεις
θησαυρὸν ἐν οὐ(ρα)νῷ·
καὶ δεῦρο ἀκολού
θει μοι· ὁ δὲ ἀκού
σας ταῦτα· περί

σκ΄ β΄ λυπος ἐγένετο· ἦν
γὰρ πλούσιος σφό
δρα· ἰδὼν δὲ αὐτὸν
ὁ ἰ(ησοῦ)ς περίλυπον
γενόμενον· εἶπε·
πῶς δυσκόλως
οἱ τὰ χρήματα
ἔχοντες· εἰσελεύ
σονται εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ
θ(εο)ῦ· εὐκοπώτε
ρον γάρ ἐστι κά
μηλον διὰ τρυμα
λιᾶς ῥαφίδος
εἰσελθεῖν· ἢ
πλούσιον εἰς
τὴν βασιλείαν
τοῦ θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν·
εἶπον δὲ οἱ ἀκού
σαντες· καὶ τίς
δύναται σωθῆναι·
ὁ δὲ εἶπε· τὰ ἀ
δύνατα παρὰ ἀν
θρώποις· δυνατὰ

τα ἐστὶ παρὰ τῷ
θ(ε)ῷ. εἶπε δὲ ὁ πέ-
τρος· ἰδοὺ ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάν-
τα καὶ ἠκολουθή-
σαμέν σοι. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι οὐδείς
ἐστιν ὃς ἀφῆκεν
οἰκίαν· ἢ γονεῖς·
ἢ ἀδελφοὺς· ἢ γυ-
ναῖκα· ἢ τέκνα·
ἕνεκεν τῆς βα-
σιλείας τοῦ θ(εο)ῦ·
ὃς οὐ μὴ ἀπολά-
βῃ πολλαπλα-
σίονα ἐν τῷ και-
ρῷ τούτῳ· καὶ ἐν
τῷ αἰῶνι τῷ ἐ-
χομένῳ ζωὴν
αἰώνιον. Πα-
ραλαβὼν δὲ τοὺς δώ-
δεκα, εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ
ἀναβαίνομεν
εἰς Ἱεροσόλυμα·
Καὶ τελεσθήσε-
ται πάντα τὰ
γεγραμμένα διὰ
τῶν προφητῶν
τῷ υἱῷ τοῦ
ἀνθρώπου· πα-
ραδοθήσεται
τοῖς ἔθνεσιν·
καὶ ἐμπαιχθήσεται·
καὶ ὑβρισθήσεται·
καὶ ἐμπτυσθήσεται·
καὶ μαστιγώσαντες,
ἀποκτενοῦσιν
αὐτόν· καὶ τῇ ἡ-
μέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀνα-
στήσεται· καὶ
αὐτοὶ οὐδὲν τούτων
συνῆκαν· καὶ ἦν
τὸ ῥῆμα τοῦτο κε-
κρυμμένον ἀπ'
αὐτῶν· καὶ

τέλος τοῦ τυφλοῦ:

οὐκ ἐγίνωσκον τὰ
λεγόμενα. Ἐγένε
το δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν
αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ,
τυφλός τις ἐκά
θητο παρὰ τὴν
ὁδὸν προσαιτῶν·
ἀκούσας δὲ ὄχλου
διαπορευομένου,
ἐπυνθάνετο τί
ἂν εἴη τοῦτο. Ἀπή
γγειλαν δὲ αὐτῷ,
ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖ
ος παρέρχεται. Καὶ
ἐβόησε λέγων· Ἰησοῦ
υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόν με.
Καὶ οἱ προάγοντες
ἐπετίμων αὐτῷ ἵ
να σιωπήσῃ· αὐτὸς
δὲ πολλῷ μᾶλλον
ἔκραζεν· υἱὲ Δαβὶδ
ἐλέησόν με. Στα

θεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευ
σεν αὐτὸν ἀχθῆναι
πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαν
τος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώ
τησεν αὐτὸν
λέγων· τί σοι θέλεις
ποιήσω; ὁ δὲ εἶπε·
Κύριε, ἵνα ἀνα
βλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ· ἀνά
βλεψον· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε. Καὶ
παραχρῆμα ἀνέ
βλεψε καὶ ἠκολού
θει αὐτῷ δοξάζων
τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἰδὼν, ἔδω
κεν αἶνον τῷ Θεῷ.
Καὶ εἰσελθὼν διήρ
χετο τὴν Ἱεριχώ.
Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνό
ματι καλούμενος
Ζακχαῖος· καὶ

τέλος τοῦ Ζακχαίου:—

καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχι-
τελώνης· καὶ οὗ-
τος ἦν πλούσιος.
καὶ ἐζήτει ἰδεῖν
τὸν ἰν̄ τίς ἐστι· καὶ
οὐκ ἐδύνατο ἀπὸ
τοῦ ὄχλου ὅτι τῇ
ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.
καὶ προσδραμὼν
ἔμπροσθεν ἀνέ-
βη ἐπὶ συκομωραίαν
ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι
δι᾽ ἐκείνης ἔμελλε
διέρχεσθαι. καὶ ὡς
ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον·
ἀναβλέψας ὁ ἰς̄ εἶ-
δεν αὐτὸν καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν· ζακ-
χαῖε· σπεύσας κα-
τάβηθι· σήμερον
γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου
δεῖ με μεῖναι. καὶ
σπεύσας κατέβη· καὶ
ὑπεδέξατο αὐτὸν

χαίρων. καὶ ἰδόν-
τες ἅπαντες διε-
γόγγυζον λέγοντες·
ὅτι παρὰ ἁμαρ-
τωλῷ ἀνδρὶ εἰσ-
ῆλθε καταλῦσαι.
σταθεὶς δὲ ζακ-
χαῖος εἶπε πρὸς
τὸν κν̄· ἰδοὺ τὰ
ἡμίση τῶν ὑπαρχό-
των μου κε̄ δίδωμι
τοῖς πτωχοῖς· καὶ
εἴ τινός τι ἐσυκο-
φάντησα ἀποδί-
δωμι τετραπλοῦν.
εἶπε δὲ πρὸς αὐ-
τὸν ὁ ἰς̄· ὅτι σήμε-
ρον σωτηρία τῷ οἴκῳ
τούτῳ ἐγένετο· καθ-
ότι καὶ αὐτὸς υἱὸς
ἀβραάμ ἐστιν. ἦλ-

εκς
ε

θε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ζητῆσαι
καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός· πε λ

σκζ Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν
ταῦτα, προσθεὶς
εἶπε παραβολήν,
διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν
εἶναι Ἱερουσαλήμ· καὶ δο
κεῖν αὐτοὺς ὅτι πα
ραχρῆμα μέλλει
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
ἀναφαίνεσθαι. εἶ
σκη πεν οὖν· ἄνθρωπός τις
εὐγενὴς ἐπορεύθη
εἰς χώραν μακρὰν
λαβεῖν ἑαυτῷ βα
σιλείαν καὶ ὑπο
ξς στρέψαι. καλέσας
δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ,
ἔδωκεν αὐτοῖς
δέκα μνᾶς καὶ εἶ
πε πρὸς αὐτούς·
πραγματεύσασθε
ἕως ἔρχομαι.
οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ
ἐμίσουν αὐτόν· καὶ
ἀπέστειλαν πρεσβείαν
ὀπίσω αὐτοῦ
λέγοντες· οὐ θέ
λομεν τοῦτον βα
σιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.
σκθ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ξζ ἐπανελθεῖν αὐτὸν
λαβόντα τὴν βα
σιλείαν· εἶπε φω
νηθῆναι αὐτῷ τοὺς
δούλους τούτους
οἷς ἔδωκε τὸ ἀρ
γύριον· ἵνα γνῷ τίς τί
διεπραγματεύ
σατο. παρεγένετο
δὲ ὁ πρῶτος λέγων·
κύριε, ἡ μνᾶ σου προσ
ειργάσατο δέκα
μνᾶς. καὶ εἶπεν
αὐτῷ· εὖ ἀγαθὲ δοῦλε·
ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ
πιστὸς ἐγένου, ἴσ
θι ἐξουσίαν ἔχων
ἐπάνω δέκα πό
λεων. καὶ ἦλθεν

τέλος

ὁ δεύτερος λέγων·
κε ἡ μνᾶ σου ἐποί-
ησε πέντε μνᾶς·
εἶπε δὲ καὶ τούτῳ·
καὶ σὺ γίνου ἐπά-
νω πέντε πόλεων·
καὶ ἕτερος ἦλθε
λέγων· κε ἰδοὺ ἡ
μνᾶ σου ἣν εἶχον
ἀποκειμένην ἐν
σουδαρίῳ· ἐφοβού-
μην γάρ σε ὅτι ἄν-
θρωπος αὐστηρὸς
εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔ-
θηκας· καὶ θερί-
ζεις ὃ οὐκ ἔσπει-
ρας· λέγει δὲ αὐτῷ·
ἐκ τοῦ στόματός
σου κρινῶ σε πο-
νηρὲ δοῦλε· ᾔδεις
ὅτι ἐγὼ ἄνος αὐστη-
ρός εἰμι· αἴρων ὃ
οὐκ ἔθηκα· καὶ θε-
ρίζων ὃ οὐκ ἔσπει-

ρα· καὶ διατί οὐ-
κ ἔδωκας τὸ ἀρ-
γύριόν μου ἐπὶ
τὴν τράπεζαν·
καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν
τόκῳ ἂν ἔπραξα
αὐτό· καὶ τοῖς πα-
ρεστῶσιν εἶπεν·
ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν
μνᾶν· καὶ δότε τῷ
τὰς δέκα μνᾶς
ἔχοντι· καὶ εἶπον
αὐτῷ· κε ἔχει δέκα
μνᾶς· λέγω γὰρ
ὑμῖν· ὅτι παντὶ
ελ β Τῷ ἔχοντι δοθήσεται·
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντ(ος)
λα ε καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ· πλὴν
Τοὺς ἐχθρούς μου ἐ-
κείνους τοὺς μὴ θε-
λήσαντάς με βα-
σιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς·
ἀγάγετε ὧδε καὶ

κατασφάξατε ἔμ-
β σλβ προσθέν μου· τέλ
εἰπὼν ταῦτα ἐ-
πορεύετο ἔμπροσ-
θεν ἀναβαίνων
εἰς ἱεροσόλυμα·
Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγι-
σεν εἰς βηθφαγὴ
καὶ βηθανίαν πρὸ(ς)
τὸ ὄρος τὸ καλού-
μενον ἐλαιῶν·
ἀπέστειλε δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
εἰπών· ὑπάγετε
εἰς τὴν κατέναντι
κώμην· ἐν ᾗ εἰσπο-
ρευόμενοι εὑρή-
σετε πῶλον δεδε-
μένον· ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς
πώποτε ἀνθρώπων
ἐκάθισε· λύσαν-
τες αὐτὸν ἀγάγετε·
Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς
ἐρωτᾷ· διατί λύετε·

οὕτως ἐρεῖτε
αὐτῷ· ὅτι ὁ κύριος αὐ-
τοῦ χρείαν ἔχει·
Α σλγ β ἀπελθόντες δὲ
οἱ ἀπεσταλμένοι·
εὗρον καθὼς εἶ-
πεν αὐτοῖς· λυόν-
των δὲ αὐτῶν τὸν
πῶλον· εἶπον
οἱ κύριοι αὐτοῦ
πρὸς αὐτούς· τί
λύετε τὸν πῶλον·
οἱ δὲ εἶπον· ὁ κύριος
αὐτοῦ χρείαν ἔχει·
καὶ ἤγαγον αὐτὸν
πρὸς τὸν ἰησοῦν· καὶ
ἐπιρρίψαντες
ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια
ἐπὶ τὸν πῶλον·
ἐπεβίβασαν
τὸν ἰησοῦν· πορευο-
Μένου δὲ αὐτοῦ ὑ-
πεστρώννυον
τὰ ἱμάτια αὐτῶν

σλ ἐν τῇ ὁδῷ· ἐγγίζοντος
δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς
τῇ καταβάσει τοῦ
ὄρους τῶν ἐλαιῶν·
ἤρξαντο ἅπαν
τὸ πλῆθος τῶν
μαθητῶν χαίροντες
αἰνεῖν τὸν θεὸν
φωνῇ μεγάλῃ· περὶ
πασῶν ὧν εἶ
δον δυνάμεων λέ
γοντες· εὐλογημέ
νος ὁ ἐρχόμενος
βασιλεὺς ἐν ὀνόμα
τι κυρίου· εἰρήνη ἐν
οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν
σλε ὑψίστοις· καί τινες
Τ τῶν φαρισαίων ἀ
πὸ τοῦ ὄχλου, εἶ
πον πρὸς αὐτόν·
διδάσκαλε ἐπι
τίμησον τοῖς μα
θηταῖς σου· καὶ ἀ
ποκριθεὶς εἶπεν

αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν·
ὅτι ἐὰν οὗτοι σιω
πήσωσιν οἱ λίθοι
κεκράξονται·
ὡς ἤγγισεν ἰδὼν τὴν σλς Β
πόλιν· ἔκλαυσεν
ἐπ' αὐτῇ λέγων·
ὅτι εἰ ἔγνως καὶ
σὺ καίγε ἐν τῇ ἡμέ
ρᾳ σου ταύτῃ τὰ
πρὸς εἰρήνην σου·
νῦν δὲ ἐκρύβη ἀ
πὸ ὀφθαλμῶν σου·
ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι
ἐπὶ σέ· καὶ περιβα
λοῦσιν οἱ ἐχθροί
σου χάρακά σοι·
καὶ περικυκλώ
σουσί σε καὶ συνέ
ξουσί σε πάντοθεν·
καὶ ἐδαφιοῦσί σε, σλζ Β
καὶ τὰ τέκνα σου ἐν
σοί· καὶ οὐκ ἀφή
σουσιν ἐν σοὶ λίθον·

τῇ δ̅ τῆς λ̅ ἑβδ(ομάδος) τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐγένετο·

ἐπὶ λίθον· ἀνθ' ὧν
οὐκ ἔγνως τὸν και-
ρὸν τῆς ἐπισκο-
α̅ σλ̅α̅ πῆς σου· καὶ εἰσ-
ελθὼν εἰς τὸ ἱε-
ρὸν· ἤρξατο ἐκβάλ-
λειν τοὺς πωλοῦν-
τας ἐν αὐτῷ καὶ
ἀγοράζοντας· λέ-
γων αὐτοῖς· γέγρα-
πται ὁ οἶκός μου
οἶκος προσευ-
χῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ
αὐτὸν ἐποιήσατε
σπήλαιον λῃστῶν.
α̅ σλ̅β̅ Καὶ ἦν διδάσκων
τὸ καθ' ἡμέραν ἐν
τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς, ἐ-
ζήτουν αὐτὸν ἀπο-
λέσαι καὶ οἱ πρῶ-
τοι τοῦ λαοῦ· καὶ
οὐχ εὕρισκον τὸ

τί ποιήσωσιν· ὁ
λαὸς γὰρ ἅπας ἐ-
ξεκρέματο αὐτοῦ ἀ-
β̅ σμ̅ κούων· καὶ ἐγένετο
ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν
ἐκείνων· διδάσκον-
τος αὐτοῦ τὸν λαὸν
καὶ εὐαγγελιζομέ-
νου ἐν τῷ ἱερῷ· ἐπέ-
στησαν οἱ ἱερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς σὺν
τοῖς πρεσβυτέροις·
Καὶ εἶπον πρὸς
αὐτὸν λέγοντες· εἰ-
πὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι-
εῖς· ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι
τὴν ἐξουσίαν ταύ-
την· ἀποκριθεὶς
εἶπε πρὸς αὐτούς·
ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀ-
γὼ ἕνα λόγον· καὶ
εἴπατέ μοι· τὸ
βάπτισμα Ἰωάννου

ξ̅θ̅ περὶ τῶν ἐρωτησάντων τὸν Κ(ύριο)ν ἀρχιερέων καὶ γραμ-
ματέων·

ρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων·
οἱ δὲ συνελογίσαν
το πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντες· ὅτι ἐὰν
εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ
ἐρεῖ· διατί οὖν οὐ
κ ἐπιστεύσατε αὐτῷ·
ἐὰν δὲ εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λα
ὸς καταλιθάσει ἡ
μᾶς· πεπεισμέ
νος γάρ ἐστιν Ἰωάν
νην προφήτην
εἶναι· καὶ ἀπεκρί
θησαν μὴ εἰδέ
ναι πόθεν· καὶ ὁ Ἰη(σοῦ)ς
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ
δὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
μα ταῦτα ποιῶ· τέλ(ος) ἤρξα
το δὲ πρὸς τὸν λα
ὸν λέγειν τὴν πα
ραβολὴν ταύτην·
ἄνθρωπος ἐφύ
[illegible]

παραβολὴ ἀμπελῶνος

τευσεν ἀμπελῶ
να· καὶ ἐξέδοτο αὐ
τὸν γεωργοῖς· καὶ
ἀπεδήμησε χρό
νους ἱκανούς· καὶ
ἐν καιρῷ ἀπέστει
λε πρὸς τοὺς γε
ωργοὺς δοῦλον ἵνα
ἀπὸ τοῦ καρποῦ
τοῦ ἀμπελῶνος
δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ
γεωργοὶ δείραντες
αὐτὸν ἐξαπέστειλαν
κενόν· καὶ προσ
έθετο πέμψαι
ἕτερον δοῦλον· οἱ
δὲ κἀκεῖνον δεί
ραντες καὶ ἀτιμά
σαντες, ἐξαπέ
στειλαν κενόν· καὶ
προσέθετο πέμ
ψαι τρίτον· οἱ δὲ
καὶ τοῦτον τραυμα
τίσαντες ἐξέβαλον·

εἶπε δὲ ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος·
τί ποιήσω· πέμ
ψω τὸν υἱόν μου τὸν
ἀγαπητόν· ἴσως
τοῦτον ἰδόντες ἐν
τραπήσονται· ἰδόν
τες δὲ αὐτὸν οἱ γεωρ
γοὶ διελογίζον
το πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντες· οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονόμος·
δεῦτε ἀποκτείνω
μεν αὐτὸν ἵνα ἡ
μῶν γένηται ἡ κλη
ρονομία· καὶ ἐκ
βαλόντες αὐτὸν ἔ
ξω τοῦ ἀμπελῶνος,
ἀπέκτειναν· τί
οὖν ποιήσει αὐτοῖς
ὁ κύριος τοῦ ἀμπε
λῶνος· ἐλεύσεται
καὶ ἀπολέσει τοὺς
γεωργοὺς τούτους·

καὶ δώσει τὸν ἀμ
πελῶνα ἄλλοις·
ἀκούσαντες δὲ εἶ
πον· μὴ γένοιτο·
ὁ δὲ ἐμβλέψας
αὐτοῖς εἶπεν· τί οὖν
ἐστι τὸ γεγραμμένον
τοῦτο· λίθον ὃν ἀ
πεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες· οὗ
τος ἐγενήθη εἰς κε
φαλὴν γωνίας·
πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ᾽ ἐ
κεῖνον τὸν λί
θον συνθλασθήσε
ται· ἐφ᾽ ὃν δ᾽ ἂν πέσῃ
λικμήσει αὐτόν·
καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρ
σμβ χιερεῖς καὶ οἱ γραμ
ματεῖς ἐπιβα
λεῖν ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς
χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ· καὶ ἐφοβή
θησαν τὸν ὄχλον·

ἔγνωσαν γὰρ ὅτι
πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν ταύτην
εἶπεν. καὶ πα
ρατηρήσαντες
ἀπέστειλαν ἐγκαθέ
τους. ὑποκρινο
μένους ἑαυτοὺς
δικαίους εἶναι. ἵ
να ἐπιλάβωνται
τοῦ λόγου αὐτοῦ.
εἰς τὸ παραδοῦ
ναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ.
καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ
ἡγεμόνος. καὶ ἐπη
ρώτησαν αὐτὸν λέ
γοντες. διδάσκαλε.
οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς
λέγεις καὶ διδά
σκεις. καὶ οὐ λαμβά
νεις πρόσωπον.
ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἀληθείας
τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ δι
δάσκεις. ἔξεστιν
ἡμῖν καίσαρι φό
ρον δοῦναι ἢ οὔ.
Κατανοήσας δὲ αὐ
τῶν τὴν πανουρ
γίαν. εἶπε πρὸς
αὐτούς. τί με πει
ράζετε. ἐπιδεί
ξατέ μοι δηνάριον.
οἱ δὲ ἔδειξαν. καὶ
εἶπε. τίνος ἔχει
εἰκόνα καὶ ἐπι
γραφήν. ἀποκρι
θέντες εἶπον. καί
σαρος. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς. ἀπόδοτε
τοίνυν τὰ καίσα
ρος καίσαρι. καὶ
τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. τέλος
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐ
πιλαβέσθαι αὐτοῦ
ῥήματος ἐναντίον
τοῦ λαοῦ. καὶ θαυ
μάσαντες ἐπὶ τῇ
ἀποκρίσει αὐτοῦ.

ἐσίγησαν· προσ
ογ Ἐλθόντες δέ τινες
τῶν σαδδουκαίων
οἱ λέγοντες ἀνά
στασιν μὴ εἶναι· ἐ
πηρώτησαν αὐτὸν
λέγοντες· διδάσ
καλε μωσῆς ἔγρα
ψεν ἡμῖν· ἐάν τινος
ἀδελφὸς ἀποθάνῃ
μὴ ἔχων γυναῖκα· καὶ
οὗτος ἄτεκνος ἀ
ποθάνῃ· ἵνα λά
βῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα· καὶ ἐ
ξαναστήσῃ σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ
ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ
τος λαβὼν
γυναῖκα ἀπέθανεν
ἄτεκνος· καὶ ἔλα
βεν ὁ δεύτερος τὴν
γυναῖκα· καὶ οὗτος

ἀπέθανεν ἄτεκνος·
καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν
αὐτήν· ὡσαύτως δὲ
καὶ οἱ ἑπτά· καὶ οὐ
κατέλιπον τέκνα·
καὶ ἀπέθανον· ὕ
στερον δὲ πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυ
νή· ἐν τῇ οὖν ἀνα
στάσει· τίνος αὐ
τῶν γίνεται γυνή·
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον
αὐτὴν γυναῖκα· Καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπε
αὐτοῖς ὁ ἰς· οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τούτου
γαμοῦσι καὶ ἐκγα
μίζονται· οἱ δὲ
καταξιωθέντες
τοῦ αἰῶνος ἐκείνου
τυχεῖν καὶ τῆς ἀ
ναστάσεως τῆς
ἐκ νεκρῶν· οὔτε
γαμοῦσιν οὔτε

ἐκγαμίζονται·
οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται·
ἰσάγγελοι γάρ εἰσι·
καὶ υἱοί εἰσι τοῦ θ(εο)ῦ·
τῆς ἀναστάσεως
υἱοὶ ὄντες. ὅτι δὲ
ἐγείρονται οἱ νεκροὶ
καὶ Μωσῆς ἐμήνυ-
σεν ἐπὶ τῆς βάτου·
ὡς λέγει κ(ύριο)ν τὸν
θ(εὸ)ν Ἀβραὰμ· καὶ
τὸν θ(εὸ)ν Ἰσαάκ·
καὶ τὸν θ(εὸ)ν Ἰακώβ·
θ(εὸ)ς δὲ οὐκ ἔστι νε-
κρῶν ἀλλὰ ζών-
των· πάντες γὰρ
αὐτῷ ζῶσιν. Ἀ-
ποκριθέντες δέ
τινες τῶν γραμ-
ματέων εἶπον·
διδάσκαλε καλῶς
εἶπας. οὐκέτι δὲ
ἐτόλμων ἐπερωτᾶν
αὐτὸν οὐδέν. Εἶ-
πε δὲ πρὸς αὐτούς·
πῶς λέγουσι τὸν
χ(ριστὸ)ν υἱὸν Δα(υὶ)δ εἶναι·
καὶ αὐτὸς Δα(υὶ)δ λέ-
γει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν·
εἶπεν ὁ κύριος
τῷ κυρίῳ μου κά-
θου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐ-
χθρούς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν
σου. Δα(υὶ)δ οὖν χ(ριστὸ)ν αὐ-
τὸν καλεῖ· καὶ πῶς
υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν. Ἀ-
κούοντος δὲ παν-
τὸς τοῦ λαοῦ· εἶπε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
Προσέχετε ἀπὸ τῶν
γραμματέων τῶν
θελόντων περι-
πατεῖν ἐν στολαῖς.
καὶ φιλούντων ἀσ-
πασμοὺς ἐν ταῖς

Σα(ββάτῳ) ιζ' ἑβδ(ομάδος) τ(ῷ) κ(αιρῷ) ἐ(κείνῳ) εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς
τοῖς ἑαυτοῦ μαθ(ηταῖς)·
προσέχετε ἀπὸ τ(ῶν) γρ(αμματέων)

ἀγοραῖς. καὶ πρω
τοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγωγαῖς.
καὶ πρωτοκλι
σίας ἐν τοῖς δεί
πνοις. οἱ κατεσ
θίουσι τὰς οἰκίας
τῶν χηρῶν καὶ
προφάσει μακρὰ
προσεύχονται.
οὗτοι λήψονται
περισσότερον
κρίμα. Ἀναβλέ
ψας δὲ εἶδε τοὺς
βάλλοντας τὰ δῶ
ρα αὐτῶν εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον
πλουσίους. εἶδε
δέ τινα καὶ χήραν
πενιχρὰν βάλλου
σαν ἐκεῖ δύο λε
πτά. καὶ εἶπεν·
ἀληθῶς λέγω ὑμῖν
ὅτι ἡ χήρα αὕτη

ἡ πτωχὴ πλεῖον
πάντων ἔβαλε.
ἅπαντες γὰρ οὗ
τοι ἐκ τοῦ περισ
σεύοντος αὐτοῖς
ἔβαλον εἰς τὰ
δῶρα τοῦ θεοῦ. αὕ
τη δὲ ἐκ τοῦ ὑστ
ερήματος αὐτῆς
ἅπαντα τὸν βί
ον ὃν εἶχεν ἔβαλε.
Καί τινων λεγόν
των περὶ τοῦ ἱεροῦ
ὅτι λίθοις καλοῖς
καὶ ἀναθήμασι
κεκόσμηται, εἶ
πε· ταῦτα ἃ θεω
ρεῖτε ἐλεύσονται
ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ
ἀφεθήσεται λί
θος ἐπὶ λίθῳ ὃς
οὐ καταλυθήσεται.
Ἐπηρώτησαν δὲ
αὐτὸν λέγοντες·

διδάσκαλε πότε
οὖν ταῦτα ἔσται καὶ τί
τὸ σημεῖομ ὅταμ
μέλλῃ ταῦτα γίνεσ
θαι· ὁ δὲ εἶπεν·
Βλέπετε μὴ πλανη
θῆτε· πολλοὶ γὰρ σμ
ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου λέ
γοντες· ὅτι ἐγώ εἰ
μι καὶ ὁ καιρὸς ἤ
γγικε· μὴ οὖν πο
ρευθῆτε ὀπίσω
αὐτῶν· ὅταν δὲ
ἀκούσητε πολέ
μους καὶ ἀκαταστα
σίας, μὴ πτοηθῆτε·
δεῖ γὰρ ταῦτα γε
νέσθαι πρῶτομ,
ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ
τέλος· τότε ἔλεγεν
αὐτοῖς· ἐγερθήσεται
ἔθνος ἐπὶ ἔθνος
καὶ βασιλεία ἐπὶ

βασιλείαμ· σεισ
μοί τε μεγάλοι κα
τὰ τόπους καὶ λι
μοὶ καὶ λοιμοὶ ἔ
σονται· φόβητρά τε
καὶ σημεῖα ἀπ' οὐ
ρανοῦ μεγάλα ἔσται.
Πρὸ δὲ τούτων πάν
των· ἐπιβαλοῦσιν
ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖ
ρας αὐτῶν καὶ διώ
ξουσι, παραδιδόν
τες εἰς συναγωγὰς
καὶ φυλακάς· ἀγο
μένους ἐπὶ βασιλεῖς
καὶ ἡγεμόνας ἕνε
κεν τοῦ ὀνόματός μου·
ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν
εἰς μαρτύριον· θέσ
θε οὖν εἰς τὰς καρ σμα
δίας ὑμῶν, μὴ
προμελετᾶν ἀπο
λογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ
δώσω ὑμῖν στόμα

καὶ σοφίαν· ἣ οὐ
δυνήσονται ἀντει-
πεῖν οὐδὲ ἀντι-
στῆναι, πάντες
οἱ ἀντικείμενοι
ὑμῖν. παραδοθή-
σεσθαι δὲ καὶ ὑ-
πὸ γονέων καὶ
συγγενῶν. καὶ φί-
λων καὶ ἀδελφῶν.
καὶ θανατώσουσιν
ἐξ ὑμῶν. καὶ ἔσεσ-
θε μισούμενοι ὑ-
πὸ πάντων διὰ
τὸ ὄνομά μου. καὶ
θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς
ὑμῶν οὐ μὴ ἀπό-
ληται. ἐν τῇ ὑπο-
μονῇ ὑμῶν κτή-
σασθε τὰς ψυχὰς
ὑμῶν. ὅταν δὲ ἴ-
ΣΜΒ δητε κυκλουμέ-
νην ὑπὸ στρατο-
πέδων τὴν ἱερουσαλήμ.

τότε γνῶτε ὅτι
ἤγγικεν ἡ ἐρήμω-
σις αὐτῆς. τό-
ΣΜΓ Β τε οἱ ἐν τῇ ἰουδαί-
ᾳ, φευγέτωσαν
εἰς τὰ ὄρη· καὶ
οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἐκχωρείτωσαν·
καὶ οἱ ἐν ταῖς χώ-
ραις, μὴ εἰσερ-
χέσθωσαν εἰς αὐ-
τήν. ὅτι ἡμέραι
ἐκδικήσεως αὗ-
ταί εἰσι, τοῦ πλη-
σθῆναι πάντα τὰ
γεγραμμένα. οὐ-
ΣΜΔ Β αὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις καὶ ταῖς
θηλαζούσαις ἐν ἐ-
κείναις ταῖς ἡμέ-
ραις. ἔσται γὰρ τό-
ΣΜΕ Β τε μεγάλη ἀνάγκη
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ.

σμϛ ι Καὶ πεσοῦνται ἐν
στόματι μαχαίρας·
καὶ αἰχμαλωτισθή-
σονται εἰς πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ ἱερουσαλὴμ
ἔσται πατουμένη ὑ-
σμζ ὑπὸ ἐθνῶν· καὶ ἔσται
β σημεῖα ἐν ἡλίω καὶ
σελήνη καὶ ἄστροις,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνο-
χὴ ἐθνῶν· ἐν ἀπο-
ρία ἠχούσης θαλάσ-
σης καὶ σάλου· ἀ-
ποψυχόντων ἀν-
θρώπων, ἀπὸ
φόβου καὶ προσ-
δοκίας τῶν ἐπερ-
χομένων τῆ οἰκου-
μένη· αἱ γὰρ δυνά-
μεις τῶν οὐρανῶν σα-
λευθήσονται· καὶ
τό πε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρ-
χόμενον ἐν νε-
φέλη μετὰ δυνά-
μεως καὶ δόξης
πολλῆς· ἀρχο-
μένων δὲ τούτων
γίνεσθαι, ἀνακύ-
ψατε καὶ ἐπάρατε
τὰς κεφαλὰς ὑμῶν,
διότι ἐγγίζει ἡ ἀ-
πολύτρωσις ὑμῶν·
Καὶ εἶπε παραβο-
λὴν αὐτοῖς· ἴδε-
τε τὴν συκῆν καὶ
πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προ-
βάλωσιν ἤδη· βλέ-
ποντες ἀφ' ἑαυτῶν
γινώσκετε ὅτι ἤ-
δη τὸ θέρος ἐγγὺς
ἐστίν· οὕτω καὶ ὑμεῖς·
ὅταν ἴδητε ταῦ-
τα γινόμενα· γι-
νώσκετε ὅτι ἐγγύς
ἐστιν ἡ βασιλεία
τοῦ θυ̅· ἀμὴν λέγω

ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ
παρέλθῃ ἡ γενε-
ὰ αὕτη, ἕως ἂν
πάντα γένηται.
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύσεται,
οἱ δὲ λόγοι μου
οὐ μὴ παρέλθω-
σι. Προσέχετε δὲ
ΙCΜΘ ἑαυτοῖς μήποτε
καρηβαρήσωσιν ὑμῶν
αἱ καρδίαι ἐν κραι-
πάλῃ καὶ μέθῃ.
Καὶ μερίμναις βι-
ωτικαῖς· καὶ ἐφνί-
διος ἐφ' ὑμᾶς ἐπι-
στῇ ἡ ἡμέρα ἐκεί-
νη· ὡς παγὶς γὰρ
ἐπελεύσεται ἐ-
πὶ πάντας τοὺς
καθημένους ἐπὶ
πρόσωπον τῆς
γῆς. ἀγρυπνεῖτε
οὖν ἐν παντὶ και-

ρῷ δεόμενοι ἵνα
καταξιωθῆτε
ἐκφυγεῖν πάντα
τὰ μέλλοντα γί-
νεσθαι, καὶ σταθῆ-
ναι ἔμπροσθεν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας
ἐν τῷ ἱερῷ διδάσ-
κων· τὰς δὲ νύκτας
ἐξερχόμενος
ηὐλίζετο εἰς τὸ
ὄρος τὸ καλούμε-
νον ἐλαιῶν· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ὤρθρι-
ζε πρὸς αὐτὸν
ἐν τῷ ἱερῷ ἀκού-
σξ ειν αὐτοῦ. Ἤγγι-
α ζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν
ἀζύμων ἡ λεγο-
σξα μένη πάσχα· καὶ
α ἐζήτουν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς τὸ πῶς

ἀνέλωσιν αὐτόν·
ἐφοβοῦντο γὰρ
ςξβ τὸν λαόν. εἰσῆλ-
θε δὲ ὁ σατανᾶς
εἰς ἰούδαν τὸν ἐ-
πικαλούμενον ἰσ-
καριώτην· ὄντα
ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
ςξγ τῶν δώδεκα· καὶ
ἀπελθὼν συνελά-
λησεν τοῖς ἀρχιε-
ρεῦσι καὶ στρατη-
γοῖς, τὸ πῶς αὐτὸν
παραδῷ αὐτοῖς.
καὶ ἐχάρησαν· καὶ
συνέθεντο αὐτῷ
ἀργύρια δοῦναι·
καὶ ἐξωμολόγησε·
καὶ ἐζήτει εὐκαι-
ρίαν τοῦ παραδοῦ-
ναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄ-
τερ ὄχλου. ἦλθε
δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀ-
ζύμων ἐν ᾗ ἔδει

θύεσθαι τὸ πάσχα·
καὶ ἀπέστειλε πέ-
τρον καὶ ἰωάννην
εἰπών· πορευ-
θέντες ἑτοιμάσα-
τε ἡμῖν τὸ πάσχα
ἵνα φάγωμεν· ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδοὺ εἰσελθόντων
ὑμῶν εἰς τὴν πό-
λιν συναντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεράμιον
ὕδατος βαστάζων·
ἀκολουθήσατε
αὐτῷ εἰς τὴν οἰκί-
αν οὗ εἰσπορεύε-
ται· καὶ ἐρεῖτε τῷ
οἰκοδεσπότῃ τῆς
οἰκίας· λέγει σοι
ὁ διδάσκαλος· ποῦ
ἐστι τὸ κατάλυμα
ὅπου τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθητῶν
μου φάγω· κἀκεῖ

μος ὑμῖν δείξει ἀν-
γαιον μέγα ἐστρω-
μένον· ἐκεῖ ἑτοι-
μάσατε· ἀπελ-
θόντες δὲ εὗρον
καθὼς εἴρηκεν
αὐτοῖς· καὶ ἡτοί-
μασαν τὸ πάσχα·
ι σξδ Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ
ὥρα ἀνέπεσε· καὶ
οἱ δώδεκα ἀπό-
στολοι σὺν αὐτῷ· καὶ
Εἶπε πρὸς αὐτούς·
ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύ-
μησα τοῦτο τὸ π(άσχα)
φαγεῖν μεθ' ὑμῶν·
πρὸ τοῦ με πα-
β σξε θεῖν· λέγω γὰρ ὑ-
μῖν· ὅτι οὐκέτι οὐ
μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ
ἕως ὅτου πληρω-
θῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ δεξά-
μενος ποτήριον·

εὐχαριστήσας εἶπε·
λάβετε τοῦτο καὶ
διαμερίσατε ἑαυ-
τοῖς· λέγω γὰρ ὑ-
μῖν· ὅτι οὐ μὴ πίω
ἀπὸ τοῦ γεννήμα-
τος τῆς ἀμπέλου·
ἕως ὅτου ἡ βασι-
λεία τοῦ θ(εο)ῦ ἔλθῃ·
Καὶ λαβὼν ἄρτον
σξϛ α εὐχαριστήσας ἔκλα-
σε καὶ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς λέγων· τοῦτό
ἐστι τὸ σῶμά μου
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν δι-
δόμενον· τοῦτο
ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν·
σξζ β Ὡσαύτως καὶ τὸ πο-
τήριον μετὰ τὸ
δειπνῆσαι λέγων·
τοῦτο τὸ ποτήριον
ἡ καινὴ διαθή-
κη ἐν τῷ αἵματί

τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκ-
σξη χυνόμενον· πλὴν
ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ πα-
ραδιδόντος με
μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς
τραπέζης· καὶ
ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
πορεύεται κατὰ
τὸ ὡρισμένον·
πλὴν οὐαὶ τῷ ἀν-
θρώπῳ ἐκείνῳ
σξθ δι' οὗ παραδίδοται.
Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο
συζητεῖν πρὸς
ἑαυτούς· τὸ τίς ἄ-
ρα ἐξ αὐτῶν εἴη
ὁ τοῦτο μέλλων πρά-
σο σσειν. Ἐγένετο δὲ
καὶ φιλονεικία
ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς
αὐτῶν δοκεῖ εἶναι
μείζων. ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτοῖς· οἱ βα-
σιλεῖς τῶν ἐθνῶν

κυριεύουσιν αὐτῶν·
καὶ οἱ ἐξουσιάζον-
τες αὐτῶν εὐεργέται
καλοῦνται. ὑμεῖς
δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ
μείζων ἐν ὑμῖν γε-
νέσθω ὡς ὁ νεώτε-
ρος· καὶ ὁ ἡγούμε-
νος ὡς ὁ διακονῶν.
τίς γὰρ μείζων, σοα
ὁ ἀνακείμενος ἢ
ὁ διακονῶν; οὐ-
χὶ ὁ ἀνακείμενος;
ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέ-
σῳ ὑμῶν ὡς ὁ δια-
κονῶν. ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ
διαμεμενηκότες
μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
πειρασμοῖς μου·
κἀγὼ διατίθεμαι
ὑμῖν, καθὼς διέθε-
τό μοι ὁ πατήρ μου βα-
σιλείαν, ἵνα ἔσθη-
τε καὶ πίνητε

ἐπὶ τῆς τραπέζης μου·
ε σοβ Καὶ καθίσεσθε ἐπὶ
θρόνων· κρίνον-
τες τὰς δώδεκα
φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ· εἶ-
ι σογ πε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων
Σίμων ἰδοὺ ὁ σα-
τανᾶς ἐξῃτήσατο
ὑμᾶς, τοῦ σινι-
άσαι ὡς τὸν σῖτον·
ἐγὼ δὲ ἐδεήθην
περὶ σοῦ, ἵνα μὴ
ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου·
θ σοδ καὶ σύ ποτε ἐπι-
στρέψας στήριξον τοὺς
α σοε ἀδελφούς σου· ὁ
δὲ εἶπεν αὐτῷ·
Κύριε μετὰ σοῦ ἕτοιμός
εἰμι καὶ εἰς φυλα-
κὴν καὶ εἰς θάνα-
τον πορεύεσθαι· ὁ
δὲ εἶπε· λέγω
σοι Πέτρε· οὐ μὴ
φωνήσῃ σήμερον

ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ
τρὶς ἀπαρνήσῃ
μὴ εἰδέναι με·
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
σος ὅτε ἀπέστειλα ὑ-
μᾶς ἄτερ βαλαντί-
ου καὶ πήρας καὶ
ὑποδημάτων·
μή τινος ὑστερή-
σατε; οἱ δὲ εἶπον·
οὐδενός. εἶπεν
οὖν αὐτοῖς· ἀλλὰ
νῦν ὁ ἔχων βαλάν-
τιον, ἀράτω, ὁ-
μοίως καὶ πήραν·
σοζ ι καὶ ὁ μὴ ἔχων πω-
λησάτω τὸ ἱμάτιον
αὐτοῦ καὶ ἀγορασά-
τω μάχαιραν. λέγω
γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι
τοῦτο τὸ γεγραμμέ-
νον δεῖ τελεσθῆ-
ναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ
μετὰ ἀνόμων ἐλο-

γίσθη. καὶ γὰρ τὰ
περὶ ἐμοῦ τέλος
σοη ἔχει. οἱ δὲ εἶπον·
κε ἰδοὺ μάχαιραι ὧ-
δε δύο. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς. ἱκανόν ἐ-
σοθ α στι. καὶ ἐξελθὼν
ἐπορεύθη κατὰ τὸ
ἔθος εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν. ἠκο-
λούθησαν δὲ αὐτῷ
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ-
σπ β τοῦ. γενόμενος δὲ
ἐπὶ τοῦ τόπου εἶ-
πεν αὐτοῖς. προσ-
εύχεσθε μὴ εἰσελ-
θεῖν εἰς πειρασ-
σπα μόν; καὶ αὐτὸς ἀ-
πεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν,
ὡσεὶ λίθου βολήν.
καὶ θεὶς τὰ γόνατα
προσηύχετο λέ-
σπβ ι γων. πάτερ εἰ βού-
λει παρενεγκεῖν τὸ

ποτήριον τοῦτο
ἀπ' ἐμοῦ. πλὴν σπγ ε
μὴ τὸ θέλημά μου,
ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.
ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγε-
λος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισ-
χύων αὐτόν. καὶ γε-
νόμενος ἐν ἀγωνίᾳ
ἐκτενέστερον προσ-
ηύχετο. ἐγένετο δὲ
ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡς
οἱ θρόμβοι αἵμα-
τος καταβαίνον-
τες ἐπὶ τὴν γῆν. σπδ β
καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
προσευχῆς. ἐλ-
θὼν πρὸς τοὺς
μαθητὰς, εὗρεν
αὐτοὺς κοιμωμέ-
νους ἀπὸ τῆς λύ-
πης. καὶ εἶπεν
αὐτοῖς. τί καθεύ-
δετε. ἀναστάντες
προσεύχεσθε.

ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν.
α σπε Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦ-
ντος, ἰδοὺ ὄχλος καὶ
ὁ λεγόμενος Ἰού-
δας, εἷς τῶν δώ-
δεκα, προήρχετο
αὐτούς· καὶ ἤγγισε
β σπϛ τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐ-
τόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ἰούδα, φιλή-
ματι τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδως;
α σπζ Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ
αὐτὸν τὸ ἐσόμενον
εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ
πατάξομεν ἐν
μαχαίρᾳ· καὶ ἐπάτα-
ξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν
τὸν δοῦλον τοῦ ἀρ-
χιερέως, καὶ ἀφεῖ-
λεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ
ι σπη δεξιόν. ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·

ἐᾶτε ἕως τούτου·
Καὶ ἁψάμενος τοῦ
ὠτίου αὐτοῦ ἰά-
σατο αὐτόν. εἶπε
ι σπθ δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς
παραγενομένους
ἀρχιερεῖς καὶ στρα-
τηγοὺς τοῦ ἱεροῦ
καὶ πρεσβυτέρους·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξε-
ληλύθατε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων;
καθ' ἡμέραν ὄντος
μου μεθ' ὑμῶν
ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐ-
ξετείνατε τὰς
χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλ-
λ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν
ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία
σϙ α τοῦ σκότους. Συλ-
λαβόντες δὲ αὐ-
τὸν ἤγαγον καὶ εἰσ-
ήγαγον εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀρχιερέως.

σϙα ὁ δὲ πέτρος ἠκολού-
θει μακρόθεν· ἀ-
ψάντων δὲ πῦρ ἐν
μέσῳ τῆς αὐλῆς·
καὶ συγκαθισάντων
αὐτῶν· ἐκάθητο ὁ
πέτρος ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν· ἰδοῦσα δὲ αὐ-
τὸν παιδίσκη τὶς
καθήμενον πρὸς
τὸ φῶς, καὶ ἀτενί-
σασα αὐτῷ εἶπεν·
καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ
ἦν· ὁ δὲ ἠρνήσα-
σϙβ το αὐτὸν λέγων· γύ-
ναι οὐκ οἶδα αὐτόν·
Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτε-
ρος ἰδὼν αὐτὸν ἔ-
φη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν
εἶ· ὁ δὲ πέτρος
εἶπεν· ἄνθρωπε οὐκ εἰμί·
καὶ διαστάσης ὡσεὶ
ὥρας μιᾶς· ἄλλος
τις διϊσχυρίζετο
λέγων· ἐπ' ἀληθεί-
ας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ
ἦν· καὶ γὰρ γαλιλαῖ-
ος ἐστίν· εἶπε δὲ
ὁ πέτρος· ἄνθρωπε οὐ-
κ οἶδα τί λέγεις·
καὶ παραχρῆμα
ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ·
ἐφώνησεν ἀλέ-
κτωρ· καὶ στραφεὶς σϙγ β
ὁ κς ἐνέβλεψε τῷ
πέτρῳ· καὶ ὑπεμνή-
σθη ὁ πέτρος
τοῦ λόγου τοῦ κυ,
ὡς εἶπεν αὐτῷ·
ὅτι πρὶν ἀλέκτο-
ρα φωνῆσαι, τρὶς
ἀπαρνήσῃ με· καὶ
ἐξελθὼν ἔξω
ἔκλαυσε πικρῶς·
Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέ- σϙδ α
χοντες τὸν ιν ἐνέ-
παιζον αὐτῷ δέ-
ροντες· καὶ περικαλύ-

λύψαντες αὐτόν·
ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ
πρόσωπον καὶ
ἐπηρώτων αὐτὸ
λέγοντες· προ
φήτευσον τίς ἐστι
ὁ παίσας σε· καὶ ἕ
τερα πολλὰ βλασ
φημοῦντες ἔλε
γον εἰς αὐτόν· καὶ
ὡς ἐγένετο ἡμέρα
καὶ συνήχθη τὸ πρε
σβυτέριον τοῦ λα
οῦ· ἀρχιερεῖς τε
καὶ γραμματεῖς·
καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸ συνέδριον
αὐτῶν λέγοντες·
εἰ σὺ εἶ ὁ χς εἰπὲ
ἡμῖν· εἶπε δὲ αὐ
τοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἴ
πω οὐ μὴ πιστεύση
τε· ἐὰν δὲ καὶ ἐ
ρωτήσω, οὐ μὴ

ἀποκριθῆτέ μοι
ἢ ἀπολύσητε· ἀ
πὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου καθήμε
νος ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως τοῦ
θυ· εἶπον δὲ πάν
τες· σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς
τοῦ θυ; ὁ δὲ πρὸς
αὐτοὺς ἔφη· ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἐγώ εἰ
μι· οἱ δὲ εἶπον· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτύρων·
αὐτοὶ γὰρ ἠκούσα
μεν ἀπὸ τοῦ στόμα
τος αὐτοῦ· καὶ ἀνα
στὰν ἅπαν τὸ πλῆ
θος ἤγαγον αὐτὸν
ἐπὶ τὸν πιλᾶτον·
ἤρξαντο δὲ κα
τηγορεῖν αὐτοῦ
λέγοντες· τοῦτον
εὕρομεν διαστρέ
φοντα τὸ ἔθνος

ἡμῶν. καὶ κωλύ-
οντα καίσαρι φό-
ρους διδόναι. λέ-
γοντα ἑαυτὸν χ(ριστὸ)ν
τβ βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ
α Πιλᾶτος ἐπηρώτησ(εν)
αὐτὸν λέγων· σὺ εἶ
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰου-
δαίων; ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς αὐτῷ ἔφη· σὺ
θ τγ λέγεις. ὁ δὲ πιλᾶ-
τος εἶπε πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς
ὄχλους· οὐδὲν αἴτι-
ον εὑρίσκω ἐν τῷ
ι τδ ἀν(θρώπ)ῳ τούτῳ. οἱ δὲ ἐπί-
σχυον λέγοντες· ὅτι
ἀνασείει τὸν λαὸν
διδάσκων καθ' ὅλ(ης)
τῆς ἰουδαίας. ἀρξά-
μενος ἀπὸ τῆς γα-
λιλαίας, ἕως ὧδε.
πιλᾶτος δὲ ἀκούσας
γαλιλαίαν, ἐπηρώ-
τησεν εἰ ὁ ἄν(θρωπ)ος γα-

λιλαῖός ἐστι· καὶ ἐπι-
γνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐ-
ξουσίας ἡρώδου ἐ-
στίν, ἀνέπεμψεν
αὐτὸν πρὸς ἡρώ-
δην ὄντα καὶ αὐτὸν
ἐν ἱεροσολύμοις.
ἐν ταύταις ταῖς ἡ-
μέραις. ὁ δὲ ἡρώ-
δης ἰδὼν τὸν ἰ(ησοῦ)ν ἐ-
χάρη λίαν. ἦν γὰρ
θέλων ἐξ ἱκανοῦ
χρόνου ἰδεῖν αὐτόν.
διὰ τὸ ἀκούειν πολ-
λὰ περὶ αὐτοῦ.
Καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖ-
ον ἰδεῖν ὑπ' αὐ-
τοῦ γινόμενον. ἐ-
πηρώτα δὲ αὐτ(ὸν)
ἐν λόγοις ἱκανοῖς.
αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπε-
κρίνατο αὐτῷ. τε β
εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς. εὐτόνως

κατηγοροῦντες αὐ
ι τς τοῦ· ἐξουθενήσας
δὲ αὐτὸν ὁ ἡρώδης
σὺν τοῖς στρατεύ
μασιν αὐτοῦ καὶ
ἐμπαίξας, περι
βαλὼν αὐτὸν ἐσθῆ
τα λαμπρὰν, ἀ
νέπεμψεν αὐτὸν
τῷ πιλάτῳ· ἐγέ
νοντο δὲ φίλοι ὅ
τε πιλάτος καὶ
ὁ ἡρώδης ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλ
λήλων· προϋπῆρχον
γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες
πρὸς ἑαυτούς.
θ τζ Πιλάτος δὲ συγκα
λεσάμενος τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς
ἄρχοντας καὶ τὸν
λαὸν, εἶπε πρὸς
αὐτούς· προσηνέγ
κατέ μοι τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον ὡς ἀπο

στρέφοντα τὸν λαόν.
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώ
πιον ὑμῶν ἀνα
κρίνας, οὐδὲν εὗρον
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ
αἴτιον, ὧν κατηγο
ρεῖτε κατ' αὐτοῦ· ἀλ
τη ι λ' οὐδὲ ἡρώδης· ἀνέ
πεμψα γὰρ ὑμᾶς
πρὸς αὐτόν. καὶ ἰ
δοὺ οὐδὲν ἄξιον θα
νάτου ἐστὶ πεπραγ
μένον αὐτῷ· παι
δεύσας οὖν αὐτὸν,
τθ ἀπολύσω. ἀνάγκην
β δὲ εἶχεν ἀπολύειν
αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν
τι ἕνα· ἀνέκραξαν
α δὲ παμπληθεὶ λέ
γοντες· αἶρε τοῦτον·
ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν
βαραββᾶν· ὅστις ἦν
διὰ στάσιν τινὰ γε
νομένην ἐν τῇ πό
λει καὶ φόνον, βε

βλημένος εἰς φυ
α̅ τι̅ε λακήν· πάλιν οὖν
ὁ πιλάτος προσε
φώνησε θέλων ἀ
πολῦσαι τὸν ἰ(ησοῦ)ν·
οἱ δὲ ἐπεφώνουν
λέγοντες· σταύρω
σον σταύρωσον αὐ
α̅ τι̅ϛ τόν· ὁ δὲ τρίτον εἶ
πε πρὸς αὐτούς·
τί γὰρ κακὸν ἐποίη
σεν οὗτος· οὐδὲν
αἴτιον θανάτου εὗ
ρον ἐν αὐτῷ· παι
δεύσας οὖν αὐτὸν
α̅ τι̅ζ ἀπολύσω· οἱ δὲ
ἐπέκειντο φωναῖς
μεγάλαις αἰτού
μενοι αὐτὸν σταυ
ρωθῆναι· καὶ κα
τίσχυον αἱ φωναὶ αὐ
τῶν καὶ τῶν ἀρ
α̅ τι̅η χιερέων· ὁ δὲ πι
λάτος ἐπέκρινε
γενέσθαι τὸ αἴτη
μα αὐτῶν· ἀπέ

λυσε δὲ αὐτοῖς
τὸν διὰ στάσιν καὶ
φόνον βεβλημέ
νον εἰς τὴν φυλα
κὴν ὃν ᾐτοῦντο·
τὸν δὲ ἰ(ησοῦ)ν παρέδω
κε τῷ θελήματι
αὐτῶν· καὶ ὡς τι̅θ α̅
ἀπήγαγον αὐτόν·
ἐπιλαβόμενοι
σίμωνός τινος κυ
ρηναίου ἐρχομέ
νου ἀπ' ἀγροῦ, ἐ
πέθηκαν αὐτῷ
τὸν σταυρὸν φέρειν
ὄπισθεν τοῦ ἰ(ησο)ῦ.
ἠκολούθει δὲ αὐτῷ τι̅ι α̅
πολὺ πλῆθος τοῦ
λαοῦ· καὶ γυναι
κῶν· αἳ καὶ ἐκό
πτοντο καὶ ἐθρή
νουν αὐτόν· στρα
φεὶς δὲ πρὸς αὐ
τὰς ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπε·
θυγατέρες ἰλ(ημ)μ·
μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ

τε̅ τέ(λος) τ(ῶν) ὡρ(ῶν) κοπτομένας γυναῖκας·

μέ· πλὴν ἐφ' ἑαυ
τὰς κλαίετε καὶ
ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.
ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται
ἡμέραι· ἐν αἷς ἐ
ροῦσι· μακάριαι
αἱ στεῖραι καὶ κοιλίαι
αἳ οὐκ ἐγέννησαν·
καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐ
θήλασαν· τότε
ἄρξονται λέγειν τοῖς
ὄρεσι· πέσετε ἐφ' ἡ
μᾶς. καὶ τοῖς βου
νοῖς· καλύψατε
ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ
ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα
ποιοῦσιν. ἐν τῷ
ξηρῷ τί γένηται·
α τιζ Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι
δύο κακοῦργοι, σὺν
αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.
α τιη Καὶ ὅτε ἀπῆλθον
ἐπὶ τὸν τόπον τὸν
καλούμενον κρα
νίον. ἐκεῖ ἐσταύρω
α τιθ σαν αὐτόν· καὶ τοὺς

κακούργους· ὃν μὲν
ἐκ δεξιῶν· ὃν δὲ ἐξ
τκ ι ἀριστερῶν· ὁ δὲ ἰς
ἔλεγε· πάτερ ἄφες
αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι
τί ποιοῦσι· δια
τκα α μεριζόμενοι δὲ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλ
λον κλῆρον· καὶ εἱστή
τκβ β κει ὁ λαὸς θεωρῶν·
ἐξεμυκτήριζον δὲ
αὐτὸν καὶ οἱ ἄρχον
τες σὺν αὐτοῖς λέ
γοντες· ἄλλους ἔσω
σε σωσάτω ἑαυτόν·
εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χς ὁ
ἐκλεκτὸς τοῦ θυ·
τκγ β ἐνέπαιζον δὲ αὐ
τῷ καὶ οἱ στρατιῶται
προσερχόμενοι.
καὶ ὄξος προσφέ
ροντες αὐτῷ καὶ
λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰου
δαίων, σῶσον σεαυ
τκδ α τόν· ἦν δὲ καὶ ἐπι

Η ΕΓΕΡϹΙϹ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ
IC XC

ΘΕΟΛΟΓΟC

+ μνήσθητι κ(ύρι)ε κ(αὶ) συγχώρησον τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
Ἄννης τῆς Σαρβενουπουλος· καὶ κατὰ σάρκα τοῦ καλη
γᾶ τοῦ κυρ Βασινοῦ τῆς θυγατρός του Τρα
νούλας· μνηται ... ναὔχη τον
τόν. βοηθ... πος σα... ἐν ἡμέρα κρίσεως
τῆς σαυτήρας ... ὅτι ἧς κ(αὶ) ἔπασι το χρέα
πάλιον ὁ θ(εὸ)ς να συγχωρήσῃ αὐτούς·

τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ ἰωάννην εὐαγγελίου

περὶ τοῦ ἐν κανᾷ γάμου·
περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ·
περὶ νικοδήμου·
ζήτησις περὶ καθαρισμοῦ
περὶ τῆς σαμαρείτιδος·
περὶ τοῦ βασιλικοῦ·
περὶ τοῦ λη ἔτη ἔχοντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ·
περὶ τῶν ε ἄρτων καὶ β ἰχθύων·
περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου·
περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ·
περὶ λαζάρου·
περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ·
περὶ ὧν εἶπεν ἰούδας·
περὶ τοῦ ὄνου·
περὶ τῶν προσελθόντων ἑλλήνων·
περὶ τοῦ νιπτῆρος·
περὶ τοῦ παρακλήτου·
περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ
σώματος·

ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην) — τῇ ἁγίᾳ κυρ(ιακῇ)

α Γ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος·
καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς
τὸν θν̄· καὶ θς̄ ἦν ὁ λό-
γος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ
πρὸς τὸν θν̄·
πάντα δι' αὐτοῦ
ἐγένετο· καὶ χω-
ρὶς αὐτοῦ ἐγένε-
το οὐδὲ ἓν ὃ γέ-
γονεν· ἐν αὐτῷ
ζωὴ ἦν· καὶ ἡ
ζωὴ ἦν τὸ φῶς
τῶν ἀνθρώπων· καὶ
τὸ φῶς ἐν τῇ
σκοτίᾳ φαίνει·
καὶ ἡ σκοτία
αὐτὸ οὐ κατέ-

Γ Β λαβεν· ἐγέ
νετο ἄνθρωπος ἀ
πεσταλμένος
παρὰ θῦ· ὄνο
μα αὐτῷ ἰω
άννης· οὗτος
ἦλθεν εἰς μαρ
τυρίαν ἵνα
μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ φω
τός· ἵνα πάν
τες πιστεύσω
σι δι᾽ αὐτοῦ·
οὐκ ἦν ἐκεῖνος
τὸ φῶς· ἀλ
λ᾽ ἵνα μαρτυ
ρήσῃ περὶ τοῦ
Γ Ε φωτός· ἦν
τὸ φῶς τὸ ἀ
ληθινὸν ὃ φω
τίζει πάντα
ἄνθρωπον ἐρχόμε
νον εἰς τὸν κό
σμον· ἐν τῷ κό
σμῳ ἦν· καὶ ὁ κό

σμος δι᾽ αὐτοῦ ἐγένε
το· καὶ ὁ κόσμος αὐ
τὸν οὐκ ἔγνω·
ζ εἰς τὰ ἴδια ἦλ
ι θεν· καὶ οἱ ἴδιοι
αὐτὸν οὐ παρέ
λαβον· ὅσοι δὲ
ἔλαβον αὐτόν,
ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν τέ
κνα θῦ γενέσθαι·
τοῖς πιστεύουσι
εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων
οὐδὲ ἐκ θελήματος
σαρκὸς· οὐδὲ ἐκ
θελήματος ἀνδρὸς
ἀλλ᾽ ἐκ θῦ ἐγεννή
ε θησαν· καὶ ὁ λόγος
σὰρξ ἐγένετο
καὶ ἐσκήνωσεν
ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεα
σάμεθα τὴν δό
ξαν αὐτοῦ, δόξαν
ὡς μονογενοῦς πα

γραφὴ γεγραμμένη
ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν
ἑλληνικοῖς καὶ ῥω
μαϊκοῖς. οὗτός ἐστιν
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰου
τκε δαίων. Εἷς δὲ τῶν
κρεμασθέντων κα
κούργων ἐβλασφή
μει αὐτὸν λέγων· εἰ
σὺ εἶ ὁ χ(ριστό)ς, σῶσον σε
ι τκς αὐτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀ
ποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος
ἐπιτίμα αὐτῷ λέγων·
οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν
θ(εό)ν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ
κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς
μὲν δικαίως· ἄξια
γὰρ ὧν ἐπράξαμεν
ἀπολαμβάνομεν·
οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτο
πον ἔπραξε. καὶ
ἔλεγε τῷ ἰ(ησο)ῦ· μνή
σθητί μου κ(ύρι)ε ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασι
λείᾳ σου. καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέ

γω σοι· σήμερον
μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ
παραδείσῳ. ἦν δὲ τκζ β
ὡσεὶ ὥρα ἕκτη.
καὶ σκότος ἐγένε
το ἐφ' ὅλην τὴν γῆν.
ἕως ὥρας ἐνάτης.
καὶ ἐσκοτίσθη ὁ τκη β
ἥλιος· καὶ ἐσχίσθη
τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ μέσον.
καὶ φωνήσας φω τκθ α
νῇ μεγάλῃ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶ
πε· π(άτε)ρ εἰς χεῖρας
σου παραθήσομαι
τὸ πν(εῦμ)ά μου· καὶ
ταῦτα εἰπὼν ἐξέ
πνευσεν. ἰδὼν δὲ τλ β
ὁ ἑκατόνταρχος
τὸ γενόμενον, ἐδό
ξασε τὸν θ(εό)ν λέγων·
ὄντως ὁ ἄν(θρωπ)ος οὗτος
δίκαιος ἦν. καὶ πάν τλα ι
τες οἱ συμπαρα
γενόμενοι ὄχλοι
ἐπὶ τὴν θεωρίαν

ταύτην· θεωροῦν
τες τὰ γενόμενα.
τύπτοντες ἑαυτῶν
τὰ στήθη ὑπέστρε
φον· εἱστήκεισαν
δὲ πάντες οἱ γνω
στοὶ αὐτοῦ μακρό
θεν· καὶ γυναῖκες
αἱ συνακολουθή
σασαι αὐτῷ ἀπὸ
τῆς γαλιλαίας.
ὁρῶσαι ταῦτα·
Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι
ἰωσὴφ βουλευ
τὴς ὑπάρχων·
ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ
δίκαιος· οὗτος οὐ
κ ἦν συγκατατε
θειμένος τῇ βου
λῇ καὶ τῇ πράξει
αὐτῶν. ἀπὸ ἀ
ριμαθαίας πό
λεως τῶν ἰουδαίων·
ὃς καὶ προσεδέ
χετο καὶ αὐτὸς τὴν
βασιλείαν τοῦ
θεοῦ· οὗτος προσελ
θὼν τῷ πιλάτῳ.
ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ ἰησοῦ· καὶ καθε
λὼν αὐτὸ ἐνετύλι
ξεν αὐτὸ σινδόνι
καὶ ἔθηκεν αὐτὸ
ἐν μνήματι λαξευ
τῷ· οὗ οὐκ ἦν οὐ
δέπω οὐδεὶς κείμενος·
Καὶ ἡμέρα ἦν πα
ρασκευῆς. σάββατον
ἐπέφωσκε· κατα
κολουθήσασαι δὲ
γυναῖκες αἵτινες
ἦσαν συνεληλυ
θυῖαι αὐτῷ· ἐκ τῆς
γαλιλαίας. ἐθεά
σαντο τὸ μνημεῖον
καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶ
μα αὐτοῦ· ὑπο
στρέψασαι δὲ ἡτοί
μασαν ἀρώματα
καὶ μύρα· καὶ τὸ
μὲν σάββατον ἡ
σύχασαν κατὰ τὴν

ἐντολήν· τῇ δὲ μιᾷ
τῶν σαββάτων ὄρ-
θρου βαθέος, ἦλ-
θον ἐπὶ τὸ μνῆμα
φέρουσαι ἃ ἡτοίμα-
σαν ἀρώματα· καὶ
τινὲς σὺν αὐταῖς·
εὗρον δὲ τὸν λίθον
ἀποκεκυλισμέ-
νον ἀπὸ τοῦ μνη-
μείου· καὶ εἰσελθοῦ-
σαι, οὐχ εὗρον τὸ σῶ-
μα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ δια-
πορεῖσθαι αὐτὰς
περὶ τούτου· καὶ
ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέ-
στησαν αὐταῖς ἐν ἐ-
σθήσεσιν ἀστραπτού-
σαις· ἐμφόβων
δὲ γενομένων αὐ-
τῶν καὶ κλινουσῶν
τὸ πρόσωπον εἰς
τὴν γῆν, εἶπον πρὸς
αὐτάς· τί ζητεῖτε
τὸν ζῶντα μετὰ

τῶν νεκρῶν· οὐκ
ἔστιν ὧδε· ἀλλ᾽ ἠ-
γέρθη· μνήσθητε
ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν
ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ·
λέγων· ὅτι δεῖ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πα-
ραδοθῆναι εἰς χεῖ-
ρας ἀνθρώπων ἁμαρτω-
λῶν, καὶ σταυρωθῆ-
ναι, καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστῆναι·
καὶ ἐμνήσθησαν
τῶν ῥημάτων αὐ-
τοῦ· καὶ ὑποστρέ-
ψασαι ἀπὸ τοῦ
μνημείου, ἀπήγ-
γειλαν ταῦτα πάν-
τα τοῖς ἕνδεκα.
καὶ πᾶσι τοῖς λοι-
ποῖς· ἦσαν δὲ ἡ
μαγδαληνὴ μαρία·
καὶ ἰωάννα· καὶ
μαρία ἰακώβου.
καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν
αὐταῖς. αἳ ἔλεγον

πρὸς τοὺς ἀπο
στόλους ταῦτα·
Καὶ ἐφάνησαν ἐνώ
πιον αὐτῶν ὡσεὶ
λῆρος τὰ ῥήματα
αὐτῶν. καὶ ἠπίστουν
αὐταῖς· ὁ δὲ Πέτρος
ἀναστὰς ἔδραμεν
ἐπὶ τὸ μνημεῖον·
Καὶ παρακύψας
βλέπει τὰ ὀθόνια
κείμενα μόνα·
Καὶ ἀπῆλθε πρὸς
ἑαυτὸν θαυμά
ζων τὸ γεγονός·
Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐ
τῶν ἦσαν πορευό
μενοι ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ εἰς κώμην.
ἀπέχουσαν στα
δίους ἑξήκοντα
ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· ᾗ ὄνο
μα Ἐμμαούς· καὶ
αὐτοὶ ὡμίλουν
πρὸς ἀλλήλους.
περὶ πάντων τῶν

συμβεβηκότων τού
των· Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς
καὶ συζητεῖν. καὶ αὐ
τὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας. συ
νεπορεύετο αὐτοῖς·
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐ
τῶν ἐκρατοῦντο
τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι
αὐτόν· εἶπε δὲ πρὸς
αὐτούς· τίνες οἱ λό
γοι οὗτοι οὓς ἀντι
βάλλετε πρὸς ἀλλήλους
περιπατοῦντες.
Καὶ ἐστὲ σκυθρω
ποί· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα
Κλεόπας, εἶπε
πρὸς αὐτόν· σὺ μό
νος παροικεῖς
Ἱερουσαλήμ. Καὶ οὐκ ἔγνως
τὰ γενόμενα ἐν
αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέ
ραις ταύταις; καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·

τοῦ περὶ Ἰ(ησο)ῦ τοῦ να
ζωραίου· ὃς ἐγέ
νετο ἀνὴρ προφή
της δυνατὸς ἐν ἔρ
γῳ καὶ λόγῳ ἐναν
τίον τοῦ Θ(εο)ῦ· καὶ παν
τὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως
τε παρέδωκαν αὐ
τὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ ἄρχοντες ἡμῶν
εἰς κρίμα θανάτου·
καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν·
ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν·
ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλ
λων λυτροῦσθαι τὸν
ἰσ(ρα)ήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶ
σι τούτοις, τρίτην
ταύτην ἡμέραν ἄ
γει σήμερον ἀφ' οὗ
ταῦτα ἐγένετο· ἀλ
λὰ καὶ γυναῖκές
τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέ
στησαν ἡμᾶς· γε
νόμεναι ὀρθεῖαι
ἐπὶ τὸ μνημεῖον·
καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ

σῶμα αὐτοῦ· ἦλ
θον λέγουσαι· καὶ
ὀπτασίαν ἀγγέλων
ἑωρακέναι· οἳ λέ
γουσιν αὐτὸν ζῆν· καὶ
ἀπῆλθόν τινες
τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ
τὸ μνημεῖον· καὶ
εὗρον οὕτως κα
θὼς καὶ αἱ γυναῖκες
εἶπον· αὐτὸν
δὲ οὐκ εἶδον· καὶ
αὐτὸς εἶπε πρὸς
αὐτούς· ὦ ἀνόη
τοι καὶ βραδεῖς τῇ
καρδίᾳ· τοῦ πι
στεύειν ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐλάλησαν οἱ
προφῆται· οὐχὶ
ταῦτα ἔδει παθεῖν
τὸν Χ(ριστό)ν· καὶ εἰσελ
θεῖν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ; Καὶ ἀρξά
μενος ἀπὸ μω
σέως καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν προ

φητῶν· διηρμή-
νευεν αὐτοῖς ἐν πά-
σαις ταῖς γραφαῖς
τὰ περὶ ἑαυτοῦ·
Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν
κώμην οὗ ἐπο-
ρεύοντο· καὶ αὐτὸς
προσεποιεῖτο πορ-
ρωτέρω πορεύε-
σθαι· καὶ παρε-
βιάσαντο αὐτὸν
λέγοντες· μεῖνον
μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς
ἑσπέραν ἐστὶ καὶ
κέκλικεν ἡ ἡμέρα·
καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖ-
ναι σὺν αὐτοῖς·
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
κατακλιθῆναι αὐ-
τὸν μετ' αὐτῶν·
λαβὼν τὸν ἄρτον
εὐλόγησε· καὶ κλά-
σας ἐπεδίδου
αὐτοῖς· αὐτῶν
δὲ διηνοίχθησαν τέ
οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ

ἐπέγνωσαν αὐτόν·
Καὶ αὐτὸς ἄφαντος
ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν·
Καὶ εἶπον πρὸς
ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρ-
δία ἡμῶν καιομέ-
νη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς
ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ
ὁδῷ· καὶ ὡς διήνοιγεν
ἡμῖν τὰς γρα-
φάς· καὶ ἀναστάν-
τες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ·
ὑπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλήμ· καὶ εὗρον συ-
νηθροισμένους τοὺς
ἕνδεκα· καὶ τοὺς
σὺν αὐτοῖς· λέγον-
τας· ὅτι ἠγέρθη
ὁ κύριος ὄντως· καὶ ὤ-
φθη Σίμωνι· καὶ
αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ
ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς
ἐγνώσθη αὐτοῖς
ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρ-
του· ταῦτα δὲ αὐ-
τῶν λαλούντων·

αὐτὸς ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἔστη
ἐν μέσῳ αὐτῶν. καὶ
λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη
ὑμῖν. πτοηθέντες
δὲ καὶ ἔμφοβοι γε
νόμενοι. ἐδόκουν
πνεῦμα θεωρεῖν· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· τί
τεταραγμένοι ἐ
στέ· καὶ ἵνα τί δια
λογισμοὶ ἀναβαί
νουσιν
ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· ἴδετε τὰς
χεῖράς μου καὶ
τοὺς πόδας μου·
ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι·
ψηλαφήσατέ με
καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα
σάρκα καὶ ὀστέα
οὐκ ἔχει καθὼς ἐ
μὲ θεωρεῖτε ἔχον
τα. καὶ τοῦτο εἰ
πὼν, ἐπέδειξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας

καὶ τοὺς πόδας. ἔτι τκα α
δὲ ἀπιστούντων
αὐτῶν ἀπὸ τῆς
χαρᾶς καὶ θαυμα
ζόντων. εἶπεν αὐ
τοῖς. ἔχετέ τι βρώ
σιμον ἐνθάδε;
οἱ δὲ ἐπέδωκαν
αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ
μέρος. καὶ ἀπὸ
μελισσίου κηρίου.
καὶ λαβὼν ἐνώ
πιον αὐτῶν ἔφα
γεν. εἶπε δὲ αὐτοῖς. τκβ ι
οὗτοι οἱ λόγοι οὓς
ἐλάλησα πρὸς ὑ
μᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑ
μῖν· ὅτι δεῖ πλη
ρωθῆναι πάντα
τὰ γεγραμμένα
ἐν τῷ νόμῳ μω
σέως καὶ προφή
ταις. καὶ ψαλμοῖς
περὶ ἐμοῦ. τότε
διήνοιξεν αὐτῶν

τὸν νοῦν τοῦ συνι-
έναι τὰς γραφάς.
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
ὅτι οὕτως γέγραπται.
καὶ οὕτως ἔδει πα-
θεῖν τὸν χριστόν. καὶ ἀ-
ναστῆναι ἐκ νεκρῶν
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
μετάνοιαν καὶ ἄ-
φεσιν ἁμαρτιῶν.
εἰς πάντα τὰ ἔ-
θνη. ἀρξάμενον ἀ-
πὸ ἱερουσαλήμ. ὑμεῖς δὲ
ἐστὲ μάρτυρες τού-
των. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω τὴν ἐ-
παγγελίαν τοῦ πατρός
μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς
δὲ καθίσατε ἐν τῇ
πόλει ἱερουσαλήμ. ἕως
οὗ ἐνδύσησθε δύνα-
μιν ἐξ ὕψους. ἐξή-
γαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω

ἕως εἰς βηθανίαν.
Καὶ ἐπάρας τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ, εὐλόγησε
αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν
αὐτούς. διέστη ἀπ' αὐ-
τῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς
τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐ-
τοὶ προσκυνήσαντες
αὐτόν. ὑπέστρεψαν
εἰς ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς
μεγάλης. καὶ ἦσαν
διαπαντὸς ἐν τῷ
ἱερῷ. αἰνοῦντας καὶ
ἀγνοοῦντας τὸν θεόν.
ἀμήν:—

ρὰ πρς· πλήρης
χάριτος καὶ ἀληθεί-
ϛ α Ἰωάννης μαρτυρεῖ
περὶ αὐτοῦ καὶ κέ-
κραγε λέγων· οὗτος
ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπί-
σω μου ἐρχόμενος
ἔμπροσθέν μου
ζ γέγονεν· ὅτι πρῶτός
μου ἦν· καὶ ἐκ τοῦ
πληρώματος αὐτοῦ
ἡμεῖς πάντες ἐλά-
βομεν· καὶ χάριν
ἀντὶ χάριτος· ὅτι
ὁ νόμος διὰ μωσέως
ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ
ἡ ἀλήθεια διὰ ιυ
τελ
χυ ἐγένετο· θεὸν οὐ-
δεὶς ἑώρακε πώποτε·
γ ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ
ὢν εἰς τὸν κόλπον
θ τοῦ πρς, ἐκεῖνος
ἐξηγήσατο· καὶ
ι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυ-

ρία τοῦ ἰωάννου·
ὅτε ἀπέστειλαν
οἱ ἰουδαῖοι ἐξ ἱερο-
σολύμων ἱερεῖς
καὶ λευΐτας ἵνα
ἐρωτήσωσιν αὐ-
τόν· σὺ τίς εἶ· καὶ
ὡμολόγησε καὶ οὐκ
ἠρνήσατο· καὶ
ὡμολόγησεν ὅτι
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χς·
Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν·
τί οὖν· ἠλίας εἶ σύ·
καὶ λέγει οὐκ εἰμί·
ὁ προφήτης εἶ σύ·
καὶ ἀπεκρίθη· οὔ·
εἶπον οὖν αὐτῷ·
τίς εἶ· ἵνα ἀπόκρι-
σιν δῶμεν τοῖς πέ-
μψασιν ἡμᾶς· τί
λέγεις περὶ σεαυ-
ι τοῦ· ἔφη· ἐγὼ φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
α μῳ· εὐθύνατε τὴν

ὁδὸν κυρίου καθὼς εἶ-
πεν ἠσαΐας ὁ προ-
φήτης. καὶ οἱ ἀπε-
σταλμένοι ἦσαν ἐκ
τῶν φαρισαίων.
καὶ ἠρώτησαν αὐτόν.
ια καὶ εἶπον αὐτῷ.
τί οὖν βαπτίζεις εἰ
σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστός. οὔτε
ιβ ἠλίας οὔτε ὁ προ-
φήτης. ἀπεκρί-
νατο αὐτοῖς ὁ ἰωάν-
ε. νης λέγων. ἐγὼ
βαπτίζω ἐν ὕδατι.
μέσος δὲ ὑμῶν ἕστη-
κεν. ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴ-
δατε. αὐτός ἐστιν ὁ
ὀπίσω μου ἐρχό-
μενος ὃς ἔμπροσ-
θέν μου γέγονεν.
οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄ-
ξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ
τὸν ἱμάντα τοῦ ὑπο-
ιγ δήματος. ταῦτα

ι ἐν βηθαβαρᾶ ἐγένετο
πέραν τοῦ ἰορδάνου.
ιδ ὅπου ἦν ἰωάννης βαπ-
τίζων. τῇ ἐπαύρι-
ον βλέπει ὁ ἰωάν-
ιε νης τὸν ἰησοῦν ἐρχό-
μενον πρὸς αὐτόν.
καὶ λέγει. ἴδε ὁ ἀμνὸς
τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.
ις οὗτός ἐστι περὶ οὗ
ἐγὼ εἶπον. ὀπίσω
ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμ-
προσθέν μου γέγο-
νεν. ὅτι πρῶτός
μου ἦν. κἀγὼ οὐκ ἤ-
δειν αὐτόν. ἀλλ᾽ ἵνα
φανερωθῇ τῷ ἰσραὴλ
διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ
ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.
ιζ καὶ ἐμαρτύρησεν ἰω-
ζ άννης λέγων. ὅτι τε-
θέαμαι τὸ πνεῦμα κα-
ταβαῖνον ὡσεὶ περι-

ριστερὰν ἐξ οὐρανοῦ·
καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐ-
τόν· κἀγὼ οὐκ ᾔδειν
αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμ-
ψας με βαπτίζειν
ἐν ὕδατι· ἐκεῖνος
μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν
ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα κα-
ταβαῖνον καὶ μένον
ἐπ' αὐτόν· οὗτός ἐστιν
ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι
ἁγίῳ· κἀγὼ ἑώρακα
καὶ μεμαρτύρηκα·
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ· τῇ ἐπαύριον
Πάλιν εἱστήκει ὁ ἰω-
άννης καὶ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
δύο· καὶ ἐμβλέ-
ψας τῷ ἰησοῦ περι-
πατοῦντι λέγει·
ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ
θεοῦ· καὶ ἤκουσαν
αὐτοῦ οἱ δύο μαθη-
ταὶ λαλοῦντος· καὶ ἠ-
κολούθησαν τῷ ἰησοῦ·
Στραφεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς
καὶ θεασάμενος αὐτοὺς
ἀκολουθοῦντας, λέγει
αὐτοῖς· τί ζητεῖτε·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
ῥαββί· ὃ λέγεται ἑρ-
μηνευόμενον διδάσ-
καλε· ποῦ μένεις·
λέγει αὐτοῖς· ἔρ-
χεσθε καὶ ἴδετε·
ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ
μένει· καὶ παρ' αὐτῷ
ἔμειναν τὴν ἡμέραν
ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς
δεκάτη· ἦν ἀνδρέας
ὁ ἀδελφὸς σίμωνος
πέτρου· εἷς ἐκ τῶν
δύο τῶν ἀκουσάντων
παρὰ ἰωάννου· καὶ
ἀκολουθησάντων αὐτῷ·
Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος
τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον·

σίμωνα καὶ λέγει
αὐτῶ· εὑρήκαμεν
τὸν μεσίαν ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον
χ(ριστό)ς· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν
πρὸς τὸν ἰ(ησοῦ)ν· ἐμβλέ
ψας δὲ αὐτῶ ὁ ἰ(ησοῦ)ς
εἶπε· σὺ εἶ σίμων
ὁ υἱὸς ἰωνᾶ· σὺ κλη
θήσῃ κηφᾶς· ὃ ἑρ
μηνεύεται πέτρος·
ιη τῆ ἐπαύριον ἠθέ
ι λησεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐξελθεῖν
εἰς τὴν γαλιλαίαν·
καὶ εὑρίσκει φίλι
ππον καὶ λέγει αὐτῶ·
ἀκολούθει μοι· ἦν δὲ
ὁ φίλιππος ἀπὸ
βηθσαϊδά· ἐκ τῆς
πόλεως ἀνδρέου·
καὶ πέτρου· εὑρίσ
κει φίλιππος τὸν
ναθαναὴλ καὶ λέ
γει αὐτῶ· ὃν ἔγραψε μω
ϋσῆς ἐν τῶ νόμω
καὶ οἱ προφῆται·
εὑρήκαμεν ἰ(ησοῦ)ν τὸν
υἱὸν ἰωσὴφ τὸν ἀ
πὸ ναζαρέτ· καὶ
εἶπεν αὐτῶ ναθα
ναήλ· ἐκ ναζαρὲτ
δύναταί τι ἀγαθὸν εἶ
ναι· λέγει αὐτῶ φί
λιππος· ἔρχου
καὶ ἴδε· εἶδεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς
τὸν ναθαναὴλ ἐρ
χόμενον πρὸς αὐτὸν·
καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ·
ἴδε ἀληθῶς ἰσρα
ηλίτης· ἐν ὧ δόλος
οὐκ ἔστιν· λέγει αὐτῶ
ναθαναήλ· πόθεν
με γινώσκεις· ἀπεκρί
θη ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτῶ·
πρὸ τοῦ σε φίλι
ππον φωνῆσαι ὄν
τα ὑπὸ τὴν συκῆν
εἶδόν σε· ἀπεκρί
θη

μαθαναὴλ καὶ λέγει
αὐτῷ· ῥαββί· σὺ εἶ
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· σὺ εἶ ὁ
βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ·
ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶ
πεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν
σοι εἶδόν σε ὑποκά
τω τῆς συκῆς πισ
τεύεις· μείζω τούτων
ὄψει· καὶ λέγει αὐτῷ·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἀπάρτι ὄψεσθε τὸν
οὐρανὸν ἀνεῳγότα· καὶ
τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ
ἀναβαίνοντας καὶ κα
ταβαίνοντας ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·
Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρί
τῃ γάμος ἐγένετο ἐν κα
νᾷ τῆς γαλιλαίας·
καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ
ἰησοῦ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ
καὶ ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον·
καὶ ὑστερήσαντος

[illegible] εἰς τὸν ἐν κανᾷ γάμον

οἴνου· λέγει ἡ μήτηρ αὐ
τοῦ πρὸς αὐτόν· οἶνον
οὐκ ἔχουσι· λέγει αὐ
τῇ ὁ ἰησοῦς· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ
γύναι· οὔπω ἥκει ἡ ὥ
ρα μου· λέγει ἡ μήτηρ αὐ
τοῦ τοῖς διακόνοις·
ὅ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν ποι
ήσατε· ἦσαν δὲ ἐκεῖ
ὑδρίαι λίθιναι ἓξ
κείμεναι· κατὰ τὸν
καθαρισμὸν τῶν ἰ
ουδαίων· χωροῦσαι
ἀνὰ μετρητὰς δύο
ἢ τρεῖς· λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς
ὑδρίας ὕδατος· καὶ
ἐγέμισαν αὐτὰς ἕ
ως ἄνω· καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἀντλήσατε νῦν καὶ
φέρετε τῷ ἀρχιτρι
κλίνῳ· καὶ ἤνεγκαν·
Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρ
χιτρίκλινος τὸ ὕ
δωρ οἶνον γεγενημένον

καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν
ἐστίν· οἱ δὲ διάκο
νοι ᾔδεισαν· οἱ ἠν
τληκότες τὸ ὕδωρ·
φωνεῖ τὸν νυμφίον
ὁ ἀρχιτρίκλινος·
καὶ λέγει αὐτῷ· π
ᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν
καλὸν οἶνον τίθη
σι· καὶ ὅταν μεθυσ
θῶσι, τότε τὸν ἐ
λάσσω· σὺ τετήρη
κας τὸν καλὸν οἶνον
ιβ ἕως ἄρτι· ταύτην
ζ ἐποίησε τὴν ἀρχὴν
τῶν σημείων ὁ ἰς
ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας·
καὶ ἐφανέρωσε
τὴν δόξαν αὐτοῦ·
καὶ ἐπίστευσαν εἰς
κ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
δ Καὶ μετὰ τοῦτο κατέ
βη εἰς Καπερναοὺμ
αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ἐκεῖ ἔμειναν
κγ οὐ πολλὰς ἡμέρας·
ς Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσ
χα τῶν Ἰουδαίων,
καὶ ἀνέβη ὁ ἰς εἰς
Ἱεροσόλυμα· καὶ
εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ
τοὺς πωλοῦντας
βόας καὶ πρόβατα,
καὶ περιστεράς·
καὶ τοὺς κερματι
στὰς καθημένους·
β Καὶ ποιήσας φραγέ
λλιον ἐκ σχοινίων,
πάντας ἐξέβαλεν
ἐκ τοῦ ἱεροῦ· τά
τε πρόβατα καὶ
τοὺς βόας· καὶ τῶν
κολλυβιστῶν ἐξέ
χεε τὸ κέρμα· καὶ τὰς
τραπέζας ἀνέστρε
ψε· καὶ τοῖς τὰς
περιστερὰς πω

β ε/π τῶ ἢν ἐμβληθὲν ἐκ τ(οῦ) ἱερ(οῦ)

λοῦσιν εἶπεν· ἄρατε
ταῦτα ἐντεῦθεν·
μὴ ποιεῖτε τὸν οἶ
κον τοῦ πατρός μου
οἶκον ἐμπορίου.
κβ ι Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ
ὅτι γεγραμμένον
ἐστίν· ὁ ζῆλος τοῦ
οἴκου σου καταφάγε
ταί με· ἀπεκρίθη
κγ σαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ
εἶπον αὐτῷ· τί ση
μεῖον δεικνύεις
ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς·
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς· λύσατε
κδ ι τὸν ναὸν τοῦτον καὶ
ἐν τρισὶν ἡμέραις
ἐγερῶ αὐτόν· εἶπον
οὖν οἱ ἰουδαῖοι· τεσ
σαράκοντα καὶ ἓξ
ἔτεσιν ᾠκοδομήθη
ὁ ναὸς οὗτος· καὶ
σὺ ἐν τρισὶν ἡμέ

ραις ἐγερεῖς αὐτόν;
ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε
περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ
σώματος αὐτοῦ· ὅ
τε οὖν ἠγέρθη ἐκ νε
κρῶν ἐμνήσθησαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅ
τι τοῦτο ἔλεγε· καὶ
ἐπίστευσαν τῇ γρα
φῇ καὶ τῷ λόγῳ ᾧ
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. ὡς δὲ
Ἦν ἐν τοῖς ἱεροσο
λύμοις ἐν τῷ πά
σχα ἑορτῇ· πολλοὶ
ἐπίστευσαν εἰς τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· θε
ωροῦντες αὐτοῦ
τὰ σημεῖα ἃ ἐποί
ει· αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐ
κ ἐπίστευεν ἑαυτὸν
αὐτοῖς· διὰ τὸ αὐτὸ
γινώσκειν πάντας·
καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν
ἵνα τις μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ ἀνθρώπου·

αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσ
κε τί ἦν ἐν τῷ ἀνῳ:
Ἦν δὲ ἄνος ἐκ τῶν
φαρισαίων· νικό
δημος ὄνομα αὐτῷ·
ἄρχων τῶν ἰουδαί
ων· οὗτος ἦλθε πρὸς
αὐτὸν νυκτὸς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ῥαβ
βί· οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ
θῦ ἐλήλυθας
διδάσκαλος· οὐδεὶς
γὰρ δύναται ταῦτα
τὰ σημεῖα ποιεῖν,
ἃ σὺ ποιεῖς· ἐὰν μὴ
ἦ ὁ θς μετ' αὐτοῦ· ἀ
πεκρίθη ἰς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ἐὰν μή τις
γεννηθῇ ἄνωθεν·
οὐ δύναται ἰδεῖν
τὴν βασιλείαν τοῦ
θῦ· λέγει πρὸς αὐτὸν
ὁ νικόδημος· πῶς
δύναται ἄνθρωπος
γεννηθῆναι γέρων
ὤν· μὴ δύναται εἰς
τὴν κοιλίαν τῆς μρς
αὐτοῦ δεύτερον
εἰσελθεῖν καὶ γεν
νηθῆναι· ἀπεκρί
θη ὁ ἰς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ἐὰν μή
τις γεννηθῇ ἐξ ὕ
δατος καὶ πνς, οὐ
δύναται εἰσελθεῖν
εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ· τὸ γεγεννη
μένον ἐκ τῆς σαρ
κὸς, σάρξ ἐστι· καὶ
τὸ γεγεννημένον
ἐκ τοῦ πνς, πνα
ἐστί· μὴ θαυμάσῃς
ὅτι εἶπόν σοι δεῖ
ὑμᾶς γεννηθῆναι
ἄνωθεν· τὸ πνα
ὅπου θέλει πνεῖ·
καὶ τὴν φωνὴν
αὐτοῦ ἀκούεις· ἀλ
λ' οὐκ οἶδας πόθεν

ἔρχεται καὶ ποῦ ὑ-
πάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς
ὁ γεγεννημένος ἐκ
τοῦ πνεύματος· ἀπεκρί-
θη Νικόδημος καὶ εἶπεν
αὐτῷ· πῶς δύναται
ταῦτα γενέσθαι·
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ
διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ
καὶ ταῦτα οὐ γινώ-
σκεις; ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ὅτι ὃ οἴδα-
μεν λαλοῦμεν· καὶ
ὃ ἑωράκαμεν μαρ-
τυροῦμεν· καὶ τὴν
μαρτυρίαν ἡμῶν
οὐ λαμβάνετε·
εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον
ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε·
πῶς ἐὰν εἴπω ὑ-
μῖν τὰ ἐπουράνια
πιστεύσετε· καὶ οὐ-
δεὶς ἀναβέβηκεν
εἰς τὸν οὐρανόν· εἰ

μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κ-
αταβάς· ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν
τῷ οὐρανῷ· καὶ καθὼς
Μωσῆς ὕψωσε τὸν
ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν μὴ ἀπό-
ληται, ἀλλ᾽ ἔχει ζωὴν
αἰώνιον· οὕτως γὰρ
ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν
κόσμον· ὥστε τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν μο-
νογενῆ ἔδωκεν· ἵ-
να πᾶς ὁ πιστεύων ἡ
εἰς αὐτὸν μὴ ἀπό-
ληται· ἀλλ᾽ ἔχει ζω-
ὴν αἰώνιον· οὐ γὰρ ἀπέ-
στειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον·
ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον·
ἀλλ᾽ ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος
δι᾽ αὐτοῦ· ὁ πιστεύων

εἰς αὐτὸν οὐ κρί-
νεται· ὁ δὲ μὴ πι-
στεύων ἤδη κέκρι-
ται, ὅτι μὴ πεπίστευ-
κεν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ θεοῦ, αὕτη δέ ἐστιν
ἡ κρίσις· ὅτι τὸ φῶς
ἐλήλυθεν εἰς τὸν
κόσμον· καὶ ἠγάπη-
σαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον
τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς·
ἦν γὰρ αὐτῶν πονη-
ρὰ τὰ ἔργα· πᾶς
γὰρ ὁ φαῦλα πρά-
σσων μισεῖ τὸ φῶς·
καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς
τὸ φῶς· ἵνα μὴ ἐλεγ-
χθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
ὁ δὲ ποιῶν τὰ ἔρ-
γα τὰ καλὰ ἔρχεται
πρὸς τὸ φῶς· ἵνα
φανερωθῇ τὰ ἔργα
αὐτοῦ· μετὰ ταῦτα
Ἦλθεν ὁ ἰς καὶ οἱ μα-

θηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰ-
ουδαίαν γῆν· καὶ ἐ-
κεῖ διέτριβεν μετ' αὐ-
τῶν καὶ ἐβάπτιζε·
κε Ἦν δὲ καὶ ἰωάννης βα-
γ πτίζων ἐν αἰνὼν ἐγ-
γὺς τοῦ σαλήμ· ὅτι ὕ-
δατα πολλὰ ἦν
κϛ ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο
καὶ ἐβαπτίζοντο·
Οὔπω γὰρ ἦν βεβλη-
μένος εἰς τὴν
φυλακὴν ὁ ἰωάν-
κζ νης· ἐγένετο οὖν
ζήτησις ἐκ τῶν
μαθητῶν ἰωάννου
μετὰ ἰουδαίου περὶ
καθαρισμοῦ·
Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
ἰωάννην· καὶ εἶπον
αὐτῷ· ῥαββί, ὃς ἦν
μετὰ σοῦ πέραν
τοῦ ἰορδάνου· ᾧ
σὺ μεμαρτύρηκας
ἴδε οὗτος βαπτίζει

καὶ πάντες ἔρχονται
πρὸς αὐτόν. ἀπε-
κρίθη Ἰωάννης καὶ εἶ-
πεν· οὐ δύναται ἄν-
θρωπος λαμβάνειν
οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾖ δε-
δομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ
κη οὐρανοῦ. αὐτοὶ ὑμεῖς
μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον·
α οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός·
ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμέ-
κθ νος εἰμί, ἔμπροσ-
θεν ἐκείνου. ὁ ἔχων
ι τὴν νύμφην, νυμφίος
ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ
νυμφίου ὁ ἑστηκὼς
καὶ ἀκούων αὐτοῦ.
χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν
φωνὴν τοῦ νυμφίου.
αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ
ἐμὴ πεπλήρωται.
ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν·
ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσ-
θαι. ὁ ἄνωθεν ἐρχό-
μενος, ἐπάνω πάντων

ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς,
ἐκ τῆς γῆς ἐστί· καὶ ἐκ
τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐστί·
καὶ ὃ ἑώρακε καὶ
ἤκουσε τοῦτο μαρτυρεῖ,
καὶ τὴν μαρτυρίαν
αὐτοῦ οὐδεὶς λαμ-
βάνει. ὁ λαβὼν αὐ-
τοῦ τὴν μαρτυρίαν
ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς
ἀληθής ἐστιν. ὃν γὰρ
ἀπέστειλεν ὁ θεός, τὰ
ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ·
οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δί-
δωσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα.
λ Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱόν· καὶ πάντα δέ-
δωκεν ἐν τῇ χειρὶ
λα αὐτοῦ. ὁ πιστεύων
εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν
αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπει-
θῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψε-
ται ζωήν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ

θ̅ῦ̅ μένει ἐπ' αὐτόν·

λβ Ὡς οὖν ἔγνω ὁ ι̅σ̅ ὅτι
ζ ἤκουσαν οἱ φαρι
σαῖοι ὅτι ι̅σ̅ πλεί
ονας μαθητὰς ποιεῖ
καὶ βαπτίζει ἢ
ἰωάννης· καίτοι
γε αὐτὸς ι̅σ̅ οὐκ ἐβά
πτιζεν ἀλλ' οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ, ἀφῆ
κε τὴν ἰουδαίαν γῆν·
καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γα
λιλαίαν· ἔδει δὲ
αὐτὸν διέρχεσθαι
διὰ τῆς σαμαρείας:

λ̃ ε Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν
τῆς σαμαρείας λε
γομένην συχάρ· πλη
σίον τοῦ χωρίου οὗ
ἔδωκεν ἰακὼβ ἰ
ωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ
ἰακώβ· ὁ οὖν ι̅σ̅ κεκο
πιακὼς ἐκ τῆς ὁδοι
πορίας, ἐκαθέζε

ε̅ ... τῆς σαμαρείτιδος:

το οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥ
ρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη· ἔρ
χεται γυνὴ ἐκ τῆς σα
μαρείας ἀντλῆσαι
ὕδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ
ι̅σ̅· δός μοι πιεῖν· οἱ
γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπεληλύθεισαν
εἰς τὴν πόλιν, ἵνα
τροφὰς ἀγοράσωσι·
Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυ
νὴ ἡ σαμαρεῖτις·
πῶς σὺ ἰουδαῖος
ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν
αἰτεῖς, οὔσης γυ
ναικὸς σαμαρείτιδος·
οὐ γὰρ συγχρῶνται
οἱ ἰουδαῖοι σαμα
ρείταις· ἀπεκρίθη
ι̅σ̅ καὶ εἶπεν αὐτῇ·
εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν
τοῦ θ̅ῦ̅· καὶ τίς ἐ
στιν ὁ λέγων σοι δὸς
μοι πιεῖν· σὺ ἂν
ᾔτησας αὐτὸν

καὶ ἔδωκεν ἄν σοι
ὕδωρ ζῶν. λέγει
Αὐτῷ ἡ γυνή· κε οὔ-
τε ἄντλημα ἔχεις·
καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ
βαθύ· πόθεν οὖν
ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
ζῶν· μὴ σὺ μείζων
εἶ τοῦ πρς ἡμῶν ἰα-
κὼβ, ὃς ἔδωκεν ἡ-
μῖν τὸ φρέαρ· καὶ
αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε·
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ
θρέμματα αὐτοῦ.
Ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶ-
πεν αὐτῇ· πᾶς ὁ
πίνων ἐκ τοῦ ὕδα-
τος τούτου, διψήσει πά-
λιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ
τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ
δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ
διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶ-
να· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ
ὃ ἐγὼ δώσω αὐτῷ,
γενήσεται ἐν αὐτῷ

πηγὴ ὕδατος ἁλλο-
μένου εἰς ζωὴν
αἰώνιον. λέγει πρὸς
αὐτὸν ἡ γυνή· κε δός
μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ.
ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ
ἔρχωμαι ἐνθάδε
ἀντλεῖν. λέγει αὐ-
Τῇ ὁ ἰς· ὕπαγε φώ-
νησον τὸν ἄνδρα
σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.
Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ
καὶ εἶπεν· οὐκ ἔ-
χω ἄνδρα. λέγει
αὐτῇ· καλῶς εἶπας
ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔ-
χω· πέντε γὰρ ἄν-
δρας ἔσχες· καὶ νῦν
ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου
ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς
εἴρηκας. λέγει αὐ-
Τῷ ἡ γυνή· κε θεωρῶ
ὅτι προφήτης εἶ
σύ. οἱ πρες ἡμῶν
ἐν τῷ ὄρει τούτῳ

προσεκύνησαν·
καὶ ὑμεῖς λέγετε
ὅτι ἐν ἱεροσολύ
μοις ἐστὶν ὁ τόπος
ὅπου δεῖ προσ
κυνεῖν· λέγει αὐτῇ
ὁ ἰς· γύναι πίστευσόν
μοι ὅτι ἔρχεται ὥ
ρα· ὅτε οὔτε ἐν τῷ
ὄρει τούτῳ οὔτε ἐ
μ ἱεροσολύμοις προ
σκυνήσετε τῷ πρί·
ὑμεῖς προσκυνεῖτε
ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς
προσκυνοῦμεν ὃ οἴ
δαμεν· ὅτι ἡ σωτη
ρία ἐκ τῶν ἰουδαί
ων ἐστίν· ἀλλ' ἔρχε
ται ὥρα καὶ νῦν ἐ
στιν· ὅτε οἱ ἀληθι
νοὶ προσκυνηταὶ
προσκυνήσουσι τῷ
πρὶ ἐν πνι καὶ ἀ
ληθεία· καὶ γὰρ

ὁ πὴρ τοιούτους ζη
τεῖ τοὺς προσκυνοῦν
τας αὐτόν· πνα ὁ
θς· καὶ τοὺς προσ
κυνοῦντας αὐτὸν
ἐν πνι καὶ ἀληθεί
α δεῖ προσκυνεῖν·
Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
οἶδα ὅτι μεσσίας ἔρ
χεται ὁ λεγόμενος
χς· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖ
νος· ἀναγγελεῖ ἡμῖ
ν πάντα· λέγει αὐ
Τῇ ὁ ἰς· ἐγώ εἰμι ὁ λα
λῶν σοι· καὶ ἐπὶ
τούτῳ ἦλθον οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐ
θαύμαζον ὅτι με
τὰ γυναικὸς ἐλάλει·
οὐδεὶς μέντοι εἶ
πεν τί ζητεῖς· ἢ
τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς·
Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑ
δρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ

Καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν πόλιν· καὶ λέ
γει τοῖς ἀνθρώποις·
δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον,
ὃς εἶπέ μοι πάντα
ὅσα ἐποίησα· μή
τι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός·
Ἐξῆλθον ἐκ τῆς πό
λεως καὶ ἤρχοντο
πρὸς αὐτόν· ἐν
δὲ τῷ μεταξὺ·
Ἠρώτων αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· ῥαβ
βὶ φάγε· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶ
σιν ἔχω φαγεῖν· ἣν
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·
Ἔλεγον οὖν οἱ μα
θηταὶ πρὸς ἀλλήλους·
μήτις ἤνεγκεν αὐ
τῷ φαγεῖν· λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἐμὸν
βρῶμά ἐστιν,

ἵνα ποιῶ τὸ θέ
λημα τοῦ πέμ
ψαντός με· καὶ
τελειώσω αὐτοῦ
τὸ ἔργον· οὐχ ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἔτι τετρά
μηνός ἐστι καὶ ὁ θε
ρισμὸς ἔρχεται·
ἰδοὺ λέγω ὑμῖν·
Ἐπάρατε τοὺς ὀ
φθαλμοὺς ὑμῶν
καὶ θεάσασθε
τὰς χώρας· ὅτι
λευκαί εἰσι πρὸς
θερισμὸν ἤδη·
καὶ ὁ θερίζων
μισθὸν λαμβά
νει· καὶ συνάγει
καρπὸν εἰς ζω
ὴν αἰώνιον· ἵνα
καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ
χαίρῃ καὶ ὁ θερί
ζων· ἐν γὰρ τού
τῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀλ

ληθινός· ὅτι ἄλλος
ἐστὶν ὁ σπείρων· καὶ
ἄλλος ὁ θερίζων·
Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς
θερίζειν· ὃ οὐχ ὑ-
μεῖς κεκοπιάκατε·
ἄλλοι κεκοπιάκα-
σι· καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
κόπον αὐτῶν εἰσ-
εληλύθατε· ἐκ δὲ
τῆς πόλεως ἐκεί-
νης πολλοὶ ἐπίστευ-
σαν εἰς αὐτὸν τῶν
σαμαρειτῶν· διὰ
τὸν λόγον τῆς γυναι-
κὸς· μαρτυρούσης·
ὅτι εἶπέ μοι πάν-
τα ὅσα ἐποίησα·
Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς
αὐτὸν οἱ σαμαρεῖται
ἠρώτων αὐτὸν
μεῖναι παρ᾽ αὐτοῖς·
καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ
δύο ἡμέρας· καὶ

πολλῷ πλείους
ἐπίστευσαν διὰ τὸν
λόγον αὐτοῦ· τῇ τε
γυναικὶ ἔλεγον· ὅ-
τι οὐκέτι διὰ τὴν
σὴν λαλιὰν πιστεύ-
ομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀ-
κηκόαμεν καὶ οἴ-
δαμεν· ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ
τοῦ κόσμου ὁ χριστός·
λδ ζ Μετὰ δὲ τὰς δύο
ἡμέρας ἐξῆλθεν
ἐκεῖθεν καὶ ἀπῆλ-
θεν εἰς τὴν γαλιλαί-
λε ι αν· αὐτὸς γὰρ ὁ ἰς
ἐμαρτύρησεν ὅ-
τι προφήτης ἐν
τῇ ἰδίᾳ πατρίδι
τιμὴν οὐκ ἔχει· ὅ-
λϛ ι τε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν
γαλιλαίαν· ἐδέξαν-
το αὐτὸν οἱ γαλιλαῖ-
οι· πάντα ἑωρα-

τ ε π τοῦ βασιλικοῦ:

κότες ἃ ἐποίησεν
ἐν ἱεροσολύμοις
ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐ
τοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν
ἑορτήν· ἦλθε δὲ πά
λιν ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὴν κα
νᾶ τῆς γαλιλαίας·
λζ ὅπου ἐποίησε τὸ
ὕδωρ οἶνον· καὶ ἦν
τ τις βασιλικὸς οὗ ὁ
υἱὸς ἠσθένει ἐν κα
περναούμ· οὗτος
ἀκούσας ὅτι ἰ(ησοῦ)ς ἥ
κει ἐκ τῆς ἰουδαίας
εἰς τὴν γαλιλαίαν·
ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν·
καὶ ἠρώτα αὐτόν,
ἵνα καταβῇ καὶ ἰά
σηται αὐτοῦ τὸν υἱ
όν· ἔμελλε γὰρ ἀ
ποθνήσκειν· εἶπεν
οὖν ὁ ἰ(ησοῦ)ς πρὸς αὐτόν·
ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ
τέρατα ἴδητε,

οὐ μὴ πιστεύσητε·
λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ
βασιλικός· κ(ύρι)ε κα
τάβηθι πρὶν ἀ
ποθανεῖν τὸ παι
δίον μου· λέγει αὐ
τῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· πορεύου
ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ
ἐπίστευσεν ὁ ἄν(θρωπ)ος
τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ ἐπο
ρεύετο· ἤδη δὲ αὐ
τοῦ καταβαίνον
τος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ
ἀπήντησαν αὐτῷ,
καὶ ἀπήγγειλαν
λέγοντες ὅτι ὁ παῖς
σου ζῇ· ἐπύθετο
οὖν παρ' αὐτῶν
τὴν ὥραν ἐν ᾗ κο
μψότερον ἔσχε·
καὶ εἶπον αὐτῷ·
ὅτι χθὲς ὥραν ἑ
βδόμην ἀφῆκεν

αὐτὸν ὁ πυρετός·
Ἔγνω οὖν ὁ πατήρ, ὅτι
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ
ὁ ἰς̄ ὅτι ὁ υἱός σου
ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν
αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία
αὐτοῦ ὅλη· τοῦτο
πάλιν δεύτερον
σημεῖον ἐποίησεν
ὁ ἰς̄· ἐλθὼν ἐκ τῆς
ἰουδαίας εἰς τὴν
γαλιλαίαν· μετὰ
κγ ζ Μὲ ταῦτα, ἦ μὲν τῇ
ἑορτῇ τῶν ἰουδαί
ων· καὶ ἀνέβη ὁ ἰς̄
εἰς ἱεροσόλυμα·
ἔστι δὲ ἐν τοῖς ἱε
ροσολύμοις ἐπὶ
τῇ προβατικῇ
κολυμβήθρα ἡ ἐ
πιλεγομένη ἑβρ
ϊστὶ βηθεσδά· πέ
ντε στοὰς ἔχουσα·

ἐν ταύταις κατέκειτ
πλῆθος πολὺ τῶν
ἀσθενούντων· τυ
φλῶν χωλῶν ξηρῶν·
ἐκδεχομένων τὴν
τοῦ ὕδατος κίνη
σιν· ἄγγελος γὰρ κα
τὰ καιρὸν κατέ
βαινεν ἐν τῇ κολυ
μβήθρᾳ καὶ ἐτάρασ
σε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν
πρῶτος ἐμβὰς
μετὰ τὴν ταραχὴν
τοῦ ὕδατος· ὑγιὴς
ἐγένετο ᾧ δήποτε
κατείχετο νοσήματι·
λη α Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ,
τριάκοντα ὀκτὼ
ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθε
νείᾳ· τοῦτον ἰδὼν
ὁ ἰς̄ κατακείμενον·
καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν
ἤδη χρόνον ἔχει·
λέγει αὐτῷ· θέλεις

ζ περὶ τοῦ τριακοντοκτὼ ἔτη ἔχοντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ:—

ὑγιὴς γενέσθαι; ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσ-
θενῶν· κ(ύρι)ε ἄν(θρωπ)ον οὐ-
κ ἔχω· ἵνα ὅταν
ταραχθῇ τὸ ὕδωρ,
βάλῃ με εἰς τὴν
κολυμβήθραν·
ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι
ἐγώ· ἄλλος πρὸ ἐ-
μοῦ καταβαίνει·
Λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἔ-
γειραι ἆρον τὸν κράβ-
βατόν σου καὶ περι-
πάτει· καὶ εὐθέ-
ως ὑγιὴς ἐγένετο ὁ
ἄν(θρωπ)ος· καὶ ἦρε τὸν
κράβαττον αὐτοῦ
καὶ περιεπάτει·
ἦν δὲ σάββατον·
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρ(ᾳ)·
Ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖ-
οι τῷ τεθεραπευ-
μένῳ· σάββατον
ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι

ἆραι τὸν κράβαττο(ν)·
ὁ δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς·
ὁ ποιήσας με ὑγιῆ ἐ-
κεῖνός μοι εἶπεν· ἆ-
ρον τὸν κράβαττόν
σου καὶ περιπάτει·
κ(αὶ) ἠρώτησαν οὖν αὐτὸν· τίς ἐστιν ὁ ἄν(θρωπ)ος ὁ εἰπών σοι· ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει·
ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει
τίς ἐστιν· ὁ γὰρ ἰ(ησοῦ)ς ἐ-
ζ ξένευσεν· ὄχλου ὄν-
τος ἐν τῷ τόπῳ·
μετὰ ταῦτα εὑρί-
σκει αὐτὸν ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ λέγει αὐτῷ·
Ἴδε ὑγιὴς γέγονας·
μηκέτι ἁμάρτανε·
ἵνα μὴ χεῖρόν σοι
τι γένηται· ἀπῆλ-
θεν ὁ ἄν(θρωπ)ος
καὶ ἀνήγγειλε τοῖς
ἰουδαίοις· ὅτι ἰ(ησοῦ)ς
ἐστιν ὁ ποιήσας αὐ-
τὸν ὑγιῆ· διὰ τοῦτο
ἐδίωκον τὸν ἰ(ησοῦ)ν οἱ ἰου-
δαῖοι· καὶ ἐζήτουν

+ τ(έλος) τ(ῆς) α' τῆς β' ἑβδομά(δος)

αὐτὸν ἀποκτεῖ-
ναι· ὅτι ταῦτα ἐ-
ποίει ἐν σαββά-
τῳ. ὁ δὲ ι̅ς̅ ἀπε-
κρίνατο αὐτοῖς·
λθ ὁ πατήρ μου ἕως ἄρ-
τι ἐργάζεται,
κἀγὼ ἐργάζομαι.
διὰ τοῦτο οὖν μᾶλ-
λον ἐζήτουν αὐ-
τὸν ἀποκτεῖναι
οἱ ἰουδαῖοι· ὅτι
οὐ μόνον ἔλυε τὸ
σάββατον· ἀλλὰ
καὶ πατέρα ἴδιον
ἔλεγε τὸν θ̅ν̅ ἴσον
ἑαυτὸν ποιῶν τῷ
θ̅ω̅. ἀπεκρίνατο
οὖν ὁ ι̅ς̅ καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν·
οὐ δύναται ὁ υἱὸς
ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδέν· ἐὰν μή τι

βλέπει τὸν πατέ-
ρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ
ἂν ἐκεῖνος ποιῇ·
ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁ-
μοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ
πατὴρ φιλεῖ τὸν
υἱὸν καὶ πάντα
δείκνυσιν αὐτῷ·
ἃ αὐτὸς ποιεῖ·
καὶ μείζονα τού-
των δείξει αὐτῷ
ἔργα· ἵνα ὑμεῖς
θαυμάζητε. ὥσ-
περ γὰρ ὁ πατὴρ ἐ-
γείρει τοὺς νεκρούς·
καὶ ζωοποιεῖ·
οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρί-
νει οὐδένα· ἀλλὰ
τὴν κρίσιν πᾶ-
σαν δέδωκε τῷ
υἱῷ· ἵνα πάντες
τιμῶσι τὸν υἱόν,
καθὼς τιμῶσι τὸν
μα πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν

Τῇ ε΄ τῆς β΄ ἑβδομάδος

τῇ ε΄ τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος)

τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ
τὸν πατέρα τὸν πέ-
μψαντα αὐτόν.
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λό-
γον μου ἀκούων
καὶ πιστεύων τῷ
πέμψαντί με ἔ-
χει ζωὴν αἰώνιον,
καὶ εἰς κρίσιν οὐκ
ἔρχεται, ἀλλὰ
μεταβέβηκεν ἐκ
τοῦ θανάτου εἰς
τὴν ζωήν. Ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐστιν ὅτε
οἱ νεκροὶ ἀκούσο-
νται τῆς φωνῆς
τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.
καὶ οἱ ἀκούσαντες
ζήσονται. Ὥσ-
περ γὰρ ὁ πατὴρ ἔ-
χει ζωὴν ἐν ἑ-

αυτῷ, οὕτως ἔδω-
κε καὶ τῷ υἱῷ ζω-
ὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.
καὶ ἐξουσίαν ἔδω-
κεν αὐτῷ καὶ κρί-
σιν ποιεῖν, ὅτι
υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί. Μὴ
θαυμάζετε τοῦ-
το, ὅτι ἔρχεται ὥ-
ρα ἐν ᾗ πάντες
οἱ ἐν τοῖς μνημεί-
οις ἀκούσονται τῆς
φωνῆς αὐτοῦ,
καὶ ἐκπορεύσονται
οἱ τὰ ἀγαθὰ ποι-
ήσαντες εἰς ἀνά-
στασιν ζωῆς· οἱ
δὲ τὰ φαῦλα πρά-
ξαντες, εἰς ἀνά-
στασιν κρίσεως.
Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποι-
εῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐδέν. Καθὼς ἀ-
κούω κρίνω. καὶ

τῇ π(αρασκευῇ) τ(ῆς) β΄ ἑβδ(ομάδος) ζήτει ὀπίσω:

ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δι-
καία ἐστίν· ὅτι οὐ
ζητῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με. ἐὰν ἐ-
γὼ μαρτυρῶ περὶ
ἐμαυτοῦ· ἡ μαρτυρί-
α μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.
ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυ-
ρῶν περὶ ἐμοῦ·
καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής
ἐστιν ἡ μαρτυρία
ἣν μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ. ὑμεῖς ἀπε-
στάλκατε πρὸς
ἰωάννην· καὶ με-
μαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.
ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀν-
θρώπου τὴν μαρ-
τυρίαν λαμβάνω·
ἀλλὰ ταῦτα λέ-
γω· ἵνα ὑμεῖς σωθῆ-
τε. ἐκεῖνος ἦν ὁ λύ-
χνος ὁ καιόμενος
καὶ φαίνων· ὑμεῖς
δὲ ἠθελήσατε
ἀγαλλιαθῆναι πρὸς
ὥραν ἐν τῷ φωτὶ
αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔ-
χω τὴν μαρτυρίαν
μείζω τοῦ ἰω-
άννου· τὰ γὰρ ἔργα
ἃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ
ἵνα τελειώσω αὐ-
τά· αὐτὰ τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ μαρτυ-
ρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅ-
τι ὁ πατήρ με ἀπέ-
σταλκε. καὶ ὁ πέμ-
ψας με πατὴρ αὐτὸς
μεμαρτύρηκε περὶ
ἐμοῦ. οὔτε φω-
νὴν αὐτοῦ ἀκη-
κόατε πώποτε·
οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑ-
ωράκατε. καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε

μένοντα ἐν ὑμῖν·
ὅτι ὃν ἀπέστειλεν
ἐκεῖνος, τούτῳ
ὑμεῖς οὐ πιστεύε-
τε· ἐρευνᾶτε τὰς
γραφάς· ὅτι ὑμεῖς
δοκεῖτε ἐν αὐταῖς
ζωὴν αἰώνιον ἔ-
χειν· καὶ ἐκεῖναί εἰ-
σιν αἱ μαρτυροῦσαι
περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ
θέλετε ἐλθεῖν πρός
με, ἵνα ζωὴν ἔχη-
τε· δόξαν παρὰ
ἀνθρώπων οὐ λα-
μβάνω· ἀλλ' ἔγνω-
κα ὑμᾶς, ὅτι τὴν
ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐ-
κ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.
ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ
πατρός μου· καὶ οὐ λα-
μβάνετέ με· ἐὰν ἄλ-
λος ἔλθῃ ἐν τῷ
ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖ-
νον λήψεσθε. πῶς
δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦ-
σαι, δόξαν παρὰ ἀν-
θρώπων λαμβά-
νοντες· καὶ τὴν δό-
ξαν τὴν παρὰ τοῦ
μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖ-
τε; μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ
κατηγορήσω ὑμῶν
πρὸς τὸν πατέρα· ἔ-
στιν ὁ κατηγορῶν
ὑμῶν Μωσῆς, εἰς
ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.
εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μω-
σεῖ, ἐπιστεύετε ἂν
ἐμοί· περὶ γὰρ ἐ-
μοῦ ἐκεῖνος ἔγρα-
ψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκεί-
νου γράμμασιν οὐ
πιστεύετε, πῶς
τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι
πιστεύσετε. Μετὰ
ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ

ι̅ϲ̅ πέραν τῆϲ θα
λάϲϲηϲ τῆϲ γαλι
λαίαϲ τῆϲ τιβερι
άδοϲ· καὶ ἠκολού
θει αὐτῷ ὄχλοϲ πο
λύϲ· ὅτι ἑώρων
αὐτοῦ τὰ ϲημεῖα
ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν
ἀϲθενούντων· ἀ
νῆλθε δὲ εἰϲ τὸ ὄροϲ
ὁ ι̅ϲ̅· καὶ ἐκεῖ ἐκάθη
το μετὰ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ· ἦν δὲ
ἐγγὺϲ τὸ πάϲχα ἡ ἑ
ορτὴ τῶν ἰουδαί
ων· ἐπάραϲ οὖν ὁ
ι̅ϲ̅ τοὺϲ ὀφθαλμοὺϲ·
καὶ θεαϲάμενοϲ
ὅτι πολὺϲ ὄχλοϲ
ἔρχεται πρὸϲ αὐ
τόν· λέγει πρὸϲ
τὸν φίλιππον·
πόθεν ἀγοράϲομεν
ἄρτουϲ, ἵνα φάγω

ϲιν οὗτοι· τοῦτο δὲ
ἔλεγε πειράζων
αὐτόν· αὐτὸϲ γὰρ
ᾔδει τί ἔμελλε ποι
εῖν· ἀπεκρίθη αὐ
τῷ φίλιπποϲ·
διακοϲίων δηναρί
ων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦ
ϲιν αὐτοῖϲ· ἵνα ἕ
καϲτοϲ αὐτῶν βρα
χύ τι λάβῃ· λέ
γει αὐτῷ εἷϲ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ·
ἀνδρέαϲ ὁ ἀδελφὸϲ
ϲίμωνοϲ πέτρου·
ἔϲτι παιδάριον ἓν
ὧδε ὃ ἔχει πέντε
ἄρτουϲ κριθίνουϲ
καὶ δύο ὀψάρια· ἀ
λλὰ ταῦτα τί ἐϲτιν
εἰϲ τοϲούτουϲ· εἶ
πε δὲ ὁ ι̅ϲ̅· ποιήϲατε
τοὺϲ ἀνθρώπουϲ
ἀναπεϲεῖν· ἦν δὲ

χόρτος πολὺς ἐν
τῷ τόπῳ. ἀνέπε
σον οὖν οἱ ἄν
δρες τὸν ἀριθμὸν
ὡσεὶ πεντακισ
χίλιοι. ἔλαβε δὲ
τοὺς ἄρτους ὁ Ἰ̅ς̅ καὶ
εὐχαριστήσας διέ
δωκε τοῖς μαθηταῖς·
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς
ἀνακειμένοις· ὁ
μοίως καὶ ἐκ τῶν
ὀψαρίων ὅσον ἤθε
λον. ὡς δὲ ἐνεπλής
θησαν, λέγει τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
Συναγάγετε τὰ περι
σσεύσαντα κλάσ
ματα, ἵνα μή τι
ἀπόληται. συνή
γαγον οὖν καὶ ἐγέμι
σαν δώδεκα κο
φίνους κλασμάτων
ἐκ τῶν ε̅ ἄρ-

των τῶν κριθίνων
ἃ ἐπερίσσευσε
τοῖς βεβρωκόσι.
Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες
ὃ ἐποίησε σημεῖον
ὁ Ἰ̅ς̅ ἔλεγον ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς ὁ προ
φήτης ὁ ἐρχόμε
νος εἰς τὸν κόσμον.
Ἰ̅ς̅ οὖν γνοὺς ὅτι με
λλουσιν ἔρχεσθαι
καὶ ἁρπάζειν αὐ
τὸν ἵνα ποιήσω
σιν αὐτὸν βασιλέα,
ἀνεχώρησεν εἰς τὸ
ὄρος αὐτὸς μόνος.
Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο
κατέβησαν οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
θάλασσαν. καὶ ἐμ
βάντες εἰς τὸ πλοῖ
ον ἤρχοντο πέραν
τῆς θαλάσσης εἰς
Καπερναούμ. καὶ

+ τῇ ε̅ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περι-

σκοτία ἤδη ἐγεγό
νει· καὶ οὐκ ἐληλύ
θει πρὸς αὐτοὺς
ὁ ῑς̄ εἰς τὸ πλοῖον·
Ἥ τε θάλασσα ἀνέ
μου μεγάλου πνέ
οντος διηγείρετο·
ἐληλακότες οὖν
ὡσεὶ σταδίους εἰ
κοσιπέντε ἢ τριά
κοντα· θεωροῦ
σι τὸν ῑν̄ περιπα
τοῦντα ἐπὶ τῆς θα
λάσσης· καὶ ἐγγὺς
τοῦ πλοίου γινόμε
νον· καὶ ἐφοβήθη
σαν· ὁ δὲ λέγει αὐ
τοῖς· ἐγώ εἰμι· μὴ
φοβεῖσθε· ἤθελον
οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς
τὸ πλοῖον· καὶ εὐ
θέως τὸ πλοῖον ἐ
γένετο ἐπὶ τῆς γῆς
εἰς ἣν ὑπῆγον·

ι νβ Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος
ὁ ἑστηκὼς πέραν
τῆς θαλάσσης· ἰδὼν
ὅτι πλοιάριον ἄλλο
οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν
ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέ
βησαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ ὅτι οὐ
συνεισῆλθε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ
ὁ ῑς̄ εἰς τὸ πλοιάρι
ον· ἀλλὰ μόνοι οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπ
ῆλθον· ἄλλα δὲ
ἦλθε πλοιάρια
ἐκ Τιβεριάδος
ἐγγὺς τοῦ τόπου
ὅπου ἔφαγον τὸν
ἄρτον εὐχαριστή
σαντος τοῦ κῡ·
Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄ
χλος ὅτι ῑς̄ οὐκ ἔ
στιν ἐκεῖ οὐδὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

ἀνέβησαν καὶ αὐ
τοὶ εἰς τὰ πλοιά
ρια καὶ ἦλθον εἰς
καπερναοὺμ ζη
τοῦντες αὐτόν· ἰν̅·
εὑρόντες αὐτὸν
πέραν τῆς θαλάσ
σης· εἶπον αὐτῷ·
ῥαββί· πότε ὧδε γε
γένονας· ἀπεκρί
θη αὐτοῖς ὁ ἰς̅ καὶ
εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ζητεῖ
τέ με· οὐχ ὅτι εἴδε
τε σημεῖα· ἀλλ' ὅ
τι ἐφάγετε ἐκ τῶν
ἄρτων καὶ ἐχορ
τάσθητε· ἐργά
ζεσθε μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀ
πολλυμένην· ἀ
λλὰ τὴν βρῶσιν
τὴν μένουσαν εἰς
ζωὴν αἰώνιον·

ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν̅ο̅υ̅
ὑμῖν δώσει· τοῦτον
γὰρ ὁ π̅η̅ρ̅ ἐσφρα
γισεν ὁ θ̅ς̅· εἶπον
οὖν πρὸς αὐτόν· τί
ποιοῦμεν ἵνα ἐρ
γαζώμεθα τὰ ἔρ
γα τοῦ θ̅υ̅· ἀπεκρι
θη ὁ ἰς̅ καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι
τὸ ἔργον τοῦ θ̅υ̅· ἵ
να πιστεύσητε
εἰς ὃν ἀπέστειλεν
ἐκεῖνος· εἶπον
οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποι
εῖς σὺ σημεῖον· ΜΓ/Δ
ἵνα ἴδωμεν καὶ
πιστεύσωμέν σοι·
τί ἐργάζῃ· οἱ π̅ρ̅ε̅ς̅
ἡμῶν τὸ μάννα
ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ ΜΔ/Ι
καθώς ἐστι γεγρα
μμένον· ἄρτον ἐκ
τοῦ οὐ̅ν̅ο̅ῦ̅ ἔδωκεν

αὐτοῖς φαγεῖν. εἶ
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ
ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· οὐ μωϋ
σῆς δέδωκεν ὑ
μῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ
μου δίδωσιν ὑμῖν
τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐ
ρανοῦ τὸν ἀληθι
νόν. ὁ γὰρ ἄρτος
τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ κα
ταβαίνων ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ζωὴν
διδοὺς τῷ κόσμῳ.
εἶπον οὖν πρὸς αὐ
τόν· κε πάντοτε
δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον
νε/α τοῦτον. εἶπεν δὲ
αὐτοῖς ὁ ἰς· ἐγώ εἰ
μι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς·
νς/ι ὁ ἐρχόμενος πρός
με οὐ μὴ πεινάσῃ·
καὶ ὁ πιστεύων εἰς

ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ
πώποτε· ἀλλ' εἶ
νζ/ι πον ὑμῖν· ὅτι καὶ
ἑωράκατέ με καὶ
οὐ πιστεύετε. πᾶν
ὃ δίδωσί μοι ὁ πὴρ
πρὸς ἐμὲ ἥξει·
καὶ τὸν ἐρχόμενον
πρός με οὐ
μὴ ἐκβάλω ἔξω·
ὅτι καταβέβηκα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ
θέλημα τὸ ἐμόν·
ἀλλὰ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με πρς
τοῦτο δέ ἐστι τὸ
θέλημα τοῦ πέμ
ψαντός με πρὸ
ἵνα πᾶν ὃ δέδω
κέ μοι μὴ ἀπο
λέσω ἐξ αὐτοῦ,
ἀλλ' ἀναστήσω
αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχ

τῇ δ΄ τῆς γ΄ ἑβδομάδος

τῇ ε´ τῆς ϛ´ ἑβδομάδος:—

χάτῃ ἡμέρᾳ· τοῦ
το γάρ ἐστι τὸ θέ
λημα τοῦ πέμ
ψαντός με· ἵνα
Πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν
υἱὸν καὶ πιστεύων
εἰς αὐτὸν· ἔχει
ζωὴν αἰώνιον·
Καὶ ἀναστήσω αὐ
τὸν ἐγὼ ἐν τῇ ἐσ
χάτῃ ἡμέρᾳ· ἐ
γόγγυζον οὖν οἱ Ἰου
δαῖοι περὶ αὐτοῦ
ὅτι εἶπεν· ἐγώ
εἰμι ὁ ἄρτος ὁ κα
ταβὰς ἐκ τοῦ οὐ
ρανοῦ· καὶ ἔλεγον·
οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰ(ησοῦ)ς
ὁ υἱὸς Ἰωσήφ· οὗ
ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα;
πῶς οὖν λέγει οὗ
τος ὅτι ἐκ τοῦ οὐ
ρανοῦ καταβέβηκα·

ξ ι Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
μὴ γογγύζετε με
τ' ἀλλήλων· οὐδεὶς
δύναται ἐλθεῖν
πρός με· ἐὰν μὴ
ὁ π(ατ)ὴρ ὁ πέμψας
με ἑλκύσῃ αὐτόν·
Καὶ ἐγὼ ἀναστήσω
αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχά
τῃ ἡμέρᾳ· ἔστι γε
γραμμένον ἐν τοῖς
προφήταις· καὶ
ἔσονται πάντες
διδακτοὶ θ(εο)ῦ· πᾶς
οὖν ὁ ἀκούσας πα
ρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς καὶ μα
θὼν ἔρχεται πρός
με· οὐχ ὅτι τὸν π(ατέ)ρα
τις ἑώρακεν· εἰ
μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ
ξα θ(εο)ῦ· οὗτος ἑώρα
κε τὸν π(ατέ)ρα· ἀ
ι ξβ μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·

ὁ πιστεύων εἰς ἐ
μὲ ἔχει ζωὴν αἰώ
νιον. ἐγώ εἰμι
ξε/ζ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.
Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφα
γον τὸ μάννα ἐν
τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀ
πέθανον. οὗτός
ξϛ/ι ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καταβαί
νων· ἵνα τις ἐξ αὐ
τοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀ
ποθάνῃ. ἐγώ εἰ
ξζ/ε μι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κα
ταβάς· ἐάν τις
φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ
ἄρτου ζήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ
δώσω ἡ σάρξ μου
ἐστίν· ἣν ἐγὼ δώσω
ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
ζωῆς. ἐμάχοντο

ξη/ι οὖν πρὸς ἀλλήλους
οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες·
πῶς δύναται οὗ
τος ἡμῖν δοῦναι
τὴν σάρκα φαγεῖν·
εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ Ἰς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐὰν
μὴ φάγητε τὴν
σάρκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· καὶ
πίητε αὐτοῦ τὸ
αἷμα· οὐκ ἔχετε
ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς·
ὁ τρώγων μου
τὴν σάρκα καὶ
πίνων μου τὸ αἷ
μα ἔχει ζωὴν
αἰώνιον· κἀγὼ
ἀναστήσω αὐτὸν
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέ
ξθ/ε ρᾳ. ἡ γὰρ σάρξ μου
ἀληθῶς ἐστι βρῶσις
καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθ

114
195

ἔφη πρὸς αὐτούς· ὁ τρώ
γων μου τὴν σάρ
κα καὶ πίνων μου
τὸ αἷμα· ἐν ἐμοὶ
ξη μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ·
Καθὼς ἀπέστειλέ
με ὁ ζῶν πατήρ· κἀ
γὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα·
καὶ ὁ τρώγων με·
κἀκεῖνος ζήσεται
δι' ἐμέ· οὗτός ἐστιν
ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐ
ρανοῦ καταβάς·
οὐ καθὼς ἔφαγον
οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ
μάννα καὶ ἀπέθα
νον· ὁ τρώγων με
τοῦτον τὸν ἄρτον
ζήσει εἰς τὸν αἰ
ῶνα· ταῦτα εἶπεν
ἐν συναγωγῇ δι
δάσκων ἐν καπερ
ναούμ· πολλοὶ οὖν
ἀκούσαντες ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἶ
πον· σκληρός ἐστιν
οὗτος ὁ λόγος· τίς
δύναται αὐτοῦ ἀ
κούειν· εἰδὼς δὲ
ὁ Ἰησοῦς ὅτι γογγύζου
σι περὶ τούτου οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· εἶπεν
αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς
ξθ σκανδαλίζει· ἐὰν
οὖν θεωρῆτε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀνα
βαίνοντα ὅπου ἦν
τὸ πρότερον· τὸ
πνεῦμά ἐστι τὸ ζω
οποιοῦν· ἡ σὰρξ
οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν·
τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λα
λῶ ὑμῖν· πνεῦμά ἐστι
καὶ ζωή ἐστιν· ἀλλ' εἰ
σὶν ἐξ ὑμῶν τινες
οἳ οὐ πιστεύουσιν·
ο ᾜδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς
ὁ Ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἱ

μὴ πιστεύοντες·
καὶ τίς ἐστιν ὁ πα
ραδώσων αὐτόν·
καὶ ἔλεγε· διὰ τοῦ
οϛ/ι το εἴρηκα ὑμῖν ὅτι
οὐδεὶς δύναται
ἐλθεῖν πρός με·
ἐὰν μὴ ᾖ δεδομέ
νον αὐτῷ ἐκ τοῦ
πατρός μου· ἐκ τού
του πολλοὶ ἀπῆλθον
τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπί
σω· καὶ οὐκέτι με
τ' αὐτοῦ περιεπάτουν·
εἶπεν οὖν ὁ ἰς τοῖς
δώδεκα· μὴ καὶ ὑ
μεῖς θέλετε ὑπάγειν;
οζ/β ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ
σίμων πέτρος·
κε πρὸς τίνα ἀπε
λευσόμεθα· ῥή
ματα ζωῆς αἰω
νίου ἔχεις· καὶ ἡ

μεῖς πεπιστεύκαμεν
καὶ ἐγνώκαμεν
ὅτι σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς
τοῦ θυ τοῦ ζῶντος·
οε/ι ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς
τοὺς δώδεκα ἐ
ξελεξάμην; καὶ
ἐξ ὑμῶν εἷς διά
βολός ἐστιν· ἔλεγε
δὲ τὸν ἰούδαν σί
μωνος ἰσκαριώτην·
οὗτος γὰρ ἤμελλεν
αὐτὸν παραδιδό
ναι· εἷς ὢν ἐκ τῶν
δώδεκα· καὶ πε
ριεπάτει ὁ ἰς μετὰ
ταῦτα ἐν τῇ γαλι
λαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθε
λεν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ
περιπατεῖν·
ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν
οἱ ἰουδαῖοι ἀπο
κτεῖναι· ἦν δὲ ἐ

+ τῇ γ' τῆς δ' ἑβδομάδος :

γγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν
ἰουδαίων ἡ σκηνο
πηγία· εἶπον οὖν
πρὸς αὐτὸν οἱ ἀ
δελφοὶ αὐτοῦ· με
τάβηθι ἐντεῦθεν
καὶ ὕπαγε εἰς τὴν
ἰουδαίαν· ἵνα καὶ
οἱ μαθηταί σου θε
ωρήσωσι τὰ ἔργα
σου ἃ ποιεῖς· οὐ
δεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ
τι ποιεῖ· καὶ ζη
τεῖ αὐτὸς ἐν παρ
ρησίᾳ εἶναι· εἰ
ταῦτα ποιεῖς·
φανέρωσον σεαυ
τὸν τῷ κόσμῳ· οὐ
δὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἐπίστευον
εἰς αὐτόν· λέγει
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς̅· ὁ
καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔ
πω πάρεστιν· ὁ δὲ
καιρὸς ὁ ὑμέτερος
πάντοτέ ἐστιν ἕ
τοιμος· οὐ δύνα
ται ὁ κόσμος μισεῖν
ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ·
ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ
περὶ αὐτοῦ· ὅτι
τὰ ἔργα αὐτοῦ
πονηρά ἐστιν· ὑ
μεῖς ἀνάβητε εἰς
τὴν ἑορτήν· ἐγὼ
οὐκ ἀναβαίνω εἰς
τὴν ἑορτὴν ταύ
την· ὅτι ὁ καιρὸς
ὁ ἐμὸς οὔπω πε
πλήρωται· ταῦ
Τα εἰπὼν αὐτοῖς
ἔμεινεν ἐν τῇ γα
λιλαίᾳ· ὡς δὲ ἀ
νέβησαν οἱ ἀδελ
φοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν
ἑορτὴν τότε καὶ
αὐτὸς ἀνέβη· οὐ
φανερῶς ἀλλ' ὡς

ἐν κρυπτῷ· οἱ οὖν
ἰουδαῖοι ἐζήτουν
αὐτὸν ἐν τῇ ἑορ
τῇ καὶ ἔλεγον·
ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος·
καὶ γογγυσμὸς πο
λὺς περὶ αὐτοῦ ἦν
ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ
μὲν ἔλεγον ὅτι ἀγα
θός ἐστιν· ἄλλοι ἔ
λεγον· οὔ· ἀλλὰ
πλανᾷ τὸν ὄχλον·
Οὐδεὶς μέντοι πα
ρρησίᾳ ἐλάλει
περὶ αὐτοῦ διὰ
τὸν φόβον τῶν
ἰουδαίων· ἤδη
δὲ τῆς ἑορτῆς
μεσούσης ἀνέ
ιϛ βη ὁ ἰς̅ εἰς τὸ ἱερὸν
ιζ καὶ ἐδίδασκε·
καὶ ἐθαύμαζον
οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες·
πῶς οὗτος γράμματα

οἶδε μὴ μεμα
θηκώς· ἀπεκρί
Θη οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς̅
εἶπεν· ἡ ἐμὴ δι
δαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμή·
ἀλλὰ τοῦ πέμψαν
τός με· ἐάν τις
θέλῃ τὸ θέλημα
αὐτοῦ ποιεῖν,
γνώσεται περὶ
τῆς διδαχῆς πό
τερον ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐστιν· ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐ
μαυτοῦ λαλῶ· ὁ ἀ
φ' ἑαυτοῦ λαλῶν
τὴν δόξαν τὴν ἰ
δίαν ζητεῖ· ὁ δὲ
ζητῶν τὴν δό
ξαν τοῦ πέμψαν
τος αὐτὸν οὗτος ἀ
ληθής ἐστι καὶ
ἀδικία ἐν αὐτῷ
οὐκ ἔστιν· οὐ μωσῆς
δέδωκεν ὑμῖν

+ τῇ δ̅ τῆς μεσοπεντηκοστῆς:

τὸν νόμον· τί με
ζητεῖτε ἀποκτεῖ-
ναι· ἀπεκρίθη ὁ ὄ-
χλος· δαιμόνιον
ἔχεις· τίς σε ζητεῖ
ἀποκτεῖναι· ἀπε-
κρίθη ὁ ἰς καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ἓν ἔργον
ἐποίησα καὶ θαυ-
μάζετε πάντες.
διὰ τοῦτο μωσῆς
δέδωκεν ὑμῖν τὴν
περιτομήν· οὐχ ὅ-
τι ἐκ τοῦ μωσέως
ἐστίν· ἀλλ' ἐκ τῶν
πατέρων· καὶ ἐν σαβ-
βάτῳ περιτέμνε-
τε ἄνθρωπον· εἰ περι-
τομὴν λαμβάνει
ἄνθρωπος ἐν σα-
ββάτῳ· ἵνα μὴ λυ-
θῇ ὁ νόμος μωσέως·
ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅ-
λον ὑγιεῖ ἐποίησα

ἐν σαββάτῳ· μὴ κρί-
νετε κατ' ὄψιν· ἀλλὰ
τὴν δικαίαν κρίσιν
κρίνεται· ἔλεγον οὖν
τινὲς ἐκ τῶν ἱερο-
σολυμιτῶν· οὐχ οὗ-
τός ἐστιν ὃν ζητοῦ-
σιν ἀποκτεῖναι·
ἴδε παρρησίᾳ λα-
λεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ
λέγουσι· μήποτε
ἀληθῶς ἔγνωσαν
οἱ ἄρχοντες· ὅτι
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς
ὁ χς· ἀλλὰ τοῦτον
οἴδαμεν πόθεν
ἐστίν· ὁ δὲ χς ὅταν
ογ ἔρχεται· οὐδεὶς γι-
νώσκει πόθεν ἐστίν·
Ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων
ὁ ἰς καὶ λέγων· κα-
μὲ οἴδατε· καὶ οἴ-
δατε πόθεν εἰμί·

καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐκ ἐλήλυθα· ἀλ-
λ' ἔστιν ἀληθινὸς
ὁ πέμψας με· ὃν
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.
ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν·
ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰ-
μι· κἀκεῖνός με
οζ/α ἀπέστειλεν· ἐζήτουν
οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ
οὐδεὶς ἐπέβαλεν
ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα·
οη ὅτι οὔπω ἐληλύθει
ι ἡ ὥρα αὐτοῦ· πολ-
λοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου
ἐπίστευσαν εἰς αὐ-
τὸν καὶ ἔλεγον· ὅ-
τι ὁ χριστὸς ὅταν ἔλθῃ
μήτι πλείονα σημεῖα
τούτων ποιήσει ὧν
οὗτος ἐποίησεν; ἤ-
κουσαν οἱ Φαρισαῖ-
οι τοῦ ὄχλου γογγύ-
ζοντος περὶ αὐτοῦ

ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν
οθ/α ὑπηρέτας οἱ Φα-
ρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχι-
ερεῖς ἵνα πιάσω-
σιν αὐτόν. εἶπεν
οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν
π χρόνον μεθ' ὑμῶν
εἰμι· καὶ ὑπάγω
πρὸς τὸν πέμ-
ψαντά με. ζητή-
σετέ με καὶ οὐχ εὑ-
πα ρήσετε· καὶ ὅπου
ι εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύ-
νασθε ἐλθεῖν. εἶ-
πον οὖν οἱ Ἰουδαῖ-
οι πρὸς ἑαυτούς·
ποῦ οὗτος μέλλει
πορεύεσθαι; ὅτι
ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν
αὐτόν· μὴ εἰς τὴν
διασπορὰν τῶν
Ἑλλήνων μέλλει
πορεύεσθαι καὶ
διδάσκειν τοὺς

+ κυριακῆ τῆς ν̄ :-

ἕλληνας; τίς ἐστιν
οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶ
πε· ζητήσετέ με
καὶ οὐχ εὑρήσετε
καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ
ὑμεῖς οὐ δύνασθε
ἐλθεῖν· ἐν δὲ τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ
μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς
εἱστήκει ὁ ἰς καὶ ἔκρα
ξε λέγων· ἐάν τις
διψᾷ· ἐρχέσθω πρός
με καὶ πινέτω· ὁ
πιστεύων εἰς ἐμέ
καθὼς εἶπεν ἡ γρα
φή· ποταμοὶ ἐκ τῆς
κοιλίας αὐτοῦ ῥεύ
σουσιν ὕδατος ζῶν
τος· τοῦτο δὲ εἶπε
περὶ τοῦ πνς οὗ
ἔμελλον λαμβάνειν
οἱ πιστεύοντες εἰς
αὐτόν· οὔπω γὰρ
ἦν πνα ἅγιον ὅτι
ἰς οὐδέπω ἐδοξάσθη·
Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄ
χλου ἀκούσαντες
τὸν λόγον τοῦτον
ἔλεγον· οὗτός ἐστιν
ἀληθῶς ὁ προφήτης·
Ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός
ἐστιν ὁ χς· ἄλλοι ἔ
λεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς
γαλιλαίας ὁ χς ἔρ
χεται; οὐχὶ ἡ γραφὴ
εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ
σπέρματος δαδ
καὶ ἀπὸ βηθλεέμ
τῆς κώμης ὅπου ἦν δαδ·
ὁ χς ἔρχεται· σχίσμα
οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγέ
νετο δι' αὐτόν· τινὲς
δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν
πιάσαι αὐτόν· ἀλλ'
οὐδεὶς ἐπέβαλεν
ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας·
Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέ
ται πρὸς τοὺς ἀρχιερ(εῖς)

καὶ εἶπον αὐτοῖς
ἐκεῖνοι· διατί οὐ
κ ἠγάγετε αὐτόν·
ἀπεκρίθησαν οἱ
ὑπηρέται· οὐδέ
ποτε οὕτως ἐλά
λησεν ἄνθρωπος ὡς
οὗτος ὁ ἄνθρωπος·
Ἀπεκρίθησαν οὖν
αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖ
οι· μὴ καὶ ὑμεῖς πε
πλάνησθε; μή τις
ἐκ τῶν ἀρχόντων
ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν·
ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;
ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος
ὁ μὴ γινώσκων τὸν
νόμον ἐπικατάρατοι
εἰσί· λέγει Νικό
δημος πρὸς αὐτούς·
ὁ ἐλθὼν νυκτὸς
πρὸς αὐτόν· εἷς ὢν
ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νό
μος ἡμῶν κρίνει τὸν

ἄνθρωπον· ἐὰν μὴ ἀκού
σῃ παρ' αὐτοῦ πρότε
ρον καὶ γνῷ τί ποι
εῖ; ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ·
Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γα
λιλαίας εἶ; ἐρεύ
νησον καὶ ἴδε ὅ
τι προφήτης ἐκ
τῆς Γαλιλαίας οὐ
κ ἐγήγερται· καὶ
ἐπορεύθησαν ἕκαστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύθη
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐ
λαιῶν· ὄρθρου δὲ
πάλιν παρεγένετο
εἰς τὸ ἱερόν· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἤρχετο πρὸς
αὐτόν· καὶ καθί
σας ἐδίδασκεν
αὐτούς· ἄγουσι δὲ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ

Φαρισαῖοι πρὸς
αὐτὸν γυναῖκα ἐν
μοιχείᾳ καταλη-
φθεῖσαν· καὶ στή-
σαντες αὐτὴν ἐν
μέσῳ· λέγουσιν
αὐτῷ πειράζοντες·
διδάσκαλε αὕτη
ἡ γυνὴ κατελήφθη
ἐπαυτοφόρῳ μοι-
χευομένη· ἐν δὲ τῷ
νόμῳ Μωσῆς ἐ-
νετείλατο ἡμῖν·
τὰς τοιαύτας λιθο-
βολεῖσθαι· σὺ οὖν
τί λέγεις· τοῦτο δὲ
ἔλεγον πειράζον-
τες αὐτόν· ἵνα ἔ-
χωσι κατηγορεῖν
αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς κά-
τω κύψας· τῷ δα-
κτύλῳ ἔγραφεν ἐν
τῇ γῇ μὴ προσποι-
ούμενος· ὡς δὲ ἐ-

πέμενον ἐρωτῶν-
τες αὐτόν· ἀνακύ-
ψας εἶπε πρὸς
αὐτούς· ὁ ἀναμάρ-
τητος ὑμῶν· πρῶ-
τος ἐπ' αὐτὴν τὸν
λίθον βαλέτω· καὶ
πάλιν κάτω κύ-
ψας· ἔγραφεν ἐν τῇ
γῇ· οἱ δὲ ἀκούσαντες
καὶ ὑπὸ τῆς συνει-
δήσεως ἐλεγχόμε-
νοι· ἐξήρχοντο εἷς
καθ' εἷς ἀρξάμε-
νοι ἀπὸ τῶν πρε-
σβυτέρων· καὶ κατε-
λείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς
καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ
οὖσα· ἀνακύψας
δὲ ὁ Ἰησοῦς· καὶ μηδένα
θεασάμενος πλὴν
τῆς γυναικός· εἶπεν
αὐτῇ· ποῦ εἰσιν οἱ
κατήγοροί σου· οὐ

+ τῇ ε´ τῆς ε´ ἑβδομάδος :·

δεῖς σε κατέκρινεν;
ἡ δὲ εἶπεν· οὐδείς
κε. εἶπε δὲ ὁ ἰς·
οὐδὲ ἐγώ σε κατα
κρίνω· πορεύου καὶ
μηκέτι ἁμάρτανε· ἀρχ τῇ ε´
Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ
ἰς ἐλάλησεν λέγων·
ἀρχ + Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ
κόσμου· ὁ ἀκολου
θῶν ἐμοὶ· οὐ μὴ πε
ριπατήσει ἐν τῇ
σκοτίᾳ· ἀλλ' ἕξει
τὸ φῶς τῆς ζωῆς·
τῇ ε´ Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φα
ρισαῖοι· σὺ περὶ
σεαυτοῦ μαρτυρεῖς·
ἡ μαρτυρία σου οὐ
κ ἔστιν ἀληθής· ἀ
πεκρίθη ἰς καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς· κἂν
ἐγὼ μαρτυρῶ πε
ρὶ ἐμαυτοῦ· ἀληθής
ἐστιν ἡ μαρτυρία μου·

ὅτι οἶδα πόθεν ἦλ
θον καὶ ποῦ ὑπά
γω· ὑμεῖς κατὰ τὴν
σάρκα κρίνετε·
ἐγὼ οὐ κρίνω οὐ
δένα· καὶ ἐὰν κρί
νω δὲ ἐγώ ἡ κρίσις
ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν·
ὅτι μόνος οὐκ εἰ
μί· ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ
πέμψας με πατήρ·
καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ
τῷ ὑμετέρῳ γέ
γραπται· ὅτι δύο
ἀνθρώπων ἡ
μαρτυρία ἀλη
θής ἐστιν· ἐγώ εἰ
μι ὁ μαρτυρῶν πε
ρὶ ἐμαυτοῦ· καὶ
μαρτυρεῖ περὶ ἐ
μοῦ ὁ πέμψας με
πατήρ· ἔλεγον οὖν
αὐτῷ· ποῦ ἐστιν
ὁ πατήρ σου· ἀπε

κρίθη ἰς· οὔτε ἐμὲ
οἴδατε οὔτε τὸν
πρα μου· εἰ ἐμὲ
ᾔδειτε, καὶ τὸν
πρα μου ᾔδειτε
ἄν· Ταῦτα τὰ ῥή
ματα ἐλάλησεν
ὁ ἰς ἐν τῷ γαζο
φυλακίῳ διδάσ
κων ἐν τῷ ἱερῷ·
καὶ οὐδεὶς ἐπία
σεν αὐτόν· ὅτι οὔ
πω ἐληλύθει ἡ
ὥρα αὐτοῦ· εἶπ(εν)
οὖν πάλιν αὐτοῖς
ὁ ἰς· ἐγὼ ὑπάγω
καὶ ζητήσετέ με·
καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ
ὑμῶν ἀποθανεῖσ
θε· ὅπου ἐγὼ ὑ
πάγω ὑμεῖς οὐ δύ
νασθε ἐλθεῖν· ἔ
λεγον οὖν οἱ ἰου
δαῖοι· μήτι ἀπο

κτενεῖ ἑαυτόν·
ὅτι λέγει· ὅπου ἐ
γὼ ὑπάγω ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν·
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὑμεῖς ἐκ τῶν κά
τω ἐστέ· ἐγὼ ἐκ
τῶν ἄνω εἰμί· ὑ
μεῖς ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἐστέ· ἐγὼ
οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσ
μου τούτου· εἶπον
οὖν ὑμῖν ὅτι ἀπο
θανεῖσθε ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις ὑμῶν·
Ἔλεγον οὖν αὐτῷ·
σὺ τίς εἶ· καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς ὁ ἰς·
τὴν ἀρχὴν ὅ τι καὶ
λαλῶ ὑμῖν· πο
λλὰ ἔχω περὶ ὑ
μῶν λαλεῖν καὶ
κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέ
μψας με ἀληθής

+ τῇ παρασκευῇ τῆς ε ἑβ:·

ἐστι· κἀγὼ ἃ ἤκου-
σα παρ' αὐτοῦ ταῦ-
τα λαλῶ εἰς τὸν
κόσμον· οὐκ ἔγνω-
σαν ὅτι τὸν πατέρα
αὐτοῖς ἔλεγεν·
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώση-
τε τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου· τότε
γνώσεσθε ὅτι ἐ-
γώ εἰμι· καὶ ἀπ' ἐ-
μαυτοῦ ποιῶ οὐ-
δέν· ἀλλὰ καθὼς
ἐδίδαξέ με ὁ πα-
τήρ μου ταῦτα λαλῶ·
καὶ ὁ πέμψας με μετ'
ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀ-
φῆκέ με μόνον ὁ
πατήρ· ὅτι ἐγὼ τὰ ἀ-
ρεστὰ αὐτῷ ποιῶ
πάντοτε· Ταῦτα
αὐτοῦ λαλοῦντος
πολλοὶ ἐπίστευ-

ϛ κ̄

σαν εἰς αὐτόν· ἔλε-
γεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τοὺς πεπιστευκό-
τας αὐτῷ Ἰουδαίους·
ἐὰν ὑμεῖς μείνη-
τε ἐν τῷ λόγῳ τῷ
ἐμῷ, ἀληθῶς μαθη-
ταί μου ἐστέ· καὶ
γνώσεσθε τὴν ἀ-
λήθειαν, καὶ ἡ ἀ-
λήθεια ἐλευθερώ-
σει ὑμᾶς· Ἀπε-
κρίθησαν αὐτῷ· σπέρ-
μα Ἀβραάμ ἐσμεν
καὶ οὐδενὶ δεδου-
λεύκαμεν πώποτε·
πῶς σὺ λέγεις ὅ-
τι ἐλεύθεροι γενή-
σεσθε· Ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν
τὴν ἁμαρτίαν δοῦ-
λός ἐστι τῆς ἁμαρτίας·

ὁ δὲ δοῦλος οὐ
μένει ἐν τῇ οἰκί-
α εἰς τὸν αἰῶνα·
ὁ υἱὸς μένει εἰς
τὸν αἰῶνα· ἐὰν
οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐ-
λευθερώσῃ· ὄν-
τως ἐλεύθεροι ἔ-
σεσθαι· οἶδα ὅτι
σπέρμα ἀβραάμ
ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖ-
τέ με ἀποκτεῖναι·
ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς
οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν·
ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ
τῷ πρί μου λαλῶ·
καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑ-
ωράκατε παρὰ
τῷ πρὶ ὑμῶν ποι-
εῖτε· ἀπεκρί-
θησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· ὁ πὴρ ἡμῶν
ἀβραάμ ἐστι· λέ-
γει αὐτοῖς ὁ ἰς· εἰ

τέκνα τοῦ ἀβρα-
ὰμ ἦτε· τὰ ἔργα
τοῦ ἀβραὰμ ἐποιεῖ-
τε ἄν· νῦν δὲ ζη-
τεῖτέ με ἀποκτεῖ-
ναι· ἄνον ὃς τὴν ἀ-
λήθειαν ὑμῖν λε-
λάληκα· ἣν ἤκου-
σα παρὰ τοῦ θυ·
τοῦτο ἀβραὰμ
οὐκ ἐποίησε· ὑμεῖς
δὲ ποιεῖτε τὰ
ἔργα τοῦ πρὸς ὑ-
μῶν· εἶπον οὖν
αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορ-
νείας οὐ γεγεννή-
μεθα· ἕνα πατέρα
ἔχομεν τὸν θν· εἶ-
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς·
εἰ ὁ θς πὴρ ὑμῶν
ἦν· ἠγαπᾶτε ἂν
ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ
τοῦ θυ ἐξῆλθον
καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐ

+ τῇ β΄ τῆς ε΄ ἑβδομάδος:-

μαυτοῦ ἐλήλυθα·
ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀ-
πέστειλε. διατί
τὴν λαλιὰν τὴν
ἐμὴν οὐ γινώσκετε·
ὅτι οὐ δύνασθε
ἀκούειν τὸν λό-
γον τὸν ἐμόν. ὑ-
μεῖς ἐκ τοῦ πρς
τοῦ διαβόλου ἐ-
στέ· καὶ τὰς ἐπι-
θυμίας τοῦ πρς
ὑμῶν θέλετε ποι-
εῖν. ἐκεῖνος ἀν-
θρωποκτόνος
ἦν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ
ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐ-
χ ἕστηκεν· ὅτι οὐ-
κ ἔστιν ἀλήθεια ἐ-
ν αὐτῷ. ὅταν λα-
λῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ
τῶν ἰδίων λαλεῖ·
ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ

δὲ ὅτι τὴν ἀλήθει-
αν λέγω, οὐ πιστεύε-
τέ μοι. τίς ἐξ ὑμῶν
ἐλέγχει με περὶ
ἁμαρτίας· εἰ δὲ
ἀλήθειαν λέγω,
διατί ὑμεῖς οὐ πι-
στεύετέ μοι· ὁ ὢν ἐκ
τοῦ θῦ, τὰ ῥήματα
τοῦ θῦ ἀκούει· διὰ
τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀ-
κούετε, ὅτι ἐκ τοῦ
θῦ οὐκ ἐστέ. ἀπε-
Ἐκρίθησαν οὖν οἱ ἰ-
ουδαῖοι καὶ εἶπον
αὐτῷ· οὐ καλῶς
λέγομεν ἡμεῖς
ὅτι σαμαρείτης
εἶ σὺ καὶ δαιμόνι-
ον ἔχεις; ἀπεκρί-
θη ἰς· ἐγὼ δαιμό-
νιον οὐκ ἔχω· ἀλλὰ
τιμῶ τὸν πρα μου·
καὶ ὑμεῖς ἀτιμά-

+ τῇ ζ' τῆς ε' ἑβδομάδος·

βετε με· ἐγὼ δὲ
οὐ ζητῶ τὴν δό-
ξαν μου· ἔστιν ὁ ζη-
τῶν καὶ κρίνων·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἐάν τις τὸν
λόγον τὸν ἐμὸν τη-
ρήσῃ θάνατον οὐ
μὴ θεωρήσῃ εἰς
τὸν αἰῶνα· εἶπον
οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖ-
οι· νῦν ἔγνωκαμεν
ὅτι δαιμόνιον
ἔχεις· Ἀβραὰμ
ἀπέθανε καὶ οἱ
προφῆται· καὶ
σὺ λέγεις ἐάν τις
τὸν λόγον μου τη-
ρήσῃ οὐ μὴ γεύσηται
θανάτου εἰς τὸν
αἰῶνα· μὴ σὺ μεί-
ζων εἶ τοῦ πρσ
ἡμῶν Ἀβραάμ,
ὅστις ἀπέθανε;

Καὶ οἱ προφῆται
ἀπέθανον· τίνα
σε αὐτὸν σὺ ποιεῖς·
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν
ἐγὼ δοξάζω ἐμαυ-
τόν, ἡ δόξα μου οὐ-
δέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ
μου ὁ δοξάζων με·
ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι
θεὸς ὑμῶν ἐστι· καὶ
οὐκ ἐγνώκατε αὐ-
τόν· ἐγὼ δὲ οἶδα
αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴ-
πω ὅτι οὐκ οἶδα
αὐτόν, ἔσομαι ὅ-
μοιος ὑμῶν ψεύ-
στης· ἀλλ' οἶδα αὐ-
τὸν καὶ τὸν λόγον
αὐτοῦ τηρῶ· Ἀ-
βραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ἠγαλλιάσατο ἵνα
ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν
ἐμήν· καὶ εἶδε καὶ
ἐχάρη·

Εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖ
οι πρὸς αὐτόν· πε
ντήκοντα ἔτη οὔ
πω ἔχεις· καὶ ἀ
βραὰμ ἑώρακας;
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· πρὶν ἀβρα
ὰμ γενέσθαι ἐγὼ
εἰμι· ἦραν οὖν λί
θους, ἵνα βάλωσι
ἐπ' αὐτόν· ἰς δὲ ἐ
κρύβη· καὶ ἐξῆλ
θεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ
διελθὼν διὰ μέ
σου αὐτῶν· καὶ
ι ξζ ε Παρῆγεν οὕτως· Καὶ
παράγων εἶδεν ἄν
θρωπον τυφλὸν ἐκ
γενετῆς· καὶ ἠ
ρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· ῥαββί·
τίς ἥμαρτεν· οὗτος
ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα
τυφλὸς γεννηθῇ·
Ἀπεκρίθη ὁ ἰς· οὔτε
οὗτος ἥμαρτεν οὔτε
οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀ
λλ' ἵνα φανερωθῇ
τὰ ἔργα τοῦ θυ ἐν
αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐρ
γάζεσθαι τὰ ἔρ
γα τοῦ πέμψαν
τός με, ἕως ἡμέ
ρα ἐστίν· ἔρχεται
νύξ· ὅτε οὐδεὶς
δύναται ἐργάζεσ
θαι· ὅταν ἐν τῷ κόσ
μῳ, φῶς εἰμι τοῦ
κόσμου· ταῦτα
Εἰπὼν ἔπτυσε χαμαί·
καὶ ἐποίησε πηλὸν
ἐκ τοῦ πτύσματος·
καὶ ἐπέχρισε τὸν
πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀ
φθαλμοὺς τοῦ τυ
φλοῦ· καὶ εἶπεν
αὐτῷ

ι ε π τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ

ὕπαγε νίψε εἰς
τὴν κολυμβήθρ(αν)
τοῦ σιλωάμ· ὃ
ἑρμηνεύεται ἀ
πεσταλμένος· ἀ
πῆλθεν οὖν καὶ
ἐνίψατο καὶ ἦλ
θεν βλέπων· οἱ οὖν
γείτονες καὶ οἱ θε
ωροῦντες αὐτὸν
τὸ πρότερον ὅ
τι τυφλὸς ἦν ἔλε
γον· οὐχ οὗτός ἐστιν
ὁ καθήμενος καὶ
προσαιτῶν· ἄλ
λοι ἔλεγον· ὅτι
οὗτός ἐστιν· ἄλλοι
δὲ· ὅτι ὅμοιος
αὐτῷ ἐστιν· ἐκεῖνος
ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰ
μι· ἔλεγον οὖν αὐ
τῷ· πῶς ἀνεῴ
χθησάν σου οἱ ὀφθαλ
μοί· ἀπεκρίθη

ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
Ἄνος λεγόμενος ἰς
πηλὸν ἐποίησε
καὶ ἐπέχρισέ μου
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ
μούς· καὶ εἶπέ
μοι· ὕπαγε εἰς τὴν
κολυμβήθραν τοῦ
σιλωὰμ καὶ νίψαι·
ἀπελθὼν δὲ καὶ
νιψάμενος ἀνέ
βλεψα· εἶπον
Ε οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν
ἐκεῖνος· λέγει οὐκ
οἶδα· ἄγουσιν αὐ
τὸν πρὸς τοὺς
φαρισαίους τὸν
ποτε τυφλόν·
ἦν δὲ σάββατον
ὅτε τὸν πηλὸν ἐ
ποίησεν ὁ ἰς καὶ
ἀνέῳξεν αὐτοῦ
τοὺς ὀφθαλμούς·
Πάλιν οὖν ἠρώτων

αὐτὸν καὶ οἱ Φαρι
σαῖοι, πῶς ἀνέ
βλεψεν. ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς· πηλὸν
ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς
ὀφθαλμούς,
καὶ ἐνιψάμην καὶ
βλέπω. ἔλεγον
οὖν ἐκ τῶν Φαρισαί
ων τινές· οὗτος
ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι πα
ρὰ θεοῦ, ὅτι τὸ σάβ
βατον οὐ τηρεῖ. ἄλ
λοι ἔλεγον· πῶς
δύναται ἄνθρωπος ἁ
μαρτωλὸς τοιαῦ
τα σημεῖα ποιεῖν;
καὶ σχίσμα ἦν ἐν
αὐτοῖς. λέγουσι
τῷ τυφλῷ πάλιν·
σὺ τί λέγεις περὶ
αὐτοῦ ὅτι ἤνοιξέ
σου τοὺς ὀφθαλμούς;
ὁ δὲ εἶπεν ὅτι

προφήτης ἐστίν.
οὐκ ἐπίστευσαν οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι περὶ
αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς
ἦν καὶ ἀνέβλεψεν,
ἕως ὅτου ἐφώνη
σαν τοὺς γονεῖς αὐ
τοῦ τοῦ ἀναβλέ
ψαντος. καὶ ἠρώ
τησαν αὐτοὺς λέ
γοντες· οὗτός ἐστιν
ὁ υἱὸς ὑμῶν ὃν ὑμεῖς
λέγετε ὅτι τυφλὸς
ἐγεννήθη; πῶς
οὖν ἄρτι βλέπει;
ἀπεκρίθησαν δὲ
αὐτοῖς οἱ γονεῖς
αὐτοῦ καὶ εἶπον·
οἴδαμεν ὅτι οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν,
καὶ ὅτι τυφλὸς ἐ
γεννήθη· πῶς δὲ
νῦν βλέπει οὐκ οἴ
δαμεν, ἢ τίς ἤνοι

ξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλ-
μούς, ἡμεῖς οὐκ οἴ-
δαμεν· αὐτὸς ἡλι-
κίαν ἔχει· αὐτὸν
ἐρωτήσατε· αὐτὸς
περὶ αὐτοῦ λαλή-
σει· ταῦτα εἶπον
οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι
ἐφοβοῦντο τοὺς
Ἰουδαίους· ἤδη
γὰρ συνετέθειντο
οἱ Ἰουδαῖοι· ἵνα
ἐάν τις αὐτὸν ὁμο-
λογήσῃ Χν· ἀποσυ-
νάγωγος γένηται·
διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς
αὐτοῦ εἶπον ὅτι
ἡλικίαν ἔχει· αὐτὸν
ἐρωτήσατε· ἐφώ-
νησαν οὖν ἐκ δευ-
τέρου τὸν ἄνθρωπον
ὃς ἦν τυφλὸς καὶ
εἶπον αὐτῷ· δὸς
δόξαν τῷ θῷ· ἡμεῖς
οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος
ἁμαρτωλός ἐστι·
Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖ-
νος καὶ εἶπεν·
εἰ ἁμαρτωλός ἐ-
στιν οὐκ οἶδα· ἓν
οἶδα ὅτι τυφλὸς ὢν
ἄρτι βλέπω· εἶ-
πον δὲ αὐτῷ πάλιν·
τί ἐποίησέ σοι· πῶς
ἤνοιξέ σου τοὺς ὀ-
φθαλμούς· ἀπε-
Κρίθη αὐτοῖς· εἶπον
ὑμῖν ἤδη καὶ οὐκ ἠ-
κούσατε· τί πάλιν
θέλετε ἀκούειν;
μὴ καὶ ὑμεῖς θέ-
λετε αὐτοῦ μαθη-
ταὶ γενέσθαι· ἐ-
λοιδόρησαν αὐ-
τὸν καὶ εἶπον·
Σὺ εἶ μαθητὴς ἐ-
κείνου· ἡμεῖς δὲ

τοῦ μωσέως ἐσ
μὲν μαθηταί· ἡ
μεῖς οἴδαμεν ὅ
τι μωσῇ λελάλη
κεν ὁ θεός· τοῦτον
δὲ οὐκ οἴδαμεν
πόθεν ἐστί· ἀπε
Κρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ
εἶπεν αὐτοῖς·
ἐν γὰρ τούτῳ θαυ
μαστόν ἐστιν ὅτι ὑ
μεῖς οὐκ οἴδατε
πόθεν ἐστί· καὶ ἀ
νέῳξέ μου τοὺς ὀ
φθαλμούς· οἴδα
μεν δὲ ὅτι ἁμαρ
τωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀ
κούει· ἀλλ' ἐάν τις
θεοσεβὴς ᾖ καὶ
τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιῇ· τούτου ἀκού
ει· ἐκ τοῦ αἰῶνος
οὐκ ἠκούσθη ὅτι
ἤνοιξέ τις ὀφθαλ
μοὺς τυφλοῦ γεγεννη
μένου· εἰ μὴ ἦν
οὗτος παρὰ θεοῦ· οὐ
κ ἐδύνατο ποιεῖν
οὐδέν· ἀπεκρίθη
σαν καὶ εἶπον αὐ
τῷ· ἐν ἁμαρτίαις
Σὺ ἐγεννήθης ὅλος·
καὶ σὺ διδάσκεις
ἡμᾶς; καὶ ἐξέβα
λον αὐτὸν ἔξω· ἤ
κουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐ
ξέβαλον αὐτὸν ἔξω·
καὶ εὑρὼν αὐτὸν
εἶπεν αὐτῷ· σὺ
πιστεύεις εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ θεοῦ;
ἀπεκρίθη ἐκεῖνος
καὶ εἶπε· καὶ τίς
ἐστι κύριε ἵνα πιστεύ
σω εἰς αὐτόν· εἶ
πε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἑώρακας αὐ
τὸν καὶ ὁ λαλῶν

† τῇ ε΄ τῆς ε΄ ἑβδομάδος·

μετὰ σοῦ ἐκεῖνος
ἐστίν· ὁ δὲ ἔφη· πι
στεύω κύριε· καὶ προσ
εκύνησεν αὐτῷ·
† Καὶ εἶπεν ὁ ἰς· εἰς
κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν
κόσμον τοῦτον ἦλ
θον· ἵνα οἱ μὴ βλέ
ποντες βλέπω
σι· καὶ οἱ βλέποντες
τυφλοὶ γένωνται·
καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν
φαρισαίων ταῦ
τα οἱ ὄντες μετ᾽ αὐ(τοῦ)·
καὶ εἶπον αὐτῷ·
μὴ καὶ ἡμεῖς τυφ
λοί ἐσμεν; εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰς· εἰ τυ
φλοὶ ἦτε· οὐκ ἂν
εἴχετε ἁμαρτίαν·
νῦν δὲ λέγετε ὅτι
βλέπομεν· ἡ οὖν
ἁμαρτία ὑμῶν
μένει· ἀμὴν ἀ

Μὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ
εἰσερχόμενος
διὰ τῆς θύρας εἰς
τὴν αὐλὴν τῶν
προβάτων, ἀλλὰ
ἀναβαίνων ἀλλα
χόθεν· ἐκεῖνος
κλέπτης ἐστὶ καὶ
λῃστής· ὁ δὲ εἰσερ
χόμενος διὰ τῆς
θύρας ποιμήν ἐ
στι τῶν προβάτων·
τούτῳ ὁ θυρωρὸς
ἀνοίγει· καὶ τὰ
πρόβατα τῆς φω
νῆς αὐτοῦ ἀκούει·
καὶ τὰ ἴδια πρό
βατα καλεῖ κα
τ᾽ ὄνομα καὶ ἐξά
γει αὐτά· καὶ ὅταν
τὰ ἴδια πρόβα
τα ἐκβάλῃ, ἔμ
προσθεν αὐτῶν
πορεύεται· καὶ

τὰ πρόβατα αὐτῷ
ἀκολουθεῖ· ὅτι
οἴδασι τὴν φωνὴν
αὐτοῦ· ἀλλο-
τρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀ-
κολουθήσωσιν·
ἀλλὰ φεύξονται
ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ
οἴδασι τῶν ἀλλο-
τρίων τὴν φωνήν.
Ταύτην τὴν παροι-
μίαν εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰς· ἐκεῖνοι
δὲ οὐκ ἔγνωσαν
τίνα ἦν ἃ ἐλάλει
αὐτοῖς. εἶπεν οὖν
πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἐγώ εἰμι ἡ
θύρα τῶν προ-
βάτων. πάντες
ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐ-
μοῦ κλέπται εἰ-
σὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ

ἤκουσαν αὐτῶν
πθ τὰ πρόβατα. ἐγώ
β εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ
ἐάν τις εἰσέλθῃ
σωθήσεται· καὶ εἰ-
σελεύσεται καὶ
ἐξελεύσεται· καὶ
νομὴν εὑρήσει.
ὁ κλέπτης οὐκ ἔρ-
χεται εἰ μὴ ἵνα κλέ-
ψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀ-
πολέσει· ἐγὼ ἦλ-
θον ἵνα ζωὴν ἔ-
χωσι καὶ περισ-
σὸν ἔχωσιν. ἐγώ
ϙ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός· ὁ ποιμὴν
ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν
ϙα αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ
τῶν προβάτων.
ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ
οὐκ ὢν ποιμήν· οὗ
οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβα-
τα ἴδια· θεωρεῖ

τὸν λύκον ἐρχόμε
νον καὶ ἀφίησι τὰ
πρόβατα καὶ φ
εύγει· καὶ ὁ λύκος
ἁρπάζει αὐτὰ
καὶ σκορπίζει
τὰ πρόβατα· ὁ
δὲ μισθωτὸς φεύ
γει ὅτι μισθωτός ἐ
στι· καὶ οὐ μέλει αὐ
τῷ περὶ τῶν
ς̄β προβάτων· ἐγώ
εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός· καὶ γινώσ
κω τὰ ἐμά· καὶ
γινώσκομαι ὑπὸ
ς̄γ τῶν ἐμῶν· καθὼς
Α γινώσκει με ὁ πατὴρ·
κἀγὼ γινώσκω τὸν
πατέρα· καὶ τὴν ψυ
χήν μου τίθημι
ὑπὲρ τῶν προ
βάτων· καὶ ἄλλα
πρόβατα ἔχω

η̄ τ̄ παρασκευῇ ς̄ τ̄ ε̄ ε β:·

ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς
αὐλῆς ταύτης· κα
κεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν·
καὶ τῆς φωνῆς μου
ἀκούσουσι· καὶ γε
νήσεται μία ποίμ
νη εἷς ποιμήν· διὰ
τοῦτό με ὁ πατὴρ ἀγα
πᾷ· ὅτι ἐγὼ τίθη
μι τὴν ψυχήν μου·
ἵνα πάλιν λάβω
αὐτήν· οὐδεὶς
αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐ
μοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τί
θημι αὐτὴν ἀπ' ἐ
μαυτοῦ· ἐξουσί
αν ἔχω θεῖναι αὐτήν·
καὶ ἐξουσίαν ἔχω
πάλιν λαβεῖν αὐτήν·
ταύτην τὴν ἐντο
λὴν ἔλαβον παρὰ
τοῦ πατρός μου· σχί
σμα οὖν πάλιν ἐγέ
νετο ἐν τοῖς Ἰουδ(αίοις)·

διὰ τοὺς λόγους τού-
τους. ἔλεγον δὲ
πολλοὶ ἐξ αὐτῶν·
δαιμόνιον ἔχει
καὶ μαίνεται· τί
αὐτοῦ ἀκούετε·
ἄλλοι ἔλεγον· ταῦ-
τα τὰ ῥήματα
οὐκ ἔστι δαιμονι-
ζομένου· μὴ δαι-
μόνιον δύναται
τυφλῶν ὀφθαλ-
μοὺς ἀνοίγειν; Ἐ-
γένετο δὲ τὰ ἐγκαί-
νια ἐν Ἱεροσολύ-
μοις καὶ χειμὼν
ἦν· καὶ περιεπά-
τει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱε-
ρῷ, ἐν τῇ στοᾷ Σο-
λομῶντος· ἐκύ-
κλωσαν οὖν αὐτὸν
οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔ-
λεγον αὐτῷ· ἕως
πότε τὴν ψυχὴν

ἡμῶν αἴρεις· εἰ σὺ
εἶ ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν
παρρησίᾳ. ἀπε-
κρίθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν
καὶ οὐ πιστεύετε·
τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
πατρός μου, ταῦτα
μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ· ἀλλ᾽ ὑμεῖς
οὐ πιστεύετε· οὐ
γάρ ἐστε ἐκ τῶν προ-
βάτων τῶν ἐμῶν·
καθὼς εἶπον ὑμῖν.
Τὰ πρόβατα τὰ ἐ-
μὰ τῆς φωνῆς
μου ἀκούει· κἀγὼ
γινώσκω αὐτά·
καὶ ἀκολουθοῦσί μοι·
κἀγὼ ζωὴν αἰώνι-
ον δίδωμι αὐτοῖς·
καὶ οὐ μὴ ἀπόλων-
ται εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ οὐχ ἁρπάσει

Σάβατον ε

πὸς αὐτὰ ἐκ τῆς
χειρός μου. ὁ πατήρ
μου ὃς δέδωκέ
μοι· μείζων πάν
των ἐστί· καὶ οὐ ςς
δεὶς δύναται ἁρπά
ζειν ἐκ τῆς χει
ρὸς τοῦ πρς μου·
Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσ
μεν. ἐβάστασαν
οὖν πάλιν λίθους
οἱ ἰουδαῖοι· ἵνα
λιθάσωσιν αὐτόν·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰς· πολλὰ καλὰ
ἔργα ἔδειξα ὑμῖν
ἐκ τοῦ πρς μου·
διὰ ποῖον αὐτῶν
ἔργον λιθάζετέ με·
Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες·
περὶ καλοῦ ἔργου
οὐ λιθάζομέν σε·
ἀλλὰ περὶ βλασ
φημίας· καὶ ὅτι σὺ ἄν
θρωπος ὤν· ποι
εῖς σεαυτὸν θν· ἀ
πεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς·
Οὐκ ἔστι γεγραμμέ
νον ἐν τῷ νόμῳ ὑ
μῶν· ἐγὼ εἶπα
θεοί ἐστε· εἰ ἐκεί
νους εἶπε θεούς·
πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ
θυ ἐγένετο καὶ οὐ
δύναται λυθῆναι
ἡ γραφή· ὃν ὁ πατὴρ
ἡγίασε καὶ ἀπέστει
λεν εἰς τὸν κόσμον·
ὑμεῖς λέγετε ὅτι
βλασφημεῖς ὅτι εἶ
πον υἱὸς τοῦ θυ εἰ
μι· εἰ οὐ ποιῶ τὰ
ἔργα τοῦ πρς μου·
μὴ πιστεύετέ μοι·
εἰ δὲ ποιῶ· κἂν
ἐμοὶ μὴ πιστεύη
τε· τοῖς ἔργοις

πιστεύετε· ἵνα
γνῶτε καὶ πιστεύ
σητε ὅτι ἐν ἐμοὶ
ὁ πατὴρ κἀγὼ ἐν αὐ
ϛτ τῷ· ἐζήτουν οὖν
Πάλιν πιάσαι αὐ
τόν· καὶ ἐξῆλθεν
ἐκ τῆς χειρὸς αὐ
τῶν· καὶ ἀπῆλθε
πάλιν πέραν τοῦ
ἰορδάνου εἰς τὸν
τόπον ὅπου ἦν
ἰωάννης τὸ πρῶ
τον βαπτίζων·
καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ·
καὶ πολλοὶ ἦλθον
πρὸς αὐτὸν καὶ ἔ
λεγον· ὅτι ἰωάννης
μὲν σημεῖον ἐποίησεν
οὐδέν· πάν
τα δὲ ὅσα εἶπεν
ἰωάννης περὶ τοῦ
του, ἀληθῆ ἦν· καὶ
ἐπίστευσαν πολλοὶ

ιζ ἐπὶ τοῦ λαζάρου:-

ϛα εἰς αὐτὸν ἐκεῖ· ἦν
τις ἀσθενῶν λά
ζαρος ἀπὸ βηθα
νίας· ἐκ τῆς κώμης
μαρίας καὶ μάρθ
ας τῆς ἀδελφῆς αὐ
ιζ τῆς· ἦν δὲ μαρία
ἡ ἀλείψασα τὸν κν̅
μύρῳ· καὶ ἐκμά
ξασα τοὺς πόδας
αὐτοῦ ταῖς θριξὶν
αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελ
φὸς λάζαρος ἠ
σθένει· ἀπέστειλαν
οὖν πρὸς αὐτὸν αἱ
ἀδελφαὶ λέγου
σαι· κε̅ ἴδε ὃν φιλεῖς
ἀσθενεῖ· ἀκούσας
δὲ ὁ ις̅ εἶπεν· αὕ
τη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔ
στι πρὸς θάνατον·
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δό
ξης τοῦ θυ̅· ἵνα δο
ξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θυ̅

+ σα̅ ε̅ τοῦ λαζάρου:-

δι' αὐτῆς· ἠγάπα
δὲ ὁ ἰς τὴν μάρθ(αν)
Καὶ τὴν ἀδελφὴν
αὐτῆς καὶ τὸν λά
ζαρον· ὡς οὖν ἤ
κουσεν ὅτι ἀσθε
νεῖ· τότε μὲν ἔμει
νεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ·
δύο ἡμέρας· ἔ
πειτα μετὰ τοῦ
το λέγει τοῖς μα
θηταῖς· ἄγωμεν
εἰς τὴν ἰουδαίαν
πάλιν· λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταί·
ῥαββί· νῦν ἐζή
τουν σε λιθάσαι
οἱ ἰουδαῖοι καὶ
πάλιν ὑπάγεις ἐ
κεῖ· ἀπεκρίθη ἰς·
οὐχὶ δώδεκα ὧ
ραί εἰσι τῆς ἡμέ
ρας; ἐάν τις περι
πατεῖ ἐν τῇ ἡ

μέρᾳ οὐ προσκό
πτει· ὅτι τὸ φῶς
τοῦ κόσμου τούτου
βλέπει· ἐὰν δέ
τις περιπατῇ
ἐν τῇ νυκτὶ· προσ
κόπτει· ὅτι τὸ φῶς
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ·
Ταῦτα εἶπε καὶ με
τὰ τοῦτο λέγει αὐ
τοῖς· λάζαρος
ὁ φίλος ἡμῶν κε
κοίμηται· ἀλλὰ
πορεύομαι ἵνα
ἐξυπνήσω αὐτόν·
Εἶπον οὖν οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· κε εἰ
κεκοίμηται σω
θήσεται· εἰρήκει
δὲ ὁ ἰς περὶ τοῦ θα
νάτου αὐτοῦ· ἐκεῖ
νοι δὲ ἔδοξαν ὅτι
περὶ τῆς κοιμή
σεως τοῦ ὕπνου λέγ(ει)·

Τότε οὖν εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ ἰς παρρη-
σία· λάζαρος
ἀπέθανε· καὶ χαί-
ρω δι' ὑμᾶς ἵνα
πιστεύσητε ὅτι οὐ-
κ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἀ-
γωμεν πρὸς αὐ-
τόν· εἶπεν οὖν
θωμᾶς ὁ λεγόμε-
νος δίδυμος τοῖς
συμμαθηταῖς· ἄ-
γωμεν καὶ ἡμεῖς
ἵνα ἀποθάνωμεν
μετ' αὐτοῦ· ἐλθὼν
οὖν ὁ ἰς εὗρεν αὐ-
τὸν τέσσαρας ἡ-
μέρας ἤδη ἔχον-
τα ἐν τῷ μνημεί-
ῳ· ἦν δὲ ἡ βηθανί-
α ἐγγὺς τῶν ἱεροσο-
λύμων· ὡς ἀπὸ
σταδίων δεκα-
πέντε· καὶ πολλοὶ

ἐκ τῶν ἰουδαίων
ἐληλύθησαν πρὸς
τὰς περὶ μάρθαν
καὶ μαρίαν· ἵνα
παραμυθήσονται
αὐτὰς περὶ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτῶν·
Ἡ οὖν μάρθα ὡς ἤ-
κουσεν ὅτι ἰς ἔρ-
χεται· ὑπήντησεν
αὐτῷ· μαρία δὲ
ἐν τῷ οἴκῳ ἐκα-
θέζετο· εἶπεν
οὖν μάρθα πρὸς
τὸν κν· κε εἰ ἧς
ὧδε· ὁ ἀδελφός
μου οὐκ ἂν ἐτεθνή-
κει· ἀλλὰ καὶ νῦν
οἶδα ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσῃ τὸν θν·
δώσει σοι ὁ θς· λέ-
γει αὐτῇ ὁ ἰς· ἀναστή-
σεται ὁ ἀδελφός
σου· λέγει αὐτῷ

ἡ μάρθα· οἶδα
ὅτι ἀναστήσεται
ἐν τῇ ἀναστάσει
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέ-
ρᾳ· εἶπεν δὲ αὐτῇ
Ὁ ι(ησοῦ)ς· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνά-
στασις καὶ ἡ ζωή·
ὁ πιστεύων εἰς ἐ-
μὲ· κἂν ἀποθά-
νῃ ζήσεται· καὶ
πᾶς ὁ ζῶν καὶ
πιστεύων εἰς ἐ-
μὲ· οὐ μὴ ἀποθά-
νῃ εἰς τὸν αἰῶνα·
πιστεύεις τοῦτο·
Λέγει αὐτῷ· ναὶ κ(ύρι)ε·
ἐγὼ πεπίστευκα
ὅτι σὺ εἶ ὁ χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς
τοῦ θ(εο)ῦ ὁ εἰς τὸν
κόσμον ἐρχόμε-
νος· καὶ ταῦτα
Εἰποῦσα ἀπῆλ-
θε καὶ ἐφώνησε
μαρίαν τὴν ἀ-
δελφὴν αὐτῆς λά-
θρα εἰποῦσα· ὁ
διδάσκαλος πά-
ρεστι καὶ φωνεῖ σε·
Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν
ἐγείρεται ταχὺ καὶ
ἔρχεται πρὸς αὐτόν·
οὔπω δὲ ἐληλύθει
ὁ ι(ησοῦ)ς εἰς τὴν κώμην·
ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου ὑπήντησεν
αὐτῷ ἡ μάρθα· οἱ
Οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄν-
τες μετ' αὐτῆς ἐν
τῇ οἰκίᾳ καὶ παρα-
μυθούμενοι αὐτήν,
ἰδόντες τὴν μαριὰμ
ὅτι ταχέως ἀνέστη·
καὶ ἐξῆλθεν· ἠκο-
λούθησαν αὐτῇ· λέ-
γοντες· ὅτι ὑπάγει
εἰς τὸ μνημεῖον
ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ·
Ἡ οὖν μαριὰμ ὡς ἦλθ(εν)

ὅπου ἦν ὁ ἰς̅· ἰδοῦ-
σα αὐτὸν· ἔπεσεν
εἰς τοὺς πόδας
λέγουσα αὐτῷ·
κε̅ εἰ ἦς ὧδε οὐκ
ἂν ἀπέθανέ μου ὁ
ἀδελφός· ἰς̅ οὖν
ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαί-
ουσαν καὶ τοὺς συν-
ελθόντας αὐτῇ
ἰουδαίους κλαίοντας·
ἐνεβριμήσατο
τῷ πνι̅ καὶ ἐτάραξ-
εν αὐτὸν καὶ εἶπεν·
ποῦ τεθήκατε
αὐτόν· λέγουσιν
αὐτῷ· κε̅ ἔρχου
καὶ ἴδε· ἐδάκρυ-
σεν ὁ ἰς̅· ἔλεγον
οὖν οἱ ἰουδαῖοι·
ἴδε πῶς ἐφίλει
αὐτόν· τινὲς δὲ
ἐξ αὐτῶν εἶπον·
οὐκ ἠδύνατο οὗ-

τος ὁ ἀνοίξας τοὺς
ὀφθαλμοὺς τοῦ
τυφλοῦ· ποιῆσαι
ἵνα καὶ οὗτος μὴ
ἀποθάνῃ· ἰς̅ οὖν
πάλιν ἐμβριμώ-
μενος ἐν ἑαυτῷ·
ἔρχεται εἰς τὸ μνη-
μεῖον· ἦν δὲ σπή-
λαιον καὶ λίθος
ἐπέκειτο ἐπ' αὐ-
τῷ· λέγει ὁ ἰς̅· ἄ-
ρατε τὸν λίθον·
λέγει αὐτῷ ἡ ἀ-
δελφὴ τοῦ τε-
θνηκότος μάρθα·
κε̅ ἤδη ὄζει·
τεταρταῖος γάρ
ἐστι· λέγει αὐτῇ
ὁ ἰς̅· οὐκ εἶπόν
σοι ὅτι ἐὰν πι-
στεύσῃς ὄψῃ τὴν
δόξαν τοῦ θυ̅·
ἦραν οὖν τὸν λίθ(ον)

οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς
κείμενος· ὁ δὲ
Ἰς ἦρε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ ἄνω·
καὶ εἶπε· πάτερ εὐ-
χαριστῶ σοι ὅτι ἤ-
κουσάς μου· ἐγὼ
δὲ ᾔδειν ὅτι πάν-
τοτέ μου ἀκούεις·
ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον
τὸν περιεστῶτα
εἶπον ἵνα πιστεύ-
σωσιν ὅτι σύ με ἀ-
πέστειλας· καὶ ταῦ-
τα εἰπὼν φωνῇ με-
γάλῃ ἐκραύγασε· Λά-
ζαρε δεῦρο ἔξω·
καὶ ἐξῆλθεν ὁ τε-
θνηκὼς δεδεμένος
τοὺς πόδας καὶ
τὰς χεῖρας κειρί-
αις· καὶ ἡ ὄψις αὐ-
τοῦ σουδαρίῳ περι-
εδέδετο· λέγει

αὐτοῖς ὁ Ἰς· λύσατε
αὐτὸν καὶ ἄφετε ὑ-
πάγειν· πολλοὶ
οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαί-
ων· οἱ ἐλθόντες πρὸς
τὴν Μαριάμ· καὶ θε-
ασάμενοι ἃ ἐποί-
ησεν ὁ Ἰς ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· τινὲς
δὲ ἐξ αὐτῶν ἀ-
πῆλθον πρὸς
τοὺς Φαρισαίους·
καὶ εἶπον αὐτοῖς
ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰς·
Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι συνέδρι-
ον καὶ ἔλεγον· τί
ποιοῦμεν ὅτι οὗ-
τος ὁ ἄνθρωπος· πο-
λλὰ σημεῖα ποιεῖ·
ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν
οὕτως· πάντες
πιστεύσουσιν εἰς

+ τῇ β̄ τῆς ϛ̄ ἑβδομάδος:

αὐτὸν· καὶ ἐλεύσον
ται οἱ ῥωμαῖοι καὶ
ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ
τὸν τόπον καὶ τὸ
ἔθνος. εἷς δέ τις
Ἐξ αὐτῶν καϊάφας
ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου·
εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε οὐδέν.
οὐδὲ διαλογίζεσ
θαι· ὅτι συμφέρει ἡ
μῖν ἵνα εἷς ἄνος
ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ
λαοῦ· καὶ μὴ ὅλον
τὸ ἔθνος ἀπόληται·
Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ
ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου·
προεφήτευσεν·
ὅτι ἔμελλεν ὁ ἰς
ἀποθνήσκειν ὑ
πὲρ τοῦ ἔθνους·

καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔ
θνους μόνον· ἀλλ'
ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ
θῦ τὰ διεσκορπισ
μένα· συναγάγῃ εἰς
ϛε ἕν· ἀπ' ἐκείνης οὖν
Τῆς ἡμέρας συνε
βουλεύσαντο οἱ ἰ
ουδαῖοι ἵνα ἀπο
ϛϛ κτείνωσιν αὐτόν·
α Ὁ οὖν ἰς οὐκέτι παρ
ρησίᾳ περιεπά
τει ἐν τοῖς ἰουδαί
οις· ἀλλὰ ἀπῆλθεν
ἐκεῖθεν εἰς τὴν
χώραν ἐγγὺς τῆς ἐ
ρήμου εἰς ἐφραὶμ
λεγομένην πόλιν·
καὶ ἐκεῖ διέτριβε
ϛζ μετὰ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ· ἦν δὲ
ι Ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν
ἰουδαίων· καὶ ἀνέ
βησαν πολλοὶ εἰς

ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς
χώρας πρὸ τοῦ
πάσχα· ἵνα ἁγνί-
σωσιν ἑαυτούς. ἐζή-
τουν οὖν τὸν ἰν̄ καὶ ἔ-
λεγον μετ' ἀλλήλων
ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκό-
τες· τί δοκεῖ ὑμῖν· ὅ-
τι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν
ἑορτήν. δεδώκεισαν
η δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι ἐντολήν
ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ
ἐστι· μηνύσῃ· ὅπως
πιάσωσιν αὐτόν.
Ὁ οὖν ἰς̄· πρὸ ἓξ ἡμε-
ρῶν τοῦ πάσχα ἦλ-
θεν εἰς βηθανίαν ὅ-
που ἦν λάζαρος
ὁ τεθνηκὼς ὃν ἤγει-
ρεν ἐκ νεκρῶν. ἐ-
ι ια ποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖ-
πνον ἐκεῖ· καὶ ἡ μάρ-
θα διηκόνει· ὁ δὲ

λάζαρος εἷς ἦν
τῶν ἀνακειμένων
σὺν αὐτῷ. ἡ οὖν μα-
ρία λαβοῦσα λίτραν
μύρου νάρδου πι-
στικῆς πολυτίμου
ἤλειψε τοὺς πόδας
τοῦ ἰῡ· καὶ ἐξέμα-
ξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς
τοὺς πόδας αὐτοῦ·
ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη
ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ
μύρου. λέγει οὖν εἷς
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ἰούδας σίμωνος ἰ-
σκαριώτης· ὁ μέλλων
αὐτὸν παραδιδό-
ναι· διατί τοῦτο τὸ
μύρον οὐκ ἐπρά-
θη διακοσίων δηνα-
ρίων καὶ ἐδόθη πτω-
χοῖς· εἶπε δὲ
τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ
τῶν πτωχῶν ἔ-

ιβ περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κν̄ μύρω·

ιγ περὶ ὧν ἀπῆλθεν ἰούδας

ἔμελεν αὐτῷ· ἀλλ' ὅ-
τι κλέπτης ἦν καὶ
τὸ γλωσσόκομον
εἶχε καὶ τὰ βαλλό-
μενα ἐβάσταζεν·
εἶπεν οὖν ὁ ἰς̅· ἄ-
φες αὐτὴν εἰς τὴν
ἡμέραν τοῦ ἐντα-
φιασμοῦ μου τε-
τήρηκεν αὐτό·
τοὺς πτωχοὺς γὰρ
πάντοτε ἔχετε
μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ
δὲ οὐ πάντοτε ἔ-
χετε· ἔγνω οὖν ὄχλος
ι ϙθ Πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων
ὅτι ἐκεῖ ἐστι καὶ ἦλ-
θον οὐ διὰ τὸν ἰν̅ μό-
νον ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν
Λάζαρον ἴδωσιν ὃν
ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν·
ἐβουλεύσαντο
δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα
καὶ τὸν Λάζαρον

ἀποκτείνωσιν
ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν
ὑπῆγον τῶν Ἰου-
δαίων· καὶ ἐπίστευον
εἰς τὸν ἰν̅· τῇ ἐπαύ-
α ρ ριον ὄχλος πολὺς ὁ
ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν·
ἀκούσαντες ὅτι ἔρ-
χεται ὁ ἰς̅ εἰς Ἱερο-
σόλυμα· ἔλαβον
τὰ βαΐα τῶν φοινί-
κων· καὶ ἐξῆλθον
εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ
καὶ ἔκραζον·
ὡσαννά· εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμε-
νος ἐν ὀνόματι κυ̅
καὶ βασιλεὺς τοῦ ἰηλ̅·
εὑρὼν δὲ ὁ ἰς̅ ὀνάριον
ρα ϛ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ
καθώς ἐστι γεγραμ-
μένον· μὴ φοβοῦ
θύγατερ Σιών· ἰ-
δοὺ ὁ βασι

ι δ ε π τοῦ ὄκνου:

λεύς σου ἔρχεται·
καθήμενος ἐπὶ
πῶλον ὄνου· ταῦ-
ρβ ταδὲ οὐκ ἔγνωσαν
ι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅ-
τε ἐδοξάσθη ὁ ἰς̄·
τότε ἐμνήσθησαν
ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐ-
τῷ γεγραμμένα·
καὶ ταῦτα ἐποίησαν
αὐτῷ· ἐμαρτύρει
οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν με-
τ' αὐτοῦ ὅτε τὸν λά-
ζαρον ἐφώνησεν
ἐκ τοῦ μνημείου·
καὶ ἤγειρεν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν· διὰ
τοῦτο καὶ ὑπήν-
τησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος·
ὅτι ἤκουσαν τοῦτο
αὐτὸν πεποιηκέ-
ναι τὸ σημεῖον· οἱ
οὖν φαρισαῖοι εἶ-

πον πρὸς ἑαυτούς·
θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠ-
φελεῖτε οὐδέν· ἴ-
δε ὁ κόσμος ὀπίσω
αὐτοῦ ἀπῆλθεν· ἦ-
σαν δέ τινες ἕλλη-
νες ἐκ τῶν ἀναβαι-
νόντων ἵνα προσ-
κυνήσωσιν ἐν τῇ
ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προ-
σῆλθον φιλίππῳ
τῷ ἀπὸ βηθσαϊδὰ
τῆς γαλιλαίας· καὶ
ἠρώτων αὐτὸν λέ-
γοντες· κε̄ θέλομεν
τὸν ἰν̄ ἰδεῖν· ἔρχε-
ται φίλιππος· καὶ λέ-
γει τῷ ἀνδρέᾳ· καὶ
πάλιν ἀνδρέας καὶ
φίλιππος λέγου-
σι τῷ ἰῡ· ὁ δὲ ἰς̄ ἀ-
πεκρίνατο αὐτοῖς
λέγων· ἐλήλυθεν
ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ

ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀ
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐὰν μὴ ὁ κόκκος
τοῦ σίτου πεσὼν
εἰς τὴν γῆν ἀποθά
νῃ· αὐτὸς μόνος
μένει· ἐὰν δὲ ἀπο
θάνῃ πολὺν καρ
πὸν φέρει. ὁ φι
λῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἀπολέσει αὐτήν.
Καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυ
χὴν αὐτοῦ ἐν τῷ
κόσμῳ τούτῳ, εἰς
ζωὴν αἰώνιον φυ
λάξει αὐτήν. ἐ
ὰν ἐμοὶ διακονῇ
τις, ἐμοὶ ἀκολου
θείτω· καὶ ὅπου
εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ
ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς
ἔσται· καὶ ἐάν τις
ἐμοὶ διακονῇ, τι
μήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

νῦν ἡ ψυχή μου τετά
ρακται· καὶ τί εἴ
πω· πάτερ· σῶσόν με
ἐκ τῆς ὥρας ταύτης.
ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλ
θον εἰς τὴν ὥραν
ταύτην· πάτερ δό
ξασόν σου τὸ ὄνομα.
ἦλθεν οὖν φωνὴ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
ἐδόξασα καὶ πά
λιν δοξάσω. ὁ οὖν
ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ
ἀκούσας· ἔλεγον
βροντὴν γεγονέναι.
ἄλλοι ἔλεγον ἄγγε
λος αὐτῷ λελά
ληκεν. ἀπεκρίθη
ἰς καὶ εἶπεν· οὐ
δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φω
νὴ γέγονεν ἀλλὰ
δι' ὑμᾶς. νῦν κρί
σις ἐστὶ τοῦ κόσμου
τούτου. νῦν ὁ ἄρ

χων τοῦ κόσμου τούτου
ἐκβληθήσεται ἔ
ξω. κἀγὼ ἐὰν ὑψω
θῶ ἐκ τῆς γῆς. πάντας
ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν.
τοῦτο δὲ ἔλεγε
σημαίνων ποίῳ θανά
τῳ ἤμελλεν ἀπο
θνήσκειν. ἀπεκρί
θη αὐτῷ ὁ ὄχλος. ἡμεῖς
ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ
νόμου. ὅτι ὁ χριστὸς μέ
νει εἰς τὸν αἰῶνα.
καὶ πῶς σὺ λέγεις.
δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.
τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου. εἰ
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἔ
τι μικρὸν χρόνον.
τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν
ἐστι. περιπατεῖτε
ἕως τὸ φῶς ἔχετε.
ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς
καταλάβῃ. καὶ ὁ περι
πατῶν ἐν τῇ σκο
τίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ
ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς
ἔχετε πιστεύετε εἰς
τὸ φῶς. ἵνα υἱοὶ φω
τὸς γένησθε. ταῦτα
ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς. καὶ
ἀπελθὼν ἐκρύβη
ἀπ' αὐτῶν. τοσαῦ
τα αὐτοῦ σημεῖα
πεποιηκότος ἔμ
προσθεν αὐτῶν.
οὐκ ἐπίστευον εἰς
αὐτόν. ἵνα ὁ λόγος
ἠσαΐου τοῦ προφή
του πληρωθῇ ὃν εἶ
πε. κύριε τίς ἐπίστευσε
τῇ ἀκοῇ ἡμῶν. καὶ ὁ
βραχίων κυρίου τίνι
ἀπεκαλύφθη. διὰ
τοῦτο οὐκ ἠδύναντο
πιστεύειν. ὅτι πάλιν
εἶπεν ἠσαΐας. ὅτι

τύφλωκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμούς·
καὶ πεπώρωκεν
αὐτῶν τὴν καρδί
αν· ἵνα μὴ ἴδωσι
τοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ νοήσωσι τῇ καρ
δίᾳ· καὶ ἐπιστρέψω
σι καὶ ἰάσωμαι αὐ
τούς· ταῦτα εἶπεν
ρι ι Ἠσαΐας ὅτε εἶδε τὴν
δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλά
λησε περὶ αὐτοῦ·
ὅμως μέντοι καὶ
ἐκ τῶν ἀρχόντων·
πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· ἀλλὰ
διὰ τοὺς φαρισαί
ους οὐχ ὡμολόγουν·
ἵνα μὴ ἀποσυνά
γωγοι γένωνται·
ἠγάπησαν γὰρ τὴν
δόξαν τῶν ἀνθρώπων
μᾶλλον ἤπερ τὴν

ρια δόξαν τοῦ θεοῦ· ἰς δὲ
α ἔκραξε καὶ εἶπεν·
ὁ πιστεύων εἰς ἐ
μὲ· οὐ πιστεύει εἰς
ἐμὲ· ἀλλ' εἰς τὸν πέμ
ψαντά με· καὶ ὁ θε
ωρῶν ἐμὲ· θεωρεῖ
τὸν πέμψαντά με·
ἐγὼ φῶς εἰς τὸν
κόσμον ἐλήλυθα·
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκο
τίᾳ μὴ μείνῃ· καὶ
ἐάν τίς μου ἀκού
σῃ τῶν ῥημάτων
καὶ μὴ πιστεύσῃ·
ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν·
οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρί
νω τὸν κόσμον· ἀλ
λ' ἵνα σώσω τὸν
κόσμον· ὁ ἀθετῶν ἐ
μὲ καὶ μὴ λαμβά
ριβ νων τὰ ῥήματά μου·
ι ἔχει τὸν κρίνοντα

αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος
ρις θ κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἴπω καὶ τί λαλήσω· καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν· ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατὴρ οὕτως λαλῶ.

ρια ι Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα· εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα· ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ· εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς· καὶ δείπνου γενομένου· τοῦ Διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου· ἵνα αὐτὸν παραδῷ·

Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας· καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει·

ριε ι Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν· εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα· καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν· καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. ἀρχ(ή)

ιϛ ε̄ π(ε)ρ(ας) τῆς ἡμ(έρας)... πέρας:~

ἔρχεται οὖν πρὸς
σίμωνα πέτρον·
καὶ λέγει αὐτῷ ἐ-
κεῖνος· κύριε σύ μου
νίπτεις τοὺς πόδας·
ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ὃ ἐγὼ
ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας
ἄρτι· γνώσῃ δὲ με-
τὰ ταῦτα. λέγει
αὐτῷ πέτρος· οὐ
μὴ νίψῃς τοὺς πό-
δας μου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα. ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἐὰν μὴ νί-
ψω σε, οὐκ ἔχεις
μέρος μετ' ἐμοῦ.
λέγει αὐτῷ σίμων
πέτρος· κύριε μὴ τοὺς
πόδας μου μόνον
ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖ-
ρας μου καὶ τὴν
κεφαλήν. λέγει αὐ-
τῷ ὁ ἰησοῦς· ὁ λελουμέ-
νος οὐ χρείαν ἔχει
ἢ τοὺς πόδας νί-
ψασθαι ἀλλ' ἔστι κα-
θαρὸς ὅλος. καὶ ὑ-
μεῖς καθαροί ἐστε
ἀλλ' οὐχὶ πάντες·
ᾔδει γὰρ τὸν παρα-
διδόντα αὐτόν·
διὰ τοῦτο εἶπεν
οὐχὶ πάντες καθα-
ροί ἐστε. ὅτε οὖν ἔ-
νιψε τοὺς πόδας
αὐτῶν καὶ ἔλαβε
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ·
ἀναπεσὼν πάλιν
εἶπεν αὐτοῖς· γι-
νώσκετε τί πεποίη-
ρις κα ὑμῖν· ὑμεῖς φω-
νεῖτέ με ὁ διδάσ-
καλος καὶ ὁ κύριος καὶ
καλῶς λέγετε· εἰμὶ
ριζ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνι-
ψα ὑμῶν τοὺς πό-
δας ὁ κύριος καὶ ὁ δι-

διδάσκαλος· καὶ ὑ-
μεῖς ὀφείλετε ἀλ-
λήλων νίπτειν
τοὺς πόδας· ὑπό-
δειγμα γὰρ δέδω-
κα ὑμῖν ἵνα κα-
θὼς ἐγὼ ἐποίησα
ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποι-
ῆτε· ἀμὴν ἀμὴν
ριη Λέγω ὑμῖν οὐκ ἔστι
δοῦλος μείζων
τοῦ κ̅υ̅ αὐτοῦ· οὐδὲ
ἀπόστολος μείζων
τοῦ πέμψαντος
αὐτόν· εἰ ταῦτα οἴ-
δατε· μακάριοι
ἐστὲ ἐὰν ποιῆτε αὐτά·
ριθ Οὐ περὶ πάντων
ὑμῶν λέγω· ἐγὼ
οἶδα οὓς ἐξελεξά-
μην· ἀλλ' ἵνα ἡ γρα-
φὴ πληρωθῇ· ὁ
τρώγων μετ' ἐμοῦ
τὸν ἄρτον· ἐπῆρεν

ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν
αὐτοῦ· ἀπάρτι
λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ
γενέσθαι· ἵνα ὅταν
γένηται πιστεύσητε
ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀμὴν
ρκ α Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ
λαμβάνων ἐάν τι-
να πέμψω ἐμὲ
λαμβάνει· ὁ δὲ
ἐμὲ λαμβάνων
λαμβάνει τὸν πέμ-
ψαντά με· ταῦ-
ρκα α Τα εἰπὼν ὁ ι̅ς̅ ἐτα-
ράχθη τῷ π̅ν̅ι̅· καὶ
ἐμαρτύρησε καὶ
εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς
ἐξ ὑμῶν παραδώ-
ρκβ α σει με· ἔβλεπον
δὲ πρὸς ἀλλήλους
Οἱ μαθηταί· ἀπο-
ρούμενοι περὶ τί-
ρκγ α νος λέγει· ἦν δὲ

ἀνακείμενος εἷς
τῶν μαθητῶν αὐ
Τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ
τοῦ ἰυ̅· ὃν ἠγάπα
ὁ ἰσ̅· νεύει οὖν τού
τῳ σίμων πέτρος·
πυθέσθαι τίς ἂν
εἴη περὶ οὗ λέγει·
ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖ
νος ἐπὶ τὸ στῆθος
τοῦ ἰυ̅ λέγει αὐτῷ·
κε̅ τίς ἐστιν· ἀπο
κρίνεται ὁ ἰσ̅· ἐκεῖ
νός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βά
ψας τὸ ψωμίον ἐ
θ ρκδ̅ πιδώσω· καὶ ἐμ
βάψας τὸ ψωμίον·
Δίδωσιν ἰούδα σίμω
νος ἰσκαριώτῃ· καὶ
μετὰ τὸ ψωμίον·
τότε εἰσῆλθεν εἰς
ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς·
ι ρκε Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰσ̅·
ὃ ποιεῖς ποίησον

τάχιον· τοῦτο δὲ
οὐδεὶς ἔγνω τῶν
ἀνακειμένων·
πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ·
τινὲς γὰρ ἐδόκουν
ἐπεὶ τὸ γλωσσόκο
μον εἶχεν ἰούδας·
ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ̅·
ἀγόρασον ὧν χρεί
αν ἔχομεν εἰς τὴν ἑ
ορτήν· ἢ τοῖς πτω
χοῖς ἵνα τι δῷ· λα
βὼν δὲ τὸ ψωμίον
ἐκεῖνος εὐθέως
ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ·
ὅτε ἐξῆλθε· λέγει
ὁ ἰσ̅· νῦν ἐδοξάσθη
Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·
καὶ ὁ θσ̅ ἐδοξάσθη
ἐν αὐτῷ· εἰ ὁ θσ̅ ἐδο
ξάσθη ἐν αὐτῷ· καὶ
ὁ θσ̅ δοξάσει αὐτὸν
ἐν ἑαυτῷ· καὶ εὐθὺς
δοξάσει αὐτόν· τε

κνία· ἔτι μικρὸν
χρόνον μεθ' ὑμῶν
εἰμί· καὶ καθὼς
εἶπον τοῖς ἰουδαί-
οις· ὅπου ἐγὼ
ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύ-
νασθαι ἐλθεῖν· καὶ
ὑμῖν λέγω ἄρτι·
ἐντολὴν καινὴν
δίδωμι ὑμῖν· ἵνα
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
ἵνα καθὼς ἠγάπη-
σα ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
ἐν τούτῳ γνώσον-
ται πάντες ὅτι ἐ-
μοὶ μαθηταί ἐστε·
ἐὰν ἀγάπην ἔχητε
ἐν ἀλλήλοις· λέγει
ρκϛ α Αὐτῷ σίμων πέτρος·
κε ποῦ ὑπάγεις· ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὁ ιϲ·
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω·
οὐ δύνασαί μοι νῦν

ἀκολουθῆσαι· ὕστε-
ρον δὲ ἀκολουθή-
σεις μοι· λέγει αὐτῷ
Κε· διὰ τί οὐ δύναμαί
σοι ἀκολουθῆσαι
ἄρτι· τὴν ψυχήν μου
ὑπὲρ σοῦ θήσω·
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
ιϲ· τὴν ψυχήν σου ὑ-
πὲρ ἐμοῦ θήσεις·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
σοι· οὐ μὴ ἀλέκτωρ
φωνήσῃ· ἕως οὗ ἀ- λ τε
χ αρ παρνήσῃ με τρεῖς·
Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ρκζ ι
ἡ καρδία· πιστεύε-
τε εἰς τὸν θν̄ καὶ
εἰς ἐμὲ πιστεύετε·
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πα-
τρός μου· μοναὶ
πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ
μὴ εἶπον ἂν ὑμῖν
πορεύομαι ἑτοι-
μάσαι τόπον ὑμῖν

καὶ ἐὰν πορευθῶ
ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον,
πάλιν ἔρχομαι
καὶ παραλήψο
μαι ὑμᾶς πρὸς ἐ
μαυτόν· ἵνα ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ· καὶ ὑμεῖς
ἦτε· καὶ ὅπου ἐ
γὼ ὑπάγω οἴδατε
καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε·
Λέγει αὐτῷ θωμᾶς·
κύριε οὐκ οἴδαμεν
ποῦ ὑπάγεις· καὶ
πῶς δυνάμεθα
τὴν ὁδὸν εἰδέναι·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἐγώ
εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ
ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή·
οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς
τὸν πατέρα εἰ μὴ δι᾽
ἐμοῦ· εἰ ἐγνώκει
τέ με· καὶ τὸν πατέρα
μου ἐγνώκειτε
ἄν· καὶ ἀπάρτι γι
νώσκετε αὐτὸν καὶ
ἑωράκατε αὐτόν·
Λέγει αὐτῷ φίλιππος·
κύριε δεῖξον ἡμῖν τὸν
πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· το
σοῦτον χρόνον με
θ᾽ ὑμῶν εἰμὶ καὶ ο
ὐκ ἔγνωκάς με φί
λιππε· ὁ ἑωρα
κὼς ἐμὲ ἑώρακε
τὸν πατέρα· καὶ πῶς
σὺ λέγεις δεῖξον
ἡμῖν τὸν πατέρα· οὐ
πιστεύεις ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πατρί· καὶ ὁ
πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι·
Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν· ἀπ᾽ ἐ
μαυτοῦ οὐ λαλῶ·
ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ
μένων· αὐτὸς ποιεῖ
τὰ ἔργα· πιστεύε
τέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν

τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ
ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ
διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ
πιστεύετέ μοι· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὁ πιστεύων εἰς ἐ-
μὲ τὰ ἔργα ἃ ἐ-
γὼ ποιῶ κἀκεῖνος
ποιήσει· καὶ μεί-
ζονα τούτων ποι-
ήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς
τὸν πατέρα μου πο-
κη ρεύομαι· καὶ ὅ τι
ζ ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ
ὀνόματί μου τοῦ-
το ποιήσω, ἵνα δο-
ξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν
τῷ υἱῷ· ἐάν τι αἰ-
τήσητε ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου, ἐγὼ ποι-
κθ ήσω· ἐὰν ἀγαπᾶ-
ι τέ με τὰς ἐντολὰς
τὰς ἐμὰς τηρήσατε·
καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω

τὸν πατέρα καὶ ἄλλο-
παράκλητον δώ-
σει ὑμῖν, ἵνα μένῃ
μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν
αἰῶνα· τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος
οὐ δύναται λαβεῖν·
ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό·
οὐδὲ γινώσκει αὐτό·
ὑμεῖς δὲ γινώσκε-
τε αὐτόν· ὅτι παρ'
ὑμῖν μένει καὶ ἐ-
ν ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἀ-
φήσω ὑμᾶς ὀρφα-
νούς· ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς· ἔτι μικρὸν
καὶ ὁ κόσμος με οὐ-
κέτι θεωρεῖ· ὑ-
μεῖς δὲ θεωρεῖ-
τέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ
καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
γνώσεσθε ὑμεῖς· λγ
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου

καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί·
κἀγὼ ἐν ὑμῖν· ὁ ἔχων
τὰς ἐντολάς μου
καὶ τηρῶν αὐτάς·
ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγα-
πῶν με· ὁ δὲ ἀγα-
πῶν με, ἀγαπη-
θήσεται ὑπὸ τοῦ
π(ατ)ρός μου· καὶ ἐγὼ
ἀγαπήσω αὐτόν·
καὶ ἐμφανίσω αὐ-
τῷ ἐμαυτόν. Λέ-
τελ Γει αὐτῷ Ἰούδας οὐ-
χ ὁ Ἰσκαριώτης·
κ(ύρι)ε· καὶ τί γέγονεν
ὅτι ἡμῖν μέλλεις
ἐμφανίζειν σε-
αυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ
κόσμῳ· ἀπεκρί-
θη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἐάν τις ἀγαπᾷ με,
τὸν λόγον μου τη-
ρήσει· καὶ ὁ π(ατ)ὴρ
μου ἀγαπήσει αὐτόν·

καὶ πρὸς αὐτὸν ἐ-
λευσόμεθα· καὶ
μονὴν παρ' αὐτῷ
ποιήσομεν· ὁ μὴ
ἀγαπῶν με, τοὺς
λόγους μου οὐ τηρεῖ·
ρλα καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκού-
ετε οὐκ ἔστιν ἐμός·
ἀλλὰ τοῦ πέμψαν-
ρλβ τός με π(ατ)ρός· Ταῦ-
τα λελάληκα ὑμῖν
παρ' ὑμῖν μένων·
ὁ δὲ παράκλητος
τὸ πν(εῦμ)α τὸ ἅγιον
ὃ πέμψει ὁ π(ατ)ὴρ
ἐν τῷ ὀνόματί μου·
ἐκεῖνος ὑμᾶς δι-
δάξει πάντα·
καὶ ὑπομνήσει ὑ-
μᾶς πάντα ἃ εἶ-
πον ὑμῖν· εἰρήνην
ἀφίημι ὑμῖν· εἰ-
ρήνην τὴν ἐμὴν
δίδωμι ὑμῖν· οὐ κα(θὼς)

θὼς ὁ κόσμος δί
δωσι ἐγὼ δίδωμι
ὑμῖν· μὴ ταρασ
σέσθω ὑμῶν ἡ καρ
δία· μηδὲ δειλιάτω·
Τ ἠκούσατε ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν·
ὑπάγω καὶ ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγα
πᾶτέ με ἐχάρητε
ἂν ὅτι εἶπον πορεύ
ομαι πρὸς τὸν πατέ
ρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων
μού ἐστι· καὶ νῦν εἴ
ρηκα ὑμῖν πρὶν γε
νέσθαι· ἵνα ὅταν
γένηται πιστεύσητε·
οὐκέτι πολλὰ λα
λήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρ
χεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ
οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλ
λ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος
ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα·

καὶ καθὼς ἐνετεί
λατό μοι ὁ πατήρ·
οὕτως ποιῶ· ἐγεί
ρ ρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦ
θεν· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμ
πελος ἡ ἀληθινή·
καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γε
ωργός ἐστι· πᾶν
κλῆμα ἐν ἐμοὶ
μὴ φέρον καρπὸν
αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν
τὸ καρπὸν φέρον
καθαίρει αὐτὸ ἵ
να πλείονα καρπὸν
φέρει· ἤδη ὑμεῖς
καθαροί ἐστε διὰ
τὸν λόγον ὃν λελά
ληκα ὑμῖν· καθὼς
τὸ κλῆμα οὐ
δύναται καρπὸν
φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ
ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν
τῇ ἀμπέλῳ· οὕ
τως οὐδὲ ὑμεῖς

ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ
μείνητε. ἐγώ εἰ-
μι ἡ ἄμπελος ὑ-
μεῖς τὰ κλήμα-
τα· ὁ μένων ἐν ἐ-
μοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ·
οὗτος φέρει καρπὸν
πολύν· ὅτι χωρὶς
ἐμοῦ οὐ δύνασθε
ποιεῖν οὐδέν·
ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν
ἐμοὶ ἐβλήθη ἔ-
ξω ὡς τὸ κλῆμα
καὶ ἐξηράνθη·
καὶ συνάγουσιν αὐτὰ
καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλ-
λουσι καὶ καίεται.
λ ρλγ ἐὰν μείνητε ἐν ἐ-
μοὶ καὶ τὰ ῥήματά
μου ἐν ὑμῖν μεί-
νῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰ-
τήσεσθε καὶ γενή-
σεται ὑμῖν. ἐν τούτῳ
Τ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου

ἵνα καρπὸν πολὺν
φέρητε καὶ γενή-
σεσθε ἐμοὶ μα-
τελ θηταί. καθὼς
ἠγάπησέν με ὁ πατήρ·
κἀγὼ ἠγάπησα
ὑμᾶς· μείνα-
τε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
ἐμῇ. ἐὰν τὰς
ἐντολάς μου τη-
ρήσητε, μενεῖ-
τε ἐν τῇ ἀγάπῃ
μου· καθὼς ἐγὼ
τὰς ἐντολὰς τοῦ
πατρός μου τετή-
ρηκα καὶ μένω
αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγά-
πῃ. ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χα-
ρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μεί-
νῃ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν
πληρωθῇ. αὕτη ἐ-
στὶν ἡ ἐντολὴ ἡ
ἐμή, ἵνα ἀγα-

πᾶτε ἀλλήλους·
καθὼς ἠγάπη-
σα ὑμᾶς· μείζο-
να ταύτης ἀγάπην
οὐδεὶς ἔχει· ἵ-
να τις τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ
τῶν φίλων αὐτοῦ·
ὑμεῖς φίλοι μου
ἐστὲ ἐὰν ποιῆ-
τε ὅσα ἐγὼ ἐντέ-
λλομαι ὑμῖν· οὐ-
κέτι ὑμᾶς λέγω
δούλους· ὅτι ὁ
δοῦλος οὐκ οἶ-
δε τί ποιεῖ αὐτοῦ
ὁ κ(ύριο)ς· ὑμᾶς δὲ εἴ-
ρηκα φίλους· ὅ-
τι πάντα ἃ ἤκου-
σα παρὰ τοῦ πα-
τρός μου· ἐγνώ-
ρισα ὑμῖν· οὐχ ὑ-
μεῖς με ἐξελέ-
ξασθε· ἀλλ' ἐγὼ
ἐξελεξάμην
ὑμᾶς· καὶ ἔθηκα
ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς
ὑπάγητε καὶ καρ-
πὸν φέρητε·
καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν
μένῃ· ἵνα ὅ τι ἐ-
ὰν αἰτήσητε τὸν
πατέρα ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου δῷ ὑμῖν·
Ταῦτα ἐντέλλο-
μαι ὑμῖν ἵνα ἀ-
γαπᾶτε ἀλλήλους·
εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς
μισεῖ· γινώσκετε
ὅτι ἐμὲ πρῶτον
ὑμῶν μεμίσηκε·
εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
ἦτε· ὁ κόσμος ἂν
τὸ ἴδιον ἐφίλει·
ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσ-
μου οὐκ ἐστὲ ἀλ-
λ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου·

διὰ τοῦτο μισεῖ ὑ-
μᾶς ὁ κόσμος·
Γ ρλθ μνημονεύετε
τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν· οὐ-
κ ἔστιν δοῦλος μεί-
ζων τοῦ κυρίου αὐ-
Γ ρμ τοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδί-
ωξαν καὶ ὑμᾶς
διώξουσιν· εἰ τὸ-
ν λόγον μου ἐτήρη-
σαν καὶ τὸν ὑμέ-
τερον τηρήσου-
Γ ρμα σιν· ἀλλὰ ταῦτα
πάντα ποιήσουσιν
διὰ τὸ ὄνομά μου·
Γ ρμβ ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν
πέμψαντά με·
Ι ρμγ Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐ-
λάλησα αὐτοῖς,
ἁμαρτίαν οὐκ εἴ-
χον· νῦν δὲ πρό-
φασιν οὐκ ἔχουσι
περὶ τῆς ἁμαρτί-

ρμδ ας αὐτῶν· ὁ ἐμὲ μισῶν
Καὶ τὸν πατέρα μου
ρμε μισεῖ· εἰ τὰ ἔργα
μὴ ἐποίησα ἐν αὐ-
τοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλ-
λος πεποίηκεν,
ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον·
Νῦν δὲ καὶ ἑωρά-
κασι καὶ μεμισή-
κασι καὶ ἐμὲ καὶ
τὸν πατέρα μου· ἀλ-
λ' ἵνα πληρωθῇ
ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
μένος ἐν τῷ νόμῳ
αὐτῶν· ὅτι ἐμί-
σησάν με δωρεάν·
Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ πα-
ράκλητος ὃν ἐ-
γὼ πέμψω ὑμῖν
παρὰ τοῦ πατρός·
τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας· ὃ παρὰ τοῦ
πατρὸς ἐκπορεύε-
ται, ἐκεῖνος μαρτυρή-
σει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς

δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ'
ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ
ἐστε. ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν ἵνα μὴ
σκανδαλισθῆτε.
ἀποσυναγώγους
ποιήσουσιν ὑμᾶς·
ρμϛ ἀλλ' ἔρχεται ὥρα
ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτεί-
νας ὑμᾶς δόξει λα-
τρείαν προσφέ-
ρειν τῷ θεῷ. καὶ ταῦ-
τα ποιήσουσιν·
ὅτι οὐκ ἔγνωσαν
τὸν πατέρα οὐδὲ
ἐμέ· ἀλλὰ ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν
ἵνα ὅταν ἔλθει
ἡ ὥρα μνημονεύ-
ητε αὐτῶν· ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν·
ρμζ ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐ-
ξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον
ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην·

νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς
τὸν πέμψαντά
με· καὶ οὐδεὶς
ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ
με· ποῦ ὑπάγεις· ἀλ-
λ' ὅτι ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν· ἡ λύ-
πη πεπλήρωκεν
ὑμῶν τὴν καρ-
δίαν· ἀλλ' ἐγὼ τὴν
ἀλήθειαν λέγω
ὑμῖν· συμφέρει
ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλ-
θω. ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀ-
πέλθω ὁ παρά-
κλητος οὐκ ἐλεύ-
σεται πρὸς ὑμᾶς·
ἐὰν δὲ πορευθῶ·
πέμψω αὐτὸν
πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλ-
θὼν ἐκεῖνος ἐλέγ-
ξει τὸν κόσμον·
περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιοσύνης·

καὶ περὶ κρίσεως·
περὶ ἁμαρτίας
μὲν· ὅτι οὐ πιστεύ-
ουσιν εἰς ἐμέ· περὶ
δικαιοσύνης δέ,
ὅτι πρὸς τὸν πατέρα
μου ὑπάγω καὶ οὐ-
κέτι θεωρεῖτέ με·
περὶ δὲ κρίσεως·
ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου
τούτου κέκριται·
Ἔτι πολλὰ ἔχω
λέγειν ὑμῖν· ἀλλ' οὐ
δύνασθε βαστάζειν
ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλ-
θῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα
Τῆς ἀληθείας· ὁδη-
γήσει ὑμᾶς εἰς πᾶ-
σαν τὴν ἀλήθειαν·
οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑ-
αυτοῦ· ἀλλ' ὅσα ἂν ἀ-
κούσῃ λαλήσει· καὶ
τὰ ἐρχόμενα ἀναγ-
γελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖ-

νος ἐμὲ δοξάσει· ὅ-
τι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λή-
ψεται καὶ ἀναγγελεῖ
ρμη γ ὑμῖν· πάντα ὅσα
ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά
ἐστι· διὰ τοῦτο εἶ-
ρμθ γ πον ὅτι ἐκ τοῦ
ἐμοῦ λαμβάνει
καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν·
Μικρὸν καὶ οὐ θεω-
ρεῖτέ με· καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὄψεσ-
θέ με· ὅτι ὑπάγω
πρὸς τὸν πατέρα·
Εἶπον οὖν ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς ἀλλήλους·
τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέ-
γει ἡμῖν· μικρὸν καὶ
οὐ θεωρεῖτέ με·
καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με· καὶ
ὅτι ὑπάγω πρὸς
τὸν πατέρα· ἔλεγον

οὖν· τοῦτο ἐστὶν ὃ
λέγει τὸ μικρόν·
οὐκ οἴδαμεν τί
λαλεῖ· ἔγνω οὖν
ὁ ἰσ̅ ὅτι ἤθελον αὐ
τὸν ἐρωτᾶν καὶ
Εἶπεν αὐτοῖς· περὶ
τούτου ζητεῖτε
μετ' ἀλλήλων· ὅτι
εἶπον μικρὸν καὶ
οὐ θεωρεῖτέ με
καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με; ἀ
Μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι κλαύσετε καὶ
θρηνήσετε ὑμεῖς·
ὁ δὲ κόσμος χαρή
σεται· ὑμεῖς δὲ λυ
πηθήσεσθε· ἀλλ' ἡ
λύπη ὑμῶν εἰς
χαρὰν γενήσεται.
Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ
λύπην ἔχει· ὅτι
ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς·

ὅταν δὲ γεννήσῃ
τὸ παιδίον, οὐ
κέτι μνημονεύει
τῆς θλίψεως διὰ
τὴν χαρὰν ὅτι ἐ
γεννήθη ἄνθρωπος εἰς
τὸν κόσμον· καὶ
ὑμεῖς οὖν λύπην
μὲν ἔχετε· πάλιν
δὲ ὄψομαι ὑμᾶς
καὶ χαρήσεται ὑ
μῶν ἡ καρδία·
καὶ τὴν χαρὰν ὑ
μῶν οὐδεὶς αἴρει
ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐ
ν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε
ρμ οὐδέν· ἀμὴν ἀ
Μὴν λέγω ὑμῖν· ὅ
τι ὅσα ἂν αἰτήσετε
τὸν πατέρα ἐν τῷ
ὀνόματί μου· δώ
σει ὑμῖν· ἕως ἄρ
τι οὐκ ἠτήσατε

οὐδὲν ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου· αἰτεῖ-
τε καὶ λήψεσθε·
ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν
ἦ πεπληρωμένη·
Γ ρμα Ταῦτα ἐν παροι-
μίαις λελάληκα
ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται
ὥρα ὅτε οὐκέτι
ἐν παροιμίαις
λαλήσω ὑμῖν· ἀλ-
λὰ παρρησίᾳ πε-
ρὶ τοῦ πρς ἀπαγγε-
λῶ ὑμῖν· ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ
ὀνόματί μου αἰ-
τήσεσθε· καὶ οὐ
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ
ἐρωτήσω τὸν
πρα περὶ ὑμῶν·
αὐτὸς γὰρ ὁ πὴρ
φιλεῖ ὑμᾶς· ὅτι
ὑμεῖς ἐμὲ πεφι-
λήκατε καὶ πεπι-

στεύκατε· ὅτι ἐγὼ
παρὰ τοῦ θῦ ἐξῆλ-
θον· ἐξῆλθον
παρὰ τοῦ πρς
καὶ ἐλήλυθα εἰς
τὸν κόσμον· πά-
λιν ἀφίημι τὸν
κόσμον· καὶ πο-
ρεύομαι πρὸς
τὸν πρα· λέγου-
σιν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· ἴδε
νῦν παρρησίᾳ
λαλεῖς καὶ πα-
ροιμίαν οὐδε-
μίαν λέγεις· νῦν
οἴδαμεν ὅτι οἶδας
πάντα καὶ οὐ
χρείαν ἔχεις ἵνα
τίς σε ἐρωτᾷ·
ἐν τούτῳ πιστεύ-
ομεν ὅτι ἀπὸ θῦ
ἐξῆλθες· ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς·

Δ ρμγ

ἄρτι πιστεύετε;
ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐλήλυθεν·
ἵνα σκορπισθῆ-
τε ἕκαστος εἰς τὰ
ἴδια. καὶ ἐμὲ μό-
νον ἀφῆτε. καὶ
οὐκ εἰμὶ μόνος.
ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐ-
μοῦ ἐστι. ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν ἵ-
να ἐν ἐμοὶ εἰρήνην
ρκγ ἔχητε. ἐν τῷ
κόσμῳ θλῖψιν ἕ-
ξετε. ἀλλὰ θαρσεῖτε
ἐγὼ νενίκηκα τὸν
κόσμον. ταῦτα
ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς καὶ
ἐπῆρε τοὺς ὀφθα-
λμοὺς αὐτοῦ εἰς
τὸν οὐρανὸν καὶ εἶ-
πε. πάτερ ἐλήλυ-
θεν ἡ ὥρα. δόξα-
σόν σου τὸν υἱὸν

ἵνα καὶ ὁ υἱός σου
δοξάσῃ σε. καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐ-
ξουσίαν πάσης
σαρκός. ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκας αὐτῷ
δώσει αὐτοῖς ζω-
ὴν αἰώνιον. αὕτη
δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος
ζωή. ἵνα γινώσ-
κωσί σε τὸν μόνον
ἀληθινὸν θεόν.
καὶ ὃν ἀπέστειλας
ἰησοῦν χριστόν. ἐγώ σε ἐδό-
ξασα ἐπὶ τῆς γῆς.
τὸ ἔργον ἐτελεί-
ωσα ὃ δέδωκάς μοι.
ἵνα ποιήσω. καὶ
νῦν δόξασόν με
σύ πάτερ παρὰ σε-
αυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ
εἶχον πρὸ τοῦ
τὸν κόσμον εἶναι
παρὰ σοί. ἐφα-

Ηνέρωσά σου τὸ ὄνομα
τοῖς ἀμθρώποις
οὓς δέδωκάς μοι
ἐκ τοῦ κόσμου σοὶ
ἦσαμ· καὶ ἐμοὶ αὐ-
τοὺς δέδωκας·
καὶ τὸμ λόγομ σου
τετηρήκασι. νῦν
Ἔγνωσαμ ὅτι πάν-
τα ὅσα δέδωκάς
μοι παρὰ σοῦ ἐστι·
ὅτι τὰ ῥήματα
ἃ δέδωκάς μοι
δέδωκα αὐτοῖς·
καὶ αὐτοὶ ἔλαβομ
καὶ ἔγνωσαμ ἀλη-
θῶς ὅτι παρὰ σοῦ
ἐξῆλθομ· καὶ ἐ-
πίστευσαμ ὅτι
σύ με ἀπέστειλας
ἐγὼ περὶ αὐτῶμ
ἐρωτῶ· οὐ περὶ
τοῦ κόσμου ἐρωτῶ,
ἀλλὰ περὶ ὧμ δέ-

δωκάς μοι ὅτι σοί
εἰσι· καὶ τὰ ἐμὰ
πάντα σά ἐστι
καὶ τὰ σὰ ἐμά·
καὶ δεδόξασμαι
ἐμ αὐτοῖς· καὶ οὐ-
κέτι εἰμὶ ἐμ τῷ
κόσμῳ· καὶ οὗτοι
ἐμ τῷ κόσμῳ εἰσί·
καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
ἔρχομαι. πάτερ
Ἅγιε τήρησομ αὐ-
τοὺς ἐμ τῷ ὀνόμα-
τί σου ᾧ δέδω-
κάς μοι ἵνα ὦσιμ
ἓμ καθὼς ἡμεῖς.
ὅτε ἤμημ μετ᾽ αὐ-
τῶμ ἐμ τῷ κόσμῳ,
ἐγὼ ἐτήρουμ αὐτοὺς
ἐμ τῷ ὀνόματί σου·
οὓς δέδωκάς μοι
ἐφύλαξα· καὶ
οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν
ἀπώλετο· εἰ μὴ

ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλεί(ας)
ἵνα ἡ γραφὴ πλη
ρωθῆ· νῦν δὲ πρὸ(ς)
σὲ ἔρχομαι καὶ ταῦ(τα)
τα λαλῶ ἐν τῷ κόσ(μῳ)
ἵνα ἔχωσι τὴν χα
ρὰν τὴν ἐμὴν πε
πληρωμένην ἐ
ν αὐτοῖς. ἐγὼ δέ
Δωκα αὐτοῖς τὸν
λόγον σου· καὶ ὁ κόσ(μος)
ἐμίσησεν αὐτούς·
ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ
κόσμου καθὼς ἐ
γὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
κόσμου. οὐκ ἐρωτῶ
Ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ
τοῦ κόσμου· ἀλλ' ἵνα
τηρήσῃς αὐτοὺς
ἐκ τοῦ πονηροῦ.
ἐκ τοῦ κόσμου οὐ
κ εἰσὶ καθὼς ἐγὼ
ἐκ τοῦ κόσμου οὐ
κ εἰμί. ἁγίασον αὐ(τοὺς)

ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθει
ά ἐστι. καθὼς ἐμὲ ἀπέ
στειλας εἰς τὸν κόσμον,
κἀγὼ ἀπέστειλα αὐ
τοὺς εἰς τὸν κόσμον·
καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐ
γὼ ἁγιάζω ἐμαυ
τόν· ἵνα καὶ αὐτοὶ
ὦσιν ἡγιασμένοι
ἐν ἀληθείᾳ. οὐ περὶ
τούτων δὲ ἐρωτῶ
μόνον, ἀλλὰ καὶ
περὶ τῶν πιστευσόν
των διὰ
τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν
ὦσι· καθὼς σύ, πά(τερ)
ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν
σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν·
ἵνα ὁ κόσμος πι
στεύσῃ ὅτι σύ με
ἀπέστειλας. κἀγὼ

τὴν δόξαν ἣν δέ-
δωκάς μοι, δέδω-
κα αὐτοῖς· ἵνα ὦ-
σιν ἓν καθὼς ἡμεῖς
ἕν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐ-
τοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί·
ἵνα ὦσι τετελει-
ωμένοι εἰς ἕν· καὶ
ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος
ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
καὶ ἠγάπησας αὐ-
τοὺς καθὼς ἐμὲ
ἠγάπησας· πάτερ
οὓς δέδωκάς μοι θέ-
λω ἵνα ὅπου εἰμὶ
ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦ-
σι μετ' ἐμοῦ· ἵνα
θεωρῶσι τὴν δό-
ξαν τὴν ἐμὴν ἣν
δέδωκάς μοι ὅτι
ἠγάπησάς με πρὸ
καταβολῆς κόσ-
Γ ρμδ μου· πάτερ δίκαιε
καὶ ὁ κόσμος σε οὐ

κ ἔγνω· ἐγὼ δέ σε ἔ-
γνων· καὶ οὗτοι ἔγνω-
σαν ὅτι σύ με ἀπέ-
ρμε ι στειλας· καὶ ἐγνώ-
ρισα αὐτοῖς τὸ ὄνο-
μά σου καὶ γνωρί-
σω· ἵνα ἡ ἀγάπη
ἣν ἠγάπησάς με
ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ
ρμϛ α ἐν αὐτοῖς: ταῦτα
εἰπὼν ὁ ἰς ἐξῆλ-
θεν σὺν τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ πέ-
ραν τοῦ χειμάρ-
ρου τῶν κέδρων
ὅπου ἦν κῆπος
εἰς ὃν εἰσῆλθεν
αὐτὸς καὶ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ: ἤδει
ρμζ ι δὲ καὶ ἰούδας ὁ παρα-
διδοὺς αὐτὸν
τὸν τόπον· ὅτι
πολλάκις συνή-
χθη ὁ ἰς ἐκεῖ μετὰ

μα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ:
α Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν
τὴν σπεῖραν καὶ
ἐκ τῶν ἀρχιερέ-
ων καὶ φαρισαί-
ων ὑπηρέτας,
ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ
φανῶν καὶ λαμ-
πάδων καὶ ὅπλ(ων)·
ρμθ ἰ(ησοῦ)ς οὖν εἰδὼς ὁ πάν-
ε τα τὰ ἐρχόμε-
να ἐπ' αὐτόν, ἐξ-
ελθὼν εἶπεν αὐ-
τοῖς· τίνα ζητεῖ-
τε; ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ· ἰ(ησοῦ)ν τὸν να-
ζωραῖον. λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἐγώ εἰ-
μι· εἱστήκει δὲ
καὶ ἰούδας ὁ πα-
ραδιδοὺς αὐτὸν
μετ' αὐτῶν· ὡς
οὖν εἶπεν αὐτοῖς
ὅτι ἐγώ εἰμι·

ἀπῆλθον εἰς τὰ
ὀπίσω· καὶ ἔπε-
σον χαμαί· πάλιν
οὖν αὐτοὺς ἐπηρώ-
τησε· τίνα ζητεῖτε;
οἱ δὲ εἶπον· ἰ(ησοῦ)ν τὸν
ναζωραῖον. ἀ-
πεκρίθη ὁ ἰ(ησοῦ)ς· εἶπον
ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι·
εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖ-
τε, ἄφετε τούτους
ὑπάγειν· ἵνα πληρω-
θῇ ὁ λόγος ὃν
εἶπεν· ὅτι οὓς δέ-
δωκάς μοι, οὐκ ἀπ-
ώλεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα. Σίμων ρξ α
οὖν πέτρος ἔχων
μάχαιραν, εἵλ-
κυσεν αὐτὴν· καὶ
ἔπαισε τὸν τοῦ
ἀρχιερέως δοῦ-
λον· καὶ ἀπέκο-
ψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον

τὸ δεξιόν· ἦν
δὲ ὄνομα τῷ δού-
λῳ μάλχος. εἶ-
πεν οὖν ὁ ἰς τῷ
πέτρῳ· βάλε τὴν
μάχαιράν σου εἰς
τὴν θήκην· τὸ
α ρξα ποτήριον ὃ δέδω-
κέ μοι ὁ πὴρ οὐ μὴ
α ρξβ πίω αὐτό; ἡ οὖν
σπεῖρα καὶ ὁ χιλί-
αρχος καὶ οἱ ὑπη-
ρέται τῶν ἰουδαί-
ι ρξγ ων· συνέλαβον
τὸν ἰν καὶ ἔδησαν
αὐτόν· καὶ ἀπή-
γαγον αὐτὸν πρὸς
ἄνναν πρῶτον·
ἦν γὰρ πενθερὸς
τοῦ καϊάφα· ὃς
ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου·
ἦν δὲ καϊάφας
ὁ συμβουλεύσας

τοῖς ἰουδαίοις
ὅτι συμφέρει ἕ-
να ἄνθρωπον ἀπολέσθαι
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ·
ρξδ α Ἠκολούθει δὲ τῷ
ἰυ σίμων πέτρος
καὶ ὁ ἄλλος μα-
ρξε θητής· ὁ δὲ μα-
ι θητὴς ἐκεῖνος ἦν
γνωστὸς τῷ ἀρ-
χιερεῖ· καὶ συν-
εισῆλθε τῷ ἰυ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρ-
ρξς χιερέως· ὁ δὲ
α πέτρος εἱστήκει
πρὸς τῇ θύρᾳ
ρξζ ἔξω· ἐξῆλθεν
οὖν ὁ μαθητὴς ὁ
ἄλλος ὃς ἦν γνω-
στὸς τῷ ἀρχιερεῖ·
ρξη καὶ εἶπε τῇ θυ-
α ρωρῷ καὶ εἰσή-
γαγε τὸν πέτρον·
λέγει οὖν ἡ παιδίσκη

ἡ θυρωρὸς τῷ πέ
τρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ
τῶν μαθητῶν εἶ
τοῦ ἀνθρώπου
τούτου; λέγει ἐ
ξθ κεῖνος· οὐκ εἰμί·
Εἱστήκεισαν δὲ οἱ
δοῦλοι καὶ οἱ ὑπη
ρέται ἀνθρακιὰν
πεποιηκότες·
ὅτι ψῦχος ἦν καὶ
ἐθερμαίνοντο·
ἦν δὲ μετ' αὐτῶν
ὁ πέτρος ἑστὼς
καὶ θερμαινόμενος·
Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠ
ρώτησε τὸν Ἰν
περὶ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ καὶ περὶ
τῆς διδαχῆς αὐτοῦ·
ρο α Ἀπεκρίθη αὐτῷ
ὁ Ἰς· ἐγὼ παρρη
σίᾳ ἐλάλησα τῷ
κόσμῳ· ἐγὼ πάν

ποτε ἐδίδαξα
ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν
τῷ ἱερῷ ὅπου πάν
ποτε οἱ ἰουδαῖοι συ
νέρχονται· καὶ ἐν
κρυπτῷ ἐλάλησα
οὐδέν· τί με ἐπε ροβ Ι
ρωτᾷς· ἐπερώτη
σον τοὺς ἀκηκοότας
τί ἐλάλησα αὐτοῖς·
ἴδε οὗτοι οἴδασιν
ἃ εἶπον· ταῦτα δὲ ροβ α
Αὐτοῦ εἰπόντος· εἷς
τῶν ὑπηρετῶν
παρεστηκὼς ἔδω
κε ῥάπισμα τῷ Ἰυ
εἰπών· οὕτως ἀπο
κρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ;
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ρογ Ι
ὁ Ἰς· εἰ κακῶς ἐλά
λησα μαρτύρησον
περὶ τοῦ κακοῦ·
εἰ δὲ καλῶς τί με
δέρεις· ἀπέστειλε ροδ α

αὐτὸν ὁ ἄννας
δεδεμένον πρὸς
καϊάφαν τὸν ἀρ
α ροε χιερέα. ἦν δὲ σί
μων πέτρος ἑστὼς
καὶ θερμαινόμε
νος. εἶπον οὖν αὐ
τῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ;
ἠρνήσατο ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν· οὐκ εἰ
μί. λέγει εἷς ἐκ τῶν
δούλων τοῦ ἀρχι
ερέως· συγγενὴς
ὢν οὗ ἀπέκοψε
πέτρος τὸ ὠτίον·
οὐκ ἐγώ σε εἶδον
ἐν τῷ κήπῳ με
τ' αὐτοῦ; πάλιν
οὖν ἠρνήσατο ὁ πέ
τρος. καὶ εὐθέως
ἀλέκτωρ ἐφώνη
α ροϛ σεν. ἄγουσιν οὖν
τὸν ἰν̄ ἀπὸ τοῦ καϊ

άφα εἰς τὸ πραι
τώριον. ἦν δὲ πρωΐα·
ροζ καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλ
θον εἰς τὸ πραιτώ
ριον ἵνα μὴ μιαν
θῶσιν· ἀλλ' ἵνα
φάγωσι τὸ πάσχα.
ἐξῆλθεν οὖν ὁ πι
λάτος ἔξω πρὸς
αὐτοὺς καὶ εἶπε·
τίνα κατηγορίαν
φέρετε κατὰ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου.
ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ·
εἰ μὴ ἦν οὗτος κα
κοποιός, οὐκ ἄν
σοι παρεδώκα
μεν αὐτόν. εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ πιλᾶ
τος· λάβετε αὐτὸν ὑ
μεῖς καὶ κατὰ τὸν
νόμον ὑμῶν κρί
νατε αὐτόν. εἶπον

δὲ αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι·
ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν
ἀποκτεῖναι οὐ
δένα· ἵνα ὁ λόγος
τοῦ ἰυ πληρωθῇ,
ὃν εἶπε σημαί
νων ποίῳ θανάτῳ
ἔμελλεν ἀποθνήσ
ροθ Κειν· εἰσῆλθεν οὖν
Εἰς τὸ πραιτώριον
ὁ πιλᾶτος καὶ ἐ
φώνησε τὸν ἰν καὶ
εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰ
ροθ ουδαίων; ἀπε
κρίθη αὐτῷ ὁ ἰσ· ἀ
φ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο
λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι
εἶπον περὶ ἐμοῦ·
Ἀπεκρίθη ὁ πιλᾶ
τος· μήτι ἐγὼ ἰουδαῖ
ός εἰμι· τὸ ἔθνος
τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχι
ερεῖς παρέδω

καν σε ἐμοί· τί ἐ
ποίησας; ἀπο
Κρίθη ἰσ· ἡ βασιλεί
α ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ κόσμου τούτου·
εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἦν ἡ βασι
λεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέ
ται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνί
ζοντο, ἵνα μὴ
παραδοθῶ τοῖς
ἰουδαίοις· νῦν δὲ
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ
οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.
Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ ρπ α
πιλᾶτος· οὐκοῦν
βασιλεὺς εἶ σύ;
ἀπεκρίθη ὁ ἰσ· σὺ
λέγεις ὅτι βασι
λεύς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ ρπα ι
εἰς τοῦτο γεγέννημαι
Καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυ
θα εἰς τὸν κόσμον
ἵνα μαρτυρήσω

τῇ ἀλη[θεί]ᾳ· πᾶς
ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθεί-
ας ἀκούει μου τῆς φω-
νῆς· λέγει αὐτῷ ὁ πι-
λᾶτος· τί ἐστιν
ρπβ ἀλήθεια· καὶ τοῦτο
εἰπὼν πάλιν ἐ-
ξῆλθε πρὸς τοὺς
ἰουδαίους καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδε-
μίαν αἰτίαν εὑρίσκω
ρπγ ἐν αὐτῷ· ἔστιν
δὲ συνήθεια ὑμῖν
ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπο-
λύσω ἐν τῷ πά-
σχα· βούλεσθε οὖν
ὑμῖν ἀπολύσω τὸν
βασιλέα τῶν ἰουδ(αίων)·
ρπδ ἐκραύγασαν οὖν πά-
λιν πάντες λέγοντες·
μὴ τοῦτον ἀλλὰ
τὸν βαραββᾶν·
ἦν δὲ ὁ βαραββᾶς
ρπε λῃστής· τότε οὖν ἔ-

λαβεν ὁ πιλᾶτος
τὸν ἰν̄ καὶ ἐμαστί-
γωσε· καὶ οἱ στρα-
τιῶται πλέξαν-
τες στέφανον ἐξ ἀ-
κανθῶν ἐπέθη-
καν αὐτοῦ τῇ
κεφαλῇ· καὶ ἱ-
μάτιον πορφυ-
ροῦν περιέβαλον
αὐτόν· καὶ ἤρχον-
το πρὸς αὐτόν·
καὶ ἔλεγον· χαῖρε
ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· καὶ ἐ-
δίδουν αὐτῷ ῥα-
ρπϛ πίσματα· ἐξῆλ-
θεν πάλιν ἔξω
ὁ πιλᾶτος· καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἴδε
ἄγω ὑμῖν αὐτὸν
ἔξω· ἵνα γνῶτε
ὅτι ἐν αὐτῷ οὐ-
δεμίαν αἰτίαν

εὑρίσκω. ἐξῆλ
θεν οὖν ἔξω ὁ ἰ(ησοῦ)ς φο
ρῶν τὸν ἀκάνθινον
στέφανον· καὶ
τὸ πορφυροῦν ἱ
μάτιον. καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἴδε ὁ ἄνθρω(πος).
ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ ὑπηρέται, ἐ
κραύγασαν λέγοντες·
σταύρωσον σταύρωσον
αὐτόν. λέγει αὐτοῖς
ὁ πιλάτος· λάβε
τε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ
σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ
οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ
ξα αἰτίαν. ἀπε
κρίθησαν αὐτῷ οἱ
ἰουδαῖοι· ἡμεῖς
νόμον ἔχομεν καὶ
κατὰ τὸν νόμον
ἡμῶν ὀφείλει ἀ
ποθανεῖν· ὅτι ἑ

αὐτὸν θ(εο)ῦ υἱὸν ἐποίησεν.
Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πι ρϛβ
λάτος τὸν λόγον
τοῦτον μᾶλλον ἐ
φοβήθη· καὶ εἰσῆλ(θεν)
εἰς τὸ πραιτώ(ριον)
πάλιν καὶ λέ(γει)
τῷ ἰ(ησο)ῦ· πόθεν εἶ σύ;
ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς ἀπόκρισιν οὐκ
ἔδωκεν αὐτῷ. λέ(γει)
οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος· ἐμοὶ ρϛγ
οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας
ὅτι ἐξουσίαν ἔχω
σταυρῶσαί σε, καὶ
ἐξουσίαν ἔχω ἀπο
λῦσαί σε; ἀπεκρί(θη)
ἰ(ησοῦ)ς· οὐκ εἶχες ἐξου
σίαν οὐδεμίαν κατ'
ἐμοῦ εἰ μὴ ἦν σοι
δεδομένον ἄνωθεν·
διὰ τοῦτο ὁ παρα
διδούς μέ σοι μεί
ζονα ἁμαρτίαν
ἔχει. ἐκ τούτου ὁ π(ιλάτος) ἐζή(τει)

ὁ πιλάτος ἀπολύ-
σαι αὐτόν· οἱ δὲ οἱ ἰ-
ουδαῖοι ἐκραύγα-
σαν λέγοντες· ἐ-
ὰν τοῦτον ἀπολύ-
σῃς· οὐκ εἶ φίλος
τοῦ καίσαρος· πᾶς
ὁ βασιλέα ἑαυτὸν
ποιῶν· ἀντιλέγει
τῷ καίσαρι· ὁ οὖν
Πιλάτος ἀκούσας
τοῦτον τὸν λόγον·
ἤγαγεν ἔξω τὸν ἰν
καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
τοῦ βήματος εἰς
τόπον λεγόμενον
λιθόστρωτον· ἑ-
βραϊστὶ δὲ γαββα-
θά· ἦν δὲ παρασ-
κευὴ τοῦ πάσχα·
α ρϟδ Ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη·
καὶ λέγει τοῖς ἰου-
δαίοις· ἴδε ὁ βα-
σιλεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ

ἐκραύγασαν· ἆρον
ἆρον σταύρωσον αὐ-
ρϟε ι τόν· λέγει αὐτοῖς
ὁ πιλάτος· τὸν βα-
σιλέα ὑμῶν σταυρώ-
σω· ἀπεκρίθη-
σαν οἱ ἀρχιερεῖς·
οὐκ ἔχομεν βασι-
λέα εἰ μὴ καίσαρα·
ρϟϛ α τότε οὖν παρέ-
δωκεν αὐτὸν αὐ-
τοῖς ἵνα σταυρωθῇ·
Παραλαβόντες δὲ
τὸν ἰν ἀπήγαγον
εἰς τὸ πραιτώ-
ρϟζ α ριον· καὶ βαστάζων
τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ
ἐξῆλθεν εἰς τὸν
λεγόμενον κρα-
νίου τόπον· ὃ
λέγεται ἑβραϊστὶ
γολγοθᾶ· ὅπου
αὐτὸν ἐσταύρωσαν·
Καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους
ρϟη α

δύο ἐντεῦθεν καὶ
ἐντεῦθεν· μέσον
δὲ τὸν ἰν· ἔγραψεν
δὲ καὶ τίτλον ὁ
πιλᾶτος καὶ ἐπέ
θηκεν ἐπὶ τοῦ στρ
ἦν δὲ γεγραμμέ
νον· ἰς ὁ ναζωραῖ
ος ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· τοῦτον
οὖν τὸν τίτλον πο
λλοὶ ἀνέγνωσαν
τῶν ἰουδαίων· ὅ
τι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος
τῆς πόλεως ὅπου
ἐσταυρώθη ἰς· καὶ
ἦν γεγραμμένον
ἑβραϊστί· ἑλληνιστί·
ῥωμαϊστί· ἔλε
γον οὖν τῷ πιλά
τῳ οἱ ἀρχιερεῖς
τῶν ἰουδαίων·
μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων·

ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶ
πεν βασιλεύς εἰμι
τῶν ἰουδαίων· ἀ
πεκρίθη ὁ πιλᾶτος·
ὃ γέγραφα γέγραφα·
οἱ οὖν στρατιῶται
ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν
ἰν ἔλαβον τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ καὶ ἐ
ποίησαν τέσσαρα
μέρη· ἑκάστῳ στρα
τιώτῃ μέρος· καὶ
τὸν χιτῶνα· ἦν
δὲ ὁ χιτὼν ἄραφος
ἐκ τῶν ἄνωθεν
ὑφαντὸς δι' ὅλου·
εἶπον οὖν πρὸς
ἀλλήλους· μὴ σχί
σωμεν αὐτόν· ἀλλὰ
λάχωμεν περὶ
αὐτοῦ τίνος ἔσται·
ἵνα ἡ γραφὴ πλη
ρωθῇ ἡ λέγουσα·
διεμερίσαντο

τὰ ἱμάτιά μου ἑ-
αυτοῖς· καὶ ἐπὶ
τὸν ἱματισμόν
μου ἔβαλον κλῆ-
ρον· οἱ μὲν οὖν
στρατιῶται ταῦ-
τα ἐποίησαν·
ι σβ Ἱστήκεισαν δὲ πα-
ρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰ(ησο)ῦ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ
ἡ ἀδελφὴ τῆς
μητρὸς αὐτοῦ· μαρία
ἡ τοῦ κλωπᾶ·
καὶ μαρία ἡ μαγ-
δαληνή· ἰ(ησοῦ)ς οὖν ἰ-
δὼν τὴν μητέρα καὶ
τὸν μαθητὴν παρ-
εστῶτα ὃν ἠγά-
πα· λέγει τῇ μητρὶ
αὐτοῦ· γύναι ἰδὲ
ὁ υἱός σου· εἶτα
λέγει τῷ μαθητῇ·
ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου·
καὶ ἀπ' ἐκείνης

τῆς ὥρας ἔλα-
βεν ὁ μαθητὴς
αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.
σγ α Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ
ἰ(ησοῦ)ς ὅτι ἤδη πάν-
τα τετέλεσται·
ἵνα τελειωθῇ ἡ
γραφή· λέγει· δι-
ψῶ· σκεῦος οὖν
ἔκειτο ὄξους με-
στόν· οἱ δὲ πλήσαν-
τες σπόγγον ὄξους· καὶ
ὑσσώπῳ περι-
θέντες, προσή-
νεγκαν αὐτοῦ τῷ
στόματι· ὅτε δὲ
ἔλαβε τὸ ὄξος
ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπε· τετέ-
σδ α λεσται· καὶ κλίνας
τὴν κεφαλὴν, παρ-
έδωκε τὸ πνεῦμα.
σε ι Οἱ οὖν ἰουδαῖοι
ἵνα μὴ μείνῃ ἐ-
πὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώ-

ματα ἐν τῷ σαβ-
βάτῳ· ἐπεὶ παρα-
σκευὴ ἦν· ἦν γὰρ
μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐ-
κείνου τοῦ σαββάτου.
Ἠρώτησαν τὸν Πι-
λάτον· ἵνα κατεα-
γῶσιν αὐτῶν τὰ
σκέλη καὶ ἀρθῶ-
σιν· ἦλθον οὖν οἱ
στρατιῶται· καὶ τοῦ
μὲν πρώτου κα-
τέαξαν τὰ σκέλη·
καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
συσταυρωθέντος αὐ-
τῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰν
ἐλθόντες ὡς εἶδον
αὐτὸν ἤδη τεθνη-
κότα· οὐ κατέα-
ξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη·
ἀλλ' εἷς τῶν στρα-
τιωτῶν λόγχῃ αὐ-
τοῦ τὴν πλευρὰν ἔ-
νυξε· καὶ εὐθέως

ἐξῆλθεν αἷμα
καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑ-
ωρακὼς μεμαρ-
τύρηκε· καὶ ἀλη-
θινή ἐστιν ἡ μαρτυ-
ρία αὐτοῦ· κἀκεῖνος
οἶδεν ὅτι ἀληθῆ
λέγει· ἵνα καὶ ὑμεῖς
πιστεύσητε. ἐγέ-
νετο γὰρ ταῦτα ἵ-
να ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ· ὀστοῦν οὐ
συντριβήσεται
ἀπ' αὐτοῦ· καὶ πάλιν
ἑτέρα γραφὴ λέγει·
ὄψονται εἰς ὃν ἐ-
ξεκέντησαν· τέλος ϲϛ α
Μετὰ ταῦτα ἠρώτη-
σεν τὸν Πιλάτον
Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀρι-
μαθαίας ὢν μα-
θητὴς τοῦ Ἰυ· κε-
κρυμμένος δὲ
διὰ τὸν φόβον τῶν

ἰουδαίων· ἵνα
ἄρη τὸ σῶμα τοῦ
ἰυ· καὶ ἐπέτρεψεν
ὁ πιλᾶτος· ἦλθεν
οὖν καὶ ἦρεν τὸ
σῶμα τοῦ ἰυ· ἦλ-
ι̅ σξ̅ Θεν δὲ καὶ νικόδη-
μος ὁ ἐλθὼν πρὸς
τὸν ἰν νυκτὸς τὸ πρῶ-
τον· φέρων μεῖ-
γμα σμύρνης καὶ
ἀλόης· ὡσεὶ λίτρας
α̅ σῆ ἑκατόν· ἔλαβον
οὖν τὸ σῶμα τοῦ ἰυ
καὶ ἔδησαν αὐτὸ
ἐν ὀθονίοις μετὰ
τῶν ἀρωμάτων·
καθὼς ἐστὶ τοῖς ἰ-
ουδαίοις ἔθος
ἐνταφιάζειν·
Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος·
καὶ ἐν τῷ κήπῳ
μνημεῖον καινόν·

ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς
ἐτέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ
τὴν παρασκευὴν
τῶν ἰουδαίων·
ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνη-
μεῖον· ὅπου ἔ-
θηκαν τὸν ἰν· τῇ σο̅
α̅ Δὲ μιᾷ τῶν σαββά-
των μαρία ἡ μαγ-
δαληνὴ ἔρχεται
πρωῒ σκοτίας
ἔτι οὔσης εἰς τὸ
σι̅ μνημεῖον· τρέ-
ι Χει οὖν καὶ ἔρχεται
πρὸς σίμωνα
πέτρον καὶ πρὸς
τὸν ἄλλον μαθη-
τὴν ὃν ἐφίλει ὁ ἰς
καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἦραν τὸν κν ἐκ τοῦ
μνημείου καὶ οὐ-
κ οἴδαμεν ποῦ ἔ-
θηκαν αὐτόν· ἐ-
ζ Ξῆλθεν οὖν ὁ πέτρος

καὶ ὁ ἄλλος μαθη
τής· καὶ ἤρχον
το εἰς τὸ μνημεῖ
ον· ἔτρεχον δὲ οἱ
δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλ
λος μαθητὴς
προέδραμε τά
χιον τοῦ πέτρου
καὶ ἦλθε πρῶτος
εἰς τὸ μνημεῖον·
καὶ παρακύψας
βλέπει κείμενα
τὰ ὀθόνια· οὐ μέν
τοι εἰσῆλθεν· ἔρ
χεται οὖν σίμων
πέτρος ἀκολου
θῶν αὐτῷ καὶ εἰ
σῆλθεν εἰς τὸ μνη
μεῖον· καὶ θεω
ρεῖ τὰ ὀθόνια κεί
μενα καὶ τὸ σου
δάριον ὃ ἦν ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς αὐ
τοῦ· οὐ μετὰ τῶν
ὀθονίων κείμενον·
ἀλλὰ χωρὶς ἐντε
τυλιγμένον εἰς ἕ
να τόπον· τότε
οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλ
λος μαθητὴς ὁ
ἐλθὼν πρῶτος
εἰς τὸ μνημεῖον·
καὶ εἶδε καὶ ἐπίσ
τευσεν· οὐδέπω
γὰρ ᾔδεισαν τὴν
γραφὴν ὅτι δεῖ αὐ
τὸν ἐκ νεκρῶν ἀ
ναστῆναι· ἀπῆλ
θον οὖν πάλιν πρὸς
ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί·
Μαρία δὲ εἱστήκει ϲ α α̅
πρὸς τὸ μνημεῖ
ον κλαίουσα ἔξω·
ὡς οὖν ἔκλαιε πα
ρέκυψεν εἰς τὸ μνη
μεῖον· καὶ θεωρεῖ
δύο ἀγγέλους ἐν λευ
κοῖς καθεζομένους·

ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ
καὶ ἕνα πρὸς τοῖς
τ ςιβ ποσίν· ὅπου ἔκειτο
τὸ σῶμα τοῦ ἰυ̅·
Λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι·
γύναι τί κλαίεις· λέγει
αὐτοῖς ὅτι ἦραν τὸν
κν̅ μου· καὶ οὐκ οἶδα
ποῦ ἔθηκαν αὐτόν·
Καὶ ταῦτα εἰποῦσα
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπί-
σω· καὶ θεωρεῖ τὸν
ἰν̅ ἑστῶτα καὶ οὐκ ἤ-
δει ὅτι ἰς̅ ἐστι· λέγει
αὐτῇ ὁ ἰς̅· γύναι τί
κλαίεις τίνα ζητεῖς·
ἐκείνη δοκοῦσα
ὅτι ὁ κηπουρός
ἐστι· λέγει αὐτῷ· κε̅
εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν·
εἰπέ μοι ποῦ ἔθη-
κας αὐτόν· κἀγὼ αὐ-
τὸν ἀρῶ· λέγει αὐτῇ
ὁ ἰς̅· μαρία· στραφεῖ-

σα ἐκείνη λέγει αὐτῷ·
ἑβραϊστί· ῥαββουνί· ὃ λέγε-
ται διδάσκαλε· λέγει
αὐτῇ ὁ ἰς̅· μή μου ἅ-
πτου· οὔπω γὰρ ἀ-
ναβέβηκα πρὸς
τὸν πατέρα μου· πο-
ρεύου δὲ πρὸς τοὺς
ἀδελφούς μου καὶ
εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαί-
νω πρὸς τὸν
πατέρα μου καὶ πατέ-
ρα ὑμῶν· καὶ θεόν μου καὶ
θεὸν ὑμῶν· ἔρχεται
μαρία ἡ μαγδαληνὴ
ἀπαγγέλλουσα τοῖς
μαθηταῖς ὅτι ἑώ-
ρακε τὸν κν̅· καὶ ταῦτα
ςιγ εἶπεν αὐτῇ: οὔσης
θ Οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν
σαββάτων· καὶ
τῶν θυρῶν κεκλεισ-
μένων ὅπου ἦ-

σαν οἱ μαθηταὶ συ
νηγμένοι διὰ τὸν
φόβον τῶν Ἰου
δαίων· ἦλθεν ὁ Ἰς
καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον
καὶ λέγει αὐτοῖς·
εἰρήνη ὑμῖν· καὶ
τοῦτο εἰπὼν ἔδει
ξεν αὐτοῖς τὰς χεῖ
ρας καὶ τὴν πλευ
ςιδ ρὰν αὐτοῦ· ἐχάρη
σαν οὖν οἱ μαθηταὶ
ἰδόντες τὸν κν·
εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ Ἰς πάλιν· εἰρή
νη ὑμῖν· καθὼς ἀπέ
σταλκέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ
πέμπω ὑμᾶς·
Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐ
νεφύσησε καὶ λέ
ςιε αὐτοῖς· λάβετε πνα ἅ
γιον· ἄν τινων ἀ
φῆτε τὰς ἁμαρτίας·
ἀφίενται αὐτοῖς·
ἄν τινων κρατῆτε
κεκράτηνται. Θωμᾶς ςις
δὲ εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα ὁ λεγόμενος
Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ'
αὐτῶν ὅτε ἦλθεν
ὁ Ἰς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ
οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἑ
ωράκαμεν τὸν κν·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ τὸν
τύπον τῶν ἥλων·
καὶ βάλω τὴν χεῖ
ρά μου εἰς τὴν πλευ
ρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πι
στεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ςιζ
ὀκτὼ πάλιν ἦσαν
ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ Θωμᾶς μετ' αὐ
τῶν· ἔρχεται ὁ Ἰς τῶν
θυρῶν κεκλεισμένων
καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον
καὶ λέγει αὐτοῖς·

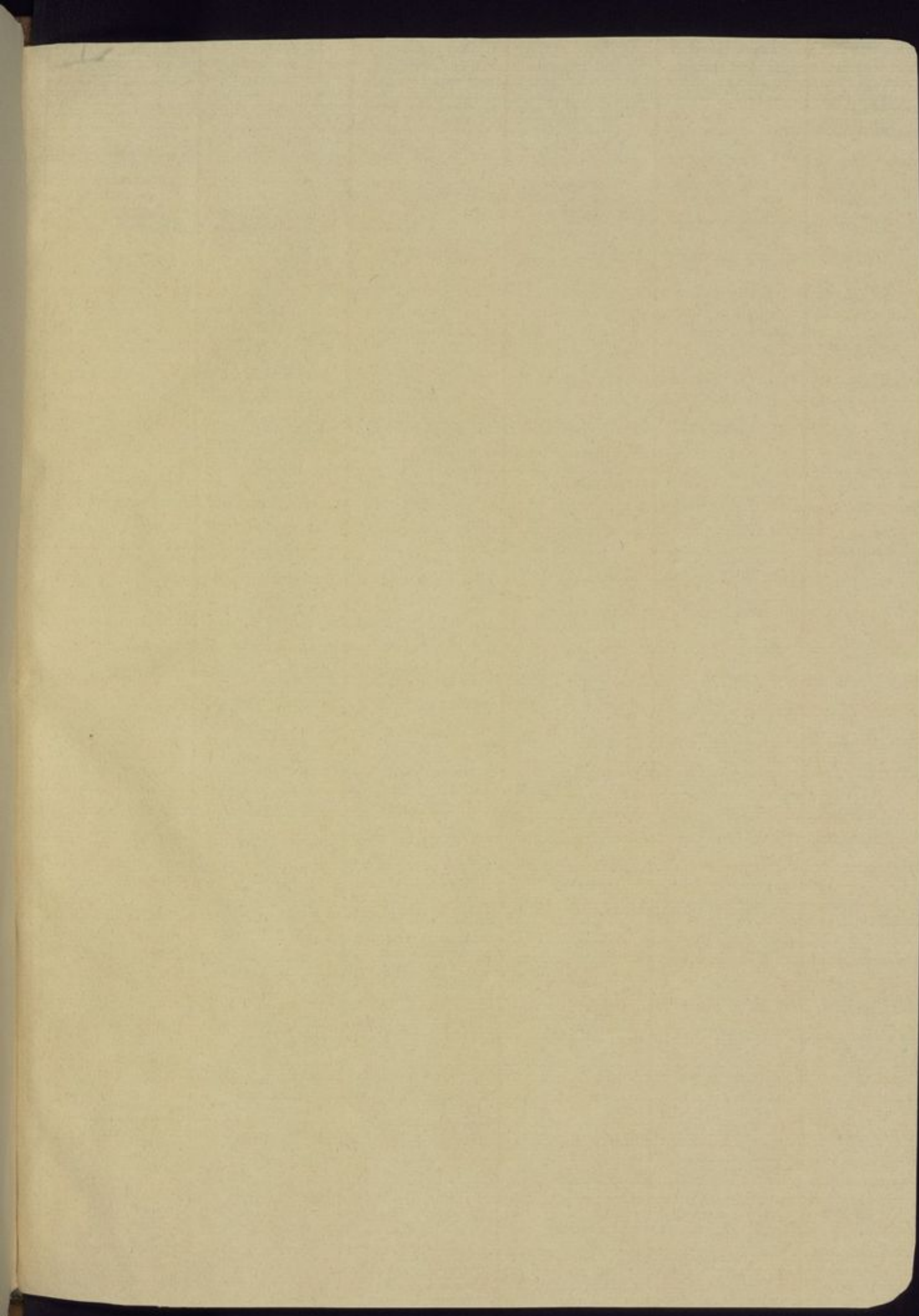
εἰρήνη ὑμῖν· εἶτα
λέγει τῷ θωμᾷ· φέ
ρε τὸν δάκτυλόν
σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς
χεῖράς μου· καὶ φέ
ρε τὴν χεῖρά σου καὶ
βάλε εἰς τὴν πλευ
ράν μου· καὶ μὴ γί
νου ἄπιστος ἀλλὰ
σιη πιστός· καὶ ἀπε
κρίθη θωμᾶς καὶ εἶ
πεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου
καὶ ὁ θεός μου· λέγει
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ὅτι ἑώρα
κάς με πεπίστευ
κας· μακάριοι οἱ
μὴ ἰδόντες καὶ πι
στεύσαντες· πολλὰ
Μὲν οὖν καὶ ἄλλα ση
μεῖα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς
ἐνώπιον τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ ἃ οὐκ
ἔστι γεγραμμένα
ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·

Ταῦτα δὲ γέγραπται ἵ
να πιστεύσητε ὅτι
ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ· καὶ ἵνα πι
στεύοντες ζωὴν ἔ
χητε ἐν τῷ ὀνόματι
σιθ αὐτοῦ· μετὰ ταῦτα
ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν
ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ· ἐπὶ
τῆς θαλάσσης τῆς
τιβεριάδος· ἐφα
νέρωσε δὲ οὕτως·
ἦσαν ὁμοῦ σίμων
πέτρος· καὶ θωμᾶς
ὁ λεγόμενος δίδυμος·
καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀ
πὸ κανᾶ τῆς γαλιλαίας·
καὶ οἱ τοῦ ζεβεδαίου·
καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ δύο· λέ
γει αὐτοῖς σίμων πέ
τρος· ὑπάγω ἁλι
εύειν· λέγουσιν αὐτῷ

ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς
σὺν σοί· ἐξῆλθον
οὖν καὶ ἀνέβησαν
εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς·
καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυ
κτὶ ἐπίασαν οὐδέν·
πρωΐας δὲ ἤδη γενο
μένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ
τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέν
τοι ᾔδεισαν οἱ μα
θηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι· λέ
γει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· παι
δία, μή τι προσφά
γιον ἔχετε; ἀπεκρί
θησαν αὐτῷ· οὔ· ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς· βάλε
τε εἰς τὰ δεξιὰ
μέρη τοῦ πλοίου
τὸ δίκτυον καὶ εὑ
ρήσετε· ἔβαλον
οὖν καὶ οὐκέτι αὐ
τὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν
ἀπὸ τοῦ πλήθους
τῶν ἰχθύων· λέ

γει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος
ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ
πέτρῳ· ὁ κύριός ἐστι·
σίμων οὖν πέτρος
ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστι,
τὸν ἐπενδύτην
διεζώσατο· ἦν γὰρ
γυμνός· καὶ ἔβαλεν
ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλα
σσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μα
θηταὶ τῷ πλοια
ρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ
ἦσαν μακρὰν ἀπὸ
τῆς γῆς, ἀλλ᾽ ὡς ἀ
πὸ πηχῶν διακο
σίων, σύροντες τὸ
δίκτυον τῶν ἰχθύων·
ὡς οὖν ἀπέβησαν
εἰς τὴν γῆν, βλέ
πουσιν ἀνθρακιὰν
κειμένην, καὶ ὀψά
ριον ἐπικείμενον
καὶ ἄρτον· λέγει αὐ
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε

ἀπὸ τῶν ὀψαρί
ων ὧν ἐπιάσατε νῦν.
σκβ Ἀνέβη Σίμων Πέ
τρος καὶ εἵλκυσε
τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς
μεστὸν ἰχθύων
μεγάλων ἑκατὸν
πεντήκοντα
τριῶν· καὶ τοσού
των ὄντων οὐκ ἐ
σχίσθη τὸ δίκτυον.
σκγ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
δεῦτε ἀριστήσατε.
σκδ οὐδεὶς δὲ ἐτόλ
μα τῶν μαθητῶν
ἐξετάσαι αὐτόν·
σὺ τίς εἶ· εἰδότες
σκε ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. ἔρχε
ται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβά
νει τὸν ἄρτον καὶ
δίδωσιν αὐτοῖς.
Καὶ τὸ ὀψάριον
ὁμοίως. τοῦτο
ἤδη τρίτον ἐφα
νερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ ἐγερ
θεὶς ἐκ νεκρῶν.
σκς ὅτε οὖν ἠρίστησαν
λέγει τῷ Σίμωνι
Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ
ἀγαπᾷς με πλεῖ
ον τούτων;
λέγει αὐτῷ· ναὶ κύριε
σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε. λέγει αὐτῷ· βόσ
σκζ κε τὰ ἀρνία μου.
σκη Λέγει αὐτῷ πάλιν
δεύτερον· Σίμων
Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με;
λέγει αὐτῷ· ναὶ κύριε
σὺ οἶδας ὅτι φι
σκθ λῶ σε. λέγει αὐτῷ·
Ποίμαινε τὰ πρόβα
σλ τά μου. λέγει αὐτῷ
τὸ τρίτον· Σίμων Ἰ
ωνᾶ φιλεῖς με;
ἐλυπήθη ὁ Πέτρος
ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ

Resewn, with order of leaves
corrected; rebound, using old
covers; by Deborah Evetts
New York – May – July 1972

